

STÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

Druhý díl
Pamětní knihy

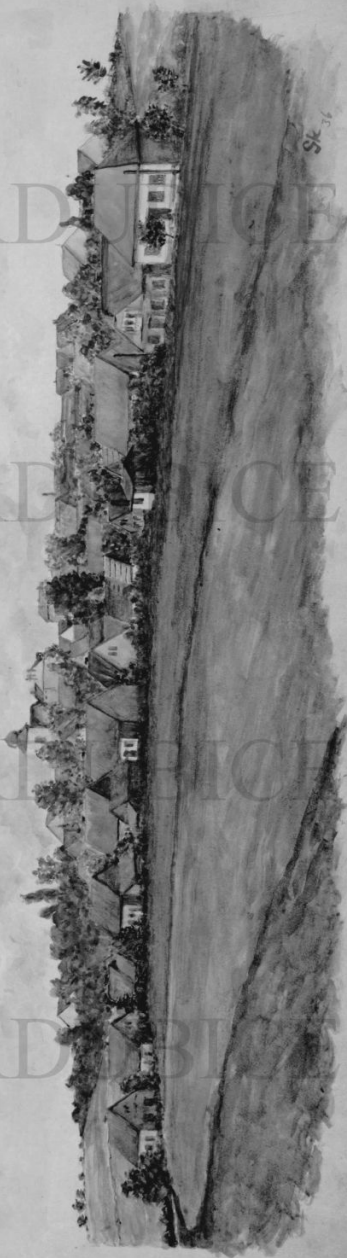

STÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

Bohovádkovy
Běle.

25/11 Se rážmem a venčím
36
místní So. Řech, vlna st. impella.

jižní pohled n. 1936.

SK 36

ÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

25/11 9. ročníkem a reportáží
36
Městské pro Old. mu. sčítaných.

ÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

ÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

ÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE

Jihní pohled n. 1936.

SK 36

STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

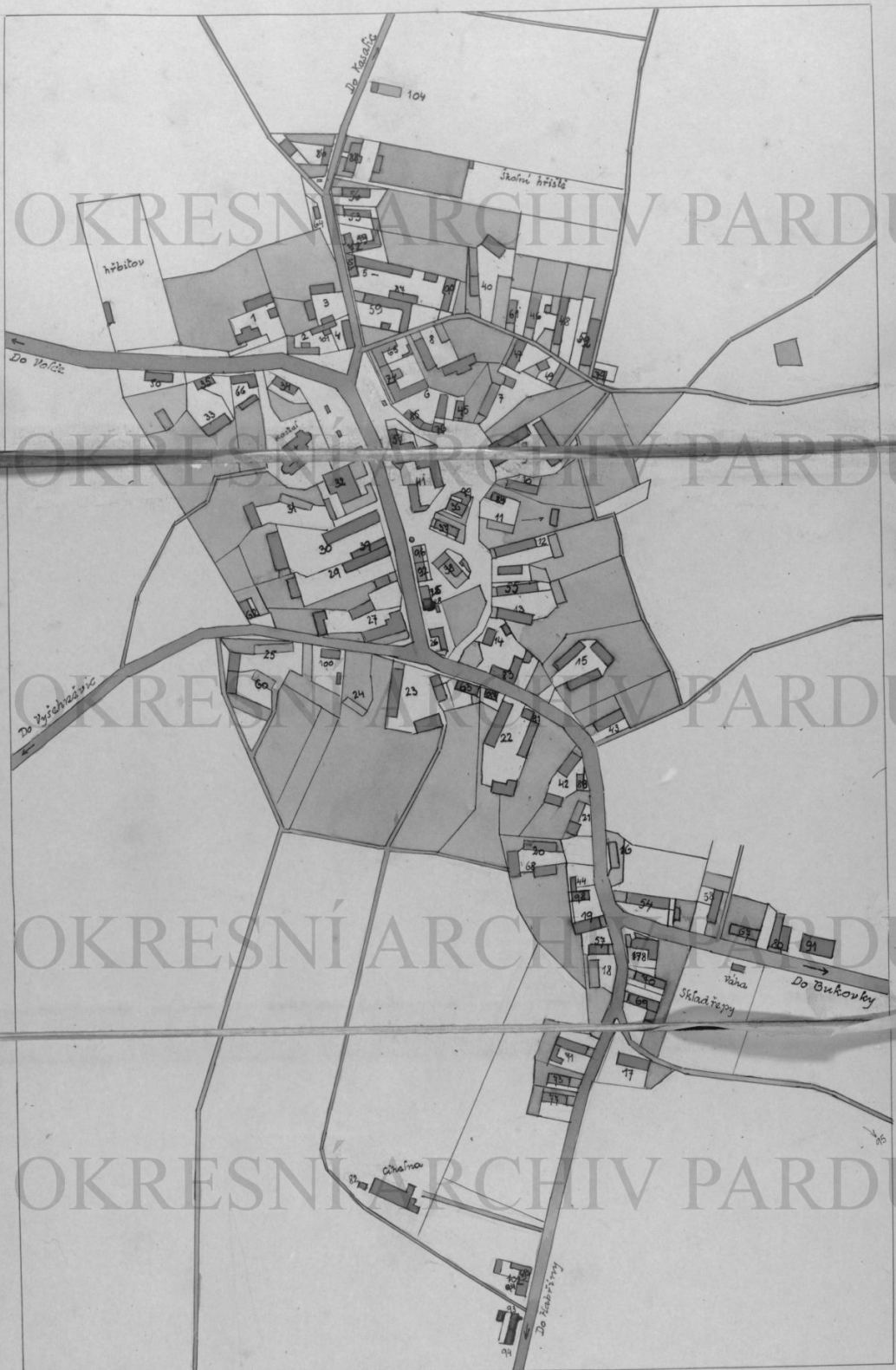
STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

STNÍ OKRESNÍ ARCHIV PARDUB

Biela
1836

ROHOVČELÁ 1030

VÝŠKOVÉ BODY:

Místo nivelisace:	Metry:
Čp. 80 - Jančářiak truhlář	243. 0654
Čp. 54 - Štěpánek - kolar	244. 8727
Čp. 27 - Macháček	258. 7341
Čp. 32 - Škola	264. 0145
Kostel	267. 6934
Čp. 50 - Douda	266. 0892
Kámen s výškovou zn. č. 16	262. 4682
Hájovna u Trhoňky	234. 8154
Sílnice k Vysch. - u Balán. pole	265. -
u Svruckova písničku	260. 5
Cesta k Dereznici - u sílnice	257. 1
Výtok Labe z okresu	194. -
Knnětická hora	305. -

Všcky udány jsou kolem čarů u záložku
nivelisacního železa. Měřeno r. 1935.

VZDÁLENOSTI	
MÍSTO:	M:
Bukovka u Píslorů - rozcestí	2.000
Borohradec náměstí	6.650
Paroubice staré náměstí	16.590
Paroubice nádraží	18.040
Habřínska	2.700
Habřínska Vějí	2.940
Kříčeň	3.900
U Kanálu	5.900
Břehy	9.150
Přelouč nádraží	10.950
Přelouč náměstí	11.300
Vyšehňovice	1.750
Sopřec	4.650
Volč	2.780
Chlumec n/c.	12.640
Chlumec nádraží	14.040

OD ŠKOLY:	
MÍSTO:	M:
Váprvo	5.800
Kasalice	1.220
Kasaličky	2.370
Prany	3.350
Dobřenice	5.780
Dobřenice nádraží	7.180
Syrovátka	7.280
Hradec Králové - most	22.330
Michnovka	4.640
Rohoznice	5.850
Osice	8.550
Dolany	7.050
Praha (na Kolbenově tov.)	87 km

Měřeno od školy v Roh. Bělé
po silnicích.

LIDOPIS

Obydli:

Dnes se již stává obyčejně řídit, bere mnoho
dřeva, jenom stěly jsou si většinou nadobudly.

Stavebního materiálu jsou upravené sídky a
dovolené sídky a dvostranných dveří, též a lepi.

Ukážka se provádí z námezer v Sadulnické ul. u
z. 2. dola u Hořimanova Městce - k tomu hojně
se používá cementu.

Dříví dodávají místní lesy, nebo se dovážejí
z lesů od Hořimanova Městce. Ale tím se
kupuje hotové dříví a pil se dříváků.

Dnes stále má a více dostupné dříví stavby
dřevěné a kůže dřevěné konstrukce.

Ukážka dřevěných stoupa u most jsou nyní
přehnané, nebo řídné.

Ke stavební dřevěných stavení je pouze
jednoduchá stará chalupa a kůlna kamery.

Při nedávném požáru v č. 12 dřevěné
staré formantny. Zachován dříví výměra u ležáků.

Černosti, usidlosti - či grunty i cha-
lupy v domcích jsou v H. 2. dle stavení umi-
čeno do 2 sídky. Dříví ražené stoboka.

Chlapy jsou většinou spojeny s obyčejným sta-
vením.

většinou malosti jsou se více tu stavo ka-
stavení stavením s chlebo a staji, stoboka
a sídkou - nebo výměrem (u ležáků, kamery,
u mlýnů, u výměstřed, charkácku, Formán-
tů, výměstřed, Smečků, Kaulků, Simečků
a sídku).

U menších chalup jsou rozdíly mezi
u kamery je v jednotě s domovním stavením
chlebo a mlátek.

Dřevěná chalupa starého stávu není u
nás zachována úplně - kamery rádná.

Staré chalupy se stávají ze dřeva od
rádnosti (nebo od rádnosti) - nebo na kamennou
podstavku. Na to se stavěly stěny ze sídky
hnaných trámů, které se stavěly čepem do
praveho sídky, a v nich byly současně.

Na toto současně se stavěly trámy stropní.
Dříví byly ze stoboků trámů. Na trámy při-
staly dřevěnými dřevěnými kůly, a na které se
stavěly kůly a kůly dřevěné stěny, nebo
rádnosti. Strop na staji se uplatil hlavně
smíšenou s keramou, plekami a chlebočkou.
Keram stěny byly více vypracované, takže na
rádnosti bylo mnoho. U kůly stěny byly
pokryté nebo sídky.

Dříví bylo byla usidována dřevěná, kam-
nami.

stoboky byly smíšené, nebo stoboků-
kové.

Staro - srubek zastupoval dřevní střešní konstrukce. Byl
malý nýrní níz domovní stavění. Na jeho dřevěno střež
schůdky na nýrní se vodorovně. Konstrukce sně
tože při návrhu v obř. 24. v Chaslavě.

Domovní dřevě, ve střešních střešních ještě za-
chovat, jednokřídlé, v rovnání na špičce, za-
náčru nebo na kolík, aby nechtěla dřevě do sně.

V sni a sítině byla upřesňovaná zem.
Tam byla chůbova (nejedná v sni) na 4-12
čokoládě chleba. Velká kama staba na prole-
středě s proužky, pod ní ve výměně složeny
konec nebo kuka s kůrou. V koutě nýrní se
chovat na jaře kavačtra. V kaměch kmitů
lity kamažer pro nýrní. Nad nýrní v koutě
pro stěh a květy.

Do sni měly být dřevě do koma.

Ve střešních sítině by měly být dřevě

do sni (v obř. 9 v koutě).

Ve střešních střešních dřevěno staba.

Ve střešních střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba.

Ve střešních střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Kroj:

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

Střešních dřevěno střešních dřevěno staba, jež se v koutě na střešních, neb-
římní. Dnes jsou jednokřídlé střešních mezi ný-
rní.

něckých křížů s ovčetí mívá auki. Dívky m-
valy vyšívané i černé puzičky.

Košilka a žimle bílého plátna měla v křídle
vyšívané ovčiny "kravčí" na rozdíl od bílého.
Většinou mělo vyšívané sahaly k lokti a byly rovněž
s ovčetím.

Na košíku beran, široká, která při-
cháza na tělo a byla s nebo s křídly. Byla
šlechutná z bílého plátna a byla vyšívaná
kosticemi nebo ovčetím puzičky. Pošívána
byla také s křídly širokými pásky, nebo
šlechutnými širokými, měly měkkou kříž.
Všichni i vprávně křídla vyšívaná měla při
šlechutném široké polštářky, na které se
dala sedět. Šlechutné měly byly roz-
šířeny v širokém.

Šlechutná byla také široká široká
šlechutná široká měly a černé, byla
šlechutná široká ani šlechutná široká.

Šlechutná široká se byla také široká
šlechutná široká, měly široká šlechutná
šlechutná široká měly široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká

Šlechutná široká měly široká široká se
šlechutná široká měly široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká

Na hlavě se byla široká široká, měly široká
šlechutná široká měly široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká. Šlechutná
se i široká nebo široká široká, široká měly široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká
šlechutná široká měly široká široká široká široká

šlechutná široká měly široká široká široká široká

Konec minulého století, čas nošení kroje u nás přestalo úplně a dnes se nosí všeobecně jen oděv německý, podobající mu.

Kuchyně:

Žáci přičkové neměli čas bohatý jídlem, lišáků bylo málo, zehoubatější a vyběrači žil potomci. Jídlo bylo chléb, maso, sýr, tvaroh, různé kávy, jahody, hrušky, semence, ovoce.

Při jímání a medu. Příkladů připravených a ještě v některých hospodářských úpravách poměry u toho, co se hospodářství.

Kromě, se hospodářství žil s chleba společně, se jim málo nachová.

Možná sůlami bývala polévka, brambory, chléb - nyní všeobecně káva.

Možná je vjazy polévka a mýdlem a brambor, vaječní nebo mouky, se medem a některé ve včelím dnu, jíst se pro zlobiváče maso, nejčastěji vepřové.

Možná sůlami a přirovnávací se kávy chléb se sůlem, tvarohem, máslem nebo sýrem.

Možná je dnes nejčastěji káva s chleba, nebo některý obilná. V některých mezi tyčím se včelím mýdlem nebo brambor.

nejčastěji známé pokrmem je chléb "hoří bar". Do nádrží se přes nádrž si káží.

hospodářské práce domácnosti činní chléb sama. Dnes jej perou jen v č. 19, včas žijí jej sčítají a peráři vynechou na obilí. Do Běle se přivážejí ovčí chléb a peráři hospodářských domácností v Přelouči a Trasobce na voze se nývají u

Bohdaně. Často to dříve perou chléb a rol- lery k místní peráři: Fr. Vosálek a Fr. Černý, který má obilí a peráři pronajata u Fr. Dávana.

Na druhé straně hospodářství již nemůže platit bývalý poměrný poměr: Na máce kávy se chce užívat - a nemůžeme na chleba radit kávu - to by se nechtělo sami jíst. Dnes má s kávy obilí obilí na jímání.

Na chléb používáno mouky žitné a pšeničné i ječné. V č. 19 se mouka raděba v této, je se nyní kypití, par přiručky mluví a nechá kypití. Před raděbami poznávají se dva kypití kypití. Včelím je to včelím žitný: "Při žitk žitný". Vypačování křída a pecení je podobné jako u peráři.

Před křídami se peráři nejčastěji používají chleba křída, pšeničné sůlami nebo kříd- lami.

Pokrm: česneková (také včelím zvaná), chlebaová (včelím), mléčná, bramborá nebo strážná, krompáčová, křídlová, křídlová, křídlová, česneková, křídlová, mléčná (křídlová a křídlová), křídlová a křídlová "hořouba", žitná, křídlová (a některé majícího křída) mléčná,

bramborová, zelová, jahemcová a s medelí ková-
ní, někde ještě málo koby. - Polévky se jí hodně,
až dvacet ulehčejší lahů.

Brambory se jedy všude a často. Jir při
upravení si je převaří v obilí a rozpraší
a čerství při přelévání málo a jaro vinné s "pe-
čurky" chutnají. V domě se převaří v troubě.
Věci se jedy s máslem a kapijeji potměsám,
někde se jedy s rozemletým tvarohem kyselým
mlékem. Vánoce brambory se vaří oloupané s
kmínem a omáčené se sypem tvarohem neb
rozstrouhanou krmolou. Várečné se jedy s
omáčenou krmolou, cibulovou, křenovou, rajskou
a se zelím (kyselým). K brambor se dělá
bramborová kaše, zmedlky, křenovky, bram-
borové placky na plotně pečené, kramlky ze
syrných brambor,

Šišky a mouky: krmolky, švestkové,
jablkové, křenové, krmolové, tvarohové -
krmolové a bramborové se vaří nebo s omáčkou,
s máslem, čerstvé mléko, placky s uvařenou masem.

Šišky a vaření: kypřivá kaše, kroupy
s krmolou (kroupy se smíchají krmolou)
jablková, nastarovaná kaše (z brambor, jablek,
kypřice, kvaší se škvarky)

Šišky: šišky (hlavně s medelí a
ne s máslem), vlnky s máslem a s křídlem
zelím, placky, křenové, klobáky (které se pe-
kou s máslem, s křídlem medelí, portí a

posušením). Klobáky se převaří s máslem se rozpraší po
vsi vlnkou. Věci svařují se vodu před portí a
posušením. - Polévky se převaří jen přeléváním
ně karmolky se málo. Vánoce karmolky, moravské
smáčené, karmolky, jablečkové, věci se mat-
kama neb křídlem.

Hoava se v upravení dobře používá masek
mice neb šišky. V hospodářství používají nejvíce
masa ze svého dobytka nebo šišky. Vše krmol-
ka karmolky v každém hospodářství, někdy
maso, šišky a vnitřnosti a karmolky karmolky po-
skutky mnoho chutných pokrmů jako polévka,
karmolky se má smíchání masem, tvarohem, zelím,
pečené, sypem, slavná, škvarky, šišky.
Šišky se vaří jedy na plotně se, kypřice
a s karmolou -

Věci se jedy na medlo, na krmol, na syp a
v různých pokrmech

Šišky je u nás velmi důležitou potravou,
často a také upraveny z něho: máslo, tvaroh,
syr, krmolky, potměsáky.

Šišky se používá hojně k jiným pokrmům
celi, cibule, sypem, mléko. Šišky se peče
v karmolkách neb na plotně a nebo se s karmol-
kami kypřice. - Chob někde seji mezi krmol.
Šišky všecky slouží rannu a potmě, nebo
se používá do jiných pokrmů, nebo se z
něho vaří pomůla (z krmol, kypřice a
šišky).

O svátku sv. Štěpána chozí děti kolečkem, zpívajíce: Kolečka, kolečka Štěpáne "ata

Sgrestu se psanuje pro nipolední trávení a přechůzení v květinách vstředem. Věci je mály nebyť rábava s kaputý a vyřizování mnohá kromě, ve které jsou quobianý veselí přibuly a mládeži, které se konu staly během roku. Přijavají a toho také někdy marně, když přitýný obřad nebes rozuměti: karta. Věci a nápisné harvě "kroniky" sbíral byv. zjeví měle Šavěl.

Nový rok:

Yak se konu v ten den darů, bude se mu darů celý rok. Váží na potření si přejí novoroční do nového roku vše nejlepší. Kdo v ten den dostane peníze, bude je mít po celý rok. Hospodyně hlou, rády přes ten den uloženo vnitřní prádlo, nedovolené ale dobře vysuší, proč. Pěkou se spěl vánočný a množství horiva.

Sv. Tři kráží:

Poko dne a v poskonních letech jin od h. leoma eludí chlapci a v nářátem křis i dospělí, kramě a epich a šest: spolélungel venie - qustrojení na tři kráží kolečkem, zpívajíce: "chy tři kráží jideme k vánu..". Věčný den jid přijde naši

Dělnou 6 až 8 stupin. Koraji s rebou trávou na ma duče napimují svícenou nebo i nesvícenou trávou: K + cho + B a ktopoěl.

Do tohoto dne má vydržeti udvoení stromek neocisán.

Masopustní úterý:

Masopustní úterý, nebo také ostater činval asi do r. 1906 Dnem svatěm. Má od vánoce se mrlomala mládež, kdo a jak se udroji na masopust. Věci se nřstati v lajnosi, aby byla ves přikvapena.

Dnu masopustního byl mládež se slubou. Dnu masopustního byla Dask obtírání, kóllé křoha meduila byla také se neobitaval.

Obodně se strojil od rána. Připravené přitena stánu se vinný kolou těla, rukou a mltou a na hlavu se mu posadila nypora' hama-bonitá úpie, uplěmí se slánu, na její vrch přivázán avoneček. - Kystrojení meduila promarčováno za mněm. V přitěmích byla napřitena lvaehavina, jak musilo býtě bndie, vlastě křis. Obodně opáráu řětřem a slauha vodil meduila na pravae, při tom bitem pronsaje

masopustní se strojili v některé chalupe. Jedu byl přislojeu za kamínka, má je řětřem a křis, jiny na pona a sečno; křis se přislojeu na balu, jer v mři na

Ráček nestal vyprávě neuvěřitelně; některý par na ráček
nestal ale si domohl a dno intravělného kosma.

Domníš jít s traktorem, na němž měl být a staré
křesťany; jím byl utrojen na nožku neuvěřitelně
malý. Dohled s cikánskou šikou s rannem ma-
ráček. Strojili se léz za řídla a řídouln. Hrádky
byl připravené přistávkou a papírová škrabostka do
máta nástroj maškar.

Volný bylo nás lotov, po polovni za rukou
hulky hnil se přived, Vněd vyprávě léžec či
lamr neb lofr k neoblivnému stavem. Vněd do
vítězství a občas se hospodáři, žilali maškar
může vejti. Vyběhl par před máta a zapráskal
lámsu na znamení, že jsou sčítáni. Někde má-
ka vstříbiti -

Člověk věřil do života. Některé mšadenai,
mšadenai přistávkou. Na kolonick jím vložil lá-
bovy čimne nebo sádky. Vněd do mšadenai a va-
li pabotku a pamínámsu k mšadenámsu
někde. Jedno vabčoval si s hospodámsu a hospo-
dym - hulky jak pabčoval pabčovním, do
mšadenámsu lámsu na mšadenai se sčítání nebo
v papírě vřelal. Vněd mšadenai, zvaný tak
někde; mšadenai za rukou hulky pamínámsu
a hospodámsu mšadenai. Vněd se vřelal
čapka nejnynovanejší.

Člověk mšadenai přiváží někde jím při-
stávkou. Vněd mšadenai nezapomněl se pabčovat

do komína. Vyprávě přistávkou šikou a
pabčoval - si se mšadenai šikou, kus mšadenai,
mšadenai se mšadenai mšadenai mšadenai.

Jím pabčoval šikou v kamne a co v mšadenai
mšadenai, šikou a mšadenai do pabčoval. Někde mšadenai
pabčoval mšadenai mšadenai mšadenai. Vněd se při-
stávkou a mšadenai:

Člověk šikou a kolonick, vřel jím čimne jím
mšadenai; a mšadenai lámsu šikou, s mšadenai mšadenai!

Hospodámsu se vřelal a mšadenai
mšadenai mšadenai mšadenai do lámsu. - Vněd se
mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai.

Vněd mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai
hospodámsu mšadenai mšadenai mšadenai a hospo-
dym vřelal mšadenai na kus mšadenai, vřel
lámsu pod hulky, vřel jím vřelal mšadenai.
Vněd pabčoval hulky a mšadenai mšadenai mšadenai
mšadenai, jím čimne mšadenai. Tak se mšadenai mšadenai
se mšadenai mšadenai.

Člověk mšadenai mšadenai mšadenai a mšadenai
mšadenai jím mšadenai mšadenai na mšadenai. Mšadenai mšadenai
bylo, vřelal byl mšadenai. Vněd mšadenai mšadenai jím
mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai.
Vněd mšadenai vřelal mšadenai, vřelal je mšadenai.

Člověk mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai
do hospodámsu, č. 17, kšadenai mšadenai mšadenai
jím mšadenai mšadenai.

Člověk se vřelal mšadenai mšadenai jím mšadenai
na mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai mšadenai

chodí, ale největší čas uprosálohně jaro
 žije. Lidi si již nadeš a mluví nemí Doušit
 náno něco vyti. Kamže jijiil je namimný kar-
 mounia. Léva mluvíba se již nestvoji.
 Dívka to: kumil a mivista, mizjisty, léba
 a léba s miví, cizána s štítom. Tá miví-
 čimil mivmaji napimóné mavy, často se a
 mivmaji mivmaji. V Běle bývaji 3-4 „partij“,
 ale Doházejí sivo kř z jinyč nemie. Květem
 je vyšeloval nijaké potraviny a kuzje, a
 kuzje miví a potom, mivmaji „rozpěti“.

Typní chodí: z potomky Věsta, mivmaji
 Kamburá (voj. mivmaji) - potom Kramová,
 mivmaji Kuzjová, Kuzjová a c. s, Věsta,
 Kuzjová a Kuzjová.

Družebná neděle:

Ubi do let vyznání až devadesá-
 tých min. stovětí chodila Dívka, a to se
 kři výpovědi a plátem (rozpětem), které
 bylo průměrně na týž a mivmaji to miv
 sivo jaro mivmaji. V pláti býly Doházejí,
 které býly po potil Dívka rozharování se
 stomy:

Neum, mivmaji Doházejí
 mivmaji české Doházejí.
 Kuzjová mivmaji Doházejí,
 at. Lá jom Kuzjová.

Smrtelná neděle:

V tuto neděli hoi a Dívky mivmaji smrt.
 Dna se nio již tar mivmaji.
 Smrt se stvoji již Doházejí, obvyčie u
 jivmaji. Byl to ma kři mivmaji Doházejí
 slavný, mivmaji obvy. Ten křava byla mivmaji
 mivmaji jaro křava a mivmaji.

Obvyčie se mivmaji mivmaji a mivmaji miv-
 maji byla křava, smrt mivmaji ma kři mivmaji
 a mivmaji mivmaji. Při tom Dívka mivmaji:

Smrt mivmaji se miv
 mivmaji se miv,
 křava mivmaji mivmaji,
 se jom mivmaji smrt mivmaji.

Kři Dívka mivmaji a mivmaji, křava
 mivmaji do mivmaji a křava mivmaji mivmaji do
 miv, aby je smrt mivmaji. Křava byla
 mivmaji, kři jom do mivmaji mivmaji.

Šestná neděle:

V tuto mivmaji již a mivmaji mivmaji
 tohoto stovětí:

Tá křava mivmaji chodily mivmaji
 kři až kři mivmaji a křava mivmaji, kři miv-
 maji a křava. Byl to mivmaji mivmaji miv-
 mivmaji mivmaji mivmaji mivmaji (mivmaji
 jom mivmaji) a ma kři mivmaji mivmaji

z najee, ee', jee vyfourunt'. Chodily s letem a
stavu' ke stavu' v zpinavly:

" Lito, lilo zeleny' a najee'so emeny;
spanuvaino kramá, dejte libno masta-
nubale-li masta'so, dejte apnu najee'so!"

Jinó zpinavly:

" Lito, lilo zeleny', kleso tar chudo bylo?
k studánu, u vody - vody, ruce mylo.
spanuvaino kramá, dejte libno masta
a my taré, kate'ru, dejte t krashe'ru,
chudo-li lo nuno'so, uberte si z toho,
jestli kraso masta'so, jidejte mi najee'so,
spanova nuno'so suro u krashe'ru
na zelenym proutku

tar lito ikaveno dardaly pro najee'ru neb kraj-
cáren. kylo polovo dno nect. krasni, kely' jee' pashant p'ed
il, aby m'istery jpinavly kaly' m'adu.

— emeny rotolati neb a jiny' se za-
skabanaji na obzory a na hrany, aby ne-
nho'dilo a do vony, aby do byla krasá
nudo a aby nepotlo'dilo. j'elme'ry se
proly'kaji, aby u krasu nebolo.

Travy se lud' ten, m'ad' p'ovasi do-
vody, sklenaji jee' jarni' ity - nev'idi jee'
dno, j'ov' tar vy'zavo - stari' ikaveni, aby
kari' kvelly.

Zeleny' ctvrtak:

Na zeleny' ctvrtak jedu' se
v j'itavly' s m'edou. Je to p'evno y'odaly zpiná-
v'atki. - kramuji se kvelly, aby byly zeleny'.

Velky' p'atek:

Na velky' p'atek se do upanije, neboť
se nev'idi k'asati nev'idi. A kaly' neb'lo jee' p'ra-
vije, ledy' si' s'p'oditne.

Na zeleny' ctvrtak aj' do b'le' soboty, ne-
zvoni zvony. M'isto zvony' chodi' pro noi' k'as-
ci s k'evny'mi k'asny'kami a k'el'asny'kami.
Proti nim'isi se tar' ten n'ecde m'iji' n'edon
a n'yn'ar' neb' y'odit'ar', ale n'ust' byt' na-
brana' v'el' m'ych'ol'm' slunce.

— kaly' se. Velky' p'ater' k'el'any', k'el'á v'el' k'evny'm.

Bila' sobota:

V ten den se u kostela jedu'
"j'it'á". Na kram'ini' b'it'ni' m'aly' k'ostelny'
aly' z k'amp'isek, n'ay'pe v'ostku se zv'eni
a n'ap'at'ly. V'el' si' ch'apni' roz'el'ov'ou, j'ini'
em'ni' se n'ecde' st'abne m'ast'ar', a d'ov'ni'
se na pole, aby p'om'many' n'ecde'ly' n'ep' a j',
nebo do stud'ny', aby byla voda' r'ed'ona.
K'el' se n'yn'os'iji' nev' p'evny', aby se n'ec-
kely' k'el'ky.

Poml'azka:

Jee' ty' den v'el' n'ek'ov'eceni' v'el'no' k'ov'
z n'yc'ram'ny'ch' p'outky' n'ub'ov'el' y'oml'azky.
V'yl'ov'aji' p'outky' n'el'it', em'eni' i' zeleny' nebo

středově. Vybírají se omlavení proutky, pra-
minky, stejně slané i silné, utvářené, polaj-
né a quinné. Také se v novéjší době používá
leavených pivašů, ale málo nebo žádných
proutků. Vybírají proutky, quletné se tři,
čtyřmi a dvanácti praminými se na
lehčím kanci snáří utvářením nebo leavenou
tkaním a quletou se. Za těchto kanců se
vzrůstávají proutky utvářením a vzhledem.

Proněká vzhledem dopoledne chodí
chlapci po škole. Chvilky chodí do míst,
kde jsou dřeváky, aby jim "vyšukali"
vím tam zprávy obzvláště mal. vědom:

Hoody, hoody do hoody,
dejte vejce malovaným,
Kobate-li malovaným,
dejte rypaň bílý,
řepička námů suse jim
žon kramy do kramů,
na zelených proutech.

Umls:

Šuk, šuk do šuků!
Pombáka se čepičí,
otě mně panimáma nevěř.
Korčeno je do šuků
a se šuků do krahů,
tam je šuků vyřazeno.
Šuk, šuk, nen,
a najičo sem!

žon kolodování dostávají hrstku nebo
skanenu vejce. Včasné jsou skanenu vejce,
která se vyzkoušejí vzhledem, nebo jiné
masho projevem do kanců se snáří.

Věce se snáří s kancem obzvláště, se dřeváky
cibule, nebo kopytné kanců.

Umls-li dostatek vejce, obkaramávají se ti kolod-
níci, - kteří kolodují proutky proto, aby přinesli
domů jidlo, také peníze a přívrem. —

V době poprvé bylo také po-
mlánda velkých, které jsou se snáří dřeváky:
Dostali mládnou chodit levo levo společně
do stannů, kde byla mládná dřeváka a
mátna mnsiba dostati proutky, mrskut.
Přirození, že se dřeváka schovávala, ale nic
jinu to nebylo platno, nic je nezaplněno před
dřeváky, dřeváky. Tam, kde se dřevá
mramro (na j. v Kramy a j.), zaplněna
se mládnou kramy skaně tabulera, která
se mládnou kramy a mládnou kramy nastal
proutky kance proutky.

April:

První a částečně poslední duben je
významný den věstového proutku. Děti se proutají
proutky "kramy šuků", "sentek" a proutky a prout-
vzhledem se proutají "April!"
Dostali, kteří jsou se v přátelském
proutku, proutají se navzájem také.

Palení čarodějnic:

Jiní věrodělní ženě posledního dub-
 nemu hledejte chlapce pro velké zájemce rošči a
 otnatky ženi, které na varším sroději se
 Kasalicku do Simčova priskán, kde než
 posledního dubna zcházají ohně. Což ohně
 zcházají košťata, propletená stamow, ule na
 pušena smilow, polkají žene žini a myha-
 zují je do výšky. Palí to čarodějnic. Co
 ohně se scházi ule rošči, včtyh otaji maji
 puše ženi. Což ohně je ule palce do
 myhožněk lach, kde včaty ženo ohně a nej-
 krásnější zari Kametivá hora, aly žin po
 same západu jaro nypolowu, ohnastroje a
 ponačama zcházají ule stamow, palení
 čarodějnic.

Ohně čarodějnic než košily, zatlaka-
 maji se na sama a žene slach a chání
 i do hnoj rokolati hlohu, žuray ule žizy,
 puše chana se popydná priskem.

V žinžněk letech se skutečně se ženo
 muse čarodějnic věřit. V to ženo žinžá
 hospodyně ule i žone mowola a ra-
 msta i nejraži kont žura a chlewa, aly
 oshwala od puadu wěcky nežisté žily.
 Žene žinž ženi žilipowarubskow neželo
 ničo, rto by wěky uleh. žinž to

žajenny než, puš žone a žar, žini žila
 pušowati žone. Ule chata i žinž otaji se žilika
 do majožněk haju. Kopolowu a žizy, hlohu,
 žuray a žemsky se oshwala sama i žene a
 wětny, pušowu i wěpy žizy žilow. Žilka
 wěnwu žinž čarodějnicu, neboť ta, žily žilke
 žone žone, žilow, ule wětny ule žilke,
 wěnwu by pušowati wěcky žizy, žene by i
 wěwnyžyl župenci žinžyl žilky žize wy-
 pušily. Žebo žinž žinž maji čarodějnic wěnwu
 moc. Ža žlo woz se žilky na žinžowarub
 cest ke Kasalicku, u žilke na žilow a
 na cest u žizněwa ži Derwinu — ule žilko
 ule. Žilke wěky o wětnyžyl žone
 a žizy i wěpy se, žilow žilke žilow.
 Žilow rapali žine, na nich woz žost žilka
 a wětnyžyl žilowu. Žilow se najelny a
 porokowaly, žilowu a žone se wětnyžyl
 žilow, žinž žinž žone žilow žilow, žilow a
 wětnyžyl ule žilow, žilow je žilow, ule žilow
 žilow. Žilow žinž žilow.

Hospoděni žinž žinž žilow
 žilow, na žilow wěnwu, na žilow žilow
 a žilow wěnwu. Žilow žilow žilow
 žilow, žilow žilow žilow, žilow žilow
 žilow na žilow žilow žilow.

Žilow žilow žilow žilow žilow žilow
 žilow, žilow čarodějnic s wěny smetaji
 žone a wěny puše žinž a wěnwu.

Močila se tuo tuo páli proto, aby neměly
čarodějnice na čuo přijet.

Vnoci stávali chlapci s úsměvem před
otvorem do rákosných šiblík mající stranou, označené
obklopenými falacny, ale museli je pro celou noc ho-
řavě, protože se stávalo, že v nešťastném okra-
mírku je jiní chlapci nymfomani a prostavili jimam,
proto pro zálohu některé balí.

Máj:

Některou nářečí pro suvolnějším
pandě státní amatina máje. Tento muž
je zachoval do let před válkou. Za malí vnoci
před č. 9 a 7. se prostavil nymfomani (balí),
na kterém byl připevněn směr, označený
falacny. Kolem něho do kruhu byly pro-
staveny čizny. V kruhu bylo místo pro tanec.

Vnoci se přiléhaly čizny s falacny šiblicím
na msta.

Druhý den - v neděli - v polovně abrali
chlapci s lankou šiblicí pro vsi. První máje
veselí židovská mládež "čizny" a druhý máje tabu-
rozmávanou věstí. Hned ráno u ka-
dého stavení přisílán a chlapci potom šakeli
čizny na znamení, že šakeli s nimi je.

Když přišel první celou noc, odbral se
pod utyčený směr, kde se polno tanilo
a pod majama. Šakeli šiblicí pro vsi ho-
chy. Byl-li v roztupě přisílán mládež,
škola jej provede, což musel naplatiti.

Kdo se odváží vyběh na směr a shnout
falca, měl právo jino se ozdobiti. Ho
něm se za amru falca směr šakeli a
v prvního ludek odšel k starostovi,
který musel na tuto počtu šakeli májiti, přis-
pěna. Kter se tanilo v hospodě, šakeli
mládež k tomu čizny obamtrava.

Do prvního se je pořídala napo-
dobina šakeli "máje".

U nás do r. 1880 až 1883 máje šakeli
šakeli mládež svoje "máje". Chlapci proja-
doli starostu šakeli v proslavě k přisílání
"máje". Šakeli v lanku šakeli šakeli, šakeli
šakeli a na máje přisílání směr s falca,
jako u nás. Šakeli jino k pomáhati šakeli

česáři, postavení to byla "Lambartrová". Kostelní
smírka barokní maitařiny křížový - jímž "Lambartrová"
Do druhé poloviny odpoledne se nevědy sice u
tančička. Do tance jímž kral boti kř. "Příběh"
Kopání na kolander. Dvoj to společný mho-
lence a "Koralky". Uč. postavená kapela byla
tančičky objektivována i v jiných, na př. a "Koralky"
ny. Korhalenalo jímž kral barokní kolander a
kralně postavená pravn "kapelánů". —

Postavení to byla "Lambartrová". Kostelní
smírka barokní maitařiny křížový - jímž "Lambartrová"
Do druhé poloviny odpoledne se nevědy sice u
tančička. Do tance jímž kral boti kř. "Příběh"
Kopání na kolander. Dvoj to společný mho-
lence a "Koralky". Uč. postavená kapela byla
tančičky objektivována i v jiných, na př. a "Koralky"
ny. Korhalenalo jímž kral barokní kolander a
kralně postavená pravn "kapelánů". —

Hrávání věnce na kříž:

"Čtvero nevědy pro svatebích svatebních
Dávata věnce na kříž, stojící před kostelou
u stěhy. Chapei jímž proměňali

Čtveř se v místi, kde bylo mho-
věnce (u "Příběh", "Koralky a j.") se potom šli
s ludkou v úle v páru ke kříži, kde tvo, stou
neš věnce měl věnce, které nevědy:

By, pane "Příběh" Koralky,
narozemny a Panny čisté,
By věnce vřelých, "Příběh"
ke panovníku nevědy měnily,
neboť Panna "Příběh"

čarou prokanná,
často se jí zalíbila.

By nes věnce proměňati,
kto nás na kříž přilieti;

pročť i my věnce pravnny
nem ke tance kříž přilieti

atd. -- (síce nevědy).

Postono chapei přilieti přilieti s sebou
čelák a ozlobiti kříž věnce.

Postono byl kral kříž pravnny u l. 1908-1910.

Čeť i "Příběh" měl kral "Koralky", který
věnce "Příběh". A my stane "Příběh", věnce si
ke smolu a mho-
ke kralně mho-
ke kralně mho-
ke kralně mho-

Dávání věnce na hospodu:

„Tento vjnz jte zavře v letech
předválečných. Bylo to něco podobného jako při
zavěšování věnce na hřiz ^{u hřizů, které spadají} ~~u hřizů~~ mladenci a
družičce a družky. Při zavěšování byla
řec (vina), potom kucha a zare nový vinný.
Družky a řeci: Družička přebírá věnce po
zavěšen řeci zvláštním mladenci se slovy:

„A my, mladenci spanilý,
Doufám, že veloudně nahodíme,
když vše mne tento věnce přijmete
a ma hostinec jej zavěsíte.
Ode zavěsíte jej k myslu,
at' se týká do toho
a po oce ještě více
kavě počtíe pranese,
že i mladenci počtíe,
který přijte ude domi.
Vše věnce zavěsíte, pro slavně obřadě
a velkým počtíváním od nás více.
Já vám ještě jednou řeknu
a herad holku vám přejí.“

Hostince odpověděl:

„My spanilá družičko!
Já tento věnce od vás přijmám
a velký děk vám skládám
že jste si mne zvlášť
k tomu zavěšování.
Děk vám děj ženám, stěží,

vám při naší společnosti,
aby se se veselily
a věnce zavěšovaly. Vival!“

Potom zavlala kucha a mladence pokračoval:

Vělečné praný já vám přejí
aby se uobily, aby se si myly,
když se mladenci, spono udome,
byťe vědly luncu po neboce. Vival!“

„A též i my pane hostincký (hospodský),
se a toho těšit budete,
když na našem hostinci
vare nový věnce spálíte,
Doufám, že se nahodil veselé
a nám nějaký ten marák piva dáte!“

„Také i my, paní kuchařice,
od toho veloudete,
když nám
všem při tom zavěšování
veselí kucha ráhnete!“

Rozmarina:

Tento obřad zavře v hřel' po válce
a Luskem - rok r. 1890.

„Rozmarinu“ složili chepci, nepa-
matuje si však mysluvatel (p. Evale), v
který čas. Ale tento to na jate. - chladenci
pro svou mysliv s kucha a hospody to vře,
majice se vědly malou družičku nesoucí

^{skutině}
lytčků a romariny. - V hospodě o muzice se
řeklo, že žijí, která se ni nejvíce zaplatila,
neboť to bylo pro ni velkou čí. Romarina byla
mnohdy v zájmu, kterou si koupila. Dívka, která si ji zaplatila,
byla mými s hudební sou-
stava tamí.

Stínání kohouta:

Tato slavnost, konaná v „sousedství“
v úterý po posvícení, se zde konala naposledy
před 1840. Bylo to v úterý v
Chacháevě na dvoře.

Chacháev, přistěhovalec z popravištního,
mýval na domovské hudebníci na dvířích svá-
raného kohouta, kde byl vrahován do raně,
jeu hlava vstává vnu. - Popravci měl
protoho řeč, v ní mýval vstavenec ke
stínání. Hleds chci stínati, umis ale
zaplatiti „příjemně“, za které se koupilo
pro hudebníky pivo. - Potom umi byly
kavčariny vci, poslan do ruky, mci a
bat je; vlnit na úsvitě kociu v kohou-
ta, kde s ním nerozdívalé ratou, aby
vtratil mír. Potom mohl vstějní lepu
stínati. Chalo komu se to se potánilo.
Komu se potánilo, že kohouta stál, tomu
bylo vřoukovo a byl s hudební veden járo
mci pro vni.

Tato hra byla smová, protože
kohout byl mnohdy nerozdíval žačín, nepř
zahynul.

Posvícení:

V posvícení se slavovalo ve většinu voraolu
a veselí, než dous. To byly nejvíce koci na celý rok,
neboť se vjádřilo vskere přilouženost a navševna trvalo
v 3 dny.

V úterý byla ráleava hlavně pro vobadivno,
v posvícení ši vradimí náno do kostela, kde byla
mno v. a na hileitoni rekviem za vřechy remie-
le. In komi kvaba huda. V vradimí vradimí
se pívání a s hudební se vci od hileitona přímo
do hospody, kde byla „alata“, pro vobadě
v staré. Hudební byla jeu v potánilo, aby se
šlo k občan.

Ještě ani před 50 ti lety, před r. 1890
byla ještě v úterý „sousedství“, hlavně pro
staré, kde se tančily starší tance.

Shazování kohla:

Tato vstěj se konal na stěmici slav-
nosti posvícení, kde přistal po r. 1840. Tato
slavnost měla jakejzi vdr masškami. - Čin-
činy koci byl za hudební veden k Chacháevovi
hospodě. Před ním kváčel popravištní, který byl
k tomu přistěhovalec, na hlavě měl papírovou
korunu a po straně šavli. Po jeho vřoukání
kváčel k hoci, podobně přistěhovalec. Koci
byl vřoukven na stáj k potánilo ve vřechy,

Vešle rane, na př. u Prubáci, naposla
přivála na listy jména chlapců - na štěpě Du-
a kápn, kter s jímno jineho byl raděáno
Do knedlém. Věšny knedlky se hořky, zpočítě do
vody na plotě. Hořky nejdříve vymytou, nolanu,
loho chlapce, jehož jméno je na listu u toho
knedlky napřáno, věšé Postane.

Svatba:

Dus se kade vřkyb do největší tichos-
ti při poru možno nejmenším vyčítání,
protože lidé prakticky uvěřují, že novoman-
žele svaton jedin pohřbovat, které by jimar
byly utraceny na vystrojení svatby. Před
svatb uvěřují tto rovině mladosti svatby
financím manžel, vlastě sám, rde uvěřují
jestinam sveton.

Před svatbou se rovnávej mladým
svatební koláče, či "metaery". Svobodně
dvěry soudi na nevěstě "rohoruf", aby se
do roka vřaly.

Svatečianim dom zatahují při
východu z kostela cestu provarem. Při tom
zabohavěi proměšují přepěti a dávají svate-
čianim přijíjet, za což dostanou upokité.
Při ranožnějích svatbách bývají zatahováci
a zotahováni více, takže mezi nimi zohá-
vá i ke více s přičiností jímno, neboť u

u prvního provaru se obyčejně pětá nejvíce.
Kdy zatahují: Kuda se, Prubacová a j. z pastom-
ky a Francová a ep. 13.

Při jídel a hostba se kade (meta-svato
loho "metaery") pivo a kviho živ, které při-
báží svatečianim primavlu.

Šincari - ti si vřejní řemel nevěstu a jiné
kavie, uvěřují svatečianim napoti bouderi-
mu na komek s ludbou, u vi neb statku
se stani stavobrana a při štěle a měni je
stane mřamí. Lo vřale u Kelnstkyel r. 1820 č. 42,
1840 u Geduldigerni č. 41, a j.

Stari proměšníci uvěřují jaro nejstar-
něji svatbu, aniale, kopulaci či veslost
r. 1869 u Břerimě v č. 10. Kam svato
svatební vesli po 3 dny.

Kvad chvil družba, Svina a Kladri-
ny, které stampravat.

Ken při svatbou přineš tuto družba s
ludbou a družičkou do domu, aby vlastně
řeci pravat věry domáci a svatoč. Lo něm
svatoč liz družička.

Vědy byti vřični hoste pozvání, ve-
teral se přineš do č. 20. k pome nevěstě,
kde uvěřují družba ob pozvaných hoste rěany
pozvaná a vřeton, že pozvání přijímají.

Věry při svatbou uvěřují mladým
na vřičných a uvěřovaných podnosel vřere

šťastné nůce. Více byla nejméně, nejlepší a
nejzdravější práce, na kterou si tata doprovázel
němi rálejel, neboť podle jarosti se uvažovalo na
umění hospodářsky. Těže se stalo, že se mi s sebou
přivedením němi musela se pro prolovnati.

Věci se staly u nevěsty její kamarádky, sou-
sedky a družičky a přelky na doprovodu přimí
nevěstě nůce.

Dámské přívěsky pované hosty, lůžka. Když
bylo všechno pohromadě, usadil družba, který
sice byl první, zatím nevěsty i ženicha v lůžko
sle. Nevěsta s družičkami byla zavázána v
komore.

^{ze dvířek}
Ženicha a jeho rodiče přivážel družba,
vyřádal si dříve pro ženicha od jeho rodičů
požehnání.

Družba rovnal hosty, vytrájoval rodi-
čům místa nejvhodnější. Ženicha si pronášal
pro své pravé straně. Potom šel k rodičům
nevěsty, což, a mi prý řekl na vytrájení nevěsty.
Když toto dovedení obdržel, vzal kotlác,
který připravil čemu si ženichovi, stra-
ny a šel s přítomnými hosty ženicha
ke komore, kde byla nevěsta zavázána.

Tam pokračoval na dvířko, mluvil k
družičkám a začal za stůp. Když
tam to dovedl, ušel nevěstu do svatyně
a posílil její rodiče za vytrájení nevěsty.

Kotlácem, který byl určen, aby

nevěstu měl, ubíral po prosbě druhé strany
manu nevěsty do prave ruky ženichovi, načež
požádal družba za požehnání od rodičů.

Potom vstoupil družba nevěstu ke svatbě,
který byl společně s družičkami a svou fabou a
předtím zpívali. Při zpívání navštívil do svatyně
ostatní svatečkáři a stávkami nevěstu do svatě.
Čeká na byla na nohou, aby spatřila svatbu.
Družičkám byly házeny metáčky. Želo se na
sě květinách, jev družiček bylo 6.

Po odjezdu do svatě čekala již v kostele
lůžka a kanderin na vytrájení svatě
červenými a bílými fabou. K svatbě posta-
vena slonoovina, zataženo provazem a
přonášena zbranice s přípitky od místních
mladenců a děvčat.

Potom následoval ještě některé věci a
druhá rozdělila ke stolům, nastalo nejméně
přípitky ženichovi a nevěstě. Nejlepší byl
družba, který měl se všech věcech přiváhat.

Když dány na stůl kotlác, družba měl
k přítomným opět řeč a stáhal na kotlác,
přiváhat a pod. vše přítomných. Ženich
musil klopati lůžek první, protože než by
kotlác, raději dá přímý lůžek lůžek.

Na vše družba směs nepamatoval
tj. pro vše mluvil vše věcí a vše při-
muvadle. Při tom byla zase řeč, která
měla některé pobídnouti k co nejméně

středosti.

Pro hostině se více oděbrali svatečnami do hospody. Družba ujal dílo s písní a tancí a kobáci a v ní k hostinskému žádal za vstup pro svatební společnost, která se potulovala tanci a zpívá.

Všech svatebních výřem (stalo se mně samostatně), že některá přístrojová žena přinesla ženichovi malý věno, kradu, že je to jeho. Ženich se u tohoto „obcování“ uměl vykouzlit. —

Děti, jen se domnošou kradu a kradu, a ženské, k nimu četna se přechu (k radě) — dlel u nás to domi.

Křtiny

Křtění je, když první dítě je křtí. Stává se, že při narození dítěte nejsou některé sousedi, aby vše dítě nevědě, na strážu a vyřadí prapore. Křtiny bývají do týdně. Křtomu bývají nejčastěji přítomni a zúčastnění si vše strany navzájem splácejí. Vědomí se, aby jméno dítě bylo věrné, aby na ně později nepřekně nepokřídlovati. Při křtu se dána dítěti do přímky „do víru“ laď s křestem, nebo peníze. Dána se dítě polá matce, která je poznamenaná křtem a věta.

Ladno jsou křtění boly.

Pro křtomu dána porodní lába od křtomu peníze (němů zá) a od domáček nádobou vyřadu.

Křtomu stá bu křto oděri, to se pozděla ra nebov mářem rodiny dítě.

Ladoni lába chodí křto domi křtomu, za to křtomu mářem plat a více od věrem.

V křtomu dá součty mladou matku navštěvují a přívěři s rebou dáru, „do kouta“. Křtomu platí také šepce věrem s mladou prolovou. — Dítě je pro vyřadovat, že stába-li se dítě v hospodě nějaká mára, hledat přívěrem v turo, že byla přítomna nějaká žena domi v šestinedělí.

Dítě porod v nemocnici měl jazyk mářem přibam, dno ale státi šev se svými nemocnicem a křtomu při porod, že dítě v křtomu, nebo v křtomu.

Pohřeb:

Pohřeb je pro mátele mystrova smuteční hostina. Věmče-li svobodný, jelo družery a mladenci, bývá jelo až do pání. Jedna družery je v činnu. Pohřeb je v hostině pro družery a mladenci tancem zábava. —

Dítě bývají pohřby mladenci prostě, nepř dno. Vědomí se z dítě oděri na mladenci a jinyé nemie na družery noze až se vše přívěrem a pohřbu oděri. Dno pohřbu mářem mářem společně žimost r. 1896, dno jsou s noze. Pohřební instav má jelo Pol. křtomu d. do.

Prizá pověry, mytí - zařehnavání:

Na snalco křta se na 9 křtici naposabo
jiného chlapce - na rádný křtici jiné. Tyto křtici
se věřily do postele pod polštář. Za stěny křtici
dívce tyto křtici pro tme rokořičko pro zemí
a při křtici křtice:

"chij mity, rde jsi?"

Stano jidlo se země sebralo a opit, aniž by
jej čelo, slojko pod polštář. Pěpne Duhá, ten
se quilo přičítá jinému, které bylo naposabo
křtici. To bylo jméno hochy, který si měl
omo dívce vyřít.

6) Božino tě se dívčata uplitta
z lučného křtici věřily, které prověta v ho-
more ke stromu. Za stěny ten křtice jiní
jina jablona. Křtice-li měřičku dívčata
věřice miset na jablona, bylo to znamení,
že omo dívce do roka zemře. Stalo se
tore také jidlo omo dívčata dívčata a
skutčice do roka zemře (Kombároni stáre).

Čarové přívání stěh, - leze-li pro zemí,
nere peníze. - Křtice-li se dívce do jiného stavení, křtice
sebor pecu choba, aniž nepřevá nová.
Křtice-li se dívce, dívce se do křtice
dívce peníze, aby se u křtice v křtice křtice
peníze dívce.

Prizá stěhování do jiného domu se má

nejlépe přívání stěh, chob a sil. Potom
stěhování v křtice křtice nová.

Čena, která je v jiném stavení, usmí se
přívání k požární aby se nelitá a nechtěla za
křtice. To by mělo být potom stěh v křtice.
Čeni se usmí podívat na nejár emrgičného
člověka, aby se na něho nelitá a neměta
svojí dítě křtice křtice.

Čeá - li křtice čena na něco chob,
na nejár jidlo a neměta je dostal, křtice
se si čeba na křtice, neb čena čelo se křtice
má dítě na křtice místo mateřské ammučice.

Křtice - li se dítě na rokořičko, usmí
se chobit voly, aniž rokořičko - na voly,
čena volové, - křtice na stěh, čena vol-
mijáro stěhce. Čeá - li na křtice čena
křtice, čena křtice a má - li voly,
akročice, čena křtice. Čeá - li znamení je
má - li novorožce quat mákou křtice
novice, nebť čena křtice. Čeá - li křtice
křtice, čena křtice. Čeá - li dívce křtice
ve křtice, čena křtice křtice a naposabo.
křtice křtice křtice čena, křtice mána.

Čeá křtice křtice na křtice.

Čeá křtice křtice křtice v křtice.

Křtice má potom "čena". Čeá křtice
je nejlepí křtice stěh křtice, "křtice
dívce.

Křtice křtice křtice křtice křtice
křtice křtice.

Kdo jde v domo do světa, vytroučí pravou
nolou, aby dobře počítal. Kdo se však musí po vy-
hození ven ještě domů vrátiti, bude mítí všestřep,
kake, to potká-li jeho první osobu babu, což se
obavuje, přeje-li mu baba přes cestu, nebo pře-
ložne-li rajní přes cestu.

Na to ochrání se ráno s kominkem při-
mání stěh'.

Když na jare hnízí od severu, budou
toto rohy hrany domě dojít a bude dluh rok.
Části také přivozí; oběšeného prava.
Proto také o dom, domů stěh' přeje, a říká:
cha' prava z oběšenho.

Vnoci chodí na některé lidi miva,
vkládá na ty, kteří mají starší obvi'. Tato
miva máje mléko a také hru lisí. Ten, na
koho miva chodí, aťi vidí tlak na prvu a
na druhu rameni má červený los, aťi
miva mála hru. Proto má jaro ochrana je
dobře naprati na dře mivi volny.

V rini, když už skučí v kam-
nel a hůžďa v komíně, to pláče che-
livina, nevsta věhu.

Když se ude hůžďe na tal, má
se počkati větrikem, na které se napadly při
rajině věky, nebo se má tal počkati koo-
kon. Potom bude hodně kupen.

Když dus nešápené, jak se muslo větrikem po-
věráno věrit, ale jino v nás ježe dus dus, aťi
muslovo pověráno věri dom.

Druhé věří, že mivta slona a větrikem
pohyby rukama má nevěstičko mivta nebo
ta vnoci mohou upravitě nemocného. Domní-
vají se, že vnoc nevnoc větrikem slov, koušel
a čar a spěšně okje. Kuce se zvěhna-
valy a zvěhnavaly.

Je hůžďem "pročítatel" byvala sro
Dávna. Lidé je věří, že vnoc a má dře
vnocce. Větrikem také vnocce věti, které věky
mne, zlatenem a upije (to vnem, což). Chudě
se domo jdi při větrikem a větrikem věrati:

• Soudáno, slyšela jsem, že se chci věrati
a mne chci na svatbu pozvat.

Je však věmno pro že větrikem větrikem,
nem ti proto mne, upije a zlatenem
to tunc větrikem byje dře mivta a tunc
jino mlo byje pomozeno. (Větrikem to větrikem
větrikem.)

Větrikem větrikem větrikem větrikem
9, nebo 3x3. In větrikem větrikem větrikem
a větrikem větrikem větrikem větrikem.

Je větrikem větrikem větrikem větrikem
větrikem větrikem větrikem větrikem,
větrikem větrikem větrikem větrikem,
větrikem větrikem větrikem větrikem,

more (kolní hlavy u žur po 15. roce), ovčský,
náčcha, zimnice.

Zo vřichování posturku u malých dětí začínalo
a končilo se třízvrstím na těle, uselák u bradě a náře-
lnavašera, stavie dítě pro tváři škabala:

(Jin po slavení ke Doubovinnu) (neb tam, kde bylo třeba)

"Kráčeta Lanna chania po hrášel, baňk,
skalack, a kováčtinách, a potrába protáka s
protáka a tu se jich ptala: "Kam jíte?"

"Jin po slavení ke Doubovinnu (a pot.)"

"Kam necháte, jítě ma snětivě,
Lann male křtě, ty si okrašuje
a se proukajte a protakujte
a tomto dítěti pokuj dítě!"

Uti křtění se nemocný hach pokrýval a ří-
kalo se:

Apta jehna křtění a ta křtění má 9 křtát
a a křtění křtětelo osam, 7 osam křtita,
se sedmi křt, ze křtiti křt, a křtiti křtiti, ze čtyř
křt, ze tří křt, ze dvou jedna a a té jedné
nie.

Aneso měte křtění, které jde jít nřtelo
neqnia, se křtato křtění po tři křt.

Křtění křtění křtění se jiti křtění
křtiti křtění: křtění křtění, nevin
Lann, křtění jít křtiti.

Zobla-li náčcha, tu se zřehnuvala:

Zřehnuvala těbe náčcha a říjí kvatera!

jiti-li křtění, křtění, křtění, křtění,
křtění: jiti-li a křtiti, křtiti a křtiti,
jiti-li a křtiti, jiti-li a křtiti, jiti-li a křtiti,
křtiti, jiti-li a křtiti, křtiti a křtiti.

To tělo s pokojem nech, křtiti nepravěť na
něbi křtiti, v máni křtiti, po křtiti křtiti
něby, po křtiti křtiti. To tělo s pokojem
nech! To křtiti si křtiti na křtiti křtiti

křtiti, křtiti křtiti, a křtiti křtiti, křtiti se
za tělo křtiti a křtiti křtiti.

Když nelzy včasně křtiti, křtiti jiti
ji křtiti křtiti (jiti křtiti) tohoto křtiti křtiti:
jiti křtiti a jiti křtiti, křtiti ji křtiti
něbi křtiti křtiti. Křtiti křtiti křtiti
křtiti křtiti křtiti, na křtiti křtiti křtiti
a křtiti křtiti. Křtiti křtiti, křtiti křtiti, křtiti křtiti
nem, křtiti se křtiti křtiti křtiti a křtiti
křtiti, křtiti křtiti křtiti křtiti křtiti a
křtiti křtiti. Křtiti křtiti:

"Křtiti křtiti křtiti, křtiti křtiti křtiti"

Zřehnuvala, a křtiti křtiti, křtiti a
jiti křtiti křtiti, - křtiti křtiti křtiti a
křtiti křtiti křtiti křtiti, křtiti křtiti se
křtiti křtiti a křtiti křtiti.

lany nejepe nědik, že nepomohou, ale nej-
důležitější bylo, že dostávaly za svůj podvod
peníze a potraviny.

Že se rádkovaly a rádkovaly:

Severní Štěpánková (Šimůňová), Chala,
malá Šentoboré, Lejškova, Hošková,
Holínová, Hrnáčiřková Holínová. Dost
rádkovaná stará Půlpánová z čp. 5. a M. Holant-
ková z němky (vesta).

Holínová, milovně v. Holínova bydle-
la v železobroně chalupě (měl 50 let). Ta
chtěla "řádkovat" manžel. Postupně se maro-
nil nad škopem a vodou. Škola směřila prosty
ne vst, potrála jimi v ústech manžel a při
tom řekla:

Škajha, korala, tušajha tuto
mindi hajda, tititak koleu,
tušajha to nevi,

tutušajha tutu mindi hajha.

Potom byla hlava nakrájena dřímem a
doutnajícího ova.

Oni "outřel" vypala oves přes hlavu
a při "směrem" též sbýřavala. Čeciba
všelmy trní nemoci.

Stará Chalou, která byla skorem slpá,
volala hospodyně ku pomoci, když nechtí-
ly lunt a kachny vejec smacet. On je
tráhat stácela na psalnu a při tom
měla rukouštní šráni, které jí v ústě nezd.

Půlpánová v č. 5. se bali povstít do stane-
ní, vědě, že čaruje Doležtan a lidem. Ta do-
šla v lékařské umění nevěří a ještě nyní rade-
nává, když se jejímu mukom lékařského roku
vost stánel nos, tu mu jí nakládala a rádková-
vala, že nebyť neasné lékařské pomoci, lež by
o nos přišel, jak jí měl rozhodnout.
Ještě letáňko roku rádkovaná Chalou a
Kobáim v Kontroně v šel.

Půlpánová vždy říkala řekala a řekla:
"Chitá koláček, nemá přis to, když si to ma-
trávis a rádková."

Spezialistkou v očinné léčbě byla Hrná-
čiřková, která v kolové oči naplněna a protím
mylela. Kaker hřit potrobnosti a jiné me-
bloty jejího léčby, ~~staci~~ staci jen prolotnout,
že mi při vyprávění o jejímu umění jich
dolež nebylo.

Vynálezem byla stará Štěpánková
(Šimůňová) z č. 5. Ta měla ku pomoci vč.
hubová (řekala Derrár), ale ten se stratil.
Tam měla napsáno všechno rádkování na
různé nemoci a také spůsob, jak léčit po-
moci léčivých rostlin.

Však dříve si nechtějí lidé, kteří ji-
nák na nově, nevěří, a dokonce hádat a
puky svůj van, chodí ke kantoně, a
něslymud, byznji si planety a vykoují
často třeba vyřekane peníze.

Tance:

Poslední let dvacátých se tanělo:

hráček, šapát, moravka, kupačka se star-
ších tanečků a kolubicka, abotová, kumol, minet
kupačka (to má Polka a náčeka se jde taněly poz-
dě domy).
R. 1907 ale už jen fůmky a Rohlavice
čechou boudu a čtyřlru a moravskou boudu.

Podle sponovatky pleji sály
tance moderní: fox-trot, shimmy, které
sály ranělo, waltz, tango, slow-fox,
rumba. ^{pozdě} Tanění se ale ^{pozdě} změnilo, snad
každý má své vlastní figurky. Starší
ovšem na tuto moderní navaňují, zkrátě,
němují-li jara.

Čechou bouda se taněly jen při pleších
jednou. Čitovník rokem přichází do malý
hrobka. Čechou bouda taněna r. 1890 (něl je
stějně náčeka Kuzelka).

Przdívky:

Przdívky lidem se ráč přezívá jiným
jménem, voláči, vyspřily - li se stěna fůmka:
Donda, který byl po celobřizovými byl
čindovský, potom říka (pozdě zavěšová-
ni - jméno zůstalo, i když čimčala zame-
chal), Donda chatupský, kostelník a
Dolní Donda, tvari-

lička šec, kumá a machr či mochr.
Kromě chatupský, baráky, kolubá a
čimča.

Čechou stáček a baráky. Čechou kupačka
čimča, kupačka, kupačka baráky a trýč.
Kupačka hráček a čimča, neboť ikrát
o jiných, že mají peněz navaňová a navaňo-
čimča. - Čechou přerá a čimča (u Alois).
Čimča kupačka a navaňový.

Čechou se v przdívky přezívá čim-
čou, protože to byli námi a takí pozdě
jméno bylo zapsáno u navaňová na zámku
v Landubíně (Čechou - Čimča).

Jméno i jiné přezívky, které jsou nelze
psát.

Zabiječka:

Ve stáček a chatupách i v baráčkách
čechují jedno i více prasad pro sebe na vybraně.
Obvykle se ráčí kolem navaňová mlatě - nej-
ráčí, ráčí navaňová. Pozná se říka, aby
vybraně přeluh. Čimča navaňová v čimča i čimča
ráčí čimča čimča, který je vybraně říka.
Čechou navaňová navaňová čimča a čimča, navaňová
čimča, které čimča navaňová čimča do ja-
turi - a čimča do čimča.

Čimča čimča čimča čimča čimča

ke krmácím činným hospodářům ráveň chleba
súe lantoni pečeni, aby mu ji něčdo neurčit,
když si jím něčím stáží lantoni do žitání.

Přesně kralujícího zvěř činné rano hospo-
dárské vodu a puchýřata čisté myslíte nečty, které
se často myslíte. Zornice se dostanu pro-
přaví v bílé rásně, vytalunov s hospodářem
krmítka nen, při činné jeho úkrovně kvi-
činné obřadí celím obřadí konec nešťastného.
Kromě seřady a nožem porádný je složen
do nečty, poryjím kralofinon rozříděním
na puch a polít mělo vobov, aby mu
puchty štětin, které se dluhov řídžem.

Opáření nepř se kóře sdrake, nachm-
tá kava se ná varit. To mi je vyloamé
pročká se křívem. Častim co řigně seka
maso a vitřivosti seřádem, vřatim čisti
se propřaví stívem. Do nich se malýj puch,
který se činné něčím ochutivá, nuda-li něčty
chuti. Pomocí špeji se řídžij žatennice.

Abý žatennice či žitennice bylo s dostatek, při-
koupí hospodárské vřigněva ještě něčto stěti.
Žatennice a želita se opatně vřij, aby ne-
pomocně. Potom ještě řigně rozřadí
stěti se jím puch na rano, se pečemí se k
uzení a snímá vřidlo ke stěti. Když
je vše hotovo, hospodárské prostě vřav a

ne hosty se řigněno ke stolu. Vřatkové ra-
dostně pomoci něčím činné požádá kóře
puch, které si kóře něčím hojnou myslí-
ku, se nřij jím žatennice se želita, kóře pro-
čká a kus maso. Také vřavým se vřij se
poráží jako čista na křivě vřavěl vřav-
kách.

V řigněním kóře nečím vřavěl čisti toho
stovněho čisti, kdy se kralijis, do štáky, vřav
obřavě křivě řigněva, často ke jeho stěti.

Porčkadla - ústvi:

Vřav na vřav (Vřav je rano nabřivěný, vřav).
Je kórný jaro kórnový kórný.

Vřavě jaro vřav vřav, neb má vše no-
by čisti.

Čisti ho nřij jaro vřav křivě.

To nřij kóře křivě vřav, aby ho nřav ke
křivě: "Vřavě ke něčím a nřij puch na nřij."

Kórně vřav vřav a čisti vřav.

Vřavě nřavce - vřavě vřav.

Vřavě vřav vřavě vřav, vřav se vřav.

Vřavě vřav, kóře vřav, vřav vřav
vřav - to nřav same čisti.

To se vřav vřav vřav, to se po nřav
vřav.

To vřav vřav vřav vřav vřav.

Abý mu kóře vřav (za jeho vřav).

Heavily' sudi' podle sebe.
Kouřá jako čumák v měřku (sluč je utrapený).
Jedul se na něho, nebo do něho (dobal si sluchy).
Plave jako křemík tráva (sluč nemůj plavati).
Je se Stojí (sluč sůně stojí a pomů).
Křka v něho není Dobrá (při rozpuštění chlapci).
Ten je ročentný, neb ročochontný (ročobný).
Půlil jako sůkci u Chlunce (r. 1875).
Vypad' můd r oca (je-li sluchům potočen).
Půlil' mui, což je v Parnibicích purně.
Složili je s karoběny (můji pro sluchův).
Stiň jako sůtý u Chlunce (můji si sluch).
Ten mui dal! Ale za laběm mōstem.
(Sluč se nědo chlebi, jar sluchův vyplatě).
Kouřil mui hřeběnec (je-li mui a hřebě).
Ten je ročobný (mů-li hotivě purně).
Dami' dít, kōmůj plác (sluč sluchův netvá).
To mui pro sluchův Liholm (sekváno k mui-
čistěnému purně).
Kouřil jako mui na nová mōta (klompě).
Kouřil jako karobem (zanněm).
Mui nemů echant (nemů purněm).
Kouřil jako strachatěm tlatem.
Ten potatil, nebo purněm (mů sluchův
po sluch neb mui).
Kouřil a sluch (sluč se chce purněm).
Dál ho do živého (purněm mui repurněm-
mōm purněm).

Je v tmo ráj pro křk (mů sluch k vyplatěm).
Chám toho ráj pro křk (Dost, mui ráj).
Půlil' mui leze na křk (sluch, purně, žádě).
Chá ho na křk (mui se o něho starati).
Kde mui nemů, mui smit mōce.
Chá hluhu nemurně chonow
Dál mui to pro křk (purněm mui to purněm).
Dál se purně křk (mui toho dal).
Vypad' jako sedm trahůch let.
Purně jako Holandě.
Dál mui si pro purně křk (o sluch).
Mů na něho ročob mui (sluch, chōtne).
Ten je sluch, jako mui mui (sluch).
Chōl mui se za čičem purně (jar je sluch).
Chā mui v něho mui (jar je mui).
Mui jui dāvaji' rajji' kōm mōc (chē-li
se mui, že je to purně mui)
Mui purně za mui (mui).
Děm, neb fanti pro něho (mui).
Děm na eiz' hui (je-li mui).
Chluché purně legow u hui.
Děm to jar tak na mui hui (mui).
Je to mui pod purně (mui).
Mui mui mui mui mui (mui mui
mui purně, žádě, a purně).
Mui se trochu mui (mui).
Mui hui (mui mui).

končičko se mu v hlavě (prokopil).

Konbu si s ním vyplachuje (mbuň o něm nevě).
Ka má protáto, nebo proskřutou (o hubate').

Kouřá je sobota přes město (kouřá je opominá).
Ten maluje stranus na mbe (balamuti).

Kř se ožení, tak se to zohojí (dítěti), je-li
mariěno.

Odtrabal koběra (prohnal, nic neostal).

Je to boží baba (je kloupy).

Chytil se za nos (vlastně se).

Čas rožný hradě na stěm hoří, neb ja-
ho by mluvil do dubu (o neposlušném).

Cháři spot se slými (časy).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Je-li pírny den, je silnis, nebouci o d hřitova

ke městě obzorena četnými konkami a stany

čubvářů, proslavení obrázců, madoři, hrače

a j., kotolče, stělnie a pod.

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

Čas je kula járo šejfů (černice lva).

SPOLKY.

Hasičstvo :

Oheň je dobrý státník, ale celý právo. Po-
plachomý zvuk zvoni a hasičský signál: „hoří!“
způsobí s každým silné rozhodnutí. Proto se
občané tu zamysleli ohně organizovali a rákli-
dali dobrovolné hasičské sbory.

Hasičský sbor byl v Bohoněch založen
1882. 1882. 1882. od vlastních občanů
součástí. A to z těchto:

Ernst Jan, starosta obce, Jeráček Karel, Sta-
nislav Rudolf, učitel, Seimner Emil, uč. Jan Jan,
uč. uč., Konečný Alfred, uč., Zedlitzger Gustav,
Komanický Ladislav, Kuba Josef, Zedlitzský Josef, Sy-
kora Fr., Komanický Jan, Komanický Jan, Komanický Jan,
Komanický V., Komanický V., Komanický V., Komanický Jan,
Komanický V., Komanický V., Komanický V., Komanický Jan,
Komanický V., Komanický V., Komanický V., Komanický Jan,

Vělková Josef, Novomlýnský Jan, Rychta Frant.,
 Pancháček Josef, Páramský Ondřej, Holubský
 Josef, Kůrka Jan, Kůrka Josef, Škinner Samuel,
 Křesák Jan.

Do okolí:
 Páramský Eduard a chlápek Fr. v Polce, Šimůnek Al.
 z Bukovky a Půlhoř chlápek z Větrčovic.

Přidáním roku Ho. Jerábek, velitelstvo Rudolf
 Vladyka a jehrotelek G. Geduldiger.

Přechovci:

1882 - 1897 --- Jerábek Klyner
 1897 - 1902 --- ~~Přechovci~~ Josef
 1902 - 1906 --- Půlhoř František
 1907 - 1925 --- Přechovci František
 1925 - 1931 --- Křížek František
 1931 až do dnešního dne... Půlhoř František.

Přechovci:

1882 - 1883 --- Vladyka Rudolf
 1883 - 1889 --- Geduldiger Gustav
 1889 - 1895 --- Křesák Karel
 1895 - 1901 --- Jerábek František
 1901 - 1902 --- Půlhoř František
 1901 - 1909 --- Křížek František
 1909 - 1910 --- Pancháček Karel
 1911 - 1922 --- Hoříšek Josef
 1922 - 1925 --- Šrajer Josef

1925 - 1928 --- Hoříšek František
 1928 - 1930 --- Křesák Josef
 1930 - 1931 --- Půlhoř František a Fr.
 1931 - dnešního dne... Půlhoř František
 jehrotelek je Van. Křesák v.d.r. 1911.
 jehrotelek E. Křesák v.d.r. 1931
 místomáčetem Křesák v.d.r. 1933

Na místě toho se rozložil ná. Vladyka, který byl
 rokem prvním velitelem, ale pouze 1 rok.
 Přechovci skrze jehrotelek Křesák nemal viděl,
 moje nyní rozkaz, vedlámaci činnost na nouto.
 ně a proto ně. Vladyka zadržal byti činnosti se
 skru kaměrkou pod třetno přeložení jehrotelek.

Ústřední funkcionáři a lokální a občanská se cha-
pili práce ne stali a na příspěví obcí raději se
starostor Janem Šimůnem zakoupena protiběžná
výběra; a nářadí.

Ústřední ochranné proskidky proti ohni
byly velmi primitivní. Voda k hašení byla ve
studené, vybraně uprosřed vni a tano, co
stojí dnes obcí voda. Po dobu část obce
to byl přerov, s němž oběma voda od mlýna.

Jedinnými stovami, jinými se proti ohni boji-
valo čtyry různé, třebny, tihací hady a ma-
há stříkačka, do které se voda nakupala.

Do příspěvní čluně a obce nakoupeny se-
kyry, třísky, pracovní obědy a prony. Vyřabo-
vano bylo 3 čluně. - Pojistovna Slavie Pra-
vota storu malou čtyřkolovou samostatně
manávnou stříkačku.

1883.

1. 1. 83 vstoupil se star slavnosti
občasní pomník bratranů Křenkových a
Dybilů.

1884

3. února 1884 přistoupil sbor za čluna
k hasičké župě „chudinské“. Tato župa
byla v české jednotě české a německé pod
společnou správou.

1896

Zakoupena nová stříkačka moderní-
nějšího typu a činný výpravost od firmy
Ludolf Smekal za 900.- Kčsých.

Občasní hasičská storna byla 320 Kčsých,
občasná záložna pravota 30 Kč. Zbyly

spíše v minulosti nálevo, žani od pojistovny a
samostatně polpraco podle zákona ze dne 24. 12.
1884. Co se nedostalo, doplatilo občanská záložna.

1897

1. 1. 97 přistoupil sbor k hasičské župě
Pražské.

1903

9. srpna 1903 vstoupil se sbor sjedně vyřo-
bovských čep a mlýnů v Pardubicích.

1907.

1. 1. 07 roku pořádány tři přednášky pro čluny.

1. 1. 07 vzhledem k 25 ti letku hasič-
ské storně zde byl pořádán 9. června 1907
za účasti 40 storně župní sjed. Běleštin sbor
byl na tento sjed. vstoupil vyřo-
bovských přípravo a byl jmenován vyřo-
bovských storně. Předsedou byl t. r. Kaut.
Zimský, velitelkou Fr. Rejzler, náměstem vel.
Fr. Horák.

1909.

1. 1. 09 vstoupil k hasičské župě 1. ledna 1909 jmeno-
vání byli čestnými čluny: Jan Šimůnek,
Karel Sedláček a Josef Zimský.

1912.

1. 1. 12 obdržel sbor za různé provedené
mnoho prací na úpravě sjedně hasičstva ve
Vodě. Diplom nánován od župy.

1914.

1. 1. 14 vstoupil se sbor k hasičské župě, která
sbor pořádá německé. Práce byla náročno vsta-
vena, neboť mnoho čluně odšlo do války.

1. 1. 14 sborová rada. Václav Lukáš, Karel Kuchař,
Josef Štěpán, Josef Donda.

1922

16. dubna 1922 založeno samostatný sbor.

1922

Tého roku byl při požáru v Havatševěch
třicet raněn J. Kocur. Někdo požádal a zemřel.
Lohován se nicostního ke 100 hodin v oškrabku.

1923.

1. července 1923 se vlnostník činnosti oboru
zemského sjezdu Dohodovského havišstva ústředního v Praze
při činnosti proctíváno se oškrabkami.

1924

Stří se činnosti zúčastnit uškrabek sjezdu slo-
vanstevního havišstva v Praze 2. a 6. července 1924.
Přes rok činil sbor se zúčastnit na krajinském
sjezdu v rámci sloužebních výstav v Pardub-
ci.

1925

25. srpna 1925 koupila motorová stří-
kačka a příslušenství za 44. 000 Kč od
firmy W. Stralika, vývoje křivky.
Občanská záložna darovala 10. 000 Kč,
obce se ~~to~~ zúčastní na ostatní.

1926.

Zúčastnilo se 50 letého mužův haviš-
stevního sboru zúčastnit 17. července činnosti sjezdu
v rámci oslav stého výročí W. sboru.
Lýžec. Koupila sjezdu, předávaného na škol-
nímu havišti se nicostního 35 hodin. Sboru se
44 členů.

Zúčastnil se dožítí této činnosti, stří
stali se volby zložením.
Opustil zúčastnit, Jan Pávek, Fr. Koubek,
málok před tím zemřel: Vaclav Pávek a
J. Koubek.

Do havišstevního činnosti jsou to: Fr. Koubek,

František Jirák, Josef Svatoň, Josef Pávek
a František Koubek.

Činnosti sbor je založen v havišti a slouží
mu a v havišti a vlasti. Půdní se havišti. "Sobě
ke cti, občinnosti a ochrání, vlasti a oslavě".
Činnost pro sbor havišti je založena na rozsáhlé
mámosti mámostnosti.

Činnosti sboru byli a jsou nejméně
ochráněni majitelé a jiní sjezdu sjezdu.
Za sbor havišti sbor mámostnosti
se zúčastnit havišti mámostnosti se zúčastnit
požáru v havišti a sbor. Většinou havišti
a havišti zúčastnit havišti samostatně. V
případě havišti mámostnosti havišti mámostnosti
ochráněnosti havišti mámostnosti a majitelé se
případě havišti mámostnosti havišti mámostnosti.

Činnosti havišstevního sboru nejsou
jiné nejméně se sbor havišti, jsou se mámostnosti
havišti vlasti. Při výstavě havišti
mámostnosti, aby se nejméně.

Nynější inventář havišstevního sboru:
1 motorová stříkačka s výkonností 32 HP,
1200 l a 1 minutu, motor Škoda, 4 válce
a příslušenství a majitelé. Havišti 320 m,
havišti mámostnosti havišti mámostnosti
havišti. — Havišti je havišti havišti havišti,
havišti a havišti. Havišti, havišti a havišti
havišti pro 14 členů.

NI ZISK, NI SLÁVU!

Tělocvičná jednota Sokol:

1913.

Tělocvičná jednota Sokol pro Bělan a okolí založena byla 22. června 1913 tělocvičnou jednotou Sokol z Bohdaneče. První ustanovení valnou hromadou zvolal za-
 tímžím výbor, jehož předsedou byl Fr. Ji-
 řinský, starosta obce Běle, jednatelem
 Vincenc Páv, učitel, prohodivkem Vincenc
 Zeváček.

První jednoty je: Tělocvičná jednota Sokol
 pro Bělan a okolí" se sídlem v Běle.

První výbor:

starosta: Vincenc Zeváček, místopředseda: Fr. Rejček
 náčelník: Vnc. Páv, jednatelem: J. Klaustrý.
 Prvního cíleho místnost našel sám od nás
 Fr. Kvanis v hostině u Kvačnických.
 Jednota přikročila k činnosti vyhledáváním má
 v 1. roce 53 členů.

Starostové jednoty od r. 1920:

- 1920 - 1922 --- Eduard Rejček
- 1922 - 1925 --- Josef Kvanil
- 1925 do dneška --- Alois Pálán

První jednoty od r. 1920: 1919: Jar. Šal.

- 1920 - 1931 --- Josef Jiřinský
- 1931 - 1932 --- Josef Černý
- 1932 - 1934 --- Stanislav Hubáč
- 1934 - 1936 --- Josef Jiřinský
- 1936 --- Jan Šimůnek.

První jednoty od r. 1920:

- 1920 - 1924 --- Anna Bostudá
- 1924 - 1929 --- Marie Jiřinská
- 1929 - 1930 --- Lužena Kvačnická
- 1930 - 1933 --- Marie Šatánová
- 1933 - 1934 --- Marie Křížková
- 1934 do dneška --- Hiluše Šimůnková.

1914.

Moženo těleso, které si říká "německé",
měly 21. června 1914 ráno sokolské hodiny a
pověly - na vězení se rozvíjel hradní občas
sokolští místní společenství. Hráli český
"Sokol" měl povle na mládež, kterou si
dobylo ukázněné a dobře připravené sokolstvo
v nepřátelském prostředí. Od nás vyšlo žen
a mužů. Ale samostatný výstřel vznikl
i do Brna a odjezd sokolstva byl se um-
němí starostlivých úvah, jako se rozvíjel
dříve mládež. Loni největší starostka si
nepomyslel, jako Brno a umělecká
loutka v ruce ovšem stěží rány, která
především ukázně sokolství slé.
Mnoho členů musilo namítkovati ke svým
plukům, ale i bez této příčiny byla činnost
Sokolstva nízké zastavena.

1919

Řepce v ložní 1919 zahájila další čí-
innost jako tělocvičny a tělocvičny.
Do činné skupce na stonemsku, které bylo na-
podáno chování, se Sokolovské přiklápili se
loží se zúčastnili: prof. Topič a Václav
Černý, ota a Vyšehrad. (str. 163 - 3. díl.)
Toto roku se členové jednoty zúčastnili
sokolského sjezdu v Hořovicích. Vě, kteří se
účastnili, byli muži se zúčastnili měl
mládežní nově. Tělo roku zemřela děvčata
sokolská pracovníce Slava Krakonová, mládež-
náčnicka.

Hodu 1919 člá jednoba 119 členů - mužů
ženských a ženských.

Krajem do Yihomy se zúčastnili členové a ženských
členů na území v Brně a Křižáck.
Přítomnost hodiny nacvičena Cherylra, která se
monarcha těleso. Schůze s Brno, se zúčast-
ples a zúčastnili program.

1920.

Vásookolského V. sjezdu v Praze se zúčast-
nili 12 mužů a 12 žen. Přítomnost toho roku je
komu nedostatku poloviny, měla jednotka se
sebou zúčastnili rozloží i zúčastnili.
Dále činnost členů na území v Brně, v
Čáslavi, v Brně, v Brně, v Brně a
Křižáckých.

činnost: v Brně, v Brně, v Brně
stavění, tělocvičny akademie, ples a zúčastnili.

1921.

Vějíni činnosti na součinnosti, 9 sokol-
ských jednot v Brně, v Brně, v Brně,
Křižáckých a Křižáckých.
Schůze s Brno, v Brně, v Brně, v Brně,
v Brně, v Brně, v Brně, v Brně,
zúčastnili program 31/12.

1922.

Toto roku ustanovena ČOS. činnost
do 16. ř. - Brno, v Brně, v Brně,
v Brně, v Brně. v Brně, v Brně,
v Brně, v Brně, v Brně, v Brně.

1923.

Tělocvičny, v Brně, v Brně, v Brně,
v Brně, v Brně, v Brně, v Brně,
v Brně, v Brně, v Brně, v Brně.

1923.

a rými skl v Pardubicích.

Přednášky, přednášky, Div. hry: "Přemysl ope", - "To byla noc", "Lepší věci". Přemysl m. Konec z Pa-
rie: "Doba Husova", ráješ svatého "Svatého"
se zvláštními skry. - Charkulářská rabana u sveto-
shovské věci. Jednotka čítá 75 mužů a 27 žen.

1924.

ovněno v Lyžkách - v rymu zločinů věci (19/10),
19/1. pros, 19/12. lva "jeji postarbyna", 9/3.
hudební věci, 10/11. lva. "o číselch mýtní",
lva oporovaná 23/11. na ráješ v "Dobří-
něch", 20/11. hmot s přednáškou, 11/12. lva
"Ča čísi hříby", svetoškovské věci.

1925.

činnostní se starostou ovněno v "Yoničán-
kách, rymuho v Chumčíně, 23/12. lva. věci.
Přes, svetoš. Div. hry: "Přemysl", "Haltka
předky", "Haly, svetošnicko stávký"
Charkulářská rabana.

1926.

ostava J. Biegna, ostava h. J. Husa.
Div. hry: "Hrab", "Houžba uletělu", "Krah",
"Pasa křeha", "Chimloob pana naly". -
Kobany: přes a svetoš.

1927.

čho rohu polana záloob na povaně
paměti biografiera (kinnematografiera)
představení. Činnost si máh také polala
místní činnostná jednotka "Orel", která

1927.

také kinnematografiera, neboť měla posta-
ven vlastní film v rymu zločinův míst-
nosti, zájezto sál u charkulářů nevyhovoval.
Vělečářská činnost: Přes, svetoš - ostava J.
Biegna, ostava h. J. Husa - Div. hry: "Čer",
"Haimovo zmanu" a "Černa legionarova."

1928.

23. činnu v Běle prováděno starostou čin-
ní u rymuho zločinů na věsti všech jednot
u starostan
Ostava J. Biegna a h. J. Husa, 24. října.
Hry: "Přes, jurto, ráj", "Charkulářská hntani"
- Přes a svetoš.

1929.

ni puzerim pr. presidenta "est. republiky J. G.
Kasanyra" Běleho zúčastněno se jednotka v kanojě
23. května 1929 a postarba činnostno přes na
špali. Běle postarba před zločinu zicnostno
slanoborana.

7. 1. ustanova probiera jednotky v "Horněni"
53 člun.

činnostní věci, slamonu na 6. činnu, byl náob-
kenu něme zmrěti temán v "čar". Čachto jednotky
činnu máni, halyčubla zmrěti, v "Horněni" v
hostině u "Horněni". Ča štěti se mramo a
nich něho nestalo.

činnostní se star. činnu v Pardubicích, ož-
něni "Přemysl" v "Přemysl", "Haimanové činnu"
a "Zobdaně" - rymuho zločinu v "Horněni".

Člencovská jednota „Orl“

21. ledna 1921 založena byla v Pol. Pěči skupina kuchařů mládeže s 104 členy, čelící se to i škol.

22. září 1921 změnína tato skupina v československou jednotu čes. kuchařů a hostů „Orl“ v Pol. Pěči, v místě vlast. a v prázdné síle.

První funkcionáři: Fr. Ryba a Kola, starosta, Jurek Škambek, farář, vychovatel, František Čížek, jednotel na učebnici.

<u>Starostové:</u>	1921 - 1924	František Ryba	1920
	1924 - 1926	Fr. Čapák	1921
	1926 - 1933	Fr. Čížek	1922
	1933	Fr. Čížek	1923
Do kuchařů:	1926 - 1927	V. Jiroušek	1924
	1927 - 1929	J. Škambek	1925
	1929 - 1931	Fr. Čížek	1926

práci: 1921 - 1924 - Fr. Čížek, Vladimír Pěl
 1924 - 1931 - Fr. Komoník, Bedřich
 1931 - 1933 - V. Čížek, Vyšehůvce
 1933 - Jolánka - Fr. Komoník, R. Pěl

Činnost: v r. 1921 účastníci okresního sjezdu v Chrástě a sjezdu v Horně, dále slava svato-václavská a oslava čes. samostatnosti 28. srpna. V r. 1923 konáno na hřišti veřejné cvičení, zejména s rakoupi porušen pro starou tělocvičnu. V r. 1927 postavena vlastní tělocvična. Činnost dlemi vedeli Bedřich, na kterou byla ministerstvem školství udělena stavební podpora. V listopadu 1927 byla pro vyso-vení a veřejného cvičení vyrobena vlastní tělocvična. V roce 1928 bylo jednání s kinema-lografickým ústavem. Činností vedení v činnost v. 1929.

V r. 1933 konáno vše okresní cvičení

Divácká činnost:

v r. 1921 až do postavení vlastní budovy hráno v hostincích u Kačín a Pomádě v Pěči, dále v Bratkově a Polu.

- v. 1921 : "Kochy, protulný filosof"
- v. 1922 : "Nořské švarčinky", "Jakou máš ža-klub mluví na straně Pěči", "Chrástka prousta", "Hodně hudební jara" a 3 jedno-aktony.
- v. 1923 : "Čaromáje francie"
- v. 1924 : "Solomonova hádanka"

- r. 1925 : "Dobru, vlasti, rodne krajce".
 r. 1926 : "Kra vlast"
 r. 1927 : "Krimé vstavu"
 r. 1928 : "Kubricky zalky", "Lanena mlce",
 "Lobnaru s okoni", "Lanicka a tenis".
 r. 1929 : "Propast lasky"
 r. 1930 : "Chlanova laska", "Chranivo sbit",
 "Chlanova mlcivost".
 r. 1931 : "Jeden si ji miru vzil", "Lene
 jirno", - s programové receny.
 r. 1932 : "Laska nelhivostna - neni mi-
 lovana", - "Lepicka a male hospodari",
 "Hrajek bezika Hrajekam".
 Detské hry : "Penikova chatovra", "Josefka
 s káckem za riva v mlci".
 r. 1934 : "Puknol jeste kuelha laska",
 "Lomna hoi", "Kocka vojna"
 Detské hry : "Lobicka s lasec kastrohe",
 "Kra latikens" - 1 Detska besicka.
 r. 1935 prajeno nove jivisti za 2. joo 40c
 o 20ti proměnah.
 hradu : "U rajice jaro rajice",
 "Samostlé hudy", "Snella jeho ovi",
 4 Detské hry.

Biograf :

r. 1926 vrahácala klovina jivista Carl o kine-
 molograficko kineci. "Carl" mila lare po-
 luvno tle jivista Carl. Lomno leografu
 lare 19. lare 1929 mlcena jivisti "Carl",
 mlcet lare jivista mila svoji vlastni mlc-
 nost - sal "Lindovelo Lomno" ep. 91,
 mlceti a mlceti spolovno mlcivost v
 mlcivost "Bile" a mlceti pro biografiu
 mlcivost jivisti mlcivost.

r. "Lomno mlceti" mlcivost mlcivost
 mlcivost a jivisti 31. lare 1929 byl mlcivost
 jivisti film "Kinec lasky v mlcivost".

"Lomno" mlcivost "mlcivost mlcivost"
 mlcivost 22. 000.-.

Kinec mlcivost mlcivost 1929 byl
 mlcivost a mlcivost mlcivost. mlcivost mlcivost
 mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost.
 r. 1929 mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost
 mlcivost, r. 1930 - 33, 1931 - 24,
 r. 1932 - 18, r. 1933 - 9, 1934 - 2,
 r. 1935 - 10 mlcivost.

r. 1932 mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost
 mlcivost a mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost
 mlcivost mlcivost mlcivost.

mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost
 mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost
 mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost mlcivost.

to přestavěl jako nové lidstvo, pozěji
někde tím časem končí na pramenu. v
roce 1935 pozěji přišel na republikánské
lidské sm. v. Pěšák a Koc. B. 200.

Výloh ustanovení a příjmy z stanov
podniku:

1) Pravo provozovati kinematografické
představení uděleno dne 19. března 1929
č. 121 a 1929
č. 20/č. - 349, a 1929 podle § 4 ministerstva
návrhu ze dne 28. září 1928 č. 191 N. 2.

pod označením "Londons" v Kolářově
"Bílá" se příjmy vyměřují v § 3
v odst. 2. ohledu mezinárodního návrhu.

Ložnici tato zapadá jest v katastru
městi a pod národním číslem 1.125.

2) Z hluboko riziko podnikání obzvlá-
dnati jest 1% ročně ve prospěch státu in-
validní péči.

3) Při programové volbě lidí dříve
přednost filminií kulturní výstavby s pro-
gramem, sdružení v několika zájmových
obecnostech.

4) Společnost má sbírku pro dobroč. z
zájmových sbír. pořadatelé sbírky představení
s povinným programem.

5) Dále je povinnost pracovat s všelma
bezpečností společenství.

Okrskové a místní sdružení republikánského dorostu:

Historiíci malá knoňka OSRD obci
kolářova bílá, Chalupská, Duhovka a
Chalupská, Výchovské, Kavalie, Kavalie,
Sopce, Trany, Koc. a Koc. pozěji pře-
lože knoňka 15. března 1928. Sídlo tohoto
sdružení jest Kolářova bílá - sdružení má
název "Chalupská".

1925
Průběh: R. Kocera, Sopce,
kulturní referent: učitel Jos. Závěs, R. Koc.
16. května 1925 u Chalup v Bílé skříně divad.
hra, "Hrochův" a "Hrochův".

V červnu 1925 založen v R. Bílé skříně, Selské
jádru, která je pokračovatelem jadrného sdružení.
Organisace tato má za účel ochrany státu
a je příslušným vojenským sdružením.
19. červenci 1925 pořádaní s doprovodnými vazy
zájmové kulturní mládeže v Bukovce.

V rámci 150 k. letého výročí oslavy povstání
sdružení 13. prosince divadlo "Tři furanti"
Společnou místností jest hostinec u Chalup č. 57.

1926
V rámci 13. března učitel "Chalupského
zájmového
N. 2. zahájil skříně přípravy ke sdružení lidové

hospodářské školy v lokostavové škole, která se
již byla, ale zamřela. Neuskutečnění však nelze.
O matkulních materiálech divadlo. Emery imola.

Seznámení s tímto rokem pováží obzvlášť vyřizování rá-
jeřiny, aby udělaly požadavek hospodářem na vzpomínkách
státních a krásy přírody.

Seznámení s obzvláštní slavností v Sopucei.

10. října koncert za účasti ženěného sdružení
"Kvartet", komunistický uč. Soudko a členka parob-
ského sdružení Balcara.

1927

Prosecco: Hruška Janoslav ze Sopucei.

V jednom plesu, v kterémžto div. kus "Janov v po-
rávání", v dubnu "Sofie", v ráni "Přet-
manění". - Lohmovo nové jíviště ve spol-
kové místnosti č. 54 - u Hranic na Hb

1928

V jednom plesu, v jednom div. kus "Káráti",

v kterémžto "Hrány národ-
b. ráni", v kterémžto ti ležlo význačí umělecké roboty
zapadáka každá místní skupina sbeh.

16. prosince divadlo "Lokata", které oparovaně
v Přítonci.

1929

Prosecco: Pankharter V., Káranice.

V jednom plesu. - Hruška imola.

1930

Hruška v lokostavové škole, která se
scházela sčuna "č. chakuna" "Lokostavové škole".
Na lokostavové škole postavení Ing. Šolice.

Na slavnost konána v rámci manifestac-
ního remédického dne se vzpomínkou na 20.
ti leté mluví se o všech povstání. -

v prosinci "Kulturní slavnost".

1931

Ples - dr. představení "Káranice a Káranice",
kult. referent Ríjka J. - Káranice.

Slavnost hra, C. k. polní maršálek, která
se byla hrála a v Přítonci jednoroz op-
konána. - Hruška imola.

Dorost zavítá sdružení tančím slavností
o večeri 2. v. sdružení, ale pro malou
něčnost toho zrušeno.

1931

Prosecco: Hruška, Káranice,
kult. referent J. Káranice, Káranice.

V jednom plesu, v dubnu div. "Eduard fíbeta",
v kterémžto "div. vojenský, život veselý".

21. - 30. října konána ve Vyšehrávkách výstava
obě, zelenin, ovoce a promisc. Vyšehrávsky
se umístění, hromadně umístění, školní
škola. Vyšehrávsky bylo:

24 svařené přemě, 9 w. žit, 1 w. ječmene,
15 w. ovesa, 2 pelyňky, 1 kromonice, 1 kromonice,
1 proax, 3 soja, 2 kromonice toby a
1 moka. - Dále 1 dublu řep, 6 dr. malin,
1 cěranca, 1 dr. krambál, 10 dublu různých
zelenin, 17 dublu melounů a po.
20 ovoce umístěno v okolí 100 dublu jablek
a 20 dublu hrušek, kromě toho 150
dublu různých jiného ovoce.

Výstavu doplnila výstava obchodního kalení
ovocí, mléčné přístroje, myšinky, rakouské snář-
di a náčiní a počet pro samotářiny. - 1/2 dvore
mysterna trůbní, trakti a kalení.
Lokace ovocí provedena pomolozem a městem
Koyšivěrem a Přelouč.

1933

Vednu jds, v mornu činovníky kurs,
19. března programový večer, 7/5 div.
"Hvězdi má teba neobpíná letá".

Vstupní stavosť rozvinuti slojny ve volci a
sportovní Den. - chudobná rábava.

1934

Přednáška: Joz. Čermák a Klabínský.
Les. Div. "Vojnarra", "Vina"
V histopadu rakajiny kurs moderní měnil
prací. - chudobná rábava.

1935

Les. - V tomto roce rakajiny Rakatni měřeny
které porovnány ješuvou trůbní se stěle. Výstava je-
jich mavení mačiči přispěla k moloboukání vyškolení
mládeži a poměni v současných státrách.

M. S. R. D.:

Státní sdružení republikánského dorostu
v Rakouském štěle ustanovo bylo valnou ho-
madou dne 21. prosince 1935 jako slojny
okresního sdružení.

Přednáška: Jozef Hermann a Běl.

Uzí divadelní společnosti a pta. :

V naší vsi hostují občas také cestovní divadelní společnosti. Nejoblibenější byl soubor lidstva českého, který zde hrál po 3 týdny v r. 1929. Co to bylo v čas svůj, bylo divadlo velmi dobré, proto že byly hrány přerušované činohry a operetní kusy, dobře obsazené. - Čbáhlina zde též byla se dosti hojnou návštěvou měla společnost Trnava, hostující zde v r. 1934.

Jinak všechny jiné společnosti narážejí, že je větší spolek "stace", napomínajíce, že větší obdivatelé je dosti divadelní úspěš, než aby přijímalo všechno, co se pořádá v domcích, že pro venkov je vše dobré.

V minulých letech, kdy nebylo divadla, filmů, novín, novin, myšleli a pod. byla u nás rozšířena, když do nás zavítali kočovní komedianty. Vtáři, křavci a mládež, byli všichni "mušleci" - s panáčkovou komedií, živými opery, neb pěveckými komedianty. Jakmile se objevili ve vsi, tak hned hejno lidí obklopovalo nás. Přebíhali si si bubnu, píšťku a vše - a nešťárně čekali, až se poručík přijde princípal v tiskotu s bubnem a náds s jeho pomocníky s bubnem, aby čimá uctivě pozdraví.

Společensvo smášených živností :

Když byl založen v této vsi - celá živnostníci - dříve celá mistři - netež myslíte-li, že ještě jediné smlouvy (smlouvy) bylo zde již v r. 1866. Počtemání naprosto bylo v r. 1866. Starostvo mistři (podání mistři) byl tehdy Josef Štěpánek (+ 20/9/1896). Společensvo mělo a má svůj praporek a krmel, která je v kostele. Tento korouhve je z něho z paměti telegrafního vězení v r. 1866. (Všimněte si v živnostníkovi v r. 1866).

1867

V seznamu mistřovského molu dne 3. března 1867 bylo uvedeno, že po všechny čas musí smáti mistra zaplatiti spolku za myšlenou s klade rakouského císaře, za jinou s klade. - Když chce do spolku co mistra přistoupiti, zaplatí dárku s klade. Když chce však měniti dárku, jest povinen mimo to dárku s klade připlatiti.

Podpisání: J. Štěpánek, starosta, Václav Šonr, Emanuel Kuchel, Josef Rychtar, Josef Jedulovský, Josef Lemý, Karel Černý.

1895

Když se stalo mělo, že by mělo mimo spolku chci cestovní úřady mít na fúrně, tak má se měniti platit do

krasý 1 klatý a nížní, kteří se zúčastní, co
něla 4 klaté. To těchto 4 z. Dostane prosed,
který znělí Ende - 50 kr.

prošpaní: E. Henrich, starosta, J. Zmátko,
J. Šamp, J. Věsta, J. Guldinger.

Činnosťusný prapor pořizus za 150 klatých
63 kr.

1886

Starosta Fr. Pandraš, který byl meim
prošpaním hejtmanství vřádati, aby byl
valý starosta, spolán Jan Weissmiera myšal
prošpaní měly přijmít a myšal.

1888

Činný činnosťusný vřádati z c. k. obřisního
hejtmanství návrh, že se děti před ško-
laním stáří 12 let roků nesmí mířati k
prošpaním činnosťusným vřádati.

Č. D. 12 k. Do 14 let jed polní, pokud jim
neví práce na jiném vřádati. Práce však
těchto mláděstých namocování nesmí přesa-
hoditi denně 4 hodin.

1889

Starosta s. 1889: V. Chabý, kněží, se myšal:
Fr. Pandraš, štopán, kněz Jan Jan, kněz,
kněz Fr., obřisní.

s. 1892 starosta spolán Fr. Kopyna, kněz
s. 1895 " " Fr. Pandraš

1896

s. 1896 zakoupeno spolánští polní
mír, který byl v klatě přijován.

Činný polní I. třídy za 10 klatých
" " II. " " " " 14 " "
" " III. " " " " 2 " "

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1901

Vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1910

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1911

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1916

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1917

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1923

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1932

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1924

Činný polní vřádati vřádati 400-
myšal, kněz na prošpaní u polní I. třídy -
1 klatý 50 kr. — II. třídy - 12 klatých a III. třídy - 1 klatý.

1929

Pohřbení u nás v majetku společenstva proma-
iat jako minulé roky. Poh. Pamhartkové, který
má pohřbení u nás a myšliva a vogn:

za pohřbu I. třídy Kč 160, a celý spol. úplatek Kč 80
--- " --- " --- " 50

Členové společenstva mají nárok na něj zdarma,
je-li od ústředí zaplatí se 20.- Kč.

1931

Společenstvo zorganizovalo k zájezdu lázeň a dřeviny
opradem, které byly obě domovány a postave-
ny na hřišti u školy.

1934

Společnost byla za příjezdu spol. pohřbeního vognu.
při pohřbu I. třídy. Úst. kom. 100.- Kč (za vogn.);
--- " --- " --- " 70.- " (40.- "-)

Příjmem si koupil majitel pohřbeního u nás
vlastní u nás pohřbení, ale za každé upotře-
bení je povinen společenstvu zaplatiti Kč 25.-

1935

Prijela malá družba Fr. Vozáky, umístěno
v ústavě. Při té době k pohřbenímu u nás
za Kč 25.- za účelem u nás povinnost pla-
titi povinné ústředí (které dříve bylo placeno z
příjmu společenstva), obdrželi však smlouvu
poplatek i v tom případě, jsou-li dani
z u nás kom. ústředí. —

Zvýšené starostlivo společenstva je Jan
Smutná, v ústavě č. 100.

Členové ústavu:
Vozáky Fr., ústav, Vozáky Fr., ústav, ústav,
Pamhartkové Boh., ústav a Vozáky Fr.,
ústav ústav.

Mladá generace č. O. S. S. :

14. července 1935 ustaven spolek čimostensko-
čimostenský mladých, zvaný
" Mladá generace čimostensko-obchodnické
strany středostanovské (č. O. S. S.), jejíž
předsedou zvolen Boh. Pamhartk.
Činnost v tomto roce omezena na pořádání
1 tančovní zábavy.

Okrašlovací spolek :

Okrašlovací spolek, občan se musí
starati, aby v jeho příslušnosti, občan, kulna-
dě a obci bylo vše čisté a upravené, aby
okrašlovací, jako v ústavě v jeho kraj, se v ústavě
přátel na ústavě domoviny a ústav si co
nejvíce bojím. Po úpravě obce sou-
stava na ústavě a ústavě v obci.
Z ústavě musíme přestaviti ústav pro ústavě
ústav, ale i pro sebe a ústavě ústavě se ústavě
ústavě ústavě, ústavě, ústavě ústavě, ústavě
ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě.
Z ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě
ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě
ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě ústavě

souhlas a pochopení náležitých a jasných směrů
na mírně nárok, aby byl založen v Pohodla-
Dvoře škola "charitativní spolek".

Ministerstvo této schůze byl "charitativní spolek"
místní proslulosti.

V ustanovení schůze "charitativního spolku"
9. června 1930 zvolen 9ti členný výbor a to:
Euseb Hořava, starosta obce, Ludvík Holina,
ročník, J. Holmář, farář, Fr. Hořava, proslulost,
Jiri Hořava, ob. učitel, J. Štěpánek, truhlář,
Fr. Fierušky, ročník, Fr. Pětičky, ročník a
Fr. Kousovský, maj. obilny.

První výbor zvolil předsednictvo, v jehož čelo se
předseda postavil Fr. Hořava, proslulost,
jehož matelem J. Hořava - pohledářem R. Holina.

Charitativní spolek v Dvoře schválil stanovny dne
6. září 1930 pod č. 436. 974 a 1030-19-A
3441/7 - ai 1930.

Charitativní spolek si vybral za úkol
vzdelávat a chránit obec a okolí, vy-
sarování stromů, křes, řízení parků
na chodník - počíná to bude v jeho fi-
nančním mozi. Političny náhled spadá
si spolek Dvoře, příspěvků svého člunstva,
moralizování škol, zářad, lidochůch pro-
středků, filantropických přístavení. Spolek čle-
ním obstarává za běžný peněz občanské stum-
by.

V dubnu 1931 zakoupeny některé javorny,
které vysázeny v národním domku a k ubíře
na nové a v Štěpánových čp. 4 pro faru.

Hořava, že stromky v Dvoře obce v domku. Za-
volání k vysázení trávo chráněných národních
Pardubických.

Podle vysázených javorů řízení chodník s
cementovými obrubkami.

Dalším úkolem spolku bylo postavit pad-
líny a nasázení válečného stromu "zeměpisného rodá-
ckého dřeviny" a obecním tvrdý památek. Sp-
má chodník sokař G. Holmář a Chámský
a G. Lvo Hořava. Na něm je letní dům, v něm
stavený písmeno na tvrdý památek je vyřezáno
do dřeva obilí světové války. (Popis v I. díle na
str. 342), také v Dvoře.

Charitativní spolek akce na postavení
pomníku u proužtatých a přírodních věží
světové války v mezi člunstva. Seřadeno na
3. srpna 1930.

Chámský pomník na domku v mozi 29. června
1931 (popis v díle I. str. 343).

Charitativní spolek zakoupeny některé javorny
a k Dvoře čp. 51 a k faru. Chodník je v
2 m široký, nesnad nanežena študna a vyřezá-
vářského dřeviny a nanežena dřev. Chodník je
seřadeno Dvoře světové války s cementem a k
všechných. Vede chodník řízení řízení.

S. K. R. Bělá:

Sportovní klub Sokolstva Bělá založen r. 1929. Základní o zálohu měl volný předseda klubem Antonín Svare, místní mlynář.

Činnost klubu mezní pouze fotbalu. První činnost byla do konce r. 1934.

Sestava I. mužstvo, čítající 33 členů a žákovská II. se 4 náhradníky - z ní později proušel, který hrál kopanou i v r. 1935 a 1936.

Hráno na pozemku v ulici, patřícím aukcionáři v Lhotečce. Velikost hrací plochy 70 x 45 m.

V r. 1929, kdy ještě nebylo domácí hřiště, hrány zápasy v Bělčanech, Sýrovátcích, Holaněších, Hájčích a Bělčanech.

V r. 1930 došlo na domácní hřiště.

V r. 1931 zápasy s kluby v Dobrušce, Bělčanech, Hájčích, Hřešticích, Křižanově, Chotíně, Dolanech, Holaněších, Sýrovátcích.

Do r. 1932.

V r. 1933 a 34 hráno několik zápasů se sportovním klubem v Bělčanech.

Prvního do sportovního klubu přivedl v r. 1931 někdo a v r. 1932 pokračoval v zápasu.

PŘEHLEDNÁ TABULKA ZEMĚDĚLSKÉHO ZHODNOCENÍ PŮDY

ROLE	327 ha 28 a 28 m ²	73'9 %
LUKA	23 ha 62 a 39 m ²	5'4 %
ZAHŘADY	9 ha 52 a 59 m ²	2'1 %
PASTVINY	4 ha 17 a 12 m ²	0'9 %
LESY	57 ha 11 a 73 m ²	12'9 %
RYBNÍKY	2 ha 17 a 14 m ²	0'4 %
ZASTAV. PLOCHY	6 ha 52 a 84 m ²	1'5 %
CESTY, SILNICE	12 ha 96 a 80 m ²	2'9 %
CELKEM	443 ha 38 a 94 m²	

Půda a její zemědělské zhodnocení:

Podklad násobí půdu tvoří úbočí hůlím, v němž převládá sliv a opuka, měkká, smotná a uhlíkatá. Občasné uhlíkatiny opuky a sámy pronikají na povrch, ale tak lehce pod ní, že tvoří vlastní vrstvu půdy (na jehonopale v šel (na olei, obilách a v les)). Lomivost hůlím podkladu lze s využitím mírně až částečně smyky a obilany, nebo přemístění do nižších poloh a promísání písčými vrstvami částečně. Důležitým tváří tváří uhlíkatiny přičítá obilám na využití planině k šel a vyhledávání (části) a kvasování. Kto tyto uhlíkatiny možno počítati i hmotnost povrchové vrstvy na sv. a v. šel.

Důležitou správnou hmotnost, která, podle pod šel na v. a jv.

Podle celkové hmotnosti povrchové vrstvy obilí v oblasti doplnění oblasti české výšiny a pohraničí s nejnižšími klimatickými poměry. Důležitou průměrná teplota je kolem $+8^{\circ}\text{C}$.

Teplota povrchu jsou průměrně, množší vegetační dobu z mírně (Důležitou - výšiny), období s průměrnými teplotami nad 10°C trvá asi 120-140 dnů, období s průměrnými teplotami nad 0°C jsou asi 60-70 dnů.

Podklad násobí půdy, přístupného rovinu, jest na celou katalánskou mačinu, neboť není namááno na šelovitě nebo šelvitě podklad. Loni také uhlíkatiny nejsou neprohoditelnou přehrávkou průměrně kvasování.

Hospodářské tváří uhlíkatiny v kvasování, že uhlíkatiny půdy možno označiti na obilnou - šelvitě jako průměrnou, šelvitě jako šelvitě, střední - jehonopale.

Přesto, že uhlíkatiny přirozené podmínky podmínkami opravivší uhlíkatiny našeho katalánska do výrobní oblasti šelvitě - mačině šelvitě půdy chytat. Šelvitě musí kvasování a uhlíkatiny v šelvitě - mačině uhlíkatiny v šelvitě. Výšiny obilí mačině činně šelvitě půdy uhlíkatiny stanovování pro mačině šelvitě. - Je zde spíše výrobní oblast šelvitě, než šelvitě šelvitě.

Chemicky je kvasování a pro šelvitě půdy šelvitě mačině šelvitě uhlíkatiny uhlíkatiny, šelvitě šelvitě jsou jsou šelvitě šelvitě - šelvitě jsou šelvitě na kvasování šelvitě.

Příprava půdy:

Důležitou se šelvitě, mačině se půda kvasování a šelvitě šelvitě mačině, mačině, kvasování mačině - šelvitě šelvitě kvasování šelvitě šelvitě, kvasování šelvitě šelvitě šelvitě.

Hospodari stali skoro se všech polí a rávo-
nín stáří i pudy, jež rostliny a pudy vyčerpaly.
Tak například metrického centu rovinického žna
stáří se nematatic polí přes 2 kg dusíku a
přes 3/4 kg fosforu — 1 kg průměrně stáří, od-
náří se s pole skoro 1/2 kg dusíku a 1/4 kg fosforu.
1 g eukrovy nebo kerambor ubývá pudy 1/2 kg dusíka,
1 g sušeného jetele — — — navýšily 2 kg
vápná atd.

Výnos a sklizeň, v jakosti i množství,
jako rovněž na živině, která je v nejvyšší
množství v půdě kvasina. V plati i pro
všechny ostatní živině činitel, žito, vodu,
vápník a síru.

Starí hospodari se museli vyvířiti pú-
dy stáří: úložením, s. j. mechanicki úpravy
po každé let pole ležeti balen. Pož zarostlo,
a na úložen postli kolytka.

Stáří je přistalo po r. 1880. Počet-
ní hospodari, kteří úložen, byli žemský
a chacháčer.

Starí úložením stáříním platin se
vyčerpání pudy mírní.

V našich podmínkách je v malém množství
fosfor, dusík a draslík, v největším vápník,
kdežto ostatních živin je dostatek. Proto se
dusík, fosfor a draslík, někde vápník v našich
podmínkách nejvíce vyčerpají a místo je nová
do pudy uvést. Děje se tak hnojěním.

Hnojí se buď hnojivými přirozenými, jež
sama příroda hospodari poskytuje, nebo umělými,
jež se připravují z určitých hnojiv přímým směsí.
Přírodní hnojiva jsou kůra, křovina, záškolný
a kompost. Jsou to hnojiva úrodná, nečistí
obohatují všechny živiny.

Dusík se hnojí používá hnojiv umělých či
stojených.

Draselnatých hnojiv používá se hlavně
čistý bolet, dusík vápníkem, málo stáří
umělných.

Čištěná hnojiva, jež v půdě rozpouštějí
rástou fosforu, jsou hlavně superfosfát, a
thamerná moniera.

Draselnatých hnojiv používá se nejvíce
v podobě kaimitu a hlavně draselného soli.

Kde není vápník v dostatečném množ-
ství v půdním roztoku, používá se vápní-
ného prachu a hlavně naturočinných eukro-
vamičských krali, zv. sáma.

V poválečné době se těchto umělých
hnojiv používá napřed - všestranně.
Před r. 1900 používali polní superfosfát
pomocí G. Guldinger. Po r. 1900, když
ostatní hospodari poznali větší množství
hnojiv, přibíhali k pole superfosfátu
něco krali moniera a čistého boletu.
Přes se více než úkato používání.

Obdělávání pudy: účel obdělávání pudy je mnohostranný. Dosahuje se jím odstranění a zničení škodlivých plevelů a porostu, odstranění plevelů, promísení těchto plevelů s mramrem a pískem, rozlání hnojiv, upravení náležitého množství pudy, rozlání semen a vytvoření vhodných podmínek pro úspěšné pěstování plodin.

Práce pro porůcení a odružení obilí se odvíjí měkkou vodoráží, nelze podmínit, aby se zakládalo pravidelným vyprázdňováním obilí z obilných pudy a zejména zvláštní přiškrutím. Také semena plevelů podmínkou se zakopí, takže vyjdou do podzimu, kdy se musí převrátit, či obrátit hrouzí.

Poše plevelů, ku př. k řepě, se oře i po třetí. Tu se již zasahuje celá vrstva ornice.

Před mrazem mchadla 1887 se třetí orato harem. Tedy to řepný ryč, přepnutí na hřbeti. Kochané tato nářadí vypracovalo na orati stále napjaté pozor- nosti. Ten pluk neobrátil semí, jen ji třetí obrátil na obě strany. Zpracován vše semí.

Oras se užívá k oratí plevelů jedno- radlicových, lodi z čárky řepných, nebo také čárky celorepných sakoráku. Přij

se používá plevelů dvojradlicových. Zatozeměl plevelů, traktorů, v oratí řepné semí.

Pro menší hřípů ubohy se používá různých hřípů: kultivátory, plevelů, hrouzí. Používá biologická pudy činnost je rovněž na fyzikal- ním stavu pudy a zejména na jejího pro- uhlášení, ovšem se volí po celou dobu určitou plevelů pudy nakupovat, k čemuž tato má- ívali dolů obilí. Děje se tak hrouzí při řepě a bramborách. Současní se jimi chubí i množitel plevelů který pudy ochrání s řepou, na úkor rostlin užitečných.

Zpracání pole, měkko, křídava, ten- gries rímí v plevelů stavu, nebo se zpracovává k seti.

Je-li plevelů povrch ornice orov- nati, aby vlnění nepřekročilo pleveli secho- ra a záho stopy, třeba se tak smykováním takálon. Tedy se plevelů k vlnění ora- maní. Vlnění se rozvíjí hrouzí, hřípů a dolů pudy a uplávají pleveli. Také zastí semens a hnojiva se zavazují, měkky i vlně semí (přímě).

Je-li pudy plevelů hřípů nebo hrouzí, používá se váleci, aby se plevelů. Válec jsou lodi hladké nebo uplávají, případně rozplýv- hrouzí v. jénky, nebo hrouzí.

Mechanická úprava pudy, prováděná

většinou s náležitou péčí nasvědčuje hospodářské
 vyspělosti zdejším rolníkům. Zdejší práce také
 skutečně vyjímá práci vyžadují, nejen obdělá-
 váním, ale i úpravami dřevními, které také
 byly na značném úseku provedeny.

Vodní družstvo:

U porovnání vzhled je vlastně důležitá
 odvodnění. Voda sama nepůsobí nic na rost-
 liny škodlivě, ale vyplňuje póry a přide, ne-
 dovoluje přístup vzduchu. Do zahrad přivody
 nemiká potřebné teplo, je studená. Užitkové
 využívání přivody je neplatné, v něm vsu-
 kují plynny rostlinstvu škodlivé sady.

Právo bylo založeno pro Děčín a Krasovice
 13. července 1904 národní družstvo, jemuž na
 počátku předsedával František Přečka, od
 3. srpna Janek Jirůček.

Odvodňovací projekty "Pod Horkou" a se
 "Starou". Do Děčína bylo na Družstvo 18
 členů, z Krasovic 11, z Pankovky 4 a
 z Horky 2.

R. 1910 přivodil: František Rejček,
 tartář od r. 1930, porabádním Jm. Jirůček.

11. března 1908 provedeno
 20% zemské subvence --- Kč 11.215
 20% státní --- " --- Kč 10.555

12. Půlma konopny tratičnou družky z cihelný
 Františka Komáčka ze Svoboduých Dvůrů
 a v jiné době roku rozpočto s pracemi.

Dělničtím placem 36 hektů od 1. m.

účetní meliorace:

Reparace provedených pozemků ...	40.014' 06" 76
--- příspěvků na projekt ...	1.920' 88" --
--- subvenčního obnosu ...	6.642' 48" --

celkový náklad

s výlohami ----- 51.645' 32" 76

obsloužené plochy celkem 7862 70 m²

= 78 ha 62 a 70 m²

Vývoj zemědělství u nás:

Zemědělství bylo a je hlavním zaměst-
 náním a zdrojem vyjímání obyvatele naší
 vsi. Je to hlavní podnik hospodářství a chov
 dobytka. Lede smlou sprodějí a přivodná-
 ní státní z 15 státek a později a výpočet
 inventáře vinné, jak stromový porost ne-
 mlo u nás zemědělství. Je velkým rozlehl,
 oře-li se pole stranová něčí, hokem, ne-
 bo meliorací - pracuje-li se na poli různé
 nebo stopy. Je vidět, že k vývoji zemědělství
 přispívá technický pokrok a s ním i rozvoj
 průmyslných věd, důležitý zejména pro

hnojemi a výřim rostlin.

Činěná zálež' také na tmu, co se na polích pěstuje. To se má podle zhuševnosti zemědělcových a občas' také podle možnosti půdy či společty. To můžeme pozorovat i dnes. Čině souběž' cukrem má' naše zemědělství, aby omezilo pěstování cukrovky.

Kohouti' v naší vsi je tak staré, jako zřejmě osídlení. Lede se živilo lno, co nepřestovali se ra- mi a co byly zřejmě lny, které byly těžky roz- sázejí. To ovšem pěstovali, jak vidno ze sta- ných zápisů: proso, pšenice, žito, rno, ječmen. Proso bylo na pumnu místě až do 14. století, neboť jáhly, které uhlím byly připravovány a jeho kusa, byly obilovinou pokrmem.

Později byla též pěstována pohanka. To svě- dčí o tom, že byl lnoh a čočka. Velmi důležit' rostliny byly kromě a lnu, a jichá vláken se tešlo vlátno a provazy. Pro to zde stala ta- ké skelná pyžlona, činná čp. K. Pále pěstováno želi, cibule, mák. To morných stromů pěstování u státní jallané, hrušně a švestky.

To domácké zvířat chována ovce, koza, vepř, skot, koně a drůbež.

Všakních při jednotlivých gruntech jino poznávání o krevčinných. To znamená, že nebylo nadbytek baroných míst vhořmých, kde by uhlí práce bylo možno zadržeti pole.

člověk se tedy mýlil, či krevčiti lo. To lno také možno souditi, že ve 14. a 15. století byly lny směrem ke Krasavici' a Polci, kdež byly později krevčinný.

Va těžkých polích se jina pěstovalo, selo a stáje. Každé pole nebylo ovšem každé roka, neboť se často poznalo, že možnost ta- kového pole by poklesla. Proto jedem roka rasili orim (pšenice, žito, ječmen a rno) - pro jeho zájmu v dávném roce pšiča jara (proso, ječmen, oves) - tuž roka vsala pole odpo- čívalo, lželo uhořem. V činné vsak si každý hospodář nemohl počínati libovolně, nýbrž celá vsa musila postupovati jednotně. V čast' na polích, ležících kolem (uhořem), byl prasek Polýter a to společně všech Polý- ter a celé vsce na všech uhořech a také na pastvinách, které sloužily, obě jara obiliny (dnes skelní pole). Polý Polýter ne- štěstí na některých polích, bylo nutno, aby vlnění hospodáři nechali v činné roce lžeti uhořem všechna pole v jednom směru a nesíce, kdežto na polích v druhém směru lžeti část orim a na polích v třetím směru jara. (V zápisu u jednotlivých gruntech čtne ... a podle ročnického extraktu výřim roků o těch stranách). Všechna pole v každé lžeti poloze se jmenovala lnoh a polní tráti. Byla tuž všechna pole u vsi rozdělena ve 3 lnoh,

nebo na tři strany. Byla to soustava trojstranná. Slovo úbor vzniklo od slova ločeti, byl tedy úbor přímočarě vyhlášený, poměr lomů při vyhlášení rovný, nebo snad také proto, že vysoké stěny, neboť se obilí žmulo sypem, bylo na traktorině poli zapáleno a shořelo, nežli se oralo a novému setí. - Trniny louka, loučné, polonka byly mány, ač louky nebyly ještě přestorány, se vlastní píci a byly to spíše pastviny.

Průměr a setí bylo mítno přikopati. Ke tomu byla možná, rýže. Boháčtější bylo orání bahem, později pluh. Hlábek a stany pluh pšeni neobracel, mýlný jezd saryl. Bylo mítno plouho úkrati a křepovat pluh nežli bylo vynalezeno mechatko bratřami Věnkovými z Rybitví 1824-1827, které průměr obhánělo podružně, náručně a ještě přemátí.

Protože staročeské náře přímé jezonu bylo, bylo mítno orati pole dvakrát, po díle i napříč, měla-li být pšeni dobře porostla. Proto i žito bylo pole široké, hlábek po vynalezení pluhu je spíše ve straně polonkách páni.

Honajem nebylo valné. Hlábčtější musilo postarati stěně, které bylo vyhlášené do potrovní stěbel. Hlábčtější se na něm párali dobytčím, potom bylo spáleno a jeho popel byl čisto jezonem nurnou, a než

čímne postějí byl přidáván líný a dobytčím, neboť se pomalo na pastvinách, že je pšeni po něm vhodnější. Protože však dobytčím jezdůra byla v hlábek, ustáčen líný, na všelma pole.

Časlo bylo ločeno kořmí, vly nebo kvanomí. Hlábčtější bylo ra prostoj chonou-li, vanyel pro honějí dobytčím jezonu nebo jlo. Čba bahomí byli vpránu na lúbetě spojímí doboru, a mýž jlo spojímí pod traba v lúbetě pluhu, takže dobytčím bahem na prostředek, ale po stranách i vradu je volní - není připraven. Čbač poháněl dobytčím spísečtvo holi, zvanou ostou neb otra, a mýž vznikl čič.

Když narálo obilí, nastala práce velmi spěšná, nehlábčtější nežli jiné pluhů práce. Tu bylo mítno nechtě sháněti revírů díři, neboť narálo obilí měčkalo. Obilí se nejvíce žalo sypem, kosa revírovala čpne v 19. století. Syp měl také lehky mýtí výhody, neboť jediná země byla hudovalá, protože slabé trvené črámý ne-rosily všech hudo a valení nálevo bylo rovnou čpne později - jediná se nechtěvalo nurnou vysoké stěny a toho se dosáhlo kpe sypem.

Čbač stáčí na poti meles a bylo

sureno na humus, obývalo jím jivo je nymolatit a
semit. Obývalo se vichno v rince cery. Byly se
místě, bylo obilí pěstováno, louč kámen na mla-
tí, aby byly obilí, později na sítech.

Dobryter byl živ nejvíce v pastvě. Do
jara do rince byl volně pascen na pastvinách, na
říkanech, dokonce i v rince, nebylo-li sněhu,
byl vyházen na osení. Obilí měla svého obuhno
pastvě, pro něhož byl občan Pomer, myšičku
čp. 36 a 99.

Obilina obilí byla velmi pěstována jak
pro spotřebu obyvatele, zejména v době, kdy
nebylo obilí, tak i v lediska národohospo-
dářského, neboť prodejem obilí spátrával koloné je-
nize, kterých pořádný potřeboval na daně a
platy vrchnosti.

Obývalo se v rince, zejména v ^{semitě}
letěch minulého století pěstoval se v rince
a byly jím obilí a síti jiviny v celém obilí.
Na osení se v rince pascen Dobryter - často i za
obem, čímž osení trpělo. Požate obilí se vá-
žalo do mapi, počítalo na mancele a kopny
a stavělo do kopy rozličných tvarů.

Obýlo-li se v obilí, počítalo se kámen, skládalo
se obilí do stěh. Vrchmost čerka z proděje obilí
tak, že pořádný byl povinen vrchnosti
ní obilí na prodej nejvíce vrchnosti. Na
kone (stých) pole myřeto bylo průměrně

pro 1 stých obilí a skládo se 6-8 stých. Proti
občanům kusto la stých bylo v rince.

Občané louč a pastvinou byl až do 19. stěti
rozšířil se tím, že na louce jím skládo seva se
nepádo, ale jivina nelostávalo se loučano v rince
pěči. Na společných obcích pastvinách, na
kterých pasci v rince, protože jím v rince
nelostávalo. Občané lo na společných pastvinách
se mezi Dobryterem rozšířovaly nemoci. Proto
ke konce 19. stěti byly obce pastvinou pasci-
niny, v obci pole a za propáta pasci-
niny. Občané hovělo Dobrytera pasci se
kone pasci - až do r. 1880.

V obci pasci-
no: 1) rince, 2) pasci 3) rince, 4) rince,
5) krambory 6) pasci, 7) smičky (v rince),
v rince, rince rince a pasci - trochu
černy. Obilí do r. 1880 kade rince či
pasci krambory, která byla ze všech obilí
nejkrambory a rince i na nejvíce
stých pasci.

Do r. 1890 se pasci-
len, potom pasci se rince i v rince
málo rince. Do r. 1905.

Obilí pasci: rince, pasci, rince, rince,
krambory, pasci.

Výnos z 1 ha před válkou byl 15-18 q u obilovin; počítáno za velmi pěkný výnos, dnes je to minimum.

Druhá výnos, následně bujícími množstvím hospodářství na 20-24 q z 1 ha. Pr. 1932 docílili Rejškovi z č. 15. - 35 q obilí z 1 ha.

U řepy se počítalo 240-300 q z 1 ha, dnes v průměru roce je střední výnos 250 q.

Obilí se prodávalo před válkou v obchodárně v Píloni a Čandubíně podle vzorku a krmno po kempí podle vzorku se vozilo. Dnes prodávají řepičí rolníci obilí "Krupoborským družstvem" v Píloni (jehož filiálka je od r. 1936 v R. Bělé), Čandubíně a Novákové Hradci (filiálka v Dobrušicích).

Stranice, pěstované u nás od zač. 18. století se živilými včelnicemi v hospodářství, hlavně dovážejí rolníci na tráhy v Píloni a Čandubíně. Členské družstevního sdružení ve Vyšehovicích dovážejí je do podniku na zpracování v hl.

Váček škroka se dovážá do lihovaru ve Vyšehovicích, kde je sušárna.

Cukrovka:

Cukrovka je u nás pěstována až v druhé polovině 19. století. Vzdělává se dovážena

Do ukrovary u Sýrováče. První náha a škádka byla na rolně Čmáčova pole za Píloni a Více, od silnice v lvo.

Kejší vzniklo mezi řepičími rolníky u sponou ukrovary neorganizovaná sdružení vyčávaní řepny, kterým naklil ukrovary řepičími rolníky přechovali, dočasně od řepa ukrovary v Píloni, který byl postaven r. 1864 a nosena na náhu v Čandubíně Více, kdež byla též škádka (na Vátoně poli u Krupobor). Co svezení řepny se stalo za poplachu do ukrovary. Proto pravo si smýšlevali rolníci a Čandubíně, nedovolující, aby sdružili také jiných vesnic, že takové se řepa dovážala. Proto Bělá a Vyšehovice žádaly ukrovary o postavení náhu v Bělé. Váimnty 4 konce pozemku pro škadu a filiální náha postavena r. 1891.

R. 1929 dokončila správa nadržujícího ukrovary v Píloni 1 1/2 konce pozemku u náhu pro škadu řepny od Pr. Rejška za 20.000 Kč.

U filiální náhu v R. Bělé dovážají řepu: R. Bělá, Čandubíně, Čandubíně, Více, Krupobor, Hradec, (Hradec do Sýrováče).

Ukrovary v Píloni byl dřívější, od r. 1918 je to poslední ukrovary ukrovary.

Čas sklizení 1 q na náhu v Helešíně psalito se 3 ks.

Časy sklizení:	stok:	1. 1917	6. - 6.30 Kč
1868 -	0.70-0.85	1912 -	12. - Kč
1876 -	1. - 1.15	1919 -	15. - Kč
1877 -	1.20 - 1.48	1920 -	26. -
1882 -	1.10 - 1.60	1921 -	36. -
1883 -	0.90 - 1.20	1922 -	17. -
1885 -	1.05 - 1.50	1923 -	18. -
1886 -	0.70 - 1.18	1924 -	23. -
1899 -	0.85 - 1.15	1925 -	20. -
1900 -	1.40 - 2.17	1926 -	15. -
1904 -	2. - 2.16	1927 -	18.50
1912 -	2.45 - 2.55	1930 -	14.90
1913 -	2. -	1933 -	11.60 a při přes 75 kal.
1914 -	1.30 - 2.10	1935 -	12.20
1915 -	3. - 4. -	1936 -	12.25
1916 -	4. - 4.30		

Podle toho sítěné křivo klesá výnos cukru a omezuje výroba.
Na nákladě množství a dostání řepy v l. 1927-30 průměrně
a průměrně 40%; předtím se dostávalo 60% cukru. 1 q řepy:
4 kg řepného cukru, 5 kg třísátového cukru, 1/4 % melasy,
6% saturacek kalů.

Emalové mřížky každé přístřed řepy sklízet na 100 q
řepy 100 kg sušeného destilovaného cukru za 65 Kč.
Čas řepy při kontinuitě se dostane hned 2 1/2 kg
destilovaného cukru a měly spádky, nebo 2 3/5
a spádky.

Mořina:

Mořina u čeláři a semičistého dělníka se proti
Době před válkou 2000 Kč ročně.

Před r. 1900 byla při řepě denní mzdě
Dělnické peníze 20-30 krajcarů, potom 35 až
40 krajcarů a před válkou 1 Kč.
Druzí mají dělníci 11-12 Kč denní mzdě.
Scházi měli před válkou denní mzdě 2 Kč,
po válce 20-30 Kč.

Mořina mívá průměrně před r. 1900-45 až
50 státek ročně,
před válkou mívá ročně 120 st (240 Kč) ro-
ně - po válce kolem 2400 Kč, dnes
průměrně 1800 - 2.000 Kč ročně.

Čeláři, byla-li státní, měla před r. 1900
40 státek, před r. 1914 - 200. - Kč, dnes
má 200, jako kováři.

Při této mzdě se čeláři stavají "přidávky",
kromě s mzdou manských, 1/2 na oběd,
a pod., tak stáří dělníci mají různé výhody.

V některých státech (u čeláři, No-
kajině) mívají deputátůry, v ostatních je
člověk za první plat.

V poroběních letech byla mzdě s
časem, proto v čeláři a jiných mzdě se hra-
ly a kromě do služeb ekonomů a služky se
Stoupska. Čeláři mají, že když se nářada
státní mzdě. postavena v nezaměstnanosti,

hoďní Stonáři ranechalo sklady, a sdeili žnin,
kde jim jako nezaměstnaným vyplácně podpors.
Vědy ale připady, že mnozí zaměstnanci, všim
stáři - se svým zaměstnavatelem Dohodovanci,
kde-li n. někde celý život. Pak na pr. v Gostul-
živem byl jako koci zaměstnan Kominskina
po 62 roky, Bydžovský 51 roky a Hrabán
44 let.

Hospodářské stroje:

Jak již výš uvedeno, pronášela se vs-
kerá zemědělská práce u nás až do druhé polo-
viny 19. stletí ručně.

První český pšák (sakovka) měl v sedmdesátých
letech Josef Geubloiger.

Kalýž Geubloiger přinesl r. 1886 první malá-
tací stroj, přičemž lidé až několik hodin
usty, aby se mohlo jít do sje a vypláct
si své stroje vyřizovali, aby se přesvědčili, že
umo může. - r. 1888 koupil své stroje Ji-
čimský a r. 1890 Kejřek. Dnes je ale již
hoďní všech strojů - ruční se již nesje. -

Stuha, obilí a přímý skávaní seřadí.

Stáři na jaro (luka) se skoušeli na podzim
(otavy). Chycení měli skávaní majato od
hořce. Právě skávaní bylo ukávaní:

hájs, Charck, Secký, Holaný, Hájek-hajný,
Mehovár, Lízár, Alchra, Svatoš a rybníčan,
Chalý zvaný šivý a Chalý zvaný šusták.

Stalo se od stuka do stuka. Vědy proskali
jednomu hospodáři, vlekali se na jiné než ule
kouku. Ke tomu musili mít na posílenou zá-
sobu káralny. - První malá 26-6 se ptávalo:
18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 44. 46. 48. 50. 52. 54. 56. 58. 60. 62. 64. 66. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80. 82. 84. 86. 88. 90. 92. 94. 96. 98. 100.

První stroj měl žlo po r. 1890 první de-
řáček z čj. 30. Stroj byl m. Chacey-Harris-
ske. Cornick. Dnes je žací stroj ve všech velkých
hospodářstvích, zejména v továrně Hanota v
Příbrně - takže kdekoli malý hospodář křivo
by dokázal tarového křivého seřadí. Dnes
skávaní kosami obilí i luka již dlouho nes-
ílejí. - Samozřejmě si pořídil r. 1934 Č.
Žerábek.

První mláčky byly ruční. Stala
kolm 100 stáček. V Bělí byly až po 70. roce
minulého stletí ruční Wilsonovy mláčky 3:
Geubloiger svoji, Kejřek svoji a jedno
Dohodovány: Gvozdský, Šimčík, Ryčelka a
Komoniček

První žetonny byly dřevěné. Křivo
bylo mohore, a přivodem do stádal a vlny
chodilo pod kolm, žpve později vřizojem křivo-
žny přizemní. V 80. roce ráždila žetonny:
Geubloiger, Komoniček a Kejřek - později se
některé mldostek kde měli mláčky a žizáry.
Po randení elektřiny r. 1922 ruční žetonny a
vážemý elektrické motory na pohon mláček a žizár.

R. 1890 si vynajel G. Gendbaiger na 3 liny
 v Polan somatno prami mlaticky angl. stroje
 Leyton - Leimitt a comp. To stavovosteli byl
 take jeden stianu x Kericevi, který pomadal
 "Ten pan Comp. musel byt ak lochalý člověk,
 protože jeno jej videl napomelo jin na mnoha
 strojích."

Polan se utvarilo obrskové Društvo, které
 zahrnulo pro své činy prami mlatický (r. 1909)

To jiných strojů jsou dnes používa-
 ny vypracovalé obrambari, zvané "čerty"
 používaní vypracováni se rozšířelo až po náše,
 kdy prami si jej opatřil C. Jerábek.

R. 1911 měl jin kombinovaný ssi stroj ma-
 sch řepy Rejfer, potom jicimský a po náše
 Holiner.

Hospodářské strojní Društvo pro Pákan
 a okolí, které mělo 16 člunů, se ne náše rozpa-
 lo a po náše vzniklo hospodářsko-strojní
 Društvo pro rozvoj elektrické energie. Prami
 mlatický, koupěn r. 1910 byla proována
 r. 1922.

Rozsah hospodářství:

První hospodářská mládež se R. 1882 je
 skater Jerábek ep. 30 s výměrou 130 korců.
 Polan: Holiner - 90 korců, Páka 78 korců,

Yičimský	-	66	korců
Sivický	-	65	(branj)
Yonár	-	60	"
Fracháček	-	55	"
Rejfer	-	52	"
Wichter	-	39	"
Pikar	-	30	"

Polan	-	20	korců
Křimský	-	20	"
Klavra	-	14	(4 majin)
Pětišský	-	14	(4 majin)
Halám	-	16	"
Wanda	-	16	"
Bráha	-	14	"

Obilí:

Obilniny jsou jclny a nejstarších a nejdi-
 křičivších rostlin kulturních, jin čouk od pradama
 pěstují. In náš se a miš nyní pěstuje žito, pře-
 nise, jecim, oves líto se rovná kukuřice
 Druho křamí obilovinam bývalo pramo.

Prami známý, jaké odrůdy jicimského obilí
 byly žito a náš pěstování.

Druho přebárá: žito petkurstké,

prameně čirnená - přerívka česká (pěstitel Se-
 lekta ve Stráničích),

Dreger číslo 11, 22,

"Prastarčka" = křezec mezi 12 a 22

jecim: "Kama - kambar" a "Kama - kargin".

ovos: "Dondel Druhy", viti hospodari seji

"Lo kate' romo" a "Svafeldské"

Pramo pěstování:

Žito náš byl v jicimských pěstování ta-
 bák, jehož semena jicimský nebo postali vojáci
 ze Stráčka - je dovoleno pěstovati jin s namie.

R. 1926 pěstování na simeo kukuřice. Dondel
 Holiner, J. Sivický a F. Pikar - na selmo je
 pěstována u Holinera ep. 41 o r. 1932.

Brambory:

Brambory se u nás začaly pěstovatí teprve v
křesťanských letech po sedmi letech váleky. První tím na-
m při popisoval gramuli a ovocné plochy brambor
v jiných místech. Vědci ~~byly~~ byly na Pardubicko
brambory na sadku hlavně dováženy z Pruska
a Brandeburska, odkud nevážily žádné vá-
lečné váleky "Bramborky" měl nás lid ještě
v čase paměti. Teprve se nové rostliny říkali
všeobecně brambory, později brambory.

První je brambor či řemeslo jednoduše z nej-
důležitějších rostlin kulturních.

U nás se sází brambor z řízků, které
váměk to hlý s očky. Má-li poskytl vlastní vy-
datnou sklizeň, musí mítí půdu dobře
vyhnojenu; proto se pole hnojí chlévským
hnojem, kopráním na podzim, do jindy se
přidávají jiné draselné hnojivo.

První u brambor pěstují se velice množ-
ství různých kulturních sort.

Někdyjší jména:

ke krmení: "Horní"
na sít: "Deolar", "Charler", "Wolt-
mann", "Lamotte"
k jídlu: "Indulnic", "Jahorky",
vinné a bílé soléky, "Kleuáče"
(historie v. "Loulabory")

Dušeniny a pícniny:

Dušeniny jsou důležité skupinou umělejších
rostlin, které obsahují více dusíkatými látkami,
vytvářejícími pícniny se zvířatům.

Dříve se pěstovala čička, dnes není již to ubli-
žání. Vše se seje brach, ale jako pícnina, neb při
daný jako polní brach či pěstován do směšek. Dříve
se po úrodě lid pěstoval d. Holínka jako pícnin-
u a tráhy na sít.

Někdyjší jména pícninami jsou u nás na poli
pěstovanými jsou jetel (u nás se začaly sít až
v 19. století), hlavně červený jetel drusemý (bi-
v 19. století), řízků či inkarnát, vojtěška
folium pratense), řízků či inkarnát, vojtěška
či lučina (tato až v 19. století) - a řízků směsí,
sestavující z jetelů, brachu, letní vikve,
hořčice, letní řepky, směšované s ovsem a ječ-
menem aneb sít s křtem.

Plevel:

Státního pěstování mávch polí jsou plevel.
Sklizeny se musí pěstovanými rostlinami, rovněž,
proti něm pěstitelé a rostlo s nimi k malí
radosti hospodářů, pro něž jsou nejen tak-
ové, rybní i stavěcí, připravující je o mno-
hý podíl výnosu. Chrábí se však jsou mávch
rostliny plevelů, pěstování se jim v dávších
dobách k polním kulturním, na pr. včelí mávch,

sněží, slatka, chumerak roční). - chumak jsou však čiré pivoňkové, jež u nás zdomačtili - na př. koural, chupa.

Pěstování rostlin v čistých kulturních jedi-
něch ovšem je pro účely zemědělské více vhodné,
ale sklívá v sobě nebezpečí epidemických on-
emocnění, na př. viriosty obilí.

Travní doprava má velký význam, chupa
a kroužek, očekává se pěstování. Je zde bývá
kamska, sněží, včelí sněží a slama.

Travní jsou malé, hlavně ve Starém
kamském ovčáku, ovčák je pěstován na místy
menší. Včelí ovčák je v okamžicích
přelévání, ovčák býval a klady, též ovčák.
V příměch je pampelška, stávek, stávek.
Cizopasná kaktus je ilud níže.

V ovčáku kulturních roste pýr, pýr, pýr, klu-
chanka a jiné.

Škodliví činitelé postranní:

Chorob a škůdců málokdy postranní je
mnoho. Často bývá málo. Škůdci se mo-
žná vnaší a pěstování stává pěstování. Na listech
a stéblech bývá málo. Včelí ovčák napadá
ovčák. Včelí ovčák je - málo pěstování
ovčák (ovčák). Včelí škůdci způsobují
škůdci, málo to čumá. K koural u místy

málokdy způsobují. Čumá ovčák se -
málokdy hlavně koural pěstování kouralová.
Koural je pěstování ovčák, koural málokdy
kouralová je pěstování ovčák (koural a koural).
Čumá ovčák a koural je pěstování kouralová
ovčák.

Hovízi dobytč:

Došlo roku 1926 podle soupisu:

krav	---	164 kusy	---	jalovic	44 k.
byčků	---	23	---	šalů pod stáby	69

Do roku 1926 zde pěstoval skot černo-
mo simeňsko-kamčického a černo plemene,
jedná se skot kouralová.

Do roku 1926, kdy byla nakoupena stanove-
ná plemenná skota, jevil se zde výskyt o
ovčákův chumak dobytč. Plemeno kamčický
ovčák se s kamčicko-kamčickým a s kamčicko-
čumá - také čumá škůdci s bílou kour-
alová, neb škůdci čumá kouralová též s bílou
kouralová - u ovčáků čumá bílý mulec, škůdci
ovčák a spár. Chupa kouralová je pigment a
skurvy pod ovčák (ovčák-koural).

Čumá ovčák používají kouralové k
stáby. Čumá kouralová jsou mnohem škůdci,
neboť se často pohybují v ovčáku.

Dojivost je nízká, neboť v každém hospodářství se jinak krmí. Roční průměr je 2.000 - 2.500 l. 100 mléka se prodá v místě (všechny ceny je Kč 1.20 - 1.30 za 1 l), hodně se opotřebuje na výkrmu prasat. Často se tuaroch kupují překupníci: místní hotanovští Franc, Dvořák, současně s Křížem a Křížem a Křížem a Křížem a Křížem.

Koně:

Koně se zde pěstují jedině k tahu - těžkého i lehkého rázu či plémene. Dříve tu byli koně většinou plémene uberského, nyní plémene slovenského a propašované rumunské, vyjímáno byla mláďa, z níž zkusy Dvořákova Fr. Křížem ep. 40 - a vyřazené v Kolářově (staré hřbitov Novins), Křížem jím Křížem v Kolářově, Křížem a Křížem Dvořák.

Podle klasifikačního vyhlášení z r. 1936 je v zmlouce 37 kusů.

Ze toho je 6 klisen, 13 matochů, 2 hřebčáci do 2 let a 2 hřebčáci starší rázu lehkého. Těžkého rázu je 2 klisen a 6 matochů a 1 hřebčák - dále 2 mláďa. Největší koně má C. Křížem, ep. 30 - 6 kusů a L. Křížem ep. 41 - 4 kusy.

Vepřový dobytek:

Stav 1. února 1936: 295 kusů, z toho:

8 plémenných kavek
14 jehňat a jednoročních přežených prasat
76 jednoročních a starších
134 selat ve stáří pod 4 měsíce
72 šikovní pras a mláďa
Pěstují se nejvíce v obcích Křížem s prostředem nemulčání.

Plémenný zvrst - šikví má kratší rypák, dlouhé uši - (vzájemně rychle na sádlo) světlé nohy a boky, německé prase má dlouhý rypák, kratší stojatel uši, mocný trup, bílé ušně nohy - má světlou rypák, valná maso, mění sádla.

Kory - ovce:

U nás chovají kory jen lidé chudší. Je to hlavně číhá kopa sámská, kopa česká a mláďa (Křížem) kopy české se sámskou. V Křížem Dvořák, jak i v jiných z popisu zvířat u jednotlivých komunit, se u nás chovají přestavala ovce. Přestavala chov, ráva ramena úhlovitá. Dnes si kopy většinou jen některé hospodáři (na př. u Šiměru) odhánějí sámské zvrst stále ovce přes ves a to většinou jímno na vrbě. Při zde již chovatel pasou a paloučí, vše by se ovce pasly.

Žitbaři :

Šepice : Pěsni nůž se pěstují šepice. Už do
mládky to byla míchaná česká šepice - ušla píce
se žitky chomí šepice nečinavala. Šepice se málo
byla píce v chomí šepice vyjímá, neboť stýmpta
ama majis a masa a žit' máti více peněz.
Šepice jsou vyandšthy, bílé, které žitce
smážíjí, roztvo a šavani' chutné maso. U
žitobáři raplothi šra 14 mmandolka a
kokořtů 450 žlo. Šepice žitky byl zalla-
čen před 5 ži lety čiručkami, šra žitce šra-
mmoré a šhivěné. U širuční máti bílé
a čeré minarby, bílé leghornky (smážíjí
mnoho vajec, ale málo kvořají - u žeráb-
ku šhade - hente. Šepice máti žitky a ž.
Kéje se žitka se prošavají přerupmáem.

Šepice žitky se žitce nepoužívá - vejce vyšetí
kvořem. Šepice 1 kvořem se šavá 15-18 vajec.

Šepice a poličky pěstují žitku, ale mají
někdy kvořem, jako u šepice, šavani, že,
šavani (šepice žit' u šavani). U šepice
mínají žit' žitka.

Šepice jsou žit' ve všech staveních a
sice obyčejně české. Šepice šavani máti
u šepice v č. Šepice žitky žitky
šepice mají šepice žitky, ale žitky - šepice
se šavani a šepice nejsou ani pro maso, ani
pro žitky.

U šepice žitky žitky, šepice, které šepice
šepice žitky žitky, v šepice žitky šepice
šepice žitky žitky.

Šepice, které se žit' pěstují máti žitky
to šepice žitky žitky žitky a šepice žitky
českou šepice. U. 1935 máti u šepice žitky
a v šepice u šepice šepice, šepice žitky.

Pěstování žitky je u nás žitky šepice-
no. Šepice žitky žitky, šepice žitky a ž.
šepice žitky i šepice žitky (šepice žitky
u šepice žitky žitky žitky, šepice žitky se
pěstovali).

Šepice :

Šepice žitky šepice žitky je u nás žitky
ani 30 let. Šepice žitky u šepice žitky žitky
šepice žitky, máti žitky žitky i ve šepice.
Šepice se pěstují žitky šepice žitky pro maso,
šepice žitky. Šepice žitky žitky je to žitky
šepice žitky, v šepice žitky české šepice.

Šepice :

Šepice žitky žitky a šepice, šepice žitky
šepice žitky žitky. Šepice žitky šepice žitky
šepice žitky máti žitky šepice žitky. Šepice
šepice žitky. Šepice žitky šepice žitky a

podřímní stonice mladých stromů v Pardubicích
na podřímě r. 1931 I. sem (140 bodů) a
chomou kvalifikací „velmi dobře“ od česko-
slovenské výstavní jednoty.

pro má státní výstavbu v Č. S. M. S.
Dále je zde několik státních (na př. u zř. poštovního
stavení), u Guldigerů, nyní Kobinovi státní
chovají jevičky; jevičky, Rejthorů a
jevičky mají benarobny; Človani a Hu-
čerovi (oba ruzní) hafany, fofariera Holci-
merovi. Človani mají státní výstavbu
pro a hafany.

Človani, kteří mají v každém stavení,
mají kóčku angorskou v kování.

Ovocnictví :

Státní ovocné stromy bylo raze-
no v má v již v pánech státních. Jede
rápni r. 1490 byly kóčky proumi pohlami
v má státní výstavbu jevičky a ovocny -
musa kóčky toto ovocé kóčky pěstovat.

Podřímnu melninnu proumi pardubického
jevičky v Holtoni kóčka se zahradá na
státní výstavbu, která byla rozšířena a
plna kóček státních. Človani zahrady byly
roku 1891 masivně normálně ovocné
ovocé pro městem renskou jubilejní
výstavbu.

jevičky zahradu mají u jevičky čp. 13 - v
rozloze 1 ha 40 a kóčky, má pěstují jevičky:
car Alexander, Benkimske, Keveta stala,
jevičky molině, Benkimska rejeta a kóčko-
nova rejeta, Reagoat, Holcarbrenské, kóčko-
nín jevičky, Keveta stala, Kóčko-
stara molině, Keveta stala, Kóčko-
nín. Človani mají v každém stavení
nepojmenované a proto se označují jako
státní jevičky či „Doma“.

Človani mají v každém stavení
Dobru masivně, Keveta stala,
Keveta, Keveta, Keveta.

Keveta: Keveta, Keveta a
Keveta stala.

Človani: Keveta, Keveta, Keveta
Keveta a Keveta, Keveta, Keveta.

Človani ovocné stromy pěstují sám
jevičky, proumi človani, jevičky na
výstavbu ovocé st. k. má 1920 v je-
vičky.

Človani mají výstavbu jevičky ovoc-
ná zahradá je u Rejthorů čp. 13. - Človani
zahradá byla v r. 1922. Jevičky u jevičky,
i zde mají jevičky masivně jevičky
Dobru ovocné, v má 146, kóčka
Človani jevičky a Človani jevičky - má
jevičky stala.

V zahradě jsou jabloně těchto odrůd:
Rusimův šluk, Hrozenit, Cardinal šluk,
Boikovo, Pohruče, Strýmbka, Šaloni, Har-
mána slata, Colomona šukta, Kominova
šukta, Kameneké porčí, Kardinálův porčí-
šukta, Holovoský malinář, Lesknošák.

Horní: Dvčlona mašobvka, Paster-
nie, Kongrusovka, Šalovaura, Kozkova,
Kobnice, Šlaura a j. — Výrost za-
hadly: 41 a 7 jhů.

Pokud těchto zahrad a sadůvek
je mnoho uspokojenému. Vznikají také
se již začínají pěstovati také pěstování
na hmy, jako ve školní zahradě, v č.
78 (ukr. konvici) a 86. (v. Kovi). V me-
nitě se zavádějí. Tím se pěstuje mnozí
po žití, malou vinnou má v zahradě
ukr. konvici. Žití a nejvíce jablky mají
u přičiněných.

Žití je v I. díle psáno, býválo
koleno díle hojně ukych ovocných alejí,
která byly často vyhadeny. Žití na
př. aleje ve Starině vyrábem při živo-
vání (obnovování) pozemků. Za svět-
ky mustracena mákava a 10 hal. a za
jabloně a 10 hal. Šluky, které se
jítě udržují (na př. alej Kelnického) za-
ky za své mrazy v zimě 1929, byly

mnoho stromů pomřelo (vím v žitě). V kol-
ně obdoby mlych let, kvajících se do r. 1936,
mnoho stromů nové vysazených, ni mlych se
pokud pinda nemajila se spotřívání, našto.
Vše v rozvozu známe napadá ovocem stromy.
Ještě při mrazy 1924/29 bylo zmíněno mnoho
šukta publikci šukta. Kdy se zahra-
dily zahradě jejich rozvozu (i jiných šuk-
ci), zahradila obec mnozí šukta na
postřívání ovocných stromů a žití
křesťanů a jiných zahrad.

Lesní hospodářství:

Všichni část lesa — 49 ha 15 a 16 m²
z celkové lesní plochy v katastru obce:
17 ha 11 a 7 jhů je v majetku obce. Vše
a žití známe část obecního žití.
Obec je povinná hospodářství podle městského
hospodářského lesního plánu, který byl v
r. 1935 nově v. Chudobov, lesním správ-
em v rozhodnutí vypracován a obecním
rozpisitelským schválen podle zákona ze
dne 14. srpna 1933 z. z. č. 11 § 1. —
Přičiněným rozhodnutím má být lesní
hospodářství v obci udržováno
Obec je povinná na žití stromů a
obce při 1 km vyhadnutí. Prochází
jím silnice od žití ku Kelnickému lesnímu

Silnice rozděluje les na menší část lva a větší prouhu. Většinou je les rozložen v rovině, často v pravo od silnice jsou menší ráveň a dolky po dřevěném povrchu nebo támací spiky. - Hranice lesa jsou opatřeny pohraničními příkopem, kterými je les od sousedních polí oddělen a prouze pro hranici s okrasnými lesy osazené jsou kamenné mezníky.

Dřeviny: V dřevinně lesu převažuje obyčejná borovice v porostech stádních věku i starších. V porostech ve věku 10-30 let také borovice černá, častěji však borovice kaukasiánská. Ze stromo porostů možno nazpomenuti, že v dřevinně dole také zastupen byl hojněji dub a habr a jiné listnaté dřeviny, které postupem doby ustupovaly obyčejné borovici a smolku.

V letech kvadrantůch a počátku tohoto století, kdy rávala spousta - jehlatů v borovicích kulturaech, povrhla se zaktádání porostů na holosečích v hojnější míře též borovice kaukasiánská i borovice černá, z nichž první je dřevina pro naše stromořadí poměrně přichodná - jako výpome a rouze.

Při době zaktádání byly některé části směnny - nevalného množství, kterakto dřevina je pro větší stromořadí méněhodná. Také bylo v zaktádání porostů povrhlo dubem černého a osmerové míře. Dřevina sama se uchytla zaktádání směnny na prachách a osička, myslitajíní hlavni z kořeni zaktádání na místa, kde mícho nerostlo.

Jako druhá nejhojnější se vyskytují dřevina a to zejména v porostech čistých i ve smíščinách s borovicí, habrem, břízou atd. Dále se poměrně vyskytují - rostoupen je dub letní a mšty ve skupinách habr. Co krajích lesa a cest roste modřín i v porostech smíščinách. Dnes je to umná a ledaná dřevina jako dub. Dřevin v našem lesu není, ani lip, jasanů, javanů a jilmů.

Podle přebhu jím se postupem jednotlivých dřevin v % následovně:

Stromů jehličnatých	55,5%	a sice:
Borovice obyčejná	38,5%	
Smolka	4,1%	
Borovice kaukasiánská	8,9%	
Borovice černá	0,8%	
Modřín	3,7%	
Listnatých stromů	44,5%	

20 lůho je Dub	-----	23.1%
haleč	-----	1.5%
leřina	-----	9.5%
Dub červený	-----	0.4%

Obecní les tvoří jediný hospodářský celek s jednotným hospodářským záměrem a sice: les vysokokmenný - kmenovinný - obhospodářovaného lesostředu, les pasícného lesostředu - v obměně 20 let s určitou obnovou porostu smrkem i sítkem.

R. 1896 byl vypracován jednotný hospodářský program obecního lesa s návrhem pro desítkleté období hospodářské dispozice. Les však odborně přezkouán nebyl a následkem stálého znehodnocování státní příroda ochuzla a přemístila se k místu. Rozsah státní přírody na 1 ha obměněna r. 1896 - 57 m², r. 1913 - 98 m² a r. 1935: 107 m². Při za poskvnutí 20 let se nevyvíjelo obhospodářování lesa takovým způsobem, jak toho žádá lesní hospodářství myšlenky.

Při též založení byla škola, která zanikla. Rozsahování se provádělo nahodile se malou částí nejdříve porostu možno nezapomenouti, používá se často nevhodných sazení a dřevin.

Obecní les se provádí v době myšlen v símě od porostu do konce lesa, takže prováděný.

Obecní byl les poskvnut určitou směrů r. čimence 1929, kterou bylo rovinně provedeno řádky korunní porostu. Směta dřeva po směrů spravovaní lesostředu nyní 2 letního výřezu. Cítné škody byly způsobeny za poskvnutí let, která byla na straně chudá, na němžtož lesních kultivacích.

Provádění lesa lesního stělna příru se provádí národní lesního hospodářství. Komentární příruční příruční je pouze stělna, příruční, neboť lesa stělna příruční stělna ochranné porostu lesa, směrů lesních příru i porostu.

Les ochranný a lesní stělna příru je v les ustanoven lesní hájny. Příru příru je v. les - před r. 1935 stělna. Obec les spravuje ve směrů státního zakomitého ustanovení obecní myšlen se starostvo obce.

Příruční roční lesa v obecního lesa obměně 127 m².

20 let lesního plánu obměně celková plocha 51 ha 07 a 30 m², řádko podle záměru v řádku. měř. výřezu je 19 ha 15 a 16 m². Přesně plánu jsou započítány i cesty a plochy nezapomenuté, řádko v řádku. měř. výřezu je jen plocha skutečného lesa.

Včelářství:

Včelářství a chov včel v naší předkové za-
čínali v prašánu. Za starých časů, když ne-
bylo cukrování, byl čmelák jista každoročně
nejedlý u včel. To byla práce a na
včelách, pastvínkách i v lesích byly spousty včel,
které včelám škrtaly mnoho pastvy od jara do
zářna. Dnes však hospodářům záží na
tom, aby bylo včel co nejvíce skaveno včelího
plavek. Mnohá stůně, jehličky a chmý, v
lesích hračanů stánu se nyní mnoho vyhlás,
které dříve dávaly tolik medu.

Naši předkové včeláři velmi jednoduše pro-
dušovali včeláři. Větovali včely v klatech
(špatkách) nebo v úlech ze slámy. Koutové
plástky byly s malou výřezkou a včely si
musely vytvářet plástky nové.

Dnes jsou všeobecně rozšířeny úly včelí
krmárenské a jukem s dvojitého stěny, v nichž
se včelám dobře žije a včeláři pracují. Jsou
to úly s tělem rozloženým (v r. 1890) bez
včelími (v Běle) - úly stěny. Větovali se
zde přestání: včelích kmen - přemírně mat-
ky a včel (na jare), kmen přemírně včeláři
včel (na jare). Včelích včelích
včeláři, včeláři a včeláři včelám u
včeláři včeláři a včeláři - včeláři (včeláři).

R. 1906 založen včelářský spolek pro
Bělou v okolí, který má svůj úmysl na
vyměření čistého medu od včelích silou.
Členové mají pouze moderní úly, používají včel-
stěr a hráloucí mřížky. Za včeláři včeláři
za včeláři včeláři 12 kg včel od včeláři včeláři
včeláři včeláři včeláři se sníženo cenu Kčs
13.90.

Spolek pořádal r. 1936 v R. Běle ve
škole kurs medového převa a velmi včeláři
včeláři.

v R. Běle jsou včeláři (r. 1936):

Josef Horavský, včeláři, čp. 1	---	30	včeláři
Vlad. Fr. Ondruš	" 72	--	6
Josef Větrovec	" 4	---	5
František Šonšovský	" 101	---	5
Jan Dvorník	" 74	---	3
Josef Bělo	" 17	---	3
Josef Šaba	" 16	---	3

Dokud byl med staro jedním sta-
dlem a včeláři včeláři, bylo včeláři
jedním a krmák včeláři včeláři.
Včeláři včeláři včeláři včeláři
a včeláři včeláři včeláři na včeláři
včeláři. Včeláři včeláři včeláři, včeláři včeláři
včeláři včeláři včeláři a včeláři včeláři
včeláři včeláři; včeláři včeláři
včeláři.

Žaravničtvi:

Ti zde byl ustanov žaravničtvi ob-
no, chadili kdi a kerai do Mohadnic (tam
bye keravno kolodr Popisil a ranhoji ka-
ek). Voda lekarika byla tnd Dobow
nemidomelyjni lidmi obkavama a v Do-
miamostech se lecilo casto prostredky s
kteri priniesly vdravni chorsem místo ná-
pravno (Diti byly napravany vdravem z
makovic, smoloviti se lovaky do vy-
hivati paci, lecilo se zajechnavanim a pod.).

Druo ruzeni vdravnichtvi je vici statu.

Cheray jsou rozptily na vdravnicu vdravny.
V vdravni preloviskenu je vdravni prelovisky,
leitsky, choltiry a hladublsky.

Chud leitsky byl ruzen v. 1892.

Vrsko nem vdravnichtvi sa vdravnicu le-
karis jiti, vdravnicu nemela Bala spo-
jeni se vdravnicu - a se prelbavit toho vdrav-
(1892) a tate zde ustanoven první vdrav-
ni lekar kolodr J. Svoboda od 14. rani.

Byl to lekar biamnil, kteri vdravnicu lecil
vdravna. Jeho specialitou byla lecba
nemici vdravnicu. Pouzival vdravnicu vdravni, jeho
vdravnicu vdravnicu a je vdravnicu vdravnicu
vdravnicu vdravnicu. Tnd se stal vdravnicu
a mnoho pacientu k nemu jedito na lecni.

Bala a toho mela vdravnicu vdravnicu, vdravnicu vdravnicu
ni po Dobow lecni a se vdravnicu a se vdravnicu.
vdravnicu vdravnicu 10-20 vdravnicu. vdravnicu vdravnicu
vdravnicu vdravnicu je vdravnicu vdravnicu Al.
vdravnicu vdravnicu).

Vdravnicu Svoboda mel vdravnicu vdravnicu v
vdravnicu vdravnicu a vdravnicu, a se vdravnicu k
vdravnicu vdravnicu vdravnicu v r. 1915 (byl
vdravnicu vdravnicu). vdravnicu vdravnicu jako
vdravnicu vdravnicu a lecil jiti vdravnicu. vdravnicu
vdravnicu vdravnicu a vdravnicu vdravnicu jeho
vdravnicu vdravnicu. vdravnicu vdravnicu 1927 se vdravnicu
vdravnicu vdravnicu. - Byl tnd vdravnicu vdravnicu v
vdravnicu vdravnicu a jiti, jeho vdravnicu vdravnicu
vdravnicu vdravnicu. vdravnicu vdravnicu vdravnicu
vdravnicu vdravnicu. vdravnicu vdravnicu vdravnicu
vdravnicu vdravnicu na stojakou vdravnicu, stojici
vdravnicu vdravnicu, a se vdravnicu vdravnicu. vdravnicu

to Celných rybníků bez odvodu, pouze s
Dětkovem a vyústění vodou, kde se pracuje
Kani a Dobruška. Založil ani k obrácení ani
ke zřícení, nebot' Celnice, hující voda byla
semeništní bakterie. Dále nastal jinero-
namý obvodní lékař s řízení kanalizace.
Celní činní převzal jeho syn Josef, r. 1926
ovni lékař v Pardubicích.

Od r. 1915 byl obvod bez lékaře a proto
přiváženo k obvodu přelovskému a lochanské-
skému. Po válce nastal obvod ch. Dr.
Krušno a Přelovské.

1. ledna 1923 ustanoven zvaním
lékařem J. Dr. František Čermák - před
tím byl lékařem v nemocnici pražské.
Promoval ve Vídni r. 1915. Je to opět
d. v. "hojný doktor" který neloupe
své pacienty finančně mírně. Protože
je obvod větší než objevil na zdravotní
pacienty hojně, nyní autem.

Zdravotní běh obvod má 11
obcí a 1 osadu (celkem 4.500 obyvatel).
Pobytou mívá průměrně na 50 lidí ročně.
K němu již větší případy je připraveno imunitě
síleť úroveň - stáří 70 let. Kontakt
kter se provádí vysokého věku. Mrtavnost
vět' ho jednorozem je asi 6% narozených,
stále však klesá.

Mrtavnost na tuberkulózu se pohybuje kolem
20% úrok imunitě, klesá však rok o roku.

Mrtavnost rakovinou je asi 10% - stále
vzrostla. Průměrně bylo na prosa-
ních 13 roků 9 rakovin a jedna mužská
(obojí mimo nář' nes). Trstní mylnými
plochy rozplaklo v obvodu s řev žištění
(v Běle 1) - prachatel, ne bylo nikdy nář-
né prodeření - údy mylně opravdlosti.
Rakovině choroby, hlavně Dětkové, se vy-
skytovaly jen Doela vjezdě. V r. 1912
bylo slavnostně hojně zaraženo chřipkou.
Vše připraveno spolek a rážkto se mylněto
jen v roce 1935 a 1936. Kontakt zrážk
měl těžký průběh (z obvodu zemřelo na
zážk 4 děti v nemocnici, z Běle nikdo).

V roce 1923 žijl se Antonín Veselý,
úmyslný neř, do prachu stehna tak nešťastně,
že rasakl hlavu krpou asi 1/2 ano Drahyně
řízou. Křpa byla ihned místním obvod-
ním lékařem podněrána na zraněním,
jmenem v Černélaně a v Chumci v ne-
mocnici mo byla kus křpy uzdrávit. Léna
se bez následků zahořila.

V r. 1933 započato neobecní seřování
proti zážkto, takže dnes je větší síla proti
tato rakovině nemocí seřována. Seřování
proti mrtavnosti je povinné v 1., 6. a 14.
roce.

že zpravidla stávaniska je také vy-
hlášen boj proti alkoholu, neboť je to již u
nás široké nevěry na zbraně a život toho,
kdo jej používá. Proto někdy neposlouží po-
dávat pivo a jeho obsah má být snížen
těžce ovšem od 14 let mohou dostati věch-
ny druhé libových máprozi.

Plakomých létek dvadecátých min. sto-
letí a před tím byla třeba zamořena alko-
holismem. Pila se hlavně korálka, která
se prodávala mimo hostinny ještě u pěti
mýčích; kde ji myčáků:

u Skinnu (myč. č. 2), Gendeligeru č. 44,
Dingeru, č. 54. (kde byla za stará puzka),
u č. 5. a u č. 66. Kvalita byla, aby nebylo
mít potáčet se 2, 3 i více opilych.

Při hlavní majetníci gruntů, to bylo vše-
obecně - jako Pěti, Lenny, Brěžina,
Chacháč, Kejfer, Richter, Kanchartův
a mnoho jiných. Kvalita se pila při
každé straně a přiležitosti, musita se dávat
scházení a žencim na poli a při každé
máci. Proto také mnoho hospodářství
upadalo a kde se za tarového stávo mla-
želo - o to měly každého hospodáře.
Kvalita a životu obřizování nastal to
nové století. Dnes je hlavně byla
opilym. Dnes korálky se pije pivo a
omladina

se zvažuje přidržuje abstinence, neboť se staly
jednoliter a četly pomata zhoršené nevěry, alko-
holu.

Zobstouvaná lékař a jejich prodej je
vázan na lékárny. Největší jsou v Roldaně
a Přelouči. - Při imiti je ranně povinná
prohlídka mrtvol.

Kvalita piva o obec náleží obci samé.
Do této piva patří stavění, regulace mlék,
jich udržování a čistění, kanalizace, ložná
píce, píce s potravinou a podob.

Čistota vody jsou zvažují kanalizaci a
máimra v hnojivě je sdružována v betonových
járnách a sdružována na poli.

Dobrot na zpravidla má občas má
občasní lékař Koldr. J. Křánska. -

Čistota lékárny jsou v Roldaně a
Přelouči - zvěřovny v Roldaně a Přelouči.

N. J. S.:

Kvalita obor. Kvalita jímky "seuro-
ské" nastaven je byl v. 1931 místním obor
v Přelouči. Cinnost obor sdružována je
pouze na udržování přiležitosti a sdružování
pro zpravidla obce.
Kvalita obor je Jos. Křánský ep. 42.

Elektrifikace:

číslo 3. 2. 13
str. 193.

Druháho pro rozvod a upotřebení elektrické síly v hospodářství a živnostech, zejména pro účelů s minimální úmrtí v Kolářově sídlišti bylo 27. září 1921 (toho dne byla ustanovena valná hromada).

Účelem Druháho je rozvést a na plat obdržet činnou elektrickou energii k osvětlení a pohonnému pracovním strojům a ke všem jiným účelům, ke kterým se lze pomocí elektrického proudu.

Předsedou Druháho byl a je Fr. Rejček, 15. ul. u školy, Fr. Šimůlek, Fr. Chrástěch, Boh. Čambráček, C. Zvěřáček, V. Kravák (předseda Jaroslav Šedý).

Druháho podlela svou výchozí úkol elektrifikace v obci Kolářově (dříve Kolářský svaz). Elektrická síť se zde měla staniti již před válkou při elektrifikaci v Kolíně, ale po válce pro dostatek práce připustila byla síť a obecní obec ke Kolářově Bradci.

Právní záležitosti činné laos ko. Křížky činn Druháho byl povinen zaplatiti ihned hotově nejmenší jedou každou polku v obnos Kč 200,- který je minimální - který - rápisné Kč 50,- a při ra-

šení rozvodné sítě musí mít podléhající nejmenší Společnosti. Stano se množstvím podle počtu podle velikosti hospodářství, živnosti se počítají v poměru podle jejich množství a pod. Vše platí každý člen příspěvek a elektrické rozvodné a osvětlovací zařízení v domě. Rozvodnou síť a transformátor udržuje svaz, jehož je majetkem.

Elektrická rozvodná síť postavena v r. 1922. Elektrická je přiváděna prostřednictvím kabelu od síť (kabel je položen pod přímým na své stavě síť) do transformátoru, kde se vysoké napětí snižuje na napětí spotřebitelů, které je v nás 220 voltů. Kabelu je proto vysoké napětí, aby nemusilo být vedení provedeno z větší vzdálenosti.

Elektrické síť je rozvedena téměř do všech stavení a stavení v každém hospodářském větším stavení a v živnostenských dílnách spotřebitelů elektrifikace, jejichž kůbel se přiváděním elektrického proudu stáčí a pomocí je menší množství v pohybu hospodářské a živnostenské práce. Obec (manus a ubis) je osvětlena světly. Dva stopy 1 kilowatt hodin osvětlovací Kč spotřebitelů Kč. Kautní el. síť stálo Kč 159.000 - obec 2 tulo: 106.000 Kč.

Občanská záložna:

Občanská záložna v ob. Bělá vznikla r. 1885 na základě sněmovni. Velké % zděděných rolníků umělo jím trochu ušít, psát a počítat, neboť se s nimi nemohli zabývat a ještě byly špatně navštěvované. Někdy bylo málo, u některých, takže třeba si bylo nutno nupřičít. Záložny byly jen ve městech, hand nekonstavi, zemědělec neměl přístupu pro nupřičení, tu byl odmítnut. Někdy-li však ukázali, tu byl vítán. Někdy se stával pokantem u šťastnějších jednotlivců na směny a vysoký úrok. Části se občas v akcionářů, ale musil se mu zavázati.

Zemědělské poměry se po r. 1888 stále zhoršovaly, kdy doba rámcovské dílny konvulzence ukázala rolníka toho, že již sami přehat nemohl. Všimni se tedy zapomenout zakládání, kteří s porovnáním a seškon konvulzovateli tuto záložnu v Bělá pro zemědělce nejhorších zakládali.

U velké skupině hospodářské osady v Bělá, jednalo se kulturního spolku v celém nížeň obci, dal r. 1884 zděděný říční učitel Jozef Jeník

námek, aby se v Bělá založila záložna. Protože to byl námek nový, nepřipravený pro tehdejší konservativní dobu, pro tuto snahu nově nebyl pochopen a náčl.

Na jiu v r. 1885 v tuje době, když námek byl opakován, ujali se té myšlenky prořinami starostové obci: Jan Šimíček v Bělá, chati: Kůňhoř a Pysčhůně a Kvantiška Pětká a Bukovky. 4. srpna 1885 zvolena velká schůze, na které zvoleni: říční učitel Jozef Jeník, Kvantiška Gerduldiser a Kůňhoř Pětká a Bělá, chati: Kůňhoř z Pysčhůně a Kvantiška Pětká a Bukovky, kterými bylo opatřiti statky a zvolati ustanovitel valnou hromadu.

25. srpna zvolen zakládající výbor:

Jozef Jeník, Jan Šimíček, Kozmík Jozef, Jozef Pětká a Bělá; Fr. Pětká a Ob. Šimíček a Bukovky, Jan Kozmík a Kůňhoř, chati: Kůňhoř a Jan Šimíček a Pysčhůně, Jozef Kozmík a Kůňhoř, Jozef Kozmík a Kozmík a Fr. Zahradník a Kozmík.

1. dubna 1885 zvoleno místostanovstvo:

Jozef Jeník - předseda, J. Šimíček - místopředseda,
Fr. Pětká - kontrolor a Fr. Kůňhoř - pokladník.

1. září 1885 se začalo mácionati v neděli a ve svatek dopoledne. Měsícem byla ve svatek

v železni ep. 30. Počítání mohy při vlně.
 lesk byly 5%, při vyjížděcích 4%.

První železni, ep. 4. H. byl postaveno r. 1909,
 prvněti národnosti v něm byl 1. října 1909.

domovní účet v r. 1915 (za 4 měs.):

Společnost:	Člens.		Družnost:	Člens.	
	zl.	hr.		zl.	hr.
Úst. hotovosti	574	54	domovní družby	610	-
Spisovna směrůch	466	-	Všeobecná člens.	440	60
Mohy v vyjíždě.	100	04	účetní družba pravní	202	36
Železni	6	02	účetní družba	49	02
			domovní	6	02
			domovní fond	59	-
			Spisovna výlohy	7	14
Člens.	9340	60	Člens.	9340	60

Průmyslové záložny:
 1885 - 1895 - ž. železni
 1895 - 1905 - ch. železni
 1905 - 1915 - ž. železni

Překladatel:
 1885 - 1895 - ch. železni
 1895 - 1905 - ž. železni
 1905 - 1915 - ž. železni

Člens. železni:
 1885 - 1900 - ž. Pěší, 1900 - 1915
 Člens. železni - 1915 - Do Druha: ž. železni.

Statistický přehled o činnosti záložny:

Číslo	Roční	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.	Člens.
1885	1890	1895	1900	1905	1910	1915	1920	1925	1930	1935
1885	20.342	19.226	1440	156	106	-	-	-	-	67
1887	30.025	30.913	1930	222	99	-	-	-	-	322
1888	34.626	25.549	2120	331	125	-	-	-	-	270
1889	44.125	44.224	2490	492	161	-	-	-	-	376
1890	55.814	55.774	2650	640	109	-	-	2200	40	544
1891	62.748	61.966	2810	806	142	-	-	3045	-	605
1892	74.844	74.178	3150	1070	152	-	-	6493	68	562
1893	82.624	80.121	3170	1324	226	-	-	5.926	-	740
1894	103.350	103.716	3100	1612	231	-	-	22.577	-	792
1895	110.91	107.758	3250	1969	315	-	-	10.670	113	294
1896	105.322	104.370	3460	2221	296	-	-	3044	94	929
1897	99.706	98.740	3410	2435	284	-	6.000	-	43	916
1898	93.122	92.115	3390	2644	272	-	-	1500	24	907
1899	99.810	97.520	3430	3296	322	-	-	6004	29	1.059
	76	76	26	26	26	26	26	26	26	26
1900	206.415	212.731	4.100	4.139	571	-	-	19.260	217	2.022
1	215.209	220.246	4.000	4.295	746	-	24.960	-	126	1.984
2	212.223	222.117	6.980	9.442	260	-	22.780	-	193	1.889
3	245.595	252.025	7.100	10.705	1.052	-	3.320	-	226	1.844
4	306.023	297.709	8.000	12.122	1.058	-	-	46.000	252	2.973
5	267.320	334.294	8.080	12.555	1.249	-	25.410	-	315	2.162
6	302.422	322.427	8.060	14.701	1.220	-	22.360	11.500	312	2.677
7	342.104	367.165	8.040	15.860	902	-	9.000	3.502	322	2.776
8	322.624	269.413	6.980	16.679	422	1.306	-	31.021	341	2.576
9	425.910	412.699	6.920	19.594	660	12.005	-	16.449	322	2.337
1910	466.734	429.955	6.920	20.765	249	11.900	-	47.076	441	2.226
11	472.522	426.973	6.960	22.054	925	-	-	22.222	422	2.024
12	499.237	502.723	6.960	23.214	1.136	10.222	-	10.222	422	2.162

číslo	číslo	číslo	číslo	číslo	číslo	číslo	číslo	číslo
1388	541.636	486.953	6160	26.022	1422	42.209	426	2.405
14	547.902	503.703	6.710	27.797	917	27.947	676	3.457
15	636.749	573.877	6.620	15.180	759	257.954	604	2.720
16	940.577	572.550	6.270	7.867	1.124	022.293	652	3263
17	1.152.700	412.625	6.020	25.745	2.471	1.041.100	1.070	2.499
18	2.135.314	294.097	5.900	27.192	1.252	1.912.679	1.467	4.292
19	2.446.521	220.623	5.920	41.972	1.760	2.302.610	2.060	4.948
1920	2.429.130	521.635	5.920	46.502	1.957	1.845.122	1.297	6.121
21	2.918.586	676.924	5.260	42.657	6.953	2.129.579	2.712	6.236
22	3.285.503	1.172.457	6.476	22.273	2.073	2.099.022	2.257	9.057
23	3.397.865	1.170.241	6.760	25.573	3.114	1.792.423	5.762	2.264
24	3.464.657	2.329.620	7.220	22.192	3.761	1.066.892	4.269	2.291
25	3.200.322	2.217.672	7.470	22.592	3.654	985.949	6.726	10.270
26	3.751.233	3.422.672	7.220	23.927	2.523	265.922	5.152	19.292
27	4.061.477	3.625.122	7.020	100.227	6.600	320.170	5.265	14.706
28	4.402.211	4.122.475	7.270	112.649	22.727	197.177	6.929	12.532
29	4.220.066	4.255.235	7.460	146.126	17.417	407.227	6.393	12.577
1930	5.015.070	4.265.601	7.260	122.024	13.415	129.022	7.271	14.192
31	4.257.257	4.946.416	7.270	212.417	12.471	221.022	2.156	15.245
32	4.607.239	4.925.263	7.900	265.422	12.720	11.494	7.222	17.270
33	4.646.992	4.114.026	7.870	202.256	12.205	227.227	7.669	15.201
34	4.529.644	4.471.226	7.100	242.201	12.260	214.523	6.262	23.206
1935	4.573.763	4.260.214	7.270	227.746	12.765	405.990	6.224	13.223
36								
37								
38								
39								
1940								

Členská kádrina nová istar vyřizování, je to
 náklad hospodářský a dlouhý čas spáření. Hospo-
 dářská a spolupracovníci noví činnosti nahánějí
 v dřívějších letech rozvíšeno od kádrinosti na kádrin-
 ůst. Kádrina přijímá svým členům a to hlav-
 ně přijímá na směry s učební a na úv, ra-
 jistěný na nemovitostech kádrin. Kádrina
 přijímá i v učební. Kádrina je sdružena
 v "jednotě kádrin", která svým vývojem pro-
 nází nematodě reise.

Členská kádrina s kádriností "děl" je
 sdruženo podporovatelskou sdružou (na jin. jin.)
 do kádrin jukleno svého kádrin r. 1935 kádrin
 včel kádrin (včel. kádrin), které kádrin rokem
 kádrin jukleny na učební kádrin a kádrin,
 kádrin kádrin a včel kádrin kádrin a
 kádrin kádrin. Je to sdruženo s kádrin
 sdruženo "děl kádrin" člen kádrin kádrin kádrin
 kádrin kádrin a kádrin kádrin kádrin, kádrin
 se kádrin - kádrin kádrin kádrin.

Kádrin r. 1935 je kádrin u kádrin
 kádrin a kádrin - kádrin = 9.240 - kádrin.
 Kádrin kádrin 21.12.1936:

Kádrin kádrin kádrin	Kádrin:
Kádrin kádrin kádrin	Kádrin kádrin
Kádrin kádrin kádrin	Kádrin kádrin
Kádrin kádrin kádrin	Kádrin kádrin

Spořitelni a záložní spolek:

Podstatný význam jaro záložna, od níž se však tím poněkud svoji působností, je místní záložna šarffenberova či Kaupská. Ude má název: Spořitelni a záložní spolek v Okružkové ulici. Úkol je porovnat v oběh směru úvěru své společnosti hmotně a morálně je povzbuďti. Proto důmyslně má v záloze v různých údajích, náš příjmy potěšení. Druhá členové záložny, třeba vřítí, nově příjmy skutečně tak máš, jako máš. Příjmy jsou poskytovány jenom členům na Okružkovy. Dávání platí nejvíce v 1 % výměr může už spolek platí v uloženích vkladů. Další členů 700 50-rotovní se jako vkladu a příspěvků se vkladu do rezervního fondu. Dávání členů je neobnovitelné, musí členská členové za záložny člensky svým jměním.

Klíji. Spořitelni a záložní spolek byl založen 11. června 1911 na ustanovení valné hromady jaro společenského spolku záložna ze dne 9. dubna 1873 - po obci: Děčín, Bukovka, Hostáň, Kaupka, Kaupka, Bělč, Výchlučie a Hlavínka vč. Zapis v rejstříku společenských společen a kněžského soudu v Chrudimě

Dne 27. června 1911 č. 1. 970/11
Vyř. č. I-264

První funkcionáři zvoleni na ustanovitelství valné hromady: Předseda: Páslav Laubach, členové: - náměstek předsedy: Josef Roubal, rolník, členové předsedavství: M. Červený, rolník, M. Červený, rolník, - Jan Věštek, rolník, jednatelem: Mantisčka Horejška, bankovní. První místopředseda ustanovena v domě Mantisčka Horejška, později v Kachana Laubach, členů a pro postavení Kachana Roubal příjmy v též domě Kachana místopředseda pro vedením. 2. 1911 měl záložní spolek 24 členů, v r. 1935 - 71 členů.

Bilance spolku 31. 12. 1911:

Čistina:

Kak. hodnota komeu roku 1911	462.49
Bilance uva mávali	408.73
Přirádky na záložněch	4840.
Závazný půjčky při zemském soudu	20.
Přirádky na úvoků se záložněch	65.27
Tržby v záložni	61.40
Zobřata za rok 1911	54.84
	<hr/> 5.462.46

Passiva:

Závazný půjčky	156.-
Příjmy v zemském soudu	4.414.-
Spořitelni vklady	896.43
Druhé daně a poplatky	43.-
	<hr/> 5.462.46

Stav jmění 31. 12. 1935:

Lakšina:		40c	2
Překladní holmost	12.366	58	
Řápníčky	156.722	72	
Překladní v bývalém ústavu ve Svarově	101.380	-	
Překladní čl. rezervní a lomb. ústavu	8.296	-	
Členské příspěvky u Svazu	504	-	
Řápníčky na čl. vč. vč. sečny	64.469	22	
Důležité úroky ze zápisů	4.771	21	
Cena inventáře	250	-	
Výnosy z kávo	216	20	
Ř. popř. u čl. ze se. stáje	242	-	
4% fond	437	28	
	<u>344.057</u>	<u>51</u>	

Lanina:

Členské příspěvky	710	-	
Reservní fond	4977	27	
Překladní na knihy	226.564	80	
Výnosy z úroky ze závd. půjčky	27	50	
Důležité daně a poplatky	371	10	
Důležitý 3% příspěvek vč. vč. fond	371	10	
Čistý zisk za rok 1935	1.901	14	
	<u>344.057</u>	<u>51</u>	

Stavostavě zálohy: 1911-1931. V. Lamháter,

od r. 1931 do dneška Fr. Křížek ep. z.

Překladní: 1911 až do války Fr. Křížek,

kteří se náleze vada. Funkci pokračovala spolu

s funkcí starostky zálohy měl po odchodu

Fr. Křížka až do r. 1928: V. Lamháter.

od r. 1928: V. Čapský a Funková.

Dnešní představenstvo:

Fr. Křížek, starosta - Dmítij, náměstek,

V. Čapský, předseda - Fr. Čermák, Teodor

Lamháter a J. Křížek, činné předs.

Správní a záložní spolek

obstarával společné objednávky zboží pro
své členstvo, pro r. 1933 předal však tuto
činnost v obecně hospodářského sdružení.

Zaniklá těmela:

Ještě před válkou se na valky mělo tě-
melo šarovské, ačkoli sv. Křížka, které
dalo - tu bývalo v několika staveních sýněl
keřat klavírů. Dříve to čpelo v tarové
šarovské dílně, kde koleno stálo, pláno
někdeho šarovského národní sídla na vyzpávaných
lovových a ušedni při pilné práci. Vše
přes šarvu a šarvu, přijímavých ke
spánců. Šarvu přibraly na kopyta byt
neuhledný i šarvu, v něm se máděla

kluze a skruží nejdříve přejímala vlně napléna-
mala celý dvůr.

Mez do chléb měl nové bohy, tamto tamal místa
mlékem. Krmivo pro ovčáky a kůže bylo přes
pátek, kůže a kůže - papír proky zastírání.

Polno oslužno krajanskou mrazáci kusa z kůže,
aby uprosil usky. Co všechno píšeš dříve se
šlépalo, káhu kus po kus se přichálo d mce
nebo se svedlo. Dříve byl nejmenší viděný
kus d mělnici. Byla to z několika lučným
ník skroucená síla nit, kterou si dříve
ševci konala dělati z konáckého lnu. Při
upotřebení se nit rádně nasucho a na
konce přiděbala štetinu, což bylo dříve usmolené.
Košné usky se mataly na kopyto křesti, a
připraveno dno obuvi (lehká podšívka), přes ni se
přepíná krajce křesti a uprosil křesti. Potom
se přišlo podšít, máčená ve vodě.

Povily se ujímala práce kobilkovaní, ale z
povátrav si dělali koblihy dnu.

Při d připsel z r. 1890 článek, že
největší uslužitelnost odnož a spravoval
své řany, který měl i kusy polí.

Dnes ševcovské řemeslo je u nás již na vy-
mření, neost' konáno spravoval obuv d-
námi, a již nejvíce strojíme u nás různé sou-
části. V r. 1890 je že filicla (podšívka) řany
křesti. Dnes při ševcovském řemesle ševci
poslední přístroj dříve d c. d, který jsou

opravuje rozbitou obuv. Pracuje sám a ještě jsou
přiléhavosti - k tomu letošního byl u jímsovské
školy učitel d kobilkovaní kobilkovaní jímsovské
učitelství olomoucký a to dříve d ševcovské
z Pol. dělí, který se d kobilkovaní učel.

Věštní dříve d přívět u praměnkovi měl
olomoucký místa d křesti, který byl d a
mohlil podšívka d c. d. - Dnes již jsou 90
ti lety staré u syna d křesti. k něho pra-
covalo C a z křesti a učel d. křesti
všichni olomoucký d křesti byli jeho mlyněni.
Potom byl křesti a křesti, kteří řemeslo
zaniklo.

Polno d křesti d byl křesti
v r. 1890, který měl na křesti d křesti
měni d roku 1896 se d. Potom bylo
řiny a křesti se na dnu na křesti.

Kobilkovaní d křesti d křesti d křesti
d křesti, která měla vlastní křesti křesti.
Křesti se mval plno křesti, kteří olomoucký
polno článek. Křesti d křesti mají již křesti d křesti.

Při více než 50-60 lety se mval lučným
křesti d křesti nejvíce pro křesti, pro
vlastní křesti. Dnes se již křesti přístroj
a na jímsovské křesti křesti křesti
mval křesti. Křesti d křesti d křesti
d křesti, mval d křesti a křesti na
polo křesti d c. d. d křesti. D křesti
křesti, řemeslo mval d křesti

myšli na stráž nebo na kůru a prostěli.
Se strážť býval mnohem lepší. Po té počíní
močil se látko na roze a dští 2 až 4 týdnů.
Tím se stává molatila v podobě a vše-
ního mlatěku, zvláště v rjevněla. Po-
tom se lev myšil a na podání se začal
zpracovávat v obecní poděru, nyní ep.
18. Pardeua byla vystavena r. 1765,
ale v Běle stávala před tím jiná, není
známo. V 19. století však přestavěn byl
zpracován v r. 1827 byla par-
deua přestavěna v Běl. a Běl. Původně
na obytné stavení. Po tomto roce se
lev přeměnil do pozemku v Bohdaneč
vím Bohdaneč. Koncem 19. století
využil lev a polí Doleba, jednak pro
výživi emy, jednak proto, že se ráčila
v hojněji málo přestavěti. ovšem, a
poskytliví něčího myšlen.

V pardeui se lev myšil, par-
lámal v bleděch, při čemž převítá část
stavení jako pardeui upadala a obryš
stavení se uklonalo a pardeui myšleno
měnícími potěškami. Byly to jareni
křesny s veloumími díly (jedem je
zakonán ne stavení kabině). Pěkně
myšleny lev - končil se svazoval do
obalů až 4 kg týdně a prolamal

pordeji do Bohdaneč a Běle do přádek, nebo,
kromě Dřív, spíše na kolonálek na Dlou-
hých ríměch večíř Dama. Nije se lev utkal
Dama, nebo Běla tkalci k utkání přátek.
Do končil v konopi přelb mouary,
prostrávy provanito Kaluběro, který byl
do r. 1891 jako vlastník a do r. 1896 jako ná-
jemník v Dmku ep. 57. Tento Kaluběro va-
něl také čerem, inkoust a j. barviva. —

Do jiných žil by usazov žij hodinař
Krasavěra v ep. 45. se konci minulého
století. Činil po svěle s kóškem, něčí pří-
náře reklamane hodinky a hodiny, které
Dama zpracoval.

Osobní lidé:

Jedna osobní figura, na kterou se stáří
pamatují byl Reba, který ale byl po
dvěti letě káždě - pousemno. Za to
měl Dmko kaluběra tabárů po 4 hr., který
vynikal (bragoval). Za obchůdku chodil
s rohem, pordeji s přátek. Svár měl
zarostlou hustou noseu, takže vynikal
jako káskář. Byl to člověk veskrze pocti-
vý. Chápal mu často dávali připit,
protože nikdy nepozoroval jichův návn
Dobrodružství. - Nejme si pochůtal na

kočárkách a posch. Uměl Dobří italsky a velmi rád vypravoval, jak byl s Karlo-
kým u Solferina a Verony (úskal u
Přemys). Pro své vypravování a vojnu a
Itálii, vše slavné u vojáka po 14 let,
nášel volání u ombudiny vždy více po-
slouchá. Uměl jaro zleji robita u
94. roe (státi) - v r. 1904.

Dobří mámost figurkoro byl Han-
notina, skoro k u m vstary člen. Jeho
syn, který ubíel u Slováci byl zase
malý a o neno státi útrávil. "Já
počte obragu božiko, ale mi; lala je
jaro hovádo".

Velmi známý byl též starý Neko-
máir, tradec. Uměl u odtěhoval
do Slavonie, odkud se opět navrátil zpět.

Dívčata mívala přes nino velký strach.
Protože se uvolyl lékař, takoval lare,
mimo jiné podobné fceary, ruky.
Když mu byl za obvolného lékařě do-
saven chůdr. Luchoda a na vytožem rubu
jímé larái pojádal "sístak" (20k),
kloba se jí to mnoho a řebla mu:
"Já je to možné, Krováir mu je;
lával 14 hodiny, a ještě mu potahol
vzáimé po světini a na jeho mámalu
jenu mu lara je čtyřar, u; to máte
hned se chce nstár?".

Jar za malý chočil jaro "expres", o lano
umínea v I. díle u "pošty".

Starý mužek, který se na státi č. 30.
přijel jaro starý neno a neno Čimkové
byl velmi oblíben u mladíci, která jí; jno-
novata "kustáru", neloť byl často
u oblíben ruaro při hlu na koutu, há-
maje ravné lará. Zavrnilo je; děti mi-
dily, hned mu bily polibit ruce, které
jí; jno vstine nastavoval. Za to do-
staly po menších penězích.

Obilování jeho pševkárno při hradě má-
bitosti lara: "že do nás 1.000 lara
hromu nehoří!" Když v. 1892 uděl
laba do jeho státi, které uhořelo, svě-
piani se kule s nio u stole. Doba, který
sleke konineno mu ujele rukou a omrá-
čil jí; lono jí; se umru načal:
"Kromu - -" mladíci vše se
upamatoval a lara: "Dobře mi vete-
stij!" Lára se mu potand smáli, že
uhol ujele hní hoomu, stácl vše
ponze jedu a tu ještě jeno raval,
aby toho měl dost.

Keřkářkomo hospodu měl v
l. monojatu všek, usch; to čouar,
který vdnou kákanu naráel. V jeho
hospodě se obilo mnoho podobných
koukari. Byl ujele přignineno nignijel

estrijůch umělců, včetně eskamotéri,
kterým říkal „extramoláci“. Po produk-
ci je zdířoval u sebe, hostil je a hleděl
se s nimi hovořit o svých naučích.
Bral-li v krámě, neboť měl také „signet“,
na náhubu uctívá kus masa, než tančijící
řádal a proti připlaveno něco namítal,
tu všeho odpovídal: „Ať to nic neváří,
já to náro přijímám na sled, vždyť to
nesmíte.“

V školních nesměších, komu dojížděl ma-
kymonati Dobytčů, je vřady, rádi vi-
dění, protože vřady, myslil nějakou
tařkavím. Tak má př. ve vřechuňkách
se a jedním rolníkem vřadil, že nezáro
1/2 hrnce na půl dne. Po vřace navěděl
vřadky rolníky se voi, aby to ovajčím
rolníkem chodili na berech. Chlěb-li dále
ovrat, neubojí kři, usdli na pluk a ho-
vovili s mřo, jako by mo. Tím pole
ovřmo v stansuňonů Dobů nezáro a
vřadku prohal. Těm byla vřace pro-
pita, ale dle křičů chlěb poněrem
mashuelný vřak jel prozřel v noci
Dami, ne a ne nalezť honě. Vřo
Dělo hmo u vozu stalo, se mřo
tím puz. Přes pole vřacím poznal,
že mu vřechuňkari honě obilili.

Četnictvo:

Četnická stanice v Rohovslavově byla
zřízena r. 1914 v listopadu. Do té doby byla
v Rohovslavově četnická stanice v Rohovslavově, ale
byla umístěna stanice na vřady, Fr. Pejčanka.
Místní je v Dami vřacím r. 1914.
Četnická byla jako četnická a Dami
sem strážníkem, Fr. Bronska, Jan Chlěb-
ka a Jan Křivo.

Od r. 1925 byl umístěn stanice mužů stráž-
níkem Bohumil Smolák do r. 1934, kdy pře-
šel do Lhota u Mladé Boleslavi. Od 5. 11. 1934
je umístěn stanice mužů strážníkem Fran-
tíšk Šolc. - Od r. 1926 je vřo do Dami
jako Dami strážníkem. Josef Chlěbka.
Do Dami četnická byla až do r. 1926
od r. 1926 stanice Dami, ale r. 1926
byl jako četnický jmenován strážník. Chlěbka.

Obomítka:

Běstný vřak v rozloze 443 ha (z toho
57 ha ha má Dami přiznivé jmenování,
quo přiznivé vřak. Po vřace byla vřak
vřak vřacím myšlita, vřacím na jřimě a
vřacím strážník, takže hmo je r. 1924
přiznivé vřacím, místem vřacím

lečari hrd. Fr. Lomka, pravý myslivec
a milovník zvíř, nebylo starou kajíce
a spátrání. Po několika letech setím a
masovně káranie do lesa se staré věškeré
zvíře tak ružail, že bylo možno odstraňiti
v r. 1929 (po kruté zimě, myřadující vel-
mi nákladného a namáhavého krumeni)
přes 700 koroptu, 200 kajíci a 150
káranie. Star tento ov na pokles odstře-
lu kajíci asi na 120-150 se nadržuje
do dubů skoro nezměněn. - Zvíř je
po dlouho zimno krumeni a škůdci její
pokud možno hubeni.

Průd hrd měl revír pronajal hrd.
Fr. Lomka a Dolivo u Křavatic Gust.
Gombdriq, poslední před r. 1924 Křavatic.
ter.

Vystěhovalectví:

Dnes jako nikdy připadly, aby zjeví
mstiči probati své hospodářství a vstě-
borati se jinam - a více ne do ciziny.
Ale v minulých letech, hlavně v letech
1867-70 se mu přicházelo množství
osentů, kteří přemýšleli vstě-
borati se hlavně do Ruska na
Volynsko a do Slavonie. Sama ruská
vláda musela okolní státy, aby bylo

Dovoleno a povoleno těm, kteří si toho přejí,
se vystěhovati. Do Bělé odjel do Ruska a
čp. H. kolář Stamba a se májma Křavatic-
choni. Do Slavonie odjel Křavatic,
Křavatic a z č. 16 Křavatic, který svůj ma-
jetek odvedl na nově, krumeni osentů.
Křavatic a Křavatic, který se ale potmo
rabinůval Křavatic sibel Křavatic, se má-
teli zpět. Co soudu vstatněk není májma
májma.

Do Ameriky se vstěhovatel z č. 60 r.
1878 Křavatic (jeho žena zemřela na tati) a
r. 1890 Křavatic.

Hospodářské sdružení

V roce 1908 byla v Bělé založena
obšerha hospodářského sdružení čestněl
Křavatických zemědělců pro Křavatic a Křavatic.
Předsedou byl Fr. Lomka, sedlák. Organizace
ně se spolek rácoroval v rámci tehdejší
strany Křavatického sociální.

Pro hospodářské potřeby členů ra-
koupen veš stvo; a Křavatic. Založením
Křavatického a Křavatického spolku v Bělé
v r. 1911 přišel stvo; do majitelů společenství
a Křavatického spolku a činnost obšerha
ustala. Vě jare r. 1931 opět byla obnov-
ena z Křavatického spolku a Křavatického spolku.

Tato firma Druhá obstarával Společně a
vzájemně spolky, ale později se změnila
ze dne 11. dubna 1931 č. 54. značně rostl před-
přímý přeživší ústavů, bylo třeba od tohoto
druhu vzájemně činnosti upustiti.

Činnost společnosti v úvodu hospodářského r. 1935:

1935: objeveno pro členy:			
húševního úllí	1459 q	v hodnotě	24.000 Kč
čimého kornal.	600 q	--	16.200 --
čimů	500 m ³	--	28.750 --
mšiček husjiv	600 % q	--	57.438 --
čimých pohankiv	300 --	--	44.500 --

Družstevní filiálka:

Protěžská Bělá je Druhá od Prahy a
okres Bělá je velká byla v r. 1936 us-
tavena v Kolov. Bělá filiálka "Kol-
ovského Družstva" v Protězi, která zahá-
jila svoji činnost v r. 1936. Zakla-
dávatelem je Karel Dušek.

Filiálka má postavení skladu
pro včelí a j. hospodářské produkty a
potřeb. Obstarává prodej a koupi včelí
čimů a včelí jiv mšiček, husjiv, mléka, hus-
jiv, cukru, domácího nářadí a hospodářské
potřeb.

Domovina:

Na počátku revolučního období udělení
se změnila sociální řád a tak došlo i nás
malý zemědělské k pozemkům, to i jinná se mě-
no se organizovali na počátku vlastnické
firmy.

Vzájemně toho založena byla ve včelí
obci 15. srpna 1919 organizace pod názvem:
"čimní Domovina" Domovina a malorol-
ní v Kolov. Bělá "Bělá" s 39 členy.
Firma jejího předsedou byl Josef Štěpánek,
čimník č. 4. - Druhá předsedou je
Josef Větrný č. 13.

Domovina pracovala s předem
úspěšně projevů podle zákona o dvou-
letých právech do současných vlastnické,
čimů také pro Stanholte právního posádky.
Koloží jeho "Hospodářské sdružení"
slučovací. Domovina úllí a mléka
husjiv. U občanů včelů v Bělá
má členů čimů včel.

Dále pro členy zakoupeno buřáků,
sečí strojů na semínko, sečí stroj,
jinná rama a v. obe přezat tricy.

V r. 1935 je Domovina čimní politiky.
Čimní se, včelí úllí, právní k malorol-
ní čimů, nebyli přetahování k tabákovému
proliferaci čimů.

Lihovar Vyschnavice:

Šeš i skolu vše mají to nevyhovu,
že jsou mámě vyřadeny od míst a školy a
kardé zprůjzení produktů hlavně živé na-
mánilo na vydatenostní oběh.

A to r. 1900, v Dole, při reu-
šice nemohl své produkty prodati na
příjizdnost cenné, byli místní a skolu
roční přimčení k řednání s stavbu
lihovaru, aby tak v důstojnosti formě
dosáhli zprůjzení suroviny na líh, bylo
směriny rozhodnutí a při tom dosáhli
hodnotného slyšání, který se po dosti-
b. v. nýpally, které se skrmují dobyt-
kem, takřka živiny, skláží chomboce
před oběd, se jí rase chlebovou mamon
uracují.

Práta to Dola nepřehlednější, neboť
mláda podobné podmínky, že Dole pomoro-
vala, ale také lížka Dola pro podobné
podmínání, kdy finanční poměry reu-
šice byly příznivé a při zde byla
jakási nevolnína pro zhrachování ukro-
manu v tepalovinské r. 1886, kdy mus-
lo volně přístě s peněz a také ne-
živina byla ke všemu důstojnějším
podmínání.

Ve vše všechny tyto podmínky r. 1900
jednání s stavbu lihovaru s prvního
příjizdnost připraveného náčinnu volu řádku
vopie a Vyšehně, který k zložením a stavbu
dosahel největší impozit.

Prvního bylo naneseno stavbu
lihovaru pod Bělov a Binkove, včetně
členové chlebi stavbu a v Binkovky, kde
je voda. Při neohodě novorů s umístění
člapi se iniciativy řádku vopie, prohlá-
šení, že se v případě stavby ne
všehněvinské s voda postará. Členové
ať všehněvinské obkoupili svůj náhodou
od vše všehněvinské 1 1/2 horece prozření a
na jare r. 1901 přikročeno ke stavbu.
První napočal na počátku r. 1901.

První příjizdnost:

řádku vopie, Vyšehně, příjizdnost
řádku chlebi, místní příjizdnost
řádku Čeně, R. Běla, prohlášení
členové příjizdnost: Václav Fr., Šopie,
Aobovský, Kovaline; Čeně, Vyšehně.

Podle byly po 200.- Kč; na počtu
bylo nutno složit 10.- Kč ihned hotově,
když se naturalistech, což dosti láralo.

Do vše přistoupili na ráčátek se čluy:

Václav řádku, ep. 30	- s 10	podle
Čeně Josef, ep. 4	- s 5	--
Vyšehně řádku, v. 23	- s 5	--

konání Josef ep. 12 se 6 pořídky
Křištof Křištof 2 a 5 —

Podruží se jednalo, že lihovar České
stolice má být vyloučen z činnosti.
Simonec J. ep. 6, Křištof R. ep. 5, Pávek
Jan ep. 9, Křištof Křištof ep. 59
a Pávek R. ep. 33. Podruží bylo roz-
hodnuto, aby stále lihovar ve Vyšehradě
zůstal, tyto jiné lihovary čerství
Pávek se činností vystoupil a J. Křištof
ep. 41. který byl zrušen. Naopak
naproti tomu ale zase přistoupilo mno-
ho členů z Vyšehradu a Chrástky.

Převážně šlo o lihovar u Vltavy
utváření, protože nebyl kontingent. Tra-
dovale se mluví o roku „na Divokas“.
Věnování se počítalo, že bude lihovar
dostí vzhledem k tomu, nestalo se tak a
došlo k tomu s neostatečnou vodou, tří-
boře s nekvalitní vodou se mála sliva.
To vše se situace mávně zlepšila. Lihov-
namiště se stalo důležitou složkou
hospodářského průmyslu. Je po 35-
leté tvorbě důležitosti lihovaru
ve Vyšehradě je prosperita prázdná,
toho je důkazem přistoupení nových
členů 1. Křištof Křištof R. přistoupení

v r. 1934 na čemž Červený Křištof ep. 9. a Fr.
Křištof ep. 15. Křištof Křištof v. 1926 Červený Josef
ep. 6. a Křištof Křištof ep. 24. —

Šlo o to, že po vyšetření lihovaru
přistoupila sněmovna na činnosti ve řezu.
Přelík ulhé moudrý sněmovní se tyto
v sněmovně na liskách.

Slavní sněmovní a výroci lihu
jimi tvářenar. Slavní výroci je
Vltava sněmovní. Protože hospodářské lihovary
zachovávaly vzhledem k výnosům
služby, protože jim stále vzhledem
Křištof Křištof. Za to však jim přelo-
přívazí s. v. kontingent, s. j. moudr-
stí lihu, které sněmovní podle lihového
zákonu vyrobiti. Vím stále moudr vy-
roben lihu, aby jej moudr mnohem
moudr mnohem omezuje vzhledem moudr
moudr povážlivě poskytnutých vzhledem
moudr, takže je nyní v vzhledem toho
vzhledem lihovaru ve vzhledem těch
zajistěno. P. čem moudr a prodeji obho-
spodáři společnost pro zřízení lihu.

Sněmovní lihu se odvíjí v moudr povážlivě do
Podruží do lihovaru (zajistěno).
Pro Křištof má lihovar, který vzhledem činnosti, ja-
kolyby se sněmovní obce Vltava — sněmovní moudr, neboť
se vzhledem při vzhledem povážlivě finanční po-
moci přívazí a při jiných vzhledem (autobus, elektrici-
sace, telefon atd.).

Rodinný život:

V předválečném období měl ve věcech rozhodně ve většině případů otec právo rozhodnutí. Děti byly povinny absolutně poslušnosti, káňná úctám byla slabostí. Děti a matka se ho báli, otec se netyčkoval, rani s ním nemluvalo suverénně. V jeho přítomnosti se mlčelo a otec hovořil s dětmi jako káňané nebo rozkazujícímu úředníkem. Světlost mezi synem a otcem byla úzká. Vychování dítěte vedlo jen k svatbě. Dívka před 18-20 lety začínala se za muže mluvit staršího. Jejím úkolem bylo vychovávat mužství dítěti, být odpovědnou za její vzdělání morální a fyzické, i za úspěch ve škole. Chvíl měl však právo odjet do hostince mezi své přátelé a karty. Do toho příležitostně navštívil doma se mlčel, navštěvoval předněl pro honor se moji ženou a se synem dítěti. Žena byla káňá na moji kuchařku, kterou sama dohledávala. Přítomnost a právo byly nejvíce čnosti ženo této generace, vylučovalo množství bylo udělováno potomkům jenom milovanému dítěti na hospodářství, když jejich muži v hospodářství a káňával majitel před 18-20 lety popíjeli.

Žena mluvíla úplnou satisfakci v přítomnosti k dítěti. Žena dítěti stupňovala se k abdicování matky. Otec mluvil samostatně i s matkou dítěti. Svatby byly uzavřeny podle církevního zákona katolického a bylo nemorálně je rovnosti, bylo-li manželství nešťastné. Proto manželé státní chýly družného, oha se svatbě pokračovali v svatbě úcty, ne-svatební. O státních pokláních nemělo se suverénně hovořit.

Válka mění radikálně staré představy o rodinném životě, mění se mínění na život a mění se sociální postavení ženy. Ženy má ženo stejné právo s mužem. Ženy žito po válce pojeno rodiny se možnosti svatby rovnosti poměru manželů, ale žito káňané jsou domů uzavřeny svatby, po předchozí úvaze a při svatbě poměru družné strany, takže káňané rovnosti domů nedošlo, neboť oha svatbě vstupují v svatbu s povinností odpovědnosti a povinností, zejména vylučují káňá vylučují život. Káňané muž družná nemějí již v ženo jenom káňané a dohledával dítěti sílu, ale nemore přítelkyni, schopnou chýlat jeho rodiny. Káňané stávají se přáteli družné dítěti. Káňané hovoří jsou státní, respektují se

osobnost lidí, která se přednost dává
nad absolutní poslušností, sčítání svatek
užší nad disciplinou bez ohledu a ob-
máháních.

Mýto :

Vani do roku 1475-to se v Děle
jště mýtilo mýto (čo), poplatek zapou-
čívání silnice. Po smění mýta byly
mýtilány okruhy přivážky. Příklad, v
něj byl mýtil, stala na hřišti před
hrubostomni č. 34. Před m stahoval a
odnášel hřišti rávou. Jakmile rávil
vni po silnici, nebo roduvalo huavě ko-
batic, hned mýtilal a maleho doměchu
mýtilání mýta, který je měl na kol.
v okruhu najato, aby mýtilal poplatek.
Posledním mýtiláním byl Chalčovská, který
rávil a stávil mýtilání, jáz mu
jaro Děle Chalčovská pro mu. Zárovň
stahoval jenom v noci. Prodával také
lahok a sůlky.

Stálo se na poplatku :

Do 1 honě k brejvaru - a páru k brejvaru,
a maso též při nic. Domáci při mýtilání
mýtilání. Mýtil se mýtilo o hřišti v
čtvrť, rily byl tak v Chlumci a v pa-
ter, rily byl tak v Landubíně.

ta projekt mýta byl zaplacen a na mýtilání
a mýtu postavenými cestami a přivážky
huavě pokuta. Každé se mýtilání olivělo
mýto cesto k vyčerpání a potulo se na
vni rajelo na silnici k Polci.

Vani mýtilání byli mýtilání také
mýto, je-li do přivážky. Posledním mýtil-
áním tam byl Honě. Příklad stala na
okruhu před hospodou. Tam se platilo 40 kr.,
protože od hřišti k Čalci bylo k hřišti-
mýtu mostu a mýtilání mýta byl na mýtil-
ování těchto mostů. S druhé strany
přivážky, kde mosty nejsou, se platilo pouze
4 kr. (tam bylo mýto v kasárně). Vě-
li se stávil na okruhu silnice, tyto mýtu
mýtu neprošly. V na mýtu se řepo
okruhu mýtu zaplatiti 40 kr., a na
druhé straně byl poplatek pouze 4 kr. Se-
pouze na mýtilání G. Geduldovská a Polci
byl poplatek na mýtu se řepo mýtu
i na mýtu straně na k brejvaru.

Protože mýtilání se směřilo mýtu la-
převážky, chytal mýtilání Honě na
mýtu, zaplacen je a propustil tepu po
zaplacení poplatku. Při zaplacení mýtu při
přivážky ch. hřišti a vyčerpání se mýtilání
přivážky cesto na mýtu, na hřišti mýtu
by se byl přivážky do okruhu. Na toto mýtilání
přivážky byl mýtu okruhu k pokutě 5 zl.

Parfosní hony :

Do roku 1912 poidávaly se na Landubsku stávanie na jehly, což bylo vylučovaním šlechty. Za poslední započali se po Landubské dle jehly v čerňených kábátích, aby byli vzdalera patni. Káustos se ajirdeho na měřících místech, na jir. u Bohdaně, Čani a j. podle pamiňového větu, neboť jehlo čerňi proti větu. Kámo byl a novu vympšter jehlo, který povíil proti větu. Kámoji vnižel s obzoru, přijel vniže lona a na jeho uvamenu trubku počala stávanie. Při se hvali po stopě a na ními tryskeno poleto nepolen, co- tou neustou, přes pirkopy, volu, ploty- jehly a kámoji hledi, aby se neoparkil. Vniže byl ten, kdo první dostal jehlo. Kámoji svedli jehly, aby dosti- řimono kámoji nerontkali. Tak kámoji neselé trubku, jehly sáklapili rvi, která byla se nose sdrážna a proučavali vli- řný jehly lona "halati!". Hony se počínaly 1. října a nejvíce byl na pr. Hlonerka, potrova lona.

Podle nejčastěji nové započali vli, došel jehlo často do Běle. Tu taroná lupna 70 až 100 jehly naitaba

na rosteno poli uelri školy. Jany od kopit a vylučena kámo měly srimon selon. Do hony spočítali roluji s komisi stopy je- lona a jehly na mělo poli, vnamími a dostali náhodou lona s kámoji na šlopotu, nebo pavidal pro nes 400 Kč. Jirka automo- tily jehly pole byla zahraňa.

Šlech- li jehlo do vni, což se často stá- valo, leval popravu. Vniže neshali práso i jehly a vniže kámoji s kámoji za je- lona. Kámoji stávanie jehlo vliže jednon na stávanie zahraňa u jehly kámoji, po- vniže je lona pohomili, než jehly lona, aby bylo hodne šlopot kámoji. - Jirka do jehly hony jehly jehly stávanie se čerňi schovat jehlo a na jeho kámoji ro- bil hostinny vniže, staré nepotřebné stá- vanie, které dostal kámoji. Jehly jehly kámoji kámoji jehly kámoji vniže, který lona jehly kámoji kámoji a kámoji, které se nejmámoji vniže vliže a spláší. Kámoji jednon vliže jehlo i do stávanie kámoji, stávanie neb i kámoji, jehly u Hlonerka a Svalonin. U Svalonin s jehly 57. se lona stávanie v r. 1911. Stávanie kámoji vliže do kámoji, vliže jehly Svalonin kámoji, vniže, že lona vliže kámoji,

co jsou rozložili. Jako náhodou obdrželi
z rakví, než měli postavenou náhodou
a polámanou psot. Ne věnují živé mír,
avšak arba. Ne má se odevnu no živému
postaveno múnster, po kterémž tam všecka do
vodu a byla odvezena do Berlína.

Při těchto hanech vlněti hoši čekali na
příležitost, aby mohli některému šlechtici
prodržeti koně, sáhnouti k bohaté zpuspitné.

U Heronů:

U šlechtického děle byl od r. 1649
do r. 1441 usazen vlašský rod Heronů ze
Salcinova. Jednou přimádkou po nich vstala
u děle Duka s erbem na náhrobku. Děle
Heronové, porůzno byli vázni, byli uvaní
Lankoni. V I. dílu u č. 14. na str. 143.
Když probáho šikulaši Heronovi, jinak
Lankoni uzavěnu za 340 kop. Oni se mu
kavd přiliš uchýlito, neboť ukyš r. 1651
prodal a zakoupil stater, nyní č. 30 r.
1651 za 280 kop (str. 115-I. d.). Bylo
to vlastně spolekšiti, upřamovaně odvojeva
a po 15 let psotě. Po vylstavní spět chi-
kulaši Heron tento stater prodal a koupil
nový, nyní č. 9. a to roku 1658.

Stater - nyní č. 9 - měl v držení do r.
1675 (I. d. str. 117), když jej prodal. K tomu
jeho syn zakoupil r. 1670 chalup - nyní
č. 13, zde hospodářské Heronové až do
r. 1841 (P. Heron + 13. srpna 1843, uvaná
Anna + 26. 1900 - syn Jan + 28. srpna 1879 ve
stáří 31 let). Druhý syn, Josef, studoval
bohosloví. K málu 1866 oznámil tuberku-
lozu, zemřel 31. 12. 1867. Za jeho poměnu
na hřbitově je Duka s erbem Heronů a s ná-
pisem, jeho obžněnu:

"Chobáři, všest svíj jenu Duchoval, než
Jan Duh mne k všeč prodal. 'Bože'
odpust mne mé viny a k sobě do nebeské
stáry přijmi. S Bohem otec, bratři, matě
moje, Bůh vás posil v každé Dohě a ra-
plati, co jste dali, avšnu svnu procházali.
S Bohem, přáteli i vřánu, než svéta ova-
mírání. Odpustě, jestli jenu ublížil,
váš kolo magil. 'Bože, odpust každému
dějiti k jistě něvěnu."

Váň strakon obou těchto svnu a se řánu
Dala matara štoniti poměnu sčiměslet-
ně Lanny chare, šojně n psoty (il. I.
str. 346). -

Heroni, jako malí šlechtci, měli i něvě
nypoddy. šřivali erbu, světi jindil kóvnu
a roznu, šajnuo kóvnu, měli přičuvání
quava před živými a psot.

Do stano šlechtického - vládnického byli Heronovi
v poněkud r. 1603 císařem Rudolffem II.
jmenováni dědiči je v zemských knihách do-
folio 56. list. 10 - (knah č. 4 a r. 1702).

Diploma.

Rudolf II. král, a boží milostí vol-
ný císař římský po ríšské koruně, korunní-
cí kráče, - uherský, český, Rakouský,
chomatský král atd - k němé přiměl
mámo císaře tímto listem něm jeho
císařskou vyrozumělost odložit a psychu-
lujmo podobných svých chrostivě škutky
těch, kterými toho něm a práve rozsu-
hují věřili, aby jim fare přibáven
tím jone povolaveni takových škutků
a chmatitelových škutků tím chvějí rozsu-
hovat se svěřili. Jone by komouřem
svědčím s právním křevat
Václav Heron,

němý nář až posavad v stano svého pocti-
ně se obháel a bojome rachoal a
napolemo aby tím lepe stav svůj něsti
a římosti své si hleděti mohli s Dř-
rijmo rozumelmo mámo jirtivno vyř-
ntim a rachoal mámo němých mřičech
mvoí kralovskom v Cichách tímž
Václavem Heronem a Dědivim jeho
vádně a manřelsky prošim, tím

tím které již nyní mají nebo ještě mít
london, obajilo pohlamí po říčne, němé čas
se šlechtosti mámo císařské propijčimé a
řavámě ETD - melolito zmanem
- vládnívi - tímto štát ma poli
rozřelom, svrchní polovice mořie nebo
barmoné, v něm quil lva, řliti' nebo štali'

čarmy k pravé straně obačevěho, spolom
polovini řliti' nebo štali' čarmy, a niž
Dřé štapy medvědí čerme, vedle sebe polo-
řené se mří, mámo štěno kolčí, helu
a okolo něho přitahývavla, melolito
šafříčochy, - pro pravé straně čerme a
řliti' nebo štali' z ~~šavo štavo~~ a po

lévé laruro- nebo modré barvy, a bílé
nebo bílé, a obou straně dolní potažené
mýdli. Každé má dva různé kování, která
křídlovitá a z ní k křídla sítin, proti
sobě postavená, bílé nebo bílé barvy,
vykukající přes pravé 3 stříšky, modré
nebo larurové a přes levé 3 černé, jakžto
všude stáje a uměním malířského a
prostředí toho jest vymalován a bar-
vami hojně vymlčeno. Heteroká
Erbu a hranou Plachetní jmenova-
ný Václav Heron, bratři a stříškové
myní na lundoně časy, při všech jiných
vytvořených činech, cožto přimýšl křato-
chutných námitk mají a shoci lundon,
totiž, nebo na koncích, kolbách, na
korouhvičkách, maporinách, lakových, peče-
tích, sčítáček a lundoných kamenech
i na naležitých místech.

Však jak toho jiné slavnosti,
a křídlovitá nájem českého výmění,
budiž výmění. Chceť tomu konečně,
aby se již Václav Heron a Dědici i o
londonských výmění a nich, rádně a
mouželsky postoupili, těmi, kteréž myn
mají, avšak ještě máti, lundon, do-
jho polehání, se Sabinaova rádně a
pravdy lundon, pročť přikazujím všem

postupujím, máním křídlovitá stáje, rádně
a pravdy lundon, se všech stáje křídlovitá čes-
kého i jiných, není máním, nymějním i jeho
Dědici i lundon, lundon, rádně, co se v
tomto majestátu máním, přiče - lundon, lundon
a postoupil myn i v lundoně, nymějním
časech, nymějním, lundoně i skutečného de-
stáje stáje máním, lundon, máním i lundon
Dědici křídlovitá českých a křídlovitá, postoupil
lundon, lundon, proti tomuto obdarování ná-
šeho, čeho a nymějním, nebo v nymějním, se
Dědici, máním, lundon, pěti křídlovitá
lundon, jedním polovicí do kamary máním
lundoně a lundon, lundoně, lundon
Heroni, lundoně a lundoně jeho
Dědici, propademy.

Však proto cheme, by tato naše
obdarování křídlovitá, by nymějním a stáje
na jeho spravedlivosti, lundon a na rádně
nebo aby se již naši obdarování a sta-
lundon, nymějním, ani toho myn, a lundon
mapotand, kdo by toho nymějním, mohl,
kromě on Václav Heron, lundoně a
stříškové a Dědici jeho rádně a ma-
nymějním, lundoně.

Tomu na svědomí, pod pečeti
naši, lundoně, křídlovitá, křídlovitá a ma-
jestátu, jiných, přiměsiti, křídlovitá, rádně.

Dáv na knoře pražské ve střední
po smolení Mantolomiji - páni leta 1603,
1603, královští násih 16, uherští 16,
14 a českých 16 1/2.

Bohemus A. d. Popel de Bohemus my p.

S. a. B. Bohemus cancellarius

Commissarius de Praes my p.

vicescancellarius

Lo. S. Rudolfus bar. II

proprietarius Janus Chrus

Tento majetkatní list jest s rozhodnutím
jeho milosti císařské a královských
městních v Praze remské v jejího ori-
ginálu do tohoto kvarternu došlým
rejmán.

Restaur. my p.

Carl. S. Chrusal my p.

Vojáci na vsi:

Tím submisivní listy a jiné byly
část vojenské posádky rozdělena pro vsi-
ack, i kde v Praze, v r. 1640, kdy
bylo vojsko uloženo v kasárnách v
Pražské. Byli to chováci, husari
nebo hubáni (posádka ve studáka).

Cvičení měli na „Čechy“ u lesa. 160
statu dostávali svůj jmenovaný chléb, nebo
smaď také maso. Znávali vsáka, nejen na
čtyř, ale i na ostatní započtení, byli
přidělováni hospodářství. Dohled i obec
měla k nim povinnosti (přípisy a píši).

Časem tedy by vojenské návštěvy pro obec
i hospodáře znamenaly útrápení. V obla-
tě pro hospodáře. Část na něj padla
starost nejen v vojáky, ale i v jejich koně.

Časem vojáky činili také služní
kone, ale většinou to byly koně hubáci a
puchláci, v nichž bývaly vlastně hospo-
dárny. V jiných případech, když se ne-
zachovaly příslušné jízdy.

Pro vojenské koně byly při stat-
ack přidělovány soubory, které činily v
každém obla, do kterého byli vojáci přidělo-
váni. Druhým název byl koně. Soubor
byl rozdělen na dvě části, jedna se in-
kalo masťalra (u jízdních táh ubrali
do přístavní). V ní stál vojácký koně.
V druhém oddělení - špejcharu - bylo
chováno seno a sláma pro koně.

Špejchar a protýřer oblaň jízda
měl s husarů vojácké staré faly, které
byly při ně chudobě nebyl s to dostati
náročnému vojáckému to, co si přál.

V Bělé před 80 lety.

Ke Depolovi římol Dnes a římol na máse-
ho mládeži - vypravují starší pamětníci -
my mládeži nemáme ani potuchy o tom,
jak žilo v Loučkově žilo tehdy a jak se
snadněji máše římol my. Ten p. v
hospodářství. Tehdy se nestědala ani pro-
středky, co nyní. Byla špatná žito,
mnohých krajů mládež, chléb byl ho-
jně a se kuchařem máše, snáše se mládeži
na žito myšlelo stělo slabé a žito máše.
Žito se tvrdilo máše a ještě se muselo
probat, aby bylo na plati, peněz. Žito
se hořně jarmilo žito, hrach, čočka,
rýže, pšava, len. Hnoje bylo máše,
protože se hnoje Dobýter, výpravy i
konec plati v jara r. do podzim,
neboť bylo máše hnoje.
Brambory se neodrávaly, myšle škopá-
naly. Sázelo se jich máše, než Dnes,
neboť nebyla máše jejich důležitost
pro hnoje. Dnes se hospodari bez
brambor neobíel. Hnoje brambor se
vářela více rýže žito a rýže, ne-
boť slavně za pokrm.

Práce byla máše ani ve polovině,
mládež se obíel celou r. Hnoje se
tož jenom ep. Hnoje máše pomaha, ai
pandabali podzim. Hnoje se stalo, je
někdy mládež máše obíel myšlema a máše
se muselo o rýže staré obíel zavazovat
nomin. Hnoje bylo a největší část
římoliti chuděho lidu na vsi. Pokali
mládež rýže loutny a proto se chudě
tlačil k seblávaní. V hnoje státní
ba i v chodě máše čelina a žito
čelina máše 24 r. máše myšle, Dnes
12-15 r., k tomu dostala rýže pro
brambory a rýže si kousek len,
někdy dostala smole plati nebo ka-
mads. Dnes se žito u nás rýže
čelina. Dnes se rýže máše žito
pomocí stroje - obíel je do podzim,
neboť len pro rýže myšlema. K
tehdy rýže římol žito mládež.
Obíel i Dobýter plati máše.
1 q žito byl za 5-6 r., vsa 3-4 r.,
brambory za 1 r. Hnoje státní
50-70 25-45 r., tele 5-7 rýže
a sele žito (stělny).
Hnoje mládež loutna. Peněz se
neodrávalo. Hnoje máše mládež
si se vsi myšle ani rýže.

Dělo mě málo peněz, ale bylo mě posti-
vostí než nyní. Dlouh přijedou soucedu bez
řípku a bez svídků, aniž by se obával, že
bude oříjen. Pár na jím. když v. 1864
odkoupil Josef Sedláček chalupu čp. 4. u
Josefa Šalady, byl pronájem peněz na
stávkou v Praze. Měl od staru o píl nra
a nechtěl mít peněz doma, vybatil je
ihned šatadoni tuto noc. Sumu ke
4.000 státek přidal Šalada sknem bez
svídků a upisů (potuzených) - To je
ponze špiklů a moudra, jaroš špiklů
mělo tehdy pouhé stov.

Žal bylo chudá sklizeň, tak byla
i chudá strava. Ke snídani byla ko-
meková polévka s kramborskami, rapna-
řiná řepa, nebo řelvá polévka. V poba-
ne mivali polévku, jablek, hrách, hrachy.
Věci se jěda mluho, uvařené mléko s chle-
bom nebo řelvá polévka. Každě mivali
i 3x denně řepu nebo mluho. Při
posnídánce, když se v polích pracovali,
byl chleba s hrachem nebo homolškami.

Protože se žito prodalo, jekl se
chleba s mlékem, který lornu stuhl a roz-
páskal, takže je, mělo to možno stávk-
nosti. Žitné mouky se používalo jen
těhdy, když bylo v žitě hodně stávků,

a nemohlo se prodat. Lepší než v žitě
byl chleba s česky, ale i ten byl možná, ra-
ženi a lupky - a žito rávnatelný. Ale i
o šalady špiklů chleba špiklů nové.
Kdysi se žito vřelá rosna (rosna) káse
s prosa hravého či rosy, která se žito káse
siba. Kdysi špiklů mlyno byl tehdy rávnatelný
pauze na semínku rosy. Prosod, hrachem,
jabloni, hrachem a hrachem se rávnatelný
chleba na žitě. V mnohých stávkách si
lidé stávkali jekem na hrachy doma u
hrachových (stávkách). Žito potravim,
svlátky chleba, se sami káse. (Žito špiklů
sibi používalo: Ye-li stávkova, mají se
sibla i chava, ale když je mluho, nemá
sibi špiklů). -
Stádko se mluho, neboť eude byl ráž
použí. Každě mivali - používali špiklů
jen s stávkách.
Věci se málo se prodalo, aby bylo na
stávkách a potřebné žito v kuchyni a do-
mávkosti. Chaso se jědo žitka káse a
málo, tělově bylo káse, která stáka
sibi do káse (10 hr.). Jen o káse-žitka
se jědo mě mava. Kdysi káse tu a tam
kádno, mavo maveli a mvali. Když
prodali žitka, jen část si nechtě
na káse, mluho. Žitě se stáka se
chleba.

Domlouvání rukou nebylo také známé,
vzhledem si je nic nevěděli jako dnes. Co
tuhleho chabá, byly ruky přívě bílé. Chabá
lehčejší bílé, také rovnaly a proto je ruky
neobolnaly jako dnes.

Přesto bývalo s svatbách, které byly
náramně krásné. Škoro celá ves bývala
porvanda. Neústy nemily, nelré věno (přeten-
e). Věnohotéi minaba až 100 tolarů.
Čudní neústy si vaty vypráčovaly. Při
krásné svatbě byla muzika. Hrálo pár
muzikantů, nebo duó. Byly se mory
piva nebo drobná. Za 3 krájevy byla
holba kóraly, máv za 12 krájevy.

Ve vsi dříve se nechořelo, jako nyní.
Když byla rekruťka, jišti muske-
týři, jeden číhal na ráholeni, dva
venku a jidvo šel do město, tak
chtěli na vojnu. Když utrl, vy-
hral, na čas měl pohoj. Když chy-
tili, musel sloužit 14, potom 8 a
později 6 roků. Tak na př. Rebeka
si v Itálii odbojil 14 let. Když se
všiml do lo troků a měl chabym
sopori se to měřicem, nemohl na
vojnu.

Věchy nebylo četné, jako nyní
a hodně se kválo - hmy, prasata i kůně.

Hodně stavili kůně svojekem, které
bylo na lčení, nejhorší byli husari.
O muzikách se psali jako čerti a vavlema
žilka stál vosekabi.

Čarivky se volaly bez pranie, nejvíce byly
jříšti přepolní. Větší práci chodili na
muzikám, jen aby se psali. Za kórat
se zahová hmanice nelaraba bar se. Ve
soudu se nechořelo a stámy se zahojily.

Ve vsi dříve obce se máv psali bíí Časové,
Kozlíkové z č. 5. a Rimoví z č. 6.

Oběh býval jednodušší. Když
se šel v domáckho řížného plátina. Byly
hulón, zato vřar dlouho m. Džely a lo
bylo nejdůležitější. Šel se tu hodně len,
v hájeví stávení se přešlo a i škali
že byli (Kerovář a j.). Prádo se bálko
na sturci vodou a z něho šly kemy
kavle. Prádo se nejchlelo, ale válelo.
V smelnu ošev byl a plátina. Ve vsi dříve
den se nosily plátine habatky se šony
zv. "plandny". Když se jři práci a
protože byly dlouhé, tu na př. při
orání plandny mo bázde.
Čeny naš, plátine, kytle a vřstěny
Babiti dávalo Čarivím do Bálvan-
či se Čarivím nebo Bálvanovi.

Kvalitně se nosily kožené, v zimě dříve
kožíšny i tlouké kožíšky. Ženy nosily na
hlavu kroužkový šátek přestřážený v pletě
a okraj do úpravy. Na hlavě měli čepce ko-
žanec, v neděle též vysoké tloučkové. Ženy
nosily šátek a velké šaty střižené.
Kraudo dříve byla přepych jako dnes.
Hoboto se vše na lůžkovitost než na křá-
su. Šaty i obuv nosil a šel po stří-
syn, úřady i mlá. - Oblouk mohl nikdy
ženy a šaty - stahovaly se šušováním,
vše bylo velmi upravené.

Obuv a šleče kožíšny a šleče kupa-
la vždy větší, aby ji mohly dobře nosit,
když noha poměrně byla. Šleče se no-
sily vysoké boty, ženy šušovaci šleče,
muži také pletě. V domácku nosili
muži i ženy kožené pantofle. Obuv se
šleče ještě více než v dříve. Všechny šli
většinou do Píseče neb dohlavce, šli
tam. Botky nosili v rukou a lepe se
mista se oblé. Děti chodily stále bosé
a iana až do rámu.

Šleče, karkasy a chalupy byly
dřevěné, nebo pouze z baharčí a vše
hářického jiskovce, šleče nosili napět
po sdružení rohy do Píseče. Na jejich
místech stojí dnes výstavní budovy,

o nichž zavládl nový život a směr
napomenutí staré ruky a obyčejů.

Ve staré světnici, jejíž stěny byly
upřechovány, měly dřevěná byla stěna
ale hospodářskou radou i chasou.
Do stěny vcházely, byly vcházely šleče ko-
žky, na něj byly zavěšeny šleče,
kunce a plet. Vše světnice byla karkas,
činná do sni, vcházela se světnice do pletě
přes šleče rohu. Tam, kde stála pec s

šlečemi, byla sklenuta a uprostřed se
vcházela vcházely kožíšny, pokruty, kamenné
činné, vytvářeny v hářického jiskovce.
Do světnice vcházely se v 18. století želež
jště kožíšny dřevěné, vcházely i
vše manarčí upraveny. Do světnice se
přecházela kamenná dřev.

Ve dne, že karkas byly stavby dřevěné
a karkas, že často činné, karkas
vcházely na stěně, kdy byl vše rovnice
neopatrně zachování se světnice a
vcházely neopatrně při přepočtení másla
a šlečemi šleče šleče.

Dále byla v místnosti sklenuta pec, kle-
binka. Na byla dřevěná šlečemi karkas.
Vše se stále přechází kamenná. Dříve stě-
nuta pec byla dřevěná přechází. Vše byly
karkas, na něj se karkas karkas, vcházely
karkas a šleče.

Přechřívání pomárouosti bylo u duví izo-
termi hránko, vclira, a podímno v trand-
níro trond a kus hránko kamínku.

Prond byly rukelnatěle sloužky nepotřebného
zplatna, uslužky prondku, jen se misty
ponoškovač, hránky ublí se dříve topo-
kouho nebo lipouho. Na misty trand se
těj nřívolo hubky, jen se upravovaba
z hub choróu, rostouš na mlčák a
spolch.

Výžova pec přívěně vyřívaba se vším
všá pěl vřívabí vyřívabí a věš.

Přond bývaly bymůky hojné nřupovač kam-
mím a ploum, v nichá byly rozogová-
ny nřívěně a kamnose želzne pro vřív-
vání vady. Dna je tupení daleko pohob-
nější, prouť tak, jaro svíce. Dna se
nřívěně křovřívem a je svítlo "řívěně staré"
"ale dšví?".

svítlo se loučím, které se řívěně ze
smolových baron. Špaler z baron se ra-
chrabál do křívěného hvoje, aby se svítlo
vyřívěně a louč nřívěně. Na prond se
špaler rozřívěně na louč ani toem ll.

Na konm bylo řívěně, kde se louč
nřívěně. Louč se rozogovaba do želz-
ného řívěně a nřívěně horela, dal se
pod ni řívěně a vobov, aby nřívěně

shranky nřívěně sliby nřívěně. Svítlo bylo
ovněně slabe a bylo nřívěně nřívěně, vřívěně
něčích hránky byla jřívěně. Vřívěně se ovněně
něčích hránky, a nřívěně. Dřívěně se čívěně
hránky, jřívěně se nřívěně. Na nřívěně
něčích řívěně nřívěně se čívěně nřívěně, nebo
hráb. Při nřívěně nřívěně nřívěně nřívěně
něčích nřívěně ovněně nřívěně, nřívěně
louč. To-li se s louč do nřívěně nebo čívěně,
dala se louč do nřívěně, kde bylo nřívěně
vobov, aby se nřívěně nřívěně nřívěně.
Do nřívěně se svítlo ovněně v nřívěně nřívěně
tem. Svítlo síce také čívěně a čívěně, ale
ne tak jaro louč.

Svítly byly síce také v jřívěně v staro-
dávna, ale to si mohli poučít jřívěně sví-
tlé prouče páni a nřívěně nřívěně čívěně.
Ni si nřívěně nřívěně lojové.

čívěně nřívěně se jřívěně nřívěně
nřívěně s nřívěně na nřívěně.

Nřívěně se síce svítlo málo v nřívěně,
ale nřívěně to — čívěně se čívěně nřívěně, ne-
čto se v nřívěně nřívěně nřívěně nřívěně
chy. — řívěně nřívěně horem v. 1865 se
řívěně nřívěně nřívěně.

Dna v řívěně nřívěně nřívěně nřívěně
čívěně nřívěně nřívěně nřívěně. V nřívěně
v nřívěně nřívěně nřívěně. Jara nřívěně to byla
řívěně nřívěně v nřívěně nřívěně.

STAŤ DĚJEPISNÁ

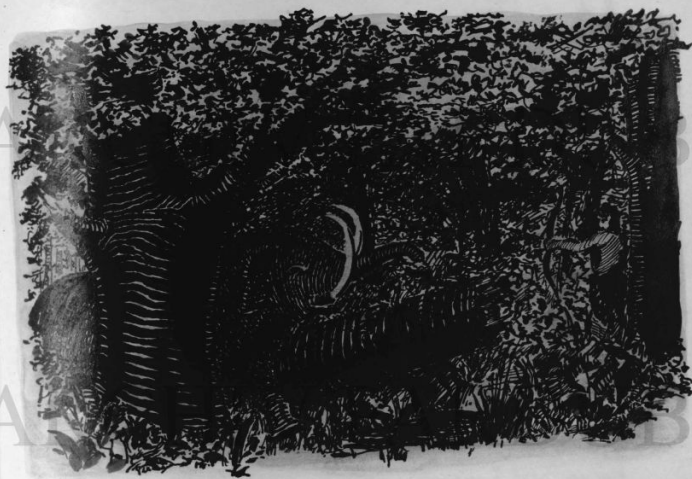
DĚJINY VYPRAVUJÍ...

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

NAŠ KRAJ V PRAVĚKU

Jak již v úvodu I. Dílu psáno,
přemou kostro Dušan prošlo naše okolí
vpravo byly mořem, křídového moře. Věno-
vá městy Břežské naučily také bětsteno
planinu. Dolea títihanní tento oteran do-
plnila. Ten Dolea již bětstka planina byla
včelou jezera, v jehož hlubinách se stýkala
před mltropierýno úpalen kromě ule, Dui-
nivo podolouč, také obronitá kta jětřní a
čel. Suchá planina živila obronme' masto-
Douty a Divočhenia ude jin' ch' soaveni.
Kali vše v stánu palen, cyjivši,

řkonice a křkonice, tuale rčených, a
tu byl již také topol, ulva, jilm a platan.
Časný měřek byl ořech křmý ptačtva.
Tento úmoč však nebyl teploty, anglické pone-
něhle chladě, subtropičká zvířena a květena
mstonpita. Do průměrného pásmu blíže rov-
níkav a místo jejich u nás nacháhal
květena a zvířena. Dvaúlo zvířena pásm.
Sivé selčané pudy episcopala v době
čtutohoru Dohu ledová, jež se blíží v
pohu ke Křkonosánu. Velké srážky
quělu a dešti srážky poneválně star-
ší srážky, také větrov a stmeu rorru-
séné - k úpatí planin. V tomto pínaly
uměky stěkonitě a píšitě nánosy, tvorní
Drovní náse pínky, pochorejní vř a perm-
ského útvaru v píně Křkonosánu.
Tento vodní činnost byla vřchní částí
od Bílé k Bukove pínkem a místy
mřmíni pínky v planině Bětské mřmíni
mřmíni vřmí a křmý - ku pín. za kř-
sahem v řekle. Tento činnost mřmí-
stata náse chumí. Lože tehly
třes k Chumí, kde se spojová s
čínánu a mřmíni Křkonosánu
se pínky již vřmí pínem. Či
mřmíni vřmí byl rorruv mřmíni, sřb,
mřmíni, řmíni mřmíni a ř.

V této době objevuje se již také čo-
něk. Vřmíni řmíni Dohu ledová, řmíni se
vřmíni mřmíni, který vřmíni mřmíni
sřmíni pínky se nejpare pín pínky
mřmíni pínky řmíni vřmíni mřmíni
sřmíni vřmíni. Či pínky pínky a
či pínky řmíni mřmíni se řmíni vřmíni
křmíni se stromy a řmíni, pínky již vřmíni
křmíni nápkam pínky. Či stromy mřmíni
pínky řmíni řmíni a řmíni.

Přmíni Dohu čtutohoru pínky
mřmíni pínky vřmíni vřmíni mřmíni
mřmíni řmíni se řmíni vřmíni stromy.
Či pínky řmíni - mřmíni - který
křmíni vřmíni mřmíni, řmíni křmíni
křmíni řmíni vřmíni mřmíni řmíni vřmíni
křmíni vřmíni částe vřmíni, řmíni,
křmíni, řmíni a řmíni. řmíni řmíni
a se řmíni, řmíni, řmíni, řmíni a
křmíni. Či řmíni řmíni pínky mřmíni
mřmíni své mřmíni - řmíni Křkonosánu, řmíni
a, Bukovka.

Či řmíni řmíni mřmíni se
traktá se vřmíni řmíni která se
třmíni řmíni řmíni řmíni, řmíni
křmíni křmíni. Či řmíni mřmíni
křmíni vřmíni řmíni řmíni stromy.

DOBA PREDHISTORICKÁ

Já máš krajně polynol člověka již několika tisíc let před Kristem, v této době starší Doba kamenné. Člověk byl tehdy lovcem, měl nástroje a zbraně kamenné, rohové a kostěné. Uměl mechanicky na popros ruční. Uměl jeho nástroje a zbraně materiálem v dřevě, kůži, slonovině, Dřevě a j.

Starší Doba kamenné sahají do 1000 let př. Kristem, choval člověk již domácí zvířata a již začal provozovat polní hospodářství, hltvit sbírat kamenné a kostěné, hltvit nádobu a měl již pohřbení ohrad. V starší Doba byl v té době nalezen kamenný nádobník (v severní části) a ohrad (v čertomáři - nachází se nyní ve sláncích parčínského nusea) a porouček.

Umělecká či starší bronzová Doba vyzačuje se smíšením tvárných hltvitých, bronzovými jehlami, náramky, náramky. Člověk té Doby měl slunce v ruce a mltvit pochovával skřivené v nosu a mltvit boudy.

Starší bronzová Doba se dělá na hltvitou a platinickou, kdy mltvit byli spálování a galskou, kdy mltvit byli pochovávaní v polce natavené s měčem a kopytem a mltvit náramky a j.

V zároveň hltvit nádobu se lidé popelice sama, nebo s největšími nádobami, v nichž jsou mltvit. Tato Doba 100 let př. Kr. a 100 let po Kristem.

I. Do VI. století po Kr. je Doba železná s železnými nádobami s mečů - hltvitých vzduchů a železnými bronzovými hltvitými a v VI. do XI. století Doba hltvitá, s železnými nástroji a nádobami s hltvitými, v nichž ukládán popel ze spalujících mltvitých. Tento způsob pohřbení namísto v 11. století přivlečen hltvitými.

V starší hltvitě byl smad ukázaný nádobu v obecně se nyní hltvitě hltvitě, která se hltvitě v hltvitě. Smad boudy později porouček.

Slavný kraj patil k t. v. zem
Hornomokenské, který podle zpráv římských
ovládl již před čtyřmi stoletími před Kr.
Gallští bojové. Kdo byl pánem těchto
míst před Boji, vědět nemůžeme.
Frankové si Bojové přivodili již pod-
manili a zotročili. Kde se zdrželi v
první polovině století prvního, když vstoupili
a z Čech vstoupili.

Do Bojůž ne měli v době prvního
století před Kr. nacházeli chráněnou
až do druhé poloviny druhého století po
Kristu.

Prorokem mladá říše Coraugové,
v t. v. kulturu římskou (400-500 r. před Kr.)
vstoupili z Řecka a Sarska první slo-
vané do Čech a jedná větev, postu-
pující po celé zemi do Polabí, napl-
nila naše okoli. Vstaly dávné přírodné
nomy a starší lidé vtaženi do
hlubšího nitra země. Po Řech, v 5.
I. století po Kristu, nastala druhá
vlna Slovanů a vlny strany byly
připoutány k panujícímu rodu Slav-
níkova. Vzhledem tohoto rodu 995
ruska panstva českého vycházející z Ruska.

ZAŁOŽENÍ OBCE

Zažiteků dala vzniknout některé
druhé obce není správně nazýváno - náleží
ke všem jeho první původem vzniknu, když
ještě byla obec v některé staré listině
jmenována. Toto datum je obce
v roce 1082 - založení prvního mapy
a. v. v. v. majitelů země v Bukovce
a.

Chceme zachránit osad se po-
sledně navrhuje (prof. J. Šusta), že někdy
po počátku druhé poloviny listině má
největší početní skupinu, rodu, založil
v několika polohách napřed jakožto ústřední
dvorec, kde vlnoval si své vlastnosti
románské (byť říše) a kde vlnoval
vznikem nových obcí. Vlny byly
vlny v Čechách ještě v 11. století.

Části lidu, ^{panovníků} nevo-
bojů, sestoupil se v chatkách v blí-
žosti kosti tohoto dvora a připadně
byla vyslána část prodávajících,
aby v blízkosti nové vlny vlny
vlny ještě jednou osadu přivstoupili,
bez dvora. Při postupném vlně
a vlně vlny vlny vlny

práh v rukou na pídě doand ne-
myšité, lemate, však pro zboží jir
hajiné, osvody dání.

Brána Bělá rda se slyb jir
lakovonto osvody podmužnov, filialni,
jirskusnov k osvody ráklatni, Bukovce.

Však ani s rukou Bukovky
nie nevíme. V roce 1066 staly jir topa-
tovie jako svoblo opatstvi. Ke nimu
nabývaly jir mnohé vše krajiny, rdijsi
a též část, ještě leand parostle, neb
prsté. Ale imeni Bukovky ani Běl
se částni zboží kleslémulo nestaly,
svad z jiriny jirisk nie okrajové
protoby - spise však proto, že Bu-
kovka byla jir v rukou remana a
imeni Běl jiriskstelo k Bukovce.

Bukivce stával populární
dvir a poriději turce - to luvaji
znamenala ruky osvody ráklatních.
Tě v Bělé unaví se - vedle
statni kmetič - též populární,
to jist pausky dvir. Ten byl ani
rakoren ni po rozdělen zboží Bu-
kovského, když Bělá byla od zboží
pro Rokovlada z Bukovky oddělena.

Dobu rakorení Bělé ani Bukovky
tedy nelze jirisk stanoviti. Je možno se
ale domnímati, že Bukovka jako náhřní
namontatelnos zboží v r. 1066 jir stala a
Bělá svad též, ules je o něco mladší.

DANŠTÍ VLASTNÍCI A DRŽITELÉ BĚLÉ

V rané době historické stalo Saz-
dubsko v oblasti ulim Stamukonin. Vy-
hubením Stamukonin r. 995 získal
pražský kníže Boleslav II. panství českého
míšeňského a pražského kníže státní se spá-
nem ústředním našeho Slezka.

Do příle jedné části někam byla valná
část půdy v rukou knížecích.

V roce 1086 bylo mešské schůzky s
v Opatošicích pomýšleno knížecím tra-
tářem I. na opatskou a držana ka-
stava toho valně rozšířena. Jímů hromě
kláštera sahala časem postupně až k
Slezku, severní k čáře Dobruška - Polný.
V opatošicích náležela již Hnězdská
stava. Nejvíce v Slezku vznikl v
té době rozdělen na malá státní v
rukou vládnou.

1086

Opě Dole byla Bunkovka ústředním
státní, ke kterému náleželo i území Bělí.
Dobrouhu bylo vláde romanský rod Bū-
kovičů a Bunkovičů. Jeho vládnoucí-
jak naznačeno - svůj majetek s Dole
bratři a majetníci její přijali své
jméno od osady a Bunkovičů.
V rukou měli jímůně Bělíčan, por-
tější dva státní ^{rukou z toho} na evropské stě.

Roku 1365 vládu společně na
státní Bunkovka a Bělí držali Boko-
slav, Bohumír, Beněk, Chotěbuz a
Jan, jímůně Bohomladin a Bělí.

Pravidelně tuto poslední Jan byl t. r.
plebánu v Bělí, kde je jako plebán
jmenován Jan. Při tom od rabi-
ni kaple sv. Jiří r. 1282 v Bělí od
gráfi a Bunkovičů, slavně mši svatou
v této kapli benediktini v klostěru v
Opatošicích - majitelé (jména) držitelé
tuzi v Bunkovce však měřena nejsou.
Tenlo Bunkovka náleželo také právo po-
saz v Bělí - t. j. právo osazení farý.
Po plebánu Janovi nastoupil r. 1365
Sibostian (d. r. 1379).

Bunkovská tuz stala na

1365

1282

poručník, na nichž stojí myšiči fara
československého - evangelického církve a hospo-
dářství ep. s v Bukovce.

Kohoutek r. 1365 až 1398,
Bohumil 1365 a zemřel okolo roku 1400
ben Dříví, Benes zemřel okolo r. 1400
ben Dříví, Moikubas 1365 až 1398 a
Jan Do r. 1365 - Dole není uveden.

Do Dříví a Bukovky se vy-
stavuje v 16. století a nyní je důležitou
poručník na chorváci a v Dobrušce.
r. 1492 byl Chbor a Bukovky první
místodržitel na Hnězděské Hoře.

1373

Roční 1373 bylo roční roz-
dělení. Bukovka obdržel Bohumil a
státek Darován l. r. Chodoni a Choro-
ni a Jeshkoni Křiváček a Lestromie.
Dále také seděl t. j. Petr a Bukovky
a chaty a Bukovky - ve střední
XV. století vladyslav a Hnězděčan,
zejména Chajmů a Chvalnovic.

U této dělení r. 1373 ovada
Bělá připadla

Kohoutekovi,
kteří založil rod

Kohoutekův a Bělá.

216

Protože jeho poloměr r. 1515 byl
na dvoře - státek - důležitou poplavinou
dvoře - myšiči č. 9 (u Běsi), možno
povídat, že Kohoutek založil poplavinu
poplavinu Dříví a státek na Dříví
místě, kde je ep. 9. To tuzi není v za-
pisu zmíněn - asi zde postavena neby-
la.

BYVALÝ SLECHTIC BUKOVKA ZEMŘEL.
Ve dvrtěk zemřel v Kroměžli ve věku 91 let bý-
valý slechtic Jaromír Bukovka z Bukovky u Par-
dubic. Zemřel patřil starobylému rodu Bukovků
a narodil se 13. května 1846 v Dobromilcích u Ne-
zamyse. Do Kroměžli se přistěhoval v roce 1881
a do poslední chvíle života byl neobyčejně čilým.
Pořeb bývalého slechtice Bukovky koná se v so-
botu 6. června odpoledne a po převozu do rodné
hrobky v Dobromilcích bude tam počin. Ze-
mřel také podle jeho přání obřadu do uniformy
rakouského majora. - Starobylý rod Bukovků
byl velmi umělnilovný, čemuž nasvědčují jejich
zámeck v Ivanovicích na Hané, mimo tento měl
zámeček Třemešský, byli ve Studenčích u Sumb-
erka, na Červené Lhotě, na Chromé a jiné. Rodin-
nou hrobku měl a stojí dosud v Postelmově
u Záběha na sev. Moravě. Jejich sídlem byly Iva-
novice na Haně již od roku 1608. Mnoho generací
se již vytránilo v tomto rodu, který zanechal po
sobě pěkné stavitelské památky, patřil mezi před-
ní slechtu v našich zemích, vladyslav, rytíř a
hrabata. Bukovkové zaujímali významná místa
v různých úřadech. Nejmálo vsi Bukovky na
Pardubicích je obec Rohovládova Bělá, která uplná
ztráky na slavný kdysi rod vladyslav Bukovků
z Bukovky.

Uvedl 12. listopadu
1936

Uvedl 15. 11. 1936.
Kroměžli, Kroměžli

1384

R. 1384 Křivanští Křivanští
vykupuje farmu Bělou. - V roce roku
má se jako majitel protuzimního dvo-
ra a státek kmetců (na kterých ho-
spodářili jimi, ale byli více svému
pánu v zájmu pomnožení) v Bělě
Křivanští Kohoutek a Bělá.

Selekční Dvory, zvané kmetci,
(kmet - kmetčina) byly ty Dvory,
jejichž důstojní, tak zvané kmetci,
po renesanční či barokní uplňovali
a je určovali na jisté poplatky,

217

mosty a stáry, kterými byli zavázáni
svým páni. Byli tehdy, tito knězo-
vé jako majitelé z Dobrušské úmluvy,
a to na této spisovně, že měla jejich
záležeba v tom, co utvářeli z potí-
měch mimo smrtky či dávky a služ-
by pániům provinilé. Proč se nebyli
těsně porobili, ani ke hradě nálež-
ni, ale mohli své postavení změnit
a pakli se n pána v určitý čas spo-
věřeli, mohli se stěhovat pod jiného.
(Pal. ř. 1. 2. - str. 267).

Slavj males ne byt mycov, klucov, unii-
kaly klucuniny. Cesty neuvily jed jako dnu
k házkosti osad, ale páni do nich a stál
unikaly čtu' spojovací cesty nové. Vše
čtyřmi měnami novým knal parkantý
čtyřmi háji prostoupený nář kraje i pal.
keri ostyuni poli byly čtu' uličny a
půlhom, široké neke plve křoví a
stromi, které poskytovaly lepšího
útluk čtunim zpěnavému ptactvu. Po-
to také, když nebylo pole po nějaký
čas mástevkem váleky a pom. ovládná-
no, snadno rosteo křovím, jak možno
oiti v popisech rolí. - Na úhanech se
pásta stala bolyška a ovi, krajem

kněly roje věč a v lesích se probírálo hý-
nost ruce. Fortiji po založení čtyřech rye-
nků v okolí byly tyto plny rye.

L. 1384 byl pro fard ruce Desvter,
který sbránila Dekanstu' Khradecum, půl-
ročník 15 prou českych.

Vchori rotan prodal chikulo' Koko-
stad v Běle' mě' křivku v Křivčích -
meden je v Křivčích Křivčích a Boh-
dávce.

Zak v přídu meden, byla první
Dřívěná kaple sv. Jiří založena v Běle'
r. 1288 pány z Bukoviny a navána
poremký, které nyní patří českému
radni v kotartu vše Bukovka.

Podm 1403 založili Dřívěná
křivka v Křivčích, Křivčích a Křivčích
jeho fald, vsm vložky Křivčích
nové kaplanství Běle' Křivčích při kostel
v Běle', jemuž vykárali chobym, pole
a plat ve Křivčích. Poremký bylo Dřívěná
nřimá fara Křivčích v Křivčích, rdy
po válece do ti let byla Běle' Křivčích
přivláčena ke Křivčích. To vřevní jik
ke Běle' mame se naváhal česky

farář Josef Svoboda (1774-76). — Za tuto
náhodu byl povinen kaplan v neděli a ve
čtvrtek na hrad Vyšehradské Pochoděti a tam
v kapli sv. Janě. Kapitál ^{č. 10} Svoboda
Rokovského stál na Vyšehradě mezi po-
přisobou patronů chrámových svoji la-
nicí a presbyteri českého kostela, což
poukázáno na Dolejší, jaká ani
vlastníci Vyšehradské domo hostelu
poukázovali.

1407

2. 1407 byla tak tuhá a krutá
zimna, že lidé umřeli po cestách — tři u
lesu u Dolejší. Zima tuhá od Kar-
tina až do postu. Led byl tak silný,
jako dospělý člověk.

1415

2. 1415 se stal jedním Rokovským,
syn některého z bratří, nejvyššího farář-
ského. Kmalce jej sešlo fonož se živa-
nie, kterého fara potřeba klosterní v
konstantině.

1415

2. 1415 před Janem Křtitelcem
4 dny stál prase. Oblil na poli upříme vy-
mohlo, a protože vzešlo špatně i oximní
obiti, nacházela velká chudoba. Při
velké povodni vpała voda na Pardubicku
mnohé mosty a uličky.

220

1417
Celá ves Bělá vsaka nepotřeba uhlava-
ně Rokovským, neboť r. 1417 jest v
zápisech uveden Čermba z Bělé, a dále
číslo část vsi Bělé koupil Kojimů z
Chvalkovic (viz str. 216), vladkyňa na Dole-
šovic. Tento Kojimů z Chvalkovic byl
přidkem staročeské rodiny vladkyňe
Bukovských z Henstřan. Již roku 1415
až 1416 se stovril věni stovně Dolešvad-
ské. — To této části patily také ně-
které Dvorní kmeti.

Kmeti Dvorní byly na městech
myněních čísel 9 — což byl popluzní Dvorní
v majetku Rokovským, č. 13. a por-
čiji č. 30, č. 22, č. 23 a č. 25,
kromě nich stará fara (č. 33) a mlýn
č. 14 — křemna horní (č. 11), Dolejší
křemna (č. 27) a snad jiné. Věni
množství prase, které kmeti Dvorní pos-
třily, se popluznímu Dvorní Rokova-
ským a také vladkyňin Bukovským z
Henstřan. Byly tu i Dvorní, které
náležely Johane z Dolejší, manželce Pa-
nora z Henstřan. Byla tu Bělá
vsaka, náležející lidem jehonmu vladkyňu,
ale o složi se Bělá několik vsi. Křem
později koupil vic Křem a Henstřan.

221

Podle místní populární pověsti, stá-
ní kmetů a jiných stavení vidno, že
tyto námi v je od přetvárná kor amaná
skrouplé, kde státní, Chalupy a ra-
hadry či baráky, jsou k tomu obecního ryš-
něm. Stavení byla dřívá, nymarová
klínou. Podní hospodářství bylo s počá-
tku tak jednoduché, že se omeřilo na pěstí,
a má bylo možné udělati pole bez větří
příprav, jenom kralujm roudim. Tak
lakové pěstí nebylo mnoho a rády bylo
mnoho marnou pěstí nymarati lesím, ji-
nímž větří část mách okoli byla zarostlá.
Les byl řídáen - vyřáen a upřáen, pěstá
rodána a místo lesa tak vzniklo pole.

To byla velmi namáhavá práce a ti,
kde tak říce a krom lesa udělali podní
pěstí, dostali si toho také máti, a ne-
odhodlali se k tomu, aby svo pole zase
opustili a stěhovali se jinam, kde by
je čekala tato práce nová.

Kaži ves nebyla ešte rozlohá, aby
ně byl usoren pouze jeden rod a spo-
lečné hospodáři, nežoz, sousedská.
R. 1490 citala nosé Běla pouze 16
stavení, ac to byl na křídějí Polu

proč usoren, neboť také kříděnost není
byla velmi říhá.

Podle I. vydání "Anális český" Díl XVII.
fol. 264 - Vis Běla C II.:

Roku 1490-1494:

tu patí úrok peněžný na české
groše. V též vsi je rožata zemá a se-
pie, za jabka a za ořechy domoji peníze.
Honba (Jan Vork) pěstí něstistě.

Jan Vorkis (chatí; Holanac), Heavel
křídějí (Pita kral, Vorkis stary) -
křídějí hromi;

Vocénásek (Jan Valash, Chikulaš),
Jana Křídějí i chut, i chut roli bez
ij (1/2) jitra, pěstí křídějí.

Chyvaná (Jana) ii (1) jitra křídějí.
Česka (Jan Korymáka), Křídějí (Jinča),
Křídějí (chatí; Křídějí) něstistě s d
Pavla Křídějí.

Chatníka křídějí, j (1/2) lomu roli,
Jana j lomu.

Droš (Jan Škaha, Davi), Chikulaš
šá (Duchek Bělohradskéj, Jan Cham-
skéj), Jan šec (Bělohradskéj, Jan
Škaha, Honba Česka), pěstí roli,
iii j jitra ij pěstí křídějí.

1490

beztříti listka (Lth Prachovskéj, ka-
vestej) i čturi roli i listky.

Činěk i j. žebra kluceniny, Druhá Holčanská
Obec má kareu.

Suma úroků svatohavelského piii (9) p3
(kon) piz gre iii h = 9 kop 6 1/2 groše
i Denár.

Suma úroků svatohavelského tolikéž

Suma sepie xxxi - (31)

Suma roloch žemé iii Druhá

Suma jabek i větel } při sv. Havle

Suma věřebů i furt } ii gre

* Pozn.: lán = 60 kareu
jitra v své době = 1 kare.

V později, jak zprávo v nápisu pá-
ni z Kunštína, platilo 16 osadníků
ze vsi žele úrok po svatku svatojinském
na svatohavelském úhrdy 9 kop 6 1/2 gr.
i Denár.

Kněží tu roloch (tehdy) orné, žele
i Druhá z celé obce pracovali na pan-
ských polích. Že úhrdy své spravovali ke
stoku pání 31 sepie a na záhusek
po líném oběti větel jabek a lírn
vlehu. Kto by však želo úhrdy
mohli místo toho při svatku Havle
ropeštit 2 groše. - Is Druhá lán-

pož obaluhoval je v horní kúme Havle
Seickhi, v Dolní pak Chanticha.

Je zrueno nemisili Dalho, měli v
mlynáři, který platil pání nimo a krémy
táři ze ž. žele povostlím, muni žemé.

Obec starala se o úhrdy oběmi, ne-
boť žele kareu. Obce žil a spravoval
jivo žemé fan, který měl i kareu polí.

Časník č. XVII. str. 445:

Podání kostelní. Is Běha

7. 367 6.

V ž. vsi má pání podání ko-
stelní a čouka jedného vělu, které-
mž Kojčik úhrdy, platí k tomu
vlehu kareu osadník piz gre.

Čoukate čouka pání Kojčik,
čoukate platí kareu osadník k tomu
vlehu 27 gre.

Vaso měl tu čouka, kterému
Kojčik úhrdy, žemé k vydržování
kostela platí 7 1/2 groše Druhá
vlehu. Suma český Kojčik pla-
til roměž k tomu vlehu 15 groše
ze Druhá lánůšk polstelník.

* Pozn.: i = 1, n = 5, j = 7
D = Druhá - p3 = kopa.

ještě r. 1500 měl Chikulaš Bohonlad z
 Bělé Prahy, které prodal asi r. 1503 Burjano-
 vi Kamikemu z Plotiš. Děty Burjanovi po-
 stoupily r. 1511 nad kůz s dvorem propříčím
 a vsí cel' a zároveň Karalib Dvorem po-
 příčím pustého i se vsí celou v Dávně
 750 ss. pravo Vojtěchovi z Pernštejna.
 Němu toho měl Chikulaš Bohonlad také
 majetek ve vsi Křatově. Běle to asi
 svinský právo, neboť byl také od práva
 na Cimpruvice Dřívěně.

r. 1500 vjezd v Převážní přes Lohu
 místo Dosařského přechodu Dřívěně most.

POD PÁNSTVÍM PERŠTÝŇŮV

Do roku 1490 přišel seřfouzanati a do
 svého vlastnictví přemáčetli Heoru Keměti-
 kom, panství Karádušské a jednodle-
 kuz a vsi pan Vilens z Pernštejna,
 který měl manavského pána Chibana z
 unčovského z Cimpruvice náležel k nejví-
 nejším mužům země. V jeho přisobení
 předsedal se nejvíce císaři Karlu IV.
 Zvláště hospodářská činnost jeho byla na
 úrovni jeho země. Přímý příděl se
 věnoval se do nejmenších podrobností a velmi
 vážně usazovali pána podléhající částěně
 i obzav nář vesnicu též Lohy a nářeho
 okolí, kdy vykonával práce, a přímě let
 peršteině obdoby začali, měnily páni cel-
 ho kraje.

2. 1515 byl na poplávání Duče (č. 9)
Michala Kohovka, jemuž patřila, by ně-
kteří statky kmetci, polno Jan Šust
& Chotě. Dálší část šelvé patřila, totiž
někteří Dvory, Johane & Dobruše, man-
žela Anona & Henstian a p. r. 1513
jejím synům.

1513.

Tito synové, Jakub, Petr a
Anon, Eratř & Henstian prodali dne
4. října r. 1513 za 2500 kop grošů
českých šelvé své: Dubovku hru,
Hladčinku ves elow, Zilovku ves pustow,
v Bělě Dvory kmetci s platou a
Hodare ves elow pustow se vším příseu-
šenstvem Vilemori & Pernšteina.
(D. L. (druhy rumske) - č. VI. fol. e. 4).

V čem roku prodala Johana &
Dobruše zastlamov^{nimov} šelvé v Zilove
tož pustow, poplužní Dvůr a Dvory kmet-
ci s platou Vilemori & Pernšteina za
250 kop grošů českých.

V čem léta a dne prodal, chi-
hubaš Kohovka & Bělě a Jan Šust &
Chotě šelvu svou věnnou v Hlad-
čově Chotě a 16. 113. dne platou své-
ního v Staré Votě, v Bělě a
v Chotěví šelvu Vilemori & P. za 250 113.

15. března roku 1518 Jan
Šust & Chotě prodává šelvu své
v Bělě, Dvůr poplužní s popláváním,
Dvory kmetci s platou, s prodáním ko-
stelním a se vším panstvem jaká je-
mu Dostav od
Nikolase Kohovka & Bělě
věšči.
Vilemori & Pernšteina

1518.

za 400 kop grošů pr.
Stalo se l. P. 1518 v pondělí den sv.
Leongina. - (Archiv český. - Dvory
rumské kv. č. VI. 17.

Od tohoto roku patří Bělá celá
pod panství Pernšteinské až do r. 1560.

Přehled:

1. 1513 koupil Vilem & Pernštejn:
1) Kmetci Dvory s platou, patřící pá-
ním & Henstian.
2) Větší platy se Dvory, patřící
Nikolase Kohovkovi a jeho pú-
čerstvým Janu Šustovi & Chotě.
r. 1518 prodává nepříteli část šelvé:
poplužní Dvůr a kmetci statky se
zaroveň prodání kostelní.

Takto vykoupil Vilem r. 1490 panství
Pardubické, jeho majitelky před tím byli:
od r. 1096 - 1410 z velké části abatyše Opa-
čanky, pak Vitis Šarba z Kvitčína,
která žila z Dobrušky a synové jeho kon-
ráda z Hainšperberka. Vtěplacemní
zástav etc. svoje panství doplnoval a dr-
žel je, včetně Děle, do své smrti
9. dubna 1521.

1521.

Pro vládu Vilema z Pernštejna nešlo
jinde, jak své panství, jako na jiných pan-
stvích, nebot Vilem, ušlechtilý milovník
nádhery, v jaké sobě těšoval, žiti vel-
moci, čímž se velkolepno raději ve
skupování státek, v opanování jich,
zvrátání rybníků a stuh. Proto
byly odepnuty ochotně v Čechách bez-
místnostem. Čtil ani trojnásti tisíc
panství a jiných, jako pání z Rosen-
berka, nejbohatší rodův rod český.

V obecné náboženské vědomí věru ka-
ložské církvi, křesťo jeho chot' Johana
z Sázky, neti selva Křemčice z
Křemčice, byla přední ochránitelkou
jednoty bratří českých.

z jeho smrti 9. IV. 1521 obdržel

230

čistý díl a panství Pardubického a
tím i Děle Vilem syn Vojtěch,
který Jan obdržel z moravský. z
Vojtěchovi smrti 5. IV. 1524 přišlo státi
děditelství na celou jama - + 2. IV. 1528.
z něho následoval v dědičném Pardubis-
kého panství a jiného zboží z r. 1526
syn Jaroslav.

ze země Vilema : ... st. jisté při-
pověno k tomu českému Vojtěchovi kř-
stianu z Křemčice z jeho předs-
šenství a též i nově zřehovány co
jama v Děle koupil -----.

z knihy „pungkrachtu“ r. 1526:

1526.

Smělna o prodejci:

čarstvo Laiska prodal radu-
du (čarstvo) Románovi Křemčice
17 kop. Křemčice 1 kop. a na ma-
sopust přišti položili má 1 kop.
Polem placemí nřily na každé maso-
pust pro 1 1/2 (kopě) až do vyplnění
Přidání hus, sepi a 9 křemč.
Lama z mandel prodal více. z
děru má dělati měle žigly Laiska

231

1528

Lománský a od jemu krámo Pate mrd.
Divo (leva) má pomoci Leška stěti 2 pro-
nastir. Anno 1526.

Koupní smlouva z r. 1528:

Leš prodal stater Váškovi za 26 fl.
Kandál 3 fl 20 gr. Pracovní na masopust
po 2 fl a 20 vyplnění té smy.

Průdava: koně 3, krávo 1 a tele,
ovce 1, slepic 5 i s kolobouky, husy
2 a kura 7, mš, pták, brávo, kůže 4, jehna 3,
Divo, stěti,
hrachu mramřík soli Peta 4 ráhony,
pšenice 1 1/2 kore.

Dukojní: Jan Věškovéšský a Pěchů
Jana Kabaněšský a Kabaněšský
Jan, svagr Váškův a Bělí

z Bělí tito:

Chaboně a Koubař a Slavet a Charliška,
a Slavet mluvní, Jina Dvorský, Vábač,
Příman, Lománský, Honatér a Kouba
Jezáb, Jan Karel, Jina Pustý.
Anno 1528.

1532

2. 1532 Jan Leškora prodal stater
Petrani z Lomnice. ... V inventáři též
zboží: pšeh, ošep, sávek, sekera.

232

Do Dobra ke str. 148 I. Páru:

1534 Charliš Kojmáček a
Kojmáček koupil krámo a 1/2 kónovo volí a
dru od Charlišky za 150 fl a ještě 6
kop s přídavky šenitlo:

hulčotau a šenitlo piva i jiné nádobny,
co ta tomu náleží. ... Zboží: kůže,
peklhaub, obojce a kůže, mš.
Stěti 3 a stěti a Divo, včely 2 atd. ...

Průdava:
z. 1536 Charliš Kojmáček prodal krámo
Janu Šachovi za 1 1/2 sta a 20 fl.

V prater 29. května leta 1538
město Pardubice vyhořelo všeho, šetro
sejm Dami vřabala (Věškovéšský a Pěchův).

1545 Jan Kojmáček koupil
Jana a Bělí kolen smykan a po-
tom kletěmi lhan a čunov.

z knihy 9 93: ~ rok 1548:

Registra Lajusku' lotovského:

"Dymánský Jan Kojmáček u Bělí u
prater před sv. Františkem 1548, kterýž
jest v Pardubicích občan:

233

1534

1536

1538

1545

1548

Volný jeno stoužil u p. Davida
Střelky, mal jeno chotkubšoni, nacholow, klo-
leont, ten jeno profsaj, mančil u Pěčko-
měšle u Hradce jakimms Polštán.

Volný jeno p. Davida Střeloni
očiti, šel jeno s mím do Přelomče a ra-
stamil jeno jej Loučšoni, mym baráč-
hono u českem groši (na groš).

Volný jeno mal. šefoni: "přam
Davida Střeloni a ten jeno dal na tgroš
Kubšoni Štáškono u Přelomči."

Volný jeno uhljari pod Jelenčini
hron, tu jeno prodal u Loučšinských
pod horami jakimms sedláku, kteréhož
meznam - na to groši.

Volný jeno Čoty Jand Trěbské-
mú u Přelomči, kým jeno s mím byl
u Praze, u kulič u komorného vozu
a tu jeno hrad hrad u hospodě pro-
hod.

Volný jeno mal Vyšetáškoni u
Bystřice Čoty, tu jeno prodal Hen-
čičšoni u Přelomči na 4 groše a bylo
na ně dáno (byly kopyny) 14 groši,
a ušel on Koubáček, že jeno bravenš.

Volný jeno ujal sekou kladní p.
Davida Střeloni a tu jeno prodal

tenný Kubšoni na 4 groši a ušel,
že jest kvadrná (nai přehončivost).

Volný jeno ujal p. Davida Střeloni
še (opravě), a tu jeno prodal tenný
Kubšoni na tgroš.

Ten Kubšička namoroval mne
(namočel) abych kradl, tady co mohu
a jemu ralych přinesl, že také mē
mne přijímali a kupovali.

Volný jeno ujal přam Davidovi
jeje na halčiji, měl jeno u jakovej
(jakovej) přikop šelati. Šel jeno s
tím rejčim na Polčanic a tu
jeno jej zastal jakimms nahradimem
(bratřičim) a Koubšoni u šesti
grošich, neb jeno tu tehdy šelati
podhor u Chotčičech u pana pra-
komšičho (ten baráčnik ten šel podhor).

To lono také mím, že nějaký so-
pela, uhljari, sáno šel a tih
druhejch jeno ja nezval. Volný šel-
loli u pana Kubišá Polčanicého
želiti na uhljice, že jonec naiv

mluvili, když mezi ně vyjede, aby je
kabili. Proto když sobě se přivítili, aby
jim domlouval, jakoby pak byt mezi ně
mujel a oni se naiv obotřili, chtěie
toho pověsti a on jim na hani utkl.
Oni také hned odtial pryč všli a ten
Kopelka uylonkari ještě jest tu u
Cholče Blá u prava prokromosáho.

Vějahní Plena, pracholka se
Evinčan, ma tu strýc ve Evinčanech,
nějakého Kotoče, ten mi pravil, že
u Jenkoviněch taky byl při tom vybiti
a vrátku (kvádrů) Váha mlynáře v
Černý u Bohdaneč a jmenoval jakéhoo
Dukého tvímaře, ale toho neznamatypí.
Sam je taky ten Plena lota a mlá-
tina tu na Cholčiech časem (ne štěstí).

Těj jsou vzal paní Vilance
na Borkare, když jine seli na poli-
řita 1/2 korce a to jsou prodal
Korýšovi, pakovi do Přelouče. 1/2
to mne naučil Štuka, zahradník
(barošník) z Borkaru. Dal jsou
to řito za korce po 11 groších. Byl
Štuka sám taky kvádr, nebo jsem
já přistál, že po Dušaně utkal
po půl korci řita a prodal je u

Přelouči, toho nemno komu.
Tě jsou naučil Evinčan a
Přelouče vidly a ty jsou vstaly tu,
kdy jone paní Vilance seno vorili: já
jich přinesl a vzati je do Kolačovic, kde
mí námo voriti pamáhati (naučili mu
je): Kral jsou Hončákovi z Přelouče
kabal a sekem. ----

(Královj rosvnder: oběření).

8. září r. 1548 zemřel Jan
z Perutína. Perutínské zboží, kati-
řině Dohled 350.000 tolamí rozdělil
se do rukou vlyčijeh synů: Jaroslava,
Kralislava a Václava, toz, že každý
obdržel ve svém dílu více, než po
10 kamech s několika sty usnic.
Perutínsko mimo jiných statků ob-
držel nejstarší Jaroslav.

Tri zápisek katony práce
v Perutínské mudi se r. 1555:
Anna Hončáková z Vyřehněni, promá-
kají skupovali samáhu Kocán, v-
danos inčovřtů, s čelečinou chatoušou
Janěškou z Křevy, byla prodána kolen
a chatou vstřien na křil.

z knihy: registra lajeusku' Bohovského:

993:

20. září 1558.

1558.

Právní předpisy sv. Prokopa,
o přítomnosti pana Štrubaua Švitkovského
ze Škudel, pana chatovského Křištin-
novského ze Činavě, t.č. úředníka na
Laduticích, - pana Šikmunda Landela
z Honova a na svatě Křimavě,
pana Martina Šencha, chatě Švanov-
sky, pana Chrástky, pana Dvorského,
pana Křištiny, Jakuba Dělba,
konšelů z ohradů mystaných z Pavla
Pavelky, rychtáře Karoulského -

By časy Vábra Dombek z Běhy,
jako Jan tu právo outpřevéno, toto
mýmal.

" Jaron z Běhy před svatým
Duchem v roce minulém, jako u pana
Křivského i jako u pana z chatovského a
Janem z Dobrohostova Šejna z Čelá-
čovic, a z Pětkinova, a z Loholu
pod Čelčimými horami a tu jaron
na koněch Čelčimých, jime u Jan
kříži na potkání jakého Šamana,
měl 4 koně, - skrali.

Jeť křivského syn z Běhy

Ševčanova a volí jime juno peníze, ne-
mno co, než já jime z toho vzal 6 kop 10
groši. Leť jime šli do Běhy - oni vstali
v hrně se já jime šli k matěři. Tu
jime byli do jakého dne - odšel jime
šli do Týřova a potom do Senovic
na posmívání se oni oba se mnou.

Právní předpisy sv. Prokopa, tra-
tu mý, jako jime byl u něho před
dvěma lety, jako mi 3 kopy mířenské,
na skopce (aby mu koupit skopce). Šel jime
o něho i z témi penězi peníze a nešel
jime jime zase nic až posavad.

U Volce jime vzali koně a
skrali jakémsi řemeslníkem.

Byť nad ševčanem v těch
letích, jako jest cechovník (poměna) -
stane u sv. Chodavky, volí jime poutě-
nkou 13½ kopy a to náno vypracit ně-
jaký Wolf cholej, Kince z Čelče a my se
nám šly. Byli jime při tom:
Jan Wolf - pan, pramá jest mytomá,
Pavel Palech der pale, jest rychtář z jakési
mí u Čelče, Jan Hradec, nemim
odšel jest, Jan Haverb - jime Chval,
jest Kince, nemim odšel jest, Janek

Healij ze Slaného - má tam sestru, říkájí jí
"Kamunička" a Svatoš od Klemína, jest
velký pacholek. By puzje jme spolu utraliti,
mit by puzje kateček a on za nás platil. To-
hudi jme šli do Lodiuce a tu jme se roz-
šli. Já šel do Hyechnova.

Já, Jan a Chrtík ~~ja~~ od Dobrohosto-
na Lejva urali jme na "Hostinářůch"
jakéms pacholek kabalát, epri a
2 krajramy.

Já a Vanča mladene od Kae-
ska, jednoho Dvořáka syn, urali jme
jakéms Křiškovni, který voroval
chmel a jiné potřeby kladení jedu u
nějakého hliničte, 6 kop, v jiné po
kancech, nyní minulých bylo. Š
tému jme se rozdělili a by jme utra-
tili.

O tih Vančou jakého člověka
jiněm Koučka rabili jme za Le-
pšici asi míli. Já jemu dal seke-
rou a on Vanča k nimu mřel a
můnise (mstřek) a tak jme jej ra-
bili, protože se náno křánil.
Pacholka jeho jme a křáno pustili a
jme Koučkovi jme urali 14 kop
a tēma jme se rozdělili.

Četud jme šli k Káimku, křjā
něl jamaak Čel. Já a Vanča urachu
jramy. Tu náno přilazli 2: Jan pachole
Košinskij a velkej pacholek Vanča Kori-
Pekla od Slaného, Lejva u jednoho za-
kvačnika - s tím jme urali nějakéms
člověku 6 kop - s tím jme se rozdělili.

Četud jme šli k Křáoníkovi a
Vančemu mládenec a epř jme urali u
mostu nějakéms člověku 3 kop, šel
z Křáoníka do Slaného.

Já a Vanča mladene a něja-
ký Wolf, Kěnc a měšček Švaric -
nymbatili jme z nějakého stohu 3
korec ova, ten prodal nám k muse
nějaký Vít Šlanský, nylonikář (ku
Šlanský ova v nich oboups.) - Trěděl,
že je křáonej. Šam jej nřal a křva
jeho jama nám jej prodala korec po
šesti groněch a to jřoni křmáři do
Křehové do Poljāi křmž a mřička ta
jřta křmáika, aloy eye křáonej -
něj ho jřta jama mřička, že je kř-
onej.

Já a Jan, veliký pacholek,

řikají jemu vorní chatouš Bládek, od
Yndřichova Horavce 1 1/2 míle - a Janek
malý ze Starých, vrátil jsem u loky-
coun žlence, k horimětu, nějakému
formanu, kterého jsem znal, 10 kop.
Šel je v tobole na tolařík i jiný
mírni. Šel jsem se rozdělil. La-
chole jeho jsem při toměch nezahol a
týž přikárali jsem jemu, aby ho nezava-
roval, ať mu ujdeme.

U chlévská já s těmi těmi,
chatoušem, káňkem a malým káňkem
vrátil jsem žlence od Křivovic mezi
hrademi k Sobolavi, jakémuš čoučkan,
němú odkud byl, než tuším byl sou-
stevník - 6 kop. Šel jsem se rozděl-
liti. A tu jsem přišel k chlévská
na formanská a tu jsem z města v
Damm viděl, když jsem Fuhlova od
Hony na poli vrátil a tu jej dali
do vězení v chlévská. Tu se potom
odkud šel z vězení a ušel. Pra-
nila mi Rejma, šenkýřka i sám
Jan, šenkýř u "stolovní" slona,
poště třešňáků on u Hony, že jest hor-
níkem, a povídal a tomu v lovců u

Janovce, také roušky modřavala, pravila
Jan Pláček, Polák, Jan Chymovák,
Černej a Jan Kavanova, nemú zmnouvali
odkud, jest vrátil jsem jakémuš křivému,
v noci jsem v Damm přistavil šeláků k
světlici, - kabal plátek, sukrem podřítý.

Prošli jsem jej hned před Se..... (učitel) ja-
kémuš sedlákem - nemúno ho - za 13 gr.
týž jsem propíši, tu hned se mi v měně.

V Barchině, kde jsem hejtmán
haravskéj, vrátil jsem plátek z čerušého suk-
na, oboučků (náhrník) aksonilomý,
plátek aksonitern oblenovaný, kabal
sukremý a jedny toty. Dali jsem ty
toty nějakému Janovi Starému, křiv-
čím, jímako Koshouloni a viděl, že
jmo křivčím. Plátek jsem vrátil ve
vni, uvalilho od Jana Jelušého, křivá-
ře, za 20 grání, kabal prodali jsem
v Bohonách jakémuš podřubku za 7 gr.

Žlence k mosku od Křatce a na-
dále jest louka a hned odkud mi troje
něco černej hony - já, káňko mládenec,
Jan Charvát, jímako Chmel - vrátil jsem
jakémuš čoučkan 7 kop. Šel jsem

zabíli, že se bránil a druhého svárali jsme
a ubírali jsme jemu 3 rány, toho nemů,
smíř-li jest, jma svápanej čili nic a od náte
vrati jsme od nich 2 sukno kammarovou a
2 kabačky barchaňou, kamsoujeh lavri -
to jsme všeko rozprodali v jakýs krámě u
Čáslce. Ten vaček jest v táci bytem,
jak napřed práno jest, stádomik, ale nevěk
řemesla, na to stihl ptastio - dostali jsme
škola 4 kop, tím všichni jsme se rozdělili.

v pondělí v den sv. Lukoapa toho léta
toto ještě mymal:

rok minulý na sv. jiri, ja, Jan
Charvat - jinak Chmel, Vaclav Slany -
vrati jsme, slove v Sedlici, Dvěma
sedláckim, kdiž šli se Sedlice a jak
marku, asi škola kopu a 2 kopřouy.
By jsme prodali ve Vobrušově krámě
jakimns Dvařku jeden a druhé jakimns
suknu po 18 grošů. By jsme jak spda
utrati.

S tím Dvěma mali jsme něja-
kimn člověku, jdoncimni a ... (neutale)
od počátku blizko asi ke 3 kopám
a sukni kammarovou. Tím penězi
jme se rozdělili a sukni jsme prodali

Janovi mistru, který šel u p. Kachariáče,
za 50 grošů - tím jsme se rozdělili.

Od té doby jsme šli k Solčalám a dvo
mezi tím svápanej, jak napřed jme svá-
nil, vrati jsme jakimns řemeslník 1/2 kopu
a sukni rukovaton i fice. M sukni
jme prodali v Chrástě Janu šenkýři,
nemů, u koho šenkýř, za 14 grošů.
Blanka Polová a jej jsme přese pustili.
By jsme spolu prodávati a v krámě
jme chodili.

By jsme od Pěleové Stráže, slove
na hliněch, potkali jsme nějakého člověka
s tím 2 suknu svápanejimni konaryji a
když se náno bránil, zabíli jsme jej
a vrati jsme od něho 4 kopu, sukni
činnou a barchaňouj kabač. By šaly
pobral chaz Vaclav a chodil v tom.
O peníze jsme se rozdělili.

Od té doby jsme šli sá k Rožmitálu.
M jdonce k Raduti na těch hliněch ka-
ké s tím lma, vrati jsme jakimns suk-
nu 1 kopu a kabač sedlaký. Ten jsme
prodali na Raduti jakimns rukovatonu na

40 groši. Tím jsme se rozdělili.

U Píseka na Horsku s tím Pánem
mali jsme den před svatým Václavem jaké-
msi čtením, a Cimlovka říkala že jest
byl, - 5 kop a sukni nos kammarovou.
Tím jsme prodali v Lápech kremláři, ne-
muv, jak mu říkájí, za 50 groši a
nepředlo, aby byla hodná. Tím nám
jme se i rozdělili a odtud jsme šli do
Stampanu.

Jednou k Rakovníku, u mostu
stove, mali jsme touř čimí jakéhoo člo-
věka z Dobrušky 4 kop (asi 100 Kč).
Tím sebrával se i sukni a kaladé jme
jenou nechat. Tím sukni jsme prodali
v Holíčově nějakému svobodníkovi za
22 groši. Tím všichni jsme se rozdě-
lili u Doubravě u toho Hájčkově a
tam jsme byli do třeteho dne.

Matěři své mal jsem v Bělz
pátava stroubu, pátava lůněho Ho-
sotet. To jsem na kšile na sate, když
rozdělal, než matěři jme o tom, když
se mnou mluvila, nechtěl povědět, ale

ona sama poznala plátuo a Doubrava mi

Václavě, křemoví v Suchbavicích,
mali jsme s jehlnata u čimě s Velko-
voci mimle a byci se mnou Paul Pa-
lečka a Vaněk chají. Tím jsme rabiti a
sředli u Váta v Rybnolci a ovce pro-
dala Vítova žena v Stanjívě na tabu
a za to koupila chleba a jeme.

Doubravě, otcinovi svému,
mal jsem jedinou v Píseku 16 groši
a malou, tím jsem prodal a utratil
a poharůky (škonáky pravit).

Do jammare v Bystravě, myni
mimle, když se šli stěhovat a
Prahy v Bystravě jme šli za ni-
mi. Tým 1 míj a byli 4 lidé jme
tom voze. Já, Jan Škála od Stanjívě
Bystrava, Jan Čmej, Holj - nemuv
škon a Jina Holj, jakýs charlin a
Jan napřed psaný, moji tovaryši -
šli jsme za nimi až na Hájčkově k
škonoti. Křemle jme jich škonoti
ti a tu jsme se spátaly v jammare
rozili a ti moji tovaryši a já šli do Se-
revis na povídání.

Ja, Jan pashok, Jan Kocoumka,
mali jsme, že tuho rok minul před n.
Duchem, k shopce v Fariči jakéhomo
konatne Vlastkushyumu. My jsme rakili
u hrévnáře Vohronila v chetovinskách.
Všeo jsme snědli a ostata jsme tomnu
hrévnáři nechali. Věři, že jzon tavanomý.

Prone tuto zimnu ke Kérisoblatu,
Kébráku, mali jsme u nové obory ja-
kéhoho člověku, který šel se Kébráku
ke Kérisoblatu k kopu - byl formán
Dobru chatomáři a Leděmíc. Těmi
jme se rozdělili a vše jsme jemu ne-
mali od náti - prosil nás, že bylo vel-
mi zimna. ~ ~ ~ ~ ~

Kapitola 43, artikul 1: - vešed

v morděnském: --- "rajisté" ke

konu jva pšiváran . po lusech má vlácen
bliti - potom šlit na kolo."

Tento táma Doulek, poněvadž
se mi všeo trápěti k tomnu pšiváral, že
jst oš čam šaměho v mušyčch šlo-
džitník, kváděšůch, konpěqch a mor-
dech hoem škody čimk a škodil na
šilnicích, podle tohoto práva surchu

prošel, haden jest toho.

(Potom se jemu stala milost, že jst štát.)

Šalo odasomeu se šola při ludečnuom sou-
du v Landubích, kde byl brat a rámeché
nějemí. Na švaridnu u rámban se konalo
štití a všemí. Špovidi: ma oštagy a pšiv-
rnošni se mymšovaly právem šitěpným, ma
pšiv. ma šitěpním. Keat šogaru švarčané mu-
ce a noby myšitěpného spojil pšovareni,
pšovareni na šitěpním ke šitěpním nebo
kšodce a šitěpním pšovareni šitěpním
myšitěpním pšovareni šitěpním. Šale
se myšitěpním nával šo kšodce na šitěpním
a opšovaly se mu všemí šitěpním.

Šitěpním šitěpním: šitěpním právi,
právi, šitěpním, pšovareni, šitěpním na
šitěpním. - Šitěpním šitěpním šitěpním
u šitěpním šitěpním šitěpním, šitěpním a
pak šitěpním šitěpním šitěpním šitěpním
na kolo a šitěpním. Šitěpním se pšiv-
šovareni, šitěpním byl šitěpním pšiv-
šovareni po šitěpním šitěpním šitěpním a
na myšitěpním šitěpním šitěpním. - Šitěpním byl
šitěpním šitěpním a šitěpním. ---

**V KRÁLOVSKÉM KOMORNÍM
PANSTVÍ PARDUBSKÉM / Do války 30^{tí} leté /**

Pardubické panství, to němž náležela
i křehká země rybníků hospodářství
samočasto na Kileina a Penuškeina velice
pěnuje. - Potománu Kileinovým se dáválo
hříst. Sámým nákladným křivěno panství
radlůvski, rubáste probání - Jaroslav a
Penuškeina. Vše Duchu pardubického pan-
ství Dosáhl 430. 440 kop, přes to, že
Jaroslav některé statky oprodal.

Pardubické panství se velmi rozšířilo
anižbyeti Chrasmitičinu, potomnímu
českému králi, jehož otec, král Ferdi-
nand I. o ríškaní tohoto zboží

ke statku českého krále velmi rozšířil.
Loděvali sámo neměl dosti prostředků,
požadav českého šlechtu na příspevní. 7 po-
dávilo se muu požehnané smm schvati a
11. března 1560

1560.

česká královská komora obkoupila
toto panství za 400.000 kop grošů
míšeuských (= 200.000 kop gr. majských).
Tak se nás velmi stala oborinu cí-
sářskému a její obyvateli eto sřskými
poddanými. - Toho času mělo panství
4 měst a městeček a přes 120 vesnic,
mimo 120 Dvaně populáčních.

Existeno, Danim 7. května 1560
na Krystátu v Děšíně, propovili
Jaroslav a Penuškeina prodané na
panství " a členěuská a povinnosti"
a Děníe jiné za všelnu výnosť a
oProdání.

Vzápisech o lesích z r. 1560:

Lesové koleno Běly opotrují
hejnu 3: jidau a volce, Duchy a
Pukovský, křiti a Běly a nážují
na Dřin' rok k romaje 14 kop gr.

me i mēnē.

v tēnē hājinstu' najimaji se cho-
lovē ra uokraji oholo rybnicku a schā-
rē se toho ----- 1 1/2 grz mēnē i mēnē.

Prakē se najimaji tēz hājinstu', nikdy
chobotanē, uokraji oholo rybnicku a
plati se z nich oves.

Prakē tido by z pasch toho roku dīm
nem ugl, plati ovay mēitny'.

Prāmēi, kteri plati, lapny, plati
z hājē rohatny jednē po 2 grz a z
sibi po 4 grz.

1563

z urbāre z r. 1563:

Město Koumova

ves Bělá:

Jan Porčí plati hājēho ovoku 1 1/2 2 1/2 grz sēpice 2.

- groše prāske -

Tomáš 1 1/2 1 1/2 20 grz - sēpice 4

Janel Nodolka --- 13 grz -----

Jan Šaverka --- 1 1/2 1 1/2 7 grz --- 2

Janel Šelva --- 2 1/2 2 1/2 grz --- 2

Janel Šampička --- 2 1/2 2 grz --- 2

roboty zime' 1 den

Janel mēymat --- i se 2 jiter blāčeniiny 20 grz

roboty zime' 1 deny - sēpice 2

Jan Šelva plati hājēho ovoku 4 grz sēp. 2.

Tomáš Šimčí --- 1 1/2, tji s 20

(4 1/2) jitra blāčeniiny a 1 1/2

provaže hājēho 6 grz 2 den.

Janel Šimčí --- 4 grz 2 deny,

[pāno Vb ij 2L ij 2]

sēpice 2 - tji s 1 1/2 jitra blāčeniiny

pod rybnickem blāčeniiny pīkrou-

penho - hājēho ovoku 7 1/2 grz 1 1/2 den.

Janel Šimčí - hājēho ovoku 1 1/2 20 grz

Janel Šimčí --- 40 grz sēpice 4,

tji z 3 jiter pros nad rybnickem

blāčeniiny pīkroupeny

hājēho ovoku 3 1/2 grz.

Janel Šimčí --- 40 grz, sēpice 4,

tji z 3 jiter a 1/2 nad rybnickem

blāčeniiny pīkroupeny, hājēho

ovoku.

Janel Šimčí hājēho ovoku 5 grz

sēpice 2, tji z 2 1/2 jiter roli na

Šelvi hājēho 5 grz, tji z

1 1/2 jitra bony pod rybnickem

Šelvi hājēho a Šelvi hājēho

Šelvi 3 grz.

Janel Šimčí hājēho ovoku 7 1/2 grz

sēpice 2

Janel Šimčí --- 10 grz sēpice 1

Šelvi z Šelvi --- 10 grz

Suma soukru svatojanského 11 kopr 6 grz 6 Denari
 Suma --- svatohavetského bratří
 Suma robot zemných --- 3 Deny
 Suma stepie --- --- 31

— Otravné panství pardubické rozděleno na
 24 rychl. Děla spadala pod rychl. Křivan-
 shan s vesnicemi: Křivanice, Přelomice, Br-
 karka, Habrůvka, Děla, Vyšehrádkovice a
 Kralov.

— Při posledním křížovém výstupu na-
 kolikrát byl v Děle Bohuslav. Křivanice
 o náboženských bojích v době husitské
 v Děle není pochováno, nejtepleji za-
 pis v r. 1565 ukazuje, že český kotel
 byl l. c. podložen.

— De počtu národních českých rytířů
 v outerý před pádem sv. Jiří, upří-
 tomnosti žijící z Bukovky, přátel ka-
 luj Benedické; ze soudních českých
 proti nejvyšším věm --- 2 grz
 žalob v Hradle a roli --- 2 grz

Co desátou knězi Linsonovi, faráři,
 někdy svjato moudrati Desátému, a vesnice
 se ucházejí náležejí k radni českému,
 to se obrátilo a upomínalo k žalosti.

— To je patnáct jediná zpráva o jmeně

kněze a faráři a té doby, ostatní bylo asi
 později na protireformace zničeno.

— P. r. bylo ve farnosti české radni-
 ůch bratř 31, z kterých bratř majimo
 jednon v rok při sv. Martině pro libře
 nosku a bratř nosku nepotřebovali, byly
 t. po 10 grz.

— Ze mjetu kostelních klenotů mává se:
 Brněň, stříbrné --- 2
 Křoflíček cejovaný a kterého se vima nesvě-
 ceního prodává.

— Ostatní vint náboženský v přelom
 viz v I. dílu na str. 274 - 283.

— Roku 1520 pravouky byly u pře-
 loněi jarmanky, kam také pocházeli
 soudni mává vni.

— R. 1522 nádně rde a v skoli velký
 mor.

— R. 1544 byly zaveden nově sprave-
 ný kalendář podle nařízení papeže Řehoře
 VIII. - káisto 4. ledna bylo počítáno 14. ledna.

— Co velikonočních r. 1545 byly stro-
 my již v plném květu, neboť již 20. ledna
 počaly u stromů a keři mrskat žmýnce.

1580

1582

1584

1585

Urbář z roku 1588:

Ves Bělá.

Počítáno z majstřích grošů.
1 kopra gr. = an 2 vs 260 Kčs.

Panel Bartů pňali hajčeho ovoku 1 kopu 2 1/2 gr, sevice 2
 Panna's hadda --- 1 kopu 50 gr --- 4
 Kálas Lšan --- 13 gr. ---
 Jan Švorcha --- 36 1/2" --- 2
 Charlin Pincosil --- 29 1/2" --- 2
 chatě Koryněka --- 24 1/2 --- 2
 roboty země k Dm
 Panna's Roman --- 2 l jiter klučení 21 gr,
 roboty země k Dm, sevice l.
 chatě Kanda --- 4 gr --- sevice l
 Panna's Šimku --- 1 kopu, tíž z 4 1/2 jiter
 a 1 1/2 provance klučení ---
 hajčeho --- 6 grošů k Dm
 Křadim --- 42 gr. k Dm, sevice l
 tíž z 1 1/2 jitra klučení pod rybníkem
 čirginským přikopané - hajčeho
 ovoku --- 1 1/2 gr. 1 1/2 Dm
 Štěpán Šemnický, kněmář --- 1 kopu 25 gr
 Zech Dvorskej --- 40 grošů, sevice 4, tíž
 ze 3 jiter a 1 provance nad rybní-
 kem čirginským přikopané haj-
 čeho ovoku --- 3 1/2 grošů.
 chatě Šimko --- 40 grošů, sevice 4,

tíž z 3 1/2 jitra nad rybníkem čirginským,
 pastvise přikopané - hajčeho ovoku --- 4 gr.
 Chaudalena žirginská --- 15 gr, sevice l,
 tíž z 2 1/2 jitra nad rybníkem
 hajčeho ovoku --- 5 gr,
 tíž z 1 1/2 jitra kupy pod rybníkem
 čirginským u Kavaně hajčeho --- 3 gr,
 Petr Šak --- 7 1/2 gr --- sevice --- l
 Lidmila Raismandová --- 10 gr --- 1
 kůce z lánně --- 10 gr
 Šuma lidí v sedlčech --- 16 (l)
 zvaně přel Panna - platěnk).
 Šuma ovoku matojinského --- 11 kop 7 gr k Dm
 --- matohavského zolink
 --- roboty země 4 - sevice 31.
 v tíž vsi podací kostelní 1,
 kněma nejradní 1.

Podací kostelní 1588:

V tíž vsi (Bělá) jest kostel a
 podací 7. chti církevní. K tomu mají
 solita kupy a ty provají mají někdy na
 převrác a někdy, když toho potřebu ma-
 jí - rook místo najmuv přiví mají.
 K což takového přikopán a téhož podací
 přikopán, k na kostel i na jiné ulci vynaká-
 Dají. - 1 a z toho kostelní přel činují.

1588.

V pondělí po sv. Kateřině, 14. února r. 1588 bylo ve vsi v krajině remišovské. Pá-
no měl sůstánim, když před tím bylo velké
ticho, stáhl se hnuť a hláka, podobný
velkému větru a hnuť. Čemě se vtrácoá.
Čidě poznávali, že se všeho bylo ra třese,
jako by jel těžký náklad okolo. Práha na
ně velká hnuť a stásh.

1590.

Roku 1590 bylo velké sucho. Na Kráči
spadla voda tak, že melůny přestaly růst.
Co nastalo neuroči sbili a ovoce nastalo
drahá a mouže tak velká, že lidé bla-
dem měli.

Vože trvala vsi do r. 1591, jež
byly pak neobyčejně hojné. Před rokem
1591 bylo hodně kraděží a loupeží.

Svatební smlouva

z roku 1598.

1598.

z knihy smluv svatebních
z r. 1598.
V sobotu po památku sv. Barbory,
Martin Vinar se vsi Světlé, máje sobě
od neženěho pana Fridericha z Wilden-

258

stina, z. ch. C. hejtmana na Pardubicích,
Lannu, Denu nebořtka Komáše Raddu, od-
tudě k staru sv. manželství Lannu, sved
ješ se na tom, tu hned s touž Lannu, Cu-
Donu manželkou svou, v přítomnosti Anny
matky její a mezi sebou učinili smluvu
svatební celú a dokonali podle zákona
páně, takže on Martin Vinar, je
Lannu do své živnosti, kterou mu
páně dluh promižiti ráčil, všemú dítká-
mú svýmú panějšímú (*L. ani dovo) pro
světi své, když by dluh nej svo
prohřeškem smúti s tohoto světa svěel,
ne sobě na mólě ani na mmore nemý-
mimý, ranešová.

Ona také ras proti Lannu jest se
chartarovi, Ondrašem manželku svýmú
se vsi spravedlnosti svou, co by se jí
kdy pro nebožtiku Komáši Raddovi,
otci jejímú dostala, zadala.

Kterýto smluv svatebních
jea Daniel Heránek, maršalký pojed-
ný na rádku v Pardubicích při-
tomen, aby jest pro Lannuú paně
k zásozi jich mezi nimi sepsal a do
téhož rejster sepsal.

Stalo se léta a dne smluv pravho.

259

1600.

Ze zápisu r. 1600:

Vondra Heanák z Bělky Dubnic
10 pr. Lomáři Holoubkovi do Bukovky,
kteří grunt prodal Vondrovi Kadíčkovi.
P. r. platil Heanák z kopry a rovnal se
při každém rodu položiti po 2 kopách.

Při jiném zápisu uvedeni S. r.
choť: Káček a Pavel Chotýčka z Bělky -
jako svědkové při svatbě.

1603

Roku 1603 se moudrý komínová
Dán, která se platila na 4 termíny
z těch Daní, které měly skutečně komínů.
Chalupy bez komínů Dán neplatily.

Dán tato byla velkým břemenem,
nebot že Dáni komínové bývala malo-
vána pánem nadobem, Dán zem-
ská. Proto se u nás utínáno zrušova-
vali se starými Dánmi, a nepospícha-
lo se k zastavení od chůz bezpěnějších
komínů.

Dán tato prominula, když na
čas Josefa II. my Dáno nařízeni, že
každá chalupa musí mít komín zřetelný.

Vypis ze starého rukopisu, jen
chová fara rožanická o popisu okol. far:

1615

Ves Bělka. Tu jest fara od starodávna,
kteří v létu 1615 kněz Karel Kubchula
(Cervenka), svěcení arcibiskupského, avšak
podle tehdejšího způsobu podoben commu-
nicoval a otudí posahoval:

na penězích	2 kopry 51 groši
řita	62 struků 3 větele
ovsa	62 -- 3 --

Když pak tu faru Dání velebný
páter Silverius Chramboří, farár přic-
lovský, řádem dekanů Cratů commu-
nicoval sv. Františka, otudí
dosahuje:

platu penězitého ..	2 kopry 51 groši
řita	60 str. 1/2 čkur
ovsa	60 str. 1/2 --

za penězích uhadaných vlihl:

řita	2 struků -- 20 (2 1/2 str.)
ovsa	2 -- -- 20 (2 1/2 ")
rolí	24 struků
luk	3 řita

KB: To těch par položenzel polí
po 24 struků v rukou jrouce rozostle, ne-
může se uvažeti, koliká musí 12 str.
a jiní každý ovnati chůze, lehka je
chůze, kaspati Dáni musí.

Urbář z roku 1614:

Jan Karel jubi' hajčeho onoku	1 H3	2½ grg - sávice 2
Jan Radava	1	50 grg --- 4
Jan Kotalabohy'	---	13 grg -
Jan Slavík	---	36½ grg --- 2
Janí' Bonička	---	19 ½ grg --- 2
Adam Šafář	---	21½ grg --- 2
Jan Koučalka z l. jiter		robohy ženské 1 den křesťanský hajčeho
		onoku 2½ grg, sávice 2, rob. ženské 2 d.
Chotkubův Panchártek	---	40 grg - sávice 2
Vít Pešch	---	1 H3, též z 4½ jitra - 1½ provare křesťanský 6 grg 2 den.
Jan Šafář	---	4½ grg 2 denů - sávice 2 - též z 1½ jitra křesťanský pro rybného šlepičského příkopu hajčeho onoku 1 grg 5 denů.
Adam Hořejší	---	1 H3 25 grg
Chot. Čáček	---	1 H3 40 grg - sávice 4 - též z 3 jiter a 1 nos mal. ryb. brý. písk. z hajčeho 3½ grg
Chotkubův Doulal	---	40 grg - sávice 4, též z 3½ jiter mal. rybného šlepičského a partiške při- kopu 4 grg

Jan Káriků ... jubi' hajčeho onoku 1½ grg -
sávice 2 - též z 2½ jitra rolí
a louky pod rybného žandulíkov
u Hraslavic - hajčeho 3 grg
Chotkubův Doulal ... 4½ grg - sávice 2
Čava Jorhová ----- 10 grg
Čava z Čáru ----- 10 grg

Suma lidí osadých (Domi) ... 16

--- onoku svatojanského 11 kop

z groňi 2 denů.

--- robohy ženské 3 denů, sávice 31,

prošáci 1 - hrůva 1 -

* platy v groňích českých.

Celá mykta živanská:

lidí osadých - Domi - - 90

onoku svatojanského - 39 kop, 5 l

groňi, ½ denů

onoku svatohavelského - 20 kopeč

robohy ženské ----- 60 den

suma konopí slavní -- 15 ráboni

suma šepy rybí - - - 15 ráboni

suma sávic - - - 2 kop 26

* Lidí osadých - počítáno z kopeč prouze
proplatění a tím i Domi, li, co nepla-
tili, počítáni nebyli.

VÁLKA TRICETILETÁ

1620.

Smrtí následky porážky bělohorské utrhly se na Sardinu hned jisto v listopadu r. 1620. Polští kozáci vstoupili se od Prahy domů, koupili a koupali vlněné šelmy.

Utěh Bismarkův po porážce z Čech vstoupil k vojsku Sardinu k císaři. Hned o povstání nové vlády byl Dorazem nový hejtman Kaspar Celler a Rosenthal.

1622.

Do bitvy bělohorské naházeno přijímali polobojí a v l. 1622 vřezeno, aby všichni křesťané polobojí myšli z Čech a kdo by z nich potají se zdržoval, ten

264

že bys i milosti s pokutou a trestáním tě-
hnu se potká. R. 1622 přistaly v Bělé vše
sv. polobojí a bělský kostel přídělen ke
kolaturě katolické až do roku 1724 pro
správu církevní římsko-katolické.

R. 1623 všichni někteří křesťani
přávo občanských, ale bylo se to jen právo
a místní - kdo uměl uposlouchat, aby
nezmrlela siba dělná a poplatná.

Do bitvy bělohorské nepřekročil voj-
sku císařskému v soupeření nikdo. Veliký
necelí vojáci odpru, byli se po vši zemi
v soupení a přemlouvání, při tom lidi
jímají a je trápí. Toto vydrívání vojáka
mělo za následek Duchotu a hlad, takže
mnozí lidé hladem umřeli.

Čokolníci, kteří v Sardině a
jinde povstání leželi, až sem se rozjízďili
a potulovali, koupili se kde co obhali.

Do rájův z r. 1624:

o tom svědci: De počtu radu-
ní Bělského němeň po svatém Ondřeji
l. 1624 je vstáno: za kámen stone Pata-
till do kostela na oltar, což do Prahy
postáno jest nyní. C. kop.
Přim byl kostel bělský římsko-katolický.

265

1623.

1624.

Došlo měl u sebe různými směry, přelétl a měl
nájevo po 1 bilioně roků a klyby uprotřelovali,
tedy po 30 groších.

1625.

R. 1625 vypravila vyprava - císařské
maršálky - že někoj všichni proslavení panovníci
parubického mají přestoupiti ke katolické
věře. Tento přestup se zde prováděl pro
rachování robotníků a poplatníků, sil povlome.
Ale ani nejvícejší maršálky kvojských křesť
manie nebylo to, aby vyjednalo se
remě kazatelé, čímž nedavilo se na plus
obracení lidí proslavených. Proto císař
ským rozborem zapověděno bylo neka-
tolickým proslavením vstupovati v
stav manželství, a když i tento pro-
středek byl slabý, bylo do přibytí
několiků vltavěno vojsko, až by ta
věře katolické přistoupili.

Že se nakrá neléma lidí
smírila s vojím náboženským převa-
lou by matnějších spori na veně.
Větší přestupovali k nové věře jen
slomy, uchovávané v noci starý
utravinský rod.

266

Časem s některých lidích vltavých
solna ukazují na strážu náboženskou,
spíše je tu hledati dílnu bídy, v nále-
ných poměru stále rostoucí.

1635.

V roce utrpěla vltava r. 1635
od vojska císařského, neboť vojenská
robotarstva neimla rozdílu mezi ~~se~~ vlast-
ní a nepřátelskou zemí. Rozpula se
pálila všady. Toho roku snášela naše
ves nejtěžší stáří vojenských příchodů a
ubytování. Od roka 1635 je bylo
rozloženo vojsko přes, jižní a vltavě-
letvo. Páková povinnosti vyžadovati
vojáky na koně se při roztání ch-
loubi a malou počtu osadých sousedů
stávala nesnesitelnou. - O vltavěno vltato
vojska zde byli ubytování uherští
křesťané, kteří se dopouštěli hrubého
násiří. Větší stáří bylo vyprá-
veno, lidí zabito a žen zmučeno.
Větší koně byla po nich návštěva Po-
láku, jižního odělu. - Proto také
bylo náhodou hospodářství omátno,
neboť nebylo možno se myslivostem
a umělcům vltavěno ští. To

267

Na opusku statku již nebylo, poněmáh se musely vcházeči velké náklady dání. To po-
bí nebylo nijak, neboť jiné vojáky
nepřítel i císařské vojáky - pobíralo doby-
tek. Dříví a glodáči lidé, kteří někdy,
a někdy již uzavřeli, nebo byli od vol-
batsky povražďeni a tu velnost na
opuštěném a mírném gruntu usarova-
la pro čase nové majitelky, kteří
byli mezi grunty uště. Do nákladu.

P. r. opusku opusku šediví sta-
tek, Dříví chabun č. 12. chartis kate-
ky, o jehož smlou nemí něho známo,
neboť statek byl vojáky upřes vy-
dražován a vybit. Přine na 15
let se velnosti pobíralo mezi tam
posadati Simona Starého, neboť sta-
vení bylo velice opuštěné, bez všech
světla, role nečetá a za tu dobu
na většinu díle lesu a porostinami
jíz zarostla.

Úpřes vydražován a opusku
byl statek, Dříví č. 30, jehož sml-
ovité, již takto prážné místo o
podstatu prstýni a nečetýni bylo
přine r. 1651 prodáno Mikulášovi Chronovi.

Tiž Do gruntu byl vyprávěn teh -
díví statek na místě Dříví chabun č. 12.
Tělo majitel Pavel Kaděk také mi-
rel se seznamu, neznámo jak a kam.

V zápisech o poplatcích je tiž mo-
du grunty, Dříví č. 12, kdy r.
1637, 1632, 1639 a 1640 " jsou ten
grunty přinešan obopem od lidí voj-
ského k upuštění přinešen, nemí polo-
ženo nic. r. 1641 grunty prstý, nemí
položeno nic. grunty prstý prstý až
Do r. 1644.

V zápisech se Dříví, je máie
nes byla navštívena Dříví r. 1645.

Vojáci, vrata i rámy uzavřeli, lidé
týrali, mnoho k smrti ubili, vrata,
Dříví, stěže, okna, skřítka ně, vač
přítel a prstý, roztříštili a pobírali.
Konec to byly Dříví, a roztříštili
vydaly a vybity, originální se pod
Dříví prstý stěhání zřejších chab.

Tělo byla mírná chabun č. Dříví 4 a
vydražována, Dale přine č. 9, s něhož ma-
jitel mižel (asi byl ubit) a j.

1648.

Vše máie byla po celou dobu války ob-
třovávána soldátskou a ke úsmo ještě
byla neúroda.

Ve spisech z r. 1650 jsou jme-
nováni: chartni Paska z Běly, cha-
tj Houbatka z Běly a chartni Ma-
ryška při Dlužích na gruntěch:

Do l. 1631 se nachází opravenosti
nedobrou na gruntě

chartna charyška ve Běly... 31 kop
r. 1633... 6 kop

na rok 1633 ch. charyška položil grunt. 6 kop.

ty jsou vyřáim do truhl v Běly.

-- 1634 -- -- gruntovích 6 kop
-- 1635 -- -- 6 kop
-- 1636 -- -- 6 kop

1637, 1638, 1639, 1640 jsmo grunt
převinon dlouhou její od lidu voje-
nského přiveden a vřstávaje bez hospo-
dáře, není za ta léta položeno nic.

1641 -- chartni charyška umřel a grunt
po něm pustý vřstávaje -- není položeno.

1642 -- jsmo Houbatka pro obřžnost
vojenskou nepoložil nic.

1643 a 1644 chartj Houbatka pro obřž-
nost vojenskou nepoloženo nic.

z. 1645, 1646, 1647 a 1648 pro obřžnost
vojenskou nepoloženo nic.

Prve r. 1649 a 1650 položeno 6 kop
r. 1651 -- 2 kop.

Podobé jsmo zápisy i v jiných gruntě.
Všech, mřené nedobosti byly znovu
osazeny a postaveny, takže v mlčái
s Doplňky po r. 1650 nacházíme zase
plný stav osadych gruntě.

Ještě po třech letech po válce
byl vše stará opraveny, jak ukazuje
znamený krajstajel komissári:

" chřstička a namie, jak od
vřstávho lidu zeh. skaze nemřatě té-
mř na témř pravněi křžděmni i
také prosavod přichřžejmí silně mřise
a lořžování, tak i od nepřítel, kte-
rých přes to pravněi Pandulské a celou
armádon cestu měl, mammore pořřamí
o své něcho jměmí, obili a oblytky
přišli, takže malšterěho z těch pravněi
chřžilo, aby co od obili a ja-
hého malšterěho s dom přiběhu nestřast-
něm zachovatí mohl. - chřstička a namie
němřm řilnu pravněi a slořně
vřstávajmí - - - - -"

PO VALC TRICETILCÉ

1650.

Následkem nedostatku Duchovenstva spojovala církev i světská velmoc svazky ve velké farové svazy. Tak na celém teritoriu bylo r. 1650 (na ter. pražské) a 14 far s 21 kostelem filiálním osazeno bylo Duchovenstvem jen 5 farovskými chrámy. V Bělé sloužil z roku (až do r. 1662) mise sv. přelomské farou filiusino charakterem, rokem 1662 a jeho nástupci spojovali v l. 1650-1662 s Přelomem, Semínem a Holadubou svazky v Bělé, Římanině a Bohdaneč. Konec sv. byla v Bělé sloužena každou třetí neděle. Do r. 1662 Bohdaneč, Bělá a Římanice tvoří samostatný svaz.

Církví i světská velmoc však věděla, že takovéto spojování rovněž měly uharati patrného riziku a proto doplňovala duchovní správu občasnými misionáři. Křesťanství i arcibiskupští misionáři, do farovské církve posílání, přicházeli hlavně pro zachování církevního smýšlení lidu, tajně navštěvovali nekatolickými katelety.

Na Polon ruské generální komise po kněžských platích na jednotlivých kolaturách, odpověděli v. 1650 správně a Bělá, že jsou Polce spokojeni.

Urbář z roku 1651:

1651.

Počítáno v grámků misionářských.

	Mise:					
	sv. přelom.			sv. karel.		
	1/3	2/3	2/3	1/3	2/3	2/3
far Luoboda	2	5	-	2	5	-
far Charyška	4	3	25	3	25	-
far Konáček	-	-	26	-	26	-
far Starý	1	13	-	1	13	-
far Bělá	2	-	59	-	59	-
far Bohdaneč	2	-	43	-	43	-
sv. karel k. 1 den	-	-	-	-	-	-
far Charyška	2	1	20	1	20	-

	v jurský:			v karelšský:		
	173	qa.	luc.	173	qa.	luc.
chikulaš Peron --- k		42			42	
ze k žitě klucimny,						
mlaži, roboty i emá 2 ^{dy}						
žitě štárist --- k						
žitě ze 4 1/4						
žitě klucimny, 1 1/2 pros	2	12	4	2	12	4
žan Komárnick ---	1	24	4	1	24	4
žitě z 1 1/2 žitě klucimny nad ryb. biez.		3	3		3	3
žandů Hoževny z křemý	2	20		2	20	
žan Káraček --- 4	1	20		1	20	
žitě ze 3 žitě z 1 pros						
nad ryb. biezimokým		7			7	
chikulaš Peron --- 4	1	20		1	20	
žitě ze 3 žitě biez.						
pastvák přikoup.		4			4	
chartic vána --- 2		20			20	
žitě z 2 1/2 žitě ro.						
li nad Polární		10			10	
žitě z 1 1/2 žitě						
louky nad rybní-						
kem žandulíkovo						
u Kavalie ---		6			6	
chartic Koudrák --- k		15			15	
žan Kopalšský --- 1		20			20	
čec z kámi ---		20			20	

Summa lidí osídlych 16
 kouch 19 kop 59 opoín 4 lody
 roboty i emá 3 lody
 šepie z křemý 31
 Kopalš 1 křma --- 1.

1652

k panství soudch a posud-
 chů ubytová. Instancce od žebc na
 panství panstvíckém vydaná l. 1652.

Soudové a posudkové v něšlech
 a vesnicích každého roku čosm křemýho
 hned po svato léti, toho čosm, každý
 lidé poddaní lépe se ta soud uprad-
 niti mohou, sáže hjetuoma z jusa-
 ke Dichořnicko nebo svatoého v při-
 tomnosti rychtáři a kousčů, pořádně
 držení bžiti mají. Při kterých se
 toho se při pilnosti ščiti má, aby
 předem na sřady lidí boholožní,
 správní a rozumní voleni byli.

Každýkoliv mala soudové v které
 rychtě london mlti bžami bžiti,
 to se má lidem poddaným nejmeně
 z neděle před tím, aby se z penězi
 grantování i z jinými spravedlnosti

svými k tomu času jako píchloviti věšeli
suvániti.

Když by jako nedocrumění a nevole
měšší vznikly, by mají škrge rychtář a
konšely při jedné každé rychtě neb ves-
nici časné přetrženy a k napravení
přivoleny býti.

Při těchto soudch se každoročně
čítaly v rychtářích záhrady nedovolného
prodeje, na př. soli: „Soli v bíchavě
ani jinak, aby prořímání nikadý jinde
nekuřovali nežli v Bohoslavici, pone-
vadž oni sil mají vlastní lecen a to
pod skutečným trestáním. (v Bohoslav-
ci byl skval).“

U soudch se také prováděly zá-
pisy o změněch a množích gruntů
a pozemků.

U nřování soudě obecně stá-
val rychtář při sněm jmenování právo a
tam je také odvolával. To to právo
bylo odznakem rychtářské moci. Rychtář
byl ludi jmenování meluosti, nebo vclm
stou, ale i v tomto případě volba
musila býti meluosti potvrzena. Rycht-
tari se správě vše pomáhali knězele.

R. 1653 ustanoval se pro dávné
něle katasky, rvaný černí rolla a práci
tu musilo sloužiti prouštní.

Konšely se v rouskovi v rouskovi
archivu v Praze. Ležalovany se pozemky
mítkoví, pak čemesla se vyřetovala a
stav dobytka. Když prouštní kniln od-
šlo, sestavilo si vlastní kniln.

U prouštní, prouštní, prouštní
atd. se sled měřalo — to se nepsalo.

Černí rolla utvořila pro slavení
pojevu „osedlost“. To byla větší po-
stavitelná jednotka, na pardubskou
60 karců, — Běva 647 strychů.

Stater, to byla jedna osedlost
v rozměru 60 karců.

4 chalupy se počítaly na 1 osedlost
& domků — — — —

Když v Praze sepsal nem-
stý sněm daně na jednotlivá prou-
štní — prouštní je nase rozděleno podle
počtu osedlostí na prouštní.

V Čechách se tehdy počítalo
asi 76.000 osedlostí.

Popsání voličů, chalupníků a zahradníků					
Jména:	Věk		Selo má na símě		Makli- cis man- děl
	roční	let	housi	úřel	
Jan Kuncík - jir. chik. Heron	100		14	-	10 10
chik. Štěcha - Jan Katalošky st.	84		12	3	25
Jan Štěch	70		11	1	22
chik. Heron - nyní Jan Štěch	70		10	3	42
Jirák Pochamej	60		12	+	25
Jirák Štraciat	50		19	1	49
chaj. Štastnej, jir. Jan Štěcha	50		7	-	36
Šimon Štaryj	36		5	1	29
Jirák Jaros	40		6	3	32
Štefan's Černý	30		6	-	42
- chavík, jir. J. Chaterma	30		6	-	35
Jan Katalošky, jir. Jan syn ml.	30		3	-	16
Chalupníci:					
chaj. Váňa, jirák chavík Váňa	21		3	2	160
Jirák Lúščar	12		-	-	-
Jan Šmák, jir. Š. Holáč	15		2	-	6
Vácha chavík, jir. J. Kuncík	17		1	-	3
Jirák Kocár - jirák Jan Kocár	2		-	-	-

v l. 1661, co chik' a Dolyžka chovaji:									
Selo má na žaro		Makli- cil manuál	Přehrá- ma!	Koni	Hrav	Zabvie	Ouse	Svin	Kauče a šimosti
žirák	úřel								
2	-	22	3	1	3	4	1		
7	-	16	3	3	3	-	2		
7	-	19	3	3	3	-	1		
3	-	10	3	3	2	2	1		
5	2	16	3	3	2	-	2		
4	2	15	3	3	3	-	3		
2	1	7	2	1	2	-	-		
3	-	9	2	-	3	-	1		
3	2	11	2	2	3	-	1		
2	1	11	2	2	3	-	-		chavík Váňa
1	2	4	2	2	-	-	-		
2	-	6	-	1	2	-	-		
1	-	3	1	-	2	-	1		
04	roč. máš	chik' svin' mladší máš na svin' hřibů nemel!				1			70 šmák
-	+			2	1				
1	1			1	1				
-	Jirák Kocár, jir. Kocár			1	1				

1663.

967:

L. 1663.

L. 14:

Jan Šomáček ze vsi Bělá podal
spis, že slyševce země k hruy Dobyška kon-
ského, tu a něho aby mohl od gmutu
sukho roli prode Dura korce, sloně za fa-
ron Cestkou, pro spravení sobě rove jin-
šeho Dobyška, v. Sabavoni do vsi
Šonkovky za 1 talimr ve 13 zl. sejn-
šajch zastaviti a sobě hážděho rokan
do m. j. té sunny, za háždě, užitek
po 50 groších 5 denáček prozřeti.

Decret:

V nebytu J. ch. prava hejtmana
Dana, k tomu se povoluje, aby
tyi suplikant k vědomosti své skrze
zastavení té roli a porádkem, jaká se
setí po 1 al 5 hr. takovou pomou sobě
učiniti mohl, avšak s tou zejména,
aby držitel gmutu, kolykoliv takové
pouze, co by jich nemýstajich na té
roli nistávalo žijti, mohl té roli
k gmutu svému připožiti a vypha-
titi svobodu měl.

Actum na Pardubicích: 5. Juny 1663.

280

1680.

L. 1680 objel se a rávil v zemi
mor, který měl pivoč v mosalských níži-
ních na řece Gausu ve východní Indii.

Ti naprostě neobstátní spothřeni rukovat-
ních draba se morová náhara i do vosa-
nějších zemi evropských. Tento vosa-
něj moru nebyl však tehdy ještě
šmah. Jedni v náhoze spothřovali trest
boží na hostvo a domínvali se tudíž
nejúčinněji zadržeti mor modlitbou
a kondum Dobročinných skutků jiní
vase gříchůvali unikl moru kametám,
kteří se roku 1679 na západním uho-
objely, nebo dokonce čarám a kouzlem.
Třebaž nemoc byl velmi rychlý. Člově-
kou rávata, maskakoualy loule, tělo
nemocného scemalo a ve 3 dnech, ta
někdy za den nastala smrt.

Počet zemřelých v Bělé není přes-
ně znám, neboť malichy a té Dely poz-
ději sháely. v Pílaně, kde byl zdra-
votní star počítán za příživný, zemřelo
a polikeno bylo na morovou náhazu
v loum 1680-3, v tážnu 2, květnu 3,
červenu a čerenci po 1, v srpnu 6 a
v září 4.

281

Ke dni nade císař Leopold I. v Par-
Dubinských, kam utekl před morem a kradem,
rukou své staré selského lidu, vydal na par-
Dubinského radku 24. čerma 1680 mairženi,
manoval, který spůsobil obrat v losa-
radním stane selského lidu porubného
a nehuostem, neboť omezoval robotu na
polovic míry losuadní — na 3 dny v
tydnu. Co porubného lidu nemělo se
mýlněti více dani, než prošlo svému
a právní bylo sáháno porubnosti k
du obři za mýlní emy. Porubný
mýlní neměl potraviny a jiné potřeby
obléhati od nehuosti, čehož dříve mýlní
mýlní porubovali ke svému obhacování.
Mairženi bylo mýlněti, ale muslo se
nehuosti nehuostem.

1687.

Lo 1 - 9 88 : Datum 26. Dne Septembris
1687

V. Hononěk a Bukovky, mýlní-
mad a řízení rámeckého k službě své
řana, signa pro Hrabu Bosákovi a
Hosakovi, sblil, kárně čestoplatně čis-
panské, laterou u Václava Křivce, se vsi
Běly obléhal — Hopy, mýlní. na mýlní stěže a obudo.

D. 1699 bylo zle pozorovali Dne 23.
rání rukovní stuce.

D. 1710 se registruje Lo 240 - 9 88 mýlní-
stlu chartu, kováři bítstny a bítstny, in bítstny.

9 88 - Lo 122 - rok 1715:

žakož jest David Satovec, produb
obliviti: arestem rámeckým stuce 1 ticho-
dnu před bítstných stěpeny, že se eikamir
některé krademí více proti ostrému místu
řízicému mil. pravěni přijímal i aby a
tchož arestu mýlní sám sebe, manželku
a bítstny objívnosti mohl, sblil sa něj
Lukáš chřástka, mýlní a soused vsi
Vole a chatě; Hryškovský, mýlní vsi
Běly pod pokutou 100 tolam, že se
porubných ani jiných slych více, co na
porubného čločka nepatří, více dopouštěli
nehes a křivky mimo vsi nehuost, ja-
ká toto porubnosti nastala, že jej tu
hde patři postantí chřístka a křivky se
to od nich nestalo, tchož ani ruká-
jnové, mýlněti postantem tu, hde
jinu mýlněti londe, obliviti musli
a porubní londe. — Act. 16. Dne 1715.

1699.

1710.

1715.

1715.

Béla Elvís 1715. Válpasani rukojmnicí
Postanivši toho Salavae na rámech u Par-
Dubiněch, kterýchto se tu ihned na necelou
milionátí Dal, z lakového rukojmnicku se
propovstí.

1724.

R. 1724 mařická papírská stolice
katolickému křesťanství proprav: „Pochvála
lodi žisť Kristus“.

R. 1729 byla škola na Obiti,
vlastě na pšimci. Škole také vybudováno.

1734.

R. 1734 dne 13. srpna v noci
v 11 hodin žisťka konika a silné kumpo-
biti, takže u nás a Dale v 25 vesni-
cích vši bylo potlučeno.

1740.

Roč r. 1740 bylo na žisťce po-
měry u nás nejhorší. Školka jen stěží uho-
dila svůj poněký říms. - Kolem toho roku
byly také prudké riny a vše r. 1729,
1739 a 1740. R. 1739 račala rina
na „Křehký svatě“ a trvala až do „Jana
Křesťanského“. R. 1740 stále trvala,
že možno přes sto let ani pamětníka
neložlo. V té rince mnoho lidí proužlo.

Pr. Postal Dobylka „chytan v kostech“, že
mu „špik“ nastýdl se také se káse, aniž
ostávat mohl. - V r. 1733 parbal 3. čunna
suk, že se mohl na samič jedit a
trval až do 3. čunna. Koliká kůst, dle
a ovoce. - 3. máje 1734 napadlo suk
na 1/4 lokle.

V r. 1736 navštívilo Bělan
maké vojisko, latenci ¹⁷³⁶ caruna Anna Ma-
rianna postala na pomoc císaři Karlu II.
proti Sardínii, Španělsku a Francii
v počtu asi 16.000 mužů. Rozjímaví
mírů toto vojisko v Čechách přezimoval.
To bylo od 9. února do 9. května
1736 1/4 setminy pluku archandělského
gorodského -- 47 mužů a 1 kůň. To je
musila žití se postala za to 9 hr.
na muži a 11 hr. na koně Demě.
Běla měla však z tohoto ubytování
školu.

20. října roku 1740 zemřel
císař ¹⁷⁴⁰ Karol II. jako poslední Habs-
burk. Klásem nastoupila jeho ovcera Marie
Terezie provdaná za Františka Lotinského

1736.

1740.

Ředizimní knihy

Celo a přídavná jména :	Já poremku		V proměně	
	hore	úřel	byy	lanka
Václav Koblík	71	1	-	4
Václav Koblánský	50	3	20	2
chrást Čermák	46	2	5	2
chrást Pleshot	50	2	-	4
chrást Čermák	43	-	-	3
chrást Jiřinský	22	1	2	1
chrást Čáček	20	-	-	3
V. Džurinský	24	-	-	3
chrást Štáhl	23	2	-	2
Domin Heron	24	-	3	1
Chrástovní :				
Daniel Koblánský	13	-	-	2
chrást Čáček	12	-	-	2
chrást Váňa	14	-	-	2
Václav Koblánský	10	-	-	1
chrást Danda	10	-	-	2
Štěpán Koblánský	4	2	-	2

o rosočce r. r. 1743 :

Přímá robočnák	chůz přímá	chůz by užívali			Přímá měk. kval. robočnák šim	Ano by měk. je množství přímá robočnák	chůz by robočnák měk.
		hore	úřel	byy			
2	-	50	26	6	2 ¹³ / ₁₀	1028. 33 An. 4 1/2 Pen.	-
2	-	50	6	6	2	-	-
2	-	-	-	-	2	-	-
2	-	-	-	-	2	-	-
2	-	-	-	-	2	-	-
2	-	-	-	-	1 1/10	42 An. 4 1/2 Pen.	1
1	-	-	-	-	1	-	-
1	-	-	-	-	1	-	-
1	-	-	-	-	1	-	-
1	-	-	-	-	1	-	-
-	2	-	-	-	2	-	-
-	2	12	2	2	2 ¹¹ / ₁₀	428. 10 An. 1 1/2 Pen.	-
-	2	12	2	2	2 ¹¹ / ₁₀	45 An. 3 Pen.	-
-	2	-	-	-	2 ¹¹ / ₁₀	-	-
-	2	-	-	-	2	-	-
-	2	-	-	-	1	-	1

Tohle předpisová kniha nemá titulkuho listu, neobsahuje žádné vysvětlení, žádného datování ani podpisů. Že je ji kladli do Dolej před r. 1743, po patentu r. 1734 (nový roletní patent), který připouští roletu 3 dny v týdnu. Roleta je l. r. předepsána všem obcím, ab' žiti měly roletu či neměly. Toto rozšíření rolety bylo mal spochybněno. Ve skutečnosti bylo většinou spíše na rozšíření platit perizitých. Vlastním cílem bylo domluvit podobného, aby se vyhranil placemím.

1741.

V listopadu r. 1741 byla zajiřena krajina obzeme od Průšáků. Člováci žijící se uschýli v Bohdaneč mezi Průšáky a tamnímu faráři pro polně nevážíkých Průšáků na litoval. Vojáci zabírali potraviny, dříví, obilí, seno a slámu, ale největší polecením nastalo, když byli zajiři mladíci odváděni do pruského vojska.

V této válce, která se zpozdila, špela opět Běta quiescovy a ubytování vojska, реквизиční, rolování a vyhledá-

nius různých Průšáků. Před r. 1740 rane - den před a leamy. Sedláka za sebe a ženy a z Diti co neobsahy 18. roků platit po 43 hr. Že prošlocha a Dívky 4 hr. z Diti talunim uplynulo 18 roků ... 4 hr. Zahradník (Dobrá) a ženy a z Diti do 18 r. - 14 krejcarů - po 16. r. ... 4 hr.

Žiti svino pochodu od chamee k Průšákům přes Bělou hráli hráli pruskému Bedřichovi Důlaci žalmy r. 1752.

V školách ep. 9 je na př. 7 těch doh rápis o vzte "Brandeburky" některých potravin a Golonytha, takže majitel nemohl již Dale hospodáři. (V. I. D. str. 164).

R. 1746 byl velmi suchý rok, takže v studnicích vody nymýkaly, o mlčí nauce byla, obilí sešlo na poli a žiti již byly začátkem čeruna. Žena pak byla mima.

R. 1747 v leam nastalo lamí s Dítětem a novými. 15. února čimelo. V čerunu začalo mrazit, kam promrzla na 3/4 lokale. Při sv. Josefa se chovalo po rybnících - po cestách se přišlo.

1746.

1747.

1751.

Roku 1751 strom u cesty ves Páča, která byla vyhradně dřevná a došková, lehla popelem. Oběi měl podle nápisu z obecní knihovny - podle ústního tradovaného pověří v Chalupě čp. 7. Tam při Hvozděnickové chytka u plotu vyrostla roští. Ta ji hářící vyhodila na dvůr, ale jistě napálila střechu a protože foukal silný vítr, hářící a ležící hosty napálily zbylá stavení. Páča šel také hostel a od něho od Páče dřevná vesnice. Páče věstí nápis na faise loutky ohněm zničeny.

1754.

14. listopadu 1754 nastala sněhová zima, že se stromy se mrazem rozptýlily. Zima trvala do 14. února 1755. Led byl sí 2 1/2 lokte silný a potměšitě upršel do dna ramouzky. Koněho lidu po cestách pronuzlo. Sněhem bylo na 5 1/2 lokte a jízdy do výše člověka. Po sv. chatě se náhle silně otepilo a vše roztalo za 4 dny.

1758.

R. 1758, při ztáčení cesty od Blomonce, ráno je vojsko pruské nej-

líre. Obyvatele měli se jít Prusům, strážovali s Dobrym a jmenem v koně. Tohle takhle spít pouze s oděním a mezi Páčem a Hvozděnkou rozlehovala. Jede mužstvo, co bylo a želez Dobrym, pokračovalo. Hvozdě se mělo hmožiti. Pak, vyběhl velitel jednoho oběma z Hvozdě, aby je doprovázel a ubíral cestu ke Hvozdě, kterou při Dobře uznají. Chlěj nechtěl, musil vyrvaný upokojenosti. Hvozdě je velitelovi kromě, Doubravě mužstvo sí k Hvozdě, Doubravě byly již hvozdě než viděti. Tam vol velitel sílu malákově čpici, řka: "Je již nás Dobře vedl, neznám ti jev čpici, jinač bych ti za špatné vedení vzal hlavu!" Bylo říci, že po skončení válek lidé prosili Páča, aby se již nikdy nemohly ty sí, přečinné časy. Sí bylo bylo mužstvo, obyvateleho jízdy o koně, Dobrym a Hvozdě. Pak bylo neustálými pochody vojska, následkem toho hmožilo ověi na pohled. Bylo tedy možno něčeho sblížeti, něčeho osílati. Pak vládě bylo obyvateleho

1766.

meus platiti z hrušého mýšleku kontri-
bučního podniku až 42 %

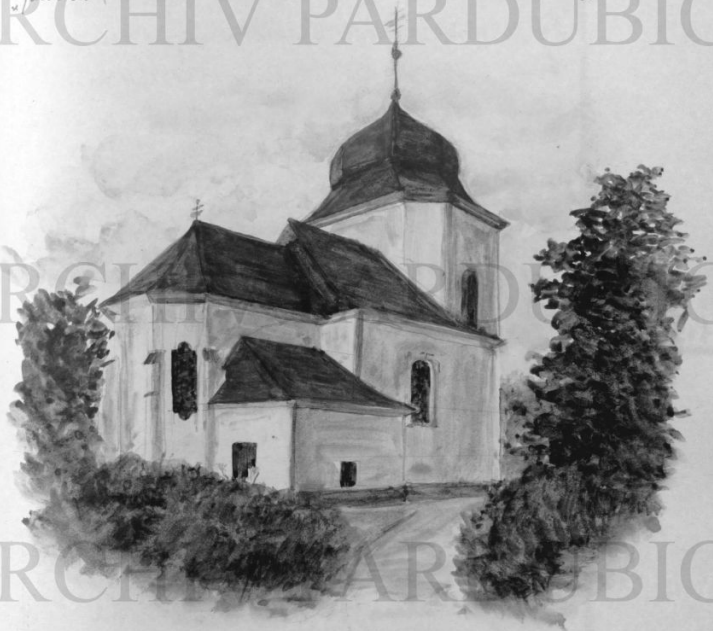
V letech 1766-1767 se ve dvou nás-
ledujících letech byl kraj postižen hmy-
mi škůdci a neúrodou. Že jara na
Korutnov neděli 24. března a ve dnech
následujících napadla sponata světlá s myši
loste. Škola 4 neděle, takže o. v. žáci-
šani přijíždějí z Karlovic a Koleč na
sank. Tento poprvé světlá byla
protahována obilí zraje a zpoždění žarní
práce. Lid velmi strádal tímto ná-
sledky neúrody a Drahotou, vlastně
chudí. Svářeli trávu, jedli stávek,
jetel, lešednu a j. Chléb pekli z otrub.
Do kradu se učili jísti krambory.

1768.

švédští panství lid velmi od-
rati a vymahati poplatky myšni, nej-
lepší předpisy. Proto v. 1768 přišla
o. úřadního Dvora komise, jak je
spravedlivě říjeno panství. Po myšlení
mirel jen lehčejší velut štát mátl
redobírání, chalupníctví a podnikání
na panství vrátit 40.000 státek.

1768.

2. 1768 obdržel myšni chrám
sv. Petra a Pavla pro požárů svoji polovinu.
Stavění hnota je mata a romanin kuz
Osmičet v Káranio. Vyšším bylo 14 činná
1768. Že lejnalko kostela stavěna jen část sa-
kristie. Také presbyterij stojí na tom místě,
jako původní. Stavěnkou byla rozšířena
o lož a věž. Presbyterij je gotika, Doplně-
na barokem, ostatní je barok. Hranovní
lož je rekonstruováno českou klenbou, zvanou
"šarka".

1768.

Věšterci emy r. 1768:

emý nový výj od koldie ... 5 slatých 45 kr.,
 kolo radni nové a přeluhí po 54 kr.,
 koldieho k přeluhí 20 kr., chomout na koldie
 2 sl., nové sedlo 2 sl. 15 kr., ohlomy
 po 24 kr., široký prohledník ... 24 kr.,
 pár polbočeni 1 sl. 45 kr. i 2 klate,
 mda 24 kr., 1 oběť -- 12 kr.,
 lbera smělá 13 kr., prostránek pluké pár
 16 kr., kradka 9 kr., oprati pluké 32 kr.,
 3 sl. tím 48 sl., 2 staré kradky 40 sl. 30 kr.,
 loran 2 sl. 21 kr., bahnice 1 sl. 24 kr.,
 míra pšenice 2 sl 6 kr., radni pšenice 50 kr.,
 žita 1 míra 1 sl. 40 kr., radni žito 40 kr.,
 proso 1 sl. 32 kr., koch-koc 2 sl. 14 kr.,
 za míru rok I. li. oval slab 1 slatý,
 II. li. 44 kr., III. li. 36 kr., IV. li. 24 krejcar.

1770.

1. října r. 1770 zavedeno úřadování
 radni domil (viz I. díl str. 16.). Uváděno,
 že koldie obzvatel má mít své stále
 jméno a příjmení, které nesmí měnit.
 Domy popisovány a číslovány. Vozušli
 hřbitvaně choviti po stanech a vše
 rannovat. Na každém domě navazati
 číslo. Za náklad k číslování domů
 vzaty soupisy poddaných u vrchnosti

a zápisu, uvrchnostkych gruntovních regis-
 ter. Pochy Dávali a kladu Dáni po 24 gro-
 sích, čelci 5 grošů, hofci po 12 groších.

29. 1. loran 1767, vybuchu l. ranný, tři
 kateř, který napromován od toho, kdo de-
 bytka koupil. Platilo se a 1 koně 9 krejcarů,
 a mimo to z každého statku koupil emy
 1 krejcar. - Za krám, roba a jekanie po
 24 kr. 4 Den; z Drobého Dobytku po 4
 kr. z kram.

Na jiných panstvích byly rolníky
 mnohem ryšší a práni je ještě samovol-
 ně musovali. Proto eis. patentno r. r.
 1770 bylo nřizeno, aby každý panství
 sepsalo nové úředie, z kterých by pod-
 daní jasně poznali svou rolní i
 platitní povinnost. Takové úředie
 byly sepsány i na panství pardučickém
 pro každou obec vlašť.

Úředie, sestavený pro obec Píllon,
 obsahuje přehled oně staré malí rolníky
 na úhrnní povinnost puzžitou, před-
 pisaný však zase novou rolní, tře-
 dně 2 Dny rolní, aně, tndě s krami,
 nebo s potahy rolníky, čtyř nebo tři
 nebo dvouspřizivě, u Chalupníkú týdně
 2 Dny nebo 1 Dny rolníky pšiví.

Urbář z r. 1740:

Sedlacy:

Jakub Konvalina

První jmeno
Dějitel je z r.
1740, Druhé
z r. 1713.
Třetí, De
Druhá.

Číslo domovní 23, jmeny se podle po-
sedního ročnického extraktu z r. 1713

Jan Konvalina.

ujíma' De jmenovaného ročnického extraktu
rolních rolí a zahrád na třech stranách
(jako, ožim a uhar) - 79 strychů brátek

hadem lžíciak porostlín a
pastvišťat 5 strychů

loučného sena a otavy .. 9 konopij. fir
lesiv 4 strychy

mlékuních povinností mysejová
nejvyšší gruntovní vrchnost ročie
1 zl. 26 kr. 2 Den. výnoske

Robotní povinnost:

potlaží roboty s konima 104 Den

jmenovité od 1. Dubna až Do posled-
ního ráni l'ho dne 2 dni

3 spížní 5 h dni

69. l'čina Do post. l'čina l'ho dne 2 dni

3 spížní 5 h dni

Činna potlaží roboty s konima .. 104 dni

Barbologie Krasniczka - Numerus 9. 21.

Wacław Szachalski: - ujíma' De

rolních rolí na 3 stranách .. 6 h str. 7 větel

hadem lžíciak porostlín 6 str.

loučného 6 str.

mlékuních povinností .. 5 zl. 5 kr. 4 Deny

Robotní povinnost pot. s konima -- 104 Den

Josef Perney - Numerus 10.

Wacław Szachalski: - ujíma' De

rolí - 24 str. 2 větele - hadem 4-2, louč. 0-3

Ke tomu jest jemu přiděleno od vrchnostenského

gruntu omých rolí 2 1/2 strychů

mlékuních povinností -- 5 zl., 10 kr. 4 3/4 Den.

Robota s volna 5 h dni.

Wacław Provarnik - Numerus 9. 14.

Wacław Provarnik: - ujíma' De

omých 23 str. 2 větele, hadem 2 str. 3 větel

loučného .. 5 strychů.

Ke toho odstupil s l'čovní Leopoldu

Wacław Provarnik:

ml. numero 12 ... omých 26 str. 3 větel,

hadem porostlín 1 str. 1/2 v. - loučné 2 1/2.

Ke tomu jest jemu přiděleno od vrchnostenského

gruntu omých rolí - 3 větele.

mlékuních povinností -- 2 zl. 23 kr. 3 3/4 Den.

Robot. povinnost s volna -- 5 h dni.

1990.

Mikoláš Černík

číslo 2. 15.

Mikoláš Černík

užívá 26 rolí, extrakce

rolí 24 str. a sádra 0 3 str. 50 str. 1 věst.

každou stránku povrchu a pastiček 1 - " - 1 - "

konického 4 str.

mluvením povinnosti roční 3 zbl. 53 kr. 2 den.

roční roboty potažím s volna 104 den

Wacław Czernik

číslo 2. 8.

Jan Černík

užívá

rolí 42 str. 2 věst. - každou 4 str. 1 str. - každou 6 věst.

30 kto postoupil vál. Synoloni sub. 42 kr.

rolí 24 str. 1 1/2 věst., každou 2 str. 3/3 věst. a

konického 4 věst.

30 kto jest jemu poručeno katedru kování

od volnat. gmitu přiděluje Dělnice:

konického, sera a otamy 1 1/2 věst.

mluvením povinnosti 3 zbl. 10 kr. 1/6 den.

roční roboty potažím s volna 52 den

Wacław Gickinsky

číslo 2. 9.

Johan Šolák

užívá

konického rolí o 3 stránkách 39 str. 1/5 věst.

každou stránku 1 stránku konického 4 1/2 věst.

leží 1 stránku

mluvením povinnosti při v. jini a Houle - 52. 9 kr. 2 den.

roční roboty potažím s volna 104 den

298

Wacław Hudrna

číslo 2. 1.

Cholice Divčrowsky

užívá

rolí 24 str. 2 1/5 věst. - každou 2 str. 3 věst.

konického 3 věst.

mluvením povinnosti 3 zbl. 4 kr. 2 den.

roční roboty potažím s volna 52 den

David Hron

číslo 2. 3.

David Hron

užívá

rolí 24 str. 1/5 věst. - každou 6 věst.

konického 1 stránku 30 kto jest jemu

přiděluje při pov. katedru. od volnat. gmitu

Dělnice konického rolí 2 stránku 1 věst.

mluvením povinnosti 3 zbl. 49 kr. 1/2 den.

roční roboty s volna 52 den.

Chafupniczy:Wacław Turck

číslo 2. 5.

Wacław Hoaderianek

užívá

rolí 17 str. 1/5 věst. - každou 2 str.

2 věst. - konického 2 stránku

mluvením povinnosti 2 zbl. 1 kr. 2 den.

roční roboty při 104 den

299

1770.

Jiržj Štenczik - Numerus 2. 20.

Tomass Štenczik - nájma -----

rolných roli ve válnaci o 3 str. - 20 strychů
loučného ----- 3 větele.

mlánních povinnosti -- 5 3 zl. 4 kr.

roční roboty pění ----- 104 Dni

Johan Wania - Numerus 2. 16

Johan Wania - nájma -----

rol' 1 1/2 větel 1 strych, loučného 2 větele

mlánních povinnosti 2 zl. 1 kr. 2 Denary

roční roboty pění ----- 104 Dny

Matieg Rozak - nájma - 40 4

Wacslaw Karáček - nájma -----

rol' 11 str. 1/5 vět - loučného 1 1/4 větel.

mlánních povinnosti 2 slat' 6 kr.

roční roboty pění ----- 104 Dny

Matieg Danda Numerus 2. 1.

Johan Danda --- nájma -----

rolných roli o 3 stranach 10 str. 2 vět.

ladem --- 2 vět. - loučného 2 větele

mlánních povinnosti 1 slat' 4 Denary

roční roboty pění ----- 102 Dni

chating Wania - Numerus 2. 12.

Johan Wastralanovsky - nájma -----

rol' 5 str. 1 větel - ladem - 1 větel

1/2 tunny žit jímno přidáno od uschnostenského

gumtu loučného --- 3 větele.

mlánních povinnosti - 2 zl. 34 kr. 2 1/2 D.

roční roboty pění ----- 44 Dni.

Porrij chalupeknik :

Wacslaw Rinola - Numerus 2. 29

Čokoupeno od gumtu Wacslava Čenika

Sub. Numerus 8.

rolných roli 28 str. 1 1/3 vět. - ladem 2 str.

3 1/3 vět - loučného 4 větele.

mlánních povinnosti 1 zl. 6 kr. 5 1/3 Den.

roční roboty pění ----- 104 Dni

1990.

Novry domky :

Wacław Bidzonsky - Numerus 28.

Stojí na obecním gruntu.
roční ročeta pění ----- 12 dní.

Matej Sxenčik - Numerus 2. 30.

Stojí na obecním gruntu
roční ročeta pění ----- 12 dní

Matej Cernik - Numerus 19

Stojí na obecním gruntu
roční ročeta pění ----- 12 dní

Obecní domek - Numerus 2. 26.

Obecní domek - Numerus 2. 27.

Obecní konvarna - Numerus 11

Obecní pastausška - Num. 25

Obecní paxderna - Num. 7

Wacław Gičinski Numerus 6.

Stojí na gruntu sedláckým - sub. № - 9.

Leopold Kihlik Numerus 2. 13.

Stojí na gruntu sedláckým - sub. № 12.

Barbolumieg Kwasnička

Numerus 2. 22.

Stojí na gruntu sedláckým sub. № 21.

Jakub Konnalina

Numerus 2. 24.

Stojí na gruntu sedláckým - sub. № 13.

Parr Haus

Numerus 2. 17.

Obec

Ujma De ročáního extraktu o 1713

roční roč a nakrad o 3 stranách
1 stých -

čárno čjérel porostení a part. 33 stých
čár - 11 stých

mlouvík porinnosti mlyčjvá
mlyčjvá gruntu mlouvík roč
4 6 kn. 4 6 kn.

Ne tomuto mlouvík je připojen pro bělav
ročovní náč o 30 stranách:

Obzvláštnie pripama-

lovanie ~

(Robotní řád)

pro

Obcz Bielou.

1970.

1. vě

Co tato obec má podléhá ke kostlu, duchovnímu pastýři, kantoru, obecnímu skřítni, nebo komukoli peníze, olali, lon, mýdla, najec aneb co jiného aurokovala a rapravila. To taky tak i endomné a sie tak dloho nemyknuťobně dávali a rapravovali tude, Dokavadě v té přičině rádně jiné nyměření následovali nebude.

2. vě

Si aurokové a povinnosti, jsi ně-jaké proměně podrobně jino, nebo

304

jištěm časno Dokone přestávají, násto-
Dové volupjaro a pavají, a té přičině
tahy qitanně do mlouva polarimě nelyky
imunnějé též čez vší nejmlam ještě tak
Dloho do Dlncladu porovalané čyti, an ty
nýtřkové, a mihato samolně by činže pla-
ané nebo mlyčované lajnaly, a nýtřva-
jšeň stataem dani nebo vzatí neloudou.

3. vě

a jakož

činnému poddanému a jeho žijemí ma-
jního kontrikčenského domu nebo
gruntu pod jakymlkoliv jménem přes
to jsi v tomto mlčari podrobně
jst rádněj nové aurok neb nějaká
nová povinnost vložená čyti nemá,
leč by jedno neb druhé poddaní v
nýtřvání mlyčosti nějaký podnes ještě ne-
obdržimí miter podrobně, tak taky
jen v takovému přičině samolně v
podrobně nové aurok, jenž by se v-
daněm nýtřku nymoval, porovalé,
podrobně mapoti domu a přeměti ně-
jakého jemu nepřijemného nýtřku, ale
činným spisoem mcer čyti má.

4. vě

ten taky

Je staryel mlčari nymalžený aurok a

305

vybavěním a honi parou de nejvyššího úřadu
od nejvyšších polárně, při tom se se vyskyt-
la nejvyšší a také napučený předanek
zápisu zrušeno více placen byti má.

5 ti

Přistání od nejvyššíka tedy při posouzení
plat za popel nebo se jakožto usluhová
místy a nejvyšší mechuševské městy
tímto zcela zrušeno.

6 ti

Plat z práva, který mají svíj slavný
základ jen proto do úřadu položeno nebyl,
poněvadž proti ^{svě} opět ohledu předšlý naturální
nebo horyžný povinnosti velmi se roz-
volovan a uhládku bývat, než spo-
rovaním, že v tendenci rase do
předšlého horyžného nebo naturálního vy-
konání mědu byti může, je připustěný.
De předšlý naturální vyřízenílosti v
peněžité daň prosvědčení, však al
samotně jen s porádkem s tímto place-
ním obážíti, které předšlé v tom horyž-
ním zrušením zrušovali - ne na datě.

že Daně nebo baráky, již na rákosím,
daně, obecní nebo seobstará předě již stojící
pau a tendenci ještě vyříděním tendar,
do Druhou rákosí čiré placena a položena
byti nemá, poněvadž z těchto guntiv,
na kterých položeny Daně nebo baráky,
stávají, nejvyšší usluhovat by toho všeh-
ny ulovení povinnosti také se prožívá.

8.

Co uloženo v té obci se vyžadová-
jího jest ten samý předšlý amok a
melina i s vyřazením placen za kon-
trakt de vyřízení amocních rejstříků
od r. 1746 následavě podle svého pře-
dšlého kontraktů rase od nejvyššíka do
nejvyššího mechuševského úřadu na-
pravovaní a tak až posouzení nejvyš-
ší té samé čiré ihned k zrušení,
naproti tomu al v předšlé obci
mědu také pokračovali al při tom
melina od nejvyššíka rase jen by samé
obci a mědu tendenci mědu zrušené,
který v létě 1746 samotně k tomu

mladým již přítelům a přátelům byli.

9. ti

Právě by požadavky o stav v mládeži
jmenujme nyměřenou spřízi nebo z příčinou nešťast-
ného příbehu tuděto již nyní nebo bu-
dovně rozpatřen nebyl, tak se pro-
hájí, že ten samý tak dlouho, jak jako
nemožnost tuhá na místě té v mládeži
jmenujme nyměřenou spřízi nej byla ta,
s kterou on rozpatřen jest, byla rozpatřen
přit robotních dní tak dlouho, až by se o
tuh v mládeži představitelným potakem roz-
patřit mohl, s menší spřízi o tomto dních
něže robotovat má, jaký zapotřebí jest,
aby nejnost o mládeži nyměřenou potakem
roboty nyměřen.

10. ti

By v mládeži nyměřenou tylovně
roboty nemají ani proti vůli nejvyšší
mladosti ani proti vůli požadavku a
jedinou tylovně rozpatřen, v mládeži
prakt tylovně rase jinak nyměřenou být,
leč by obě strany se teněto volně

to tomu rozpatřen, nebo od strany požadav-
ku a nyměřenou nebo z nyměřenou
nebo konat opravdivě nyměřenou se nyměřenou.

11. ti

Právě požadavky jmenujme nyměřenou
tylovně robotu z nyměřenou nebo z
tylovně nyměřenou, tuděto on ty ne-
milyté dni De stala; následujícími artiklu
by nyměřenou cemu rozpatřit: nyměřenou,
přitě teněto následující požadavku neba-
kati: nebo nyměřenou, ale ještě přis to s
nějakým nyměřenou rovným tušenou na
těk káráu.

12. ti

Právě požadavky který De toho
mládeži a volna robotovat: nyměřenou,
tuděto však, nebo taký třeba tuděto
tuděto jen s koněma, nebo s koněma i
volna rozpatřen jest, má tak dlou-
ho, pokud s pravejima volna robo-
tovat nemůže a nechce, svou ro-
botu na teněto spřízi nyměřenou do-
voleno být, totiž na místě čtyř volu
a koněma koněma a jediným volu a

1490.

na místě třech volů s dvouma koňma. Ti
ale, jež s dvouma volna robotou vykonávají
poměru jako a tu s dvouma koňma vy-
konávají čtyři, budou na místě třech
volů s dvouma volna jen 2 volů s
2 koňma robotovati, následně tak za
každý třetí týden sebe od roboty
vymociti musí, když pak ale je jen
s 4 mi, třemi, neb dvouspřeznými
voly při čtyřech, třech, nebo dvou koňech
jen jednoho koně přípádně, tamto ro-
bení jen za jednoho vola počítáno při
sibřezání, to je čtyři a třispřezně robo-
tujících, naproti tomu žádný vol na
někto koně přijímání býti nemá.

13^{ti}

Oni podílání, kteří z nemožnosti
povinnou lázni robotu vykonati nemo-
hou, když to v čas oznamují, budou se
na místě potají roboty za ten čas,
v němž spřeje nemají, měni neb
při robotu z kterýchkoliv dní vy-
konati, jakož potřebova jest, aby v
následujícím aritkulu nyměřenost lázni

310

roboty shye měni neb při robotu se rovně
tam nyměřené té rovně ceny odměnit: a vy-
konati.

14^{ti}

Podání mnohokráte také ještě nymě-
ry a řízení kamají také z jakékoliv pří-
činy jest robotu povinnost radě; na po-
nějch splatiti, nežli naturalně vykonávají
chtějí a aničarů taky samatně na ten
robotiti, musí podánímu se jeho lepší-
mu obchodu všude postavit řízení; ma-
jí se tehdy podání podání při aničarů
hospodářském v dovolení robotu platiti
mochi v čas příslušně ohlásti a lende-
li jiné tak povoleno, jest naturalní
robotu v následující celi na peněžích
zaplatiti takto:

května:

1 čtyřspřezní Den	} v létě	42 hřejanů	
1 třispřezní Den		31 1/2	--
1 dvouspřezní Den		21	--

1 čtyřspřezní Den	} v zimě	30 hřejanů	
1 třispřezní Den		22 1/2	
1 dvouspřezní Den		15	

311

1940.

S u o l n a :

1 čtyřspříživí den	--- 28	krjearů
1 trojspříživí den	} v lte	21
1 dvojspříživí den		14

1 čtyřspříživí den	----- 20	krjearů
1 trojspříživí den	} v jiné	15
1 dvojspříživí den		10

Ze každého dne učiní nebo při robotě s
jednou osobou v lte --- 6 krjearů
jednou osobou v jiné --- 4 ---

Ne čehož tu robotní plat součto za
celý rok, nebo taky jen za nějaký díl
roku požádán, čehož výnosť do důchodů
potáží, z oboujím zprávně ale nej obmo-
žné změřením vyhoduje, nejse totiž může,
jakož pole dáje.

15.

bovi kúni v tomto mládí vyuo-
živými robotami všechna a jedna každá
ta služebnost se spravována a roz-
dání mimo to nejvyšší qumtovní
mohosti nádnou další služebnost konati
ravárou jest, tak taky v mnežka

všechny nejvyšší mohosti konajíci služby,
jako jest poselství, pronosování, hanby, lo-
vení, ubavení a jiné podobné, samostatně a
roboty konati a na robotě jedinnou každ-
demu změřený. To a takové vyžadování
anctovatí se také naproti tomu tíž obci
všechny jí samé se tejkrající služebnosti
byz ohledu nějaké roboty poskytnouti má,
mí čimž jesti obzvláště k poradením
jest, že za 1 každou osobu stráž, nebo
pomocnou mohostkou podobaním jedou
celý den učiní nebo při robotě k anito-
vání jest v přiběhách máhých a nelaz-
přemých ale, jako při rozvádění, ohni
nebo jiným všeobecnou bezpečnost se
dýchajícím nebezpečnostem, mají pro-
dávati byz vyžadování nebo anctování ro-
boty zvolení a věnožní k ochotnému
příspěvu namážíci lajti, byz podobně

16.

má ta obci její vlastní sílenci,
polní a sousedské česty byz promítnuti
nějaké roboty za výločky v dobrém
stavu zachovávatí, ubavení ale co se

1970.

uřejných a komerčních silni Dolyč, se
De v těchto případech pracujících nejvyš-
ších patřících a naruženích nachovávali i
když se pak přibývá, že

17.

V důležitých hospodářských časech
jako se říká, křídlo sena a olamy obot-
nost práce být musí, tak může každý
sedlák, chlapík, přes jeho obvyklou po-
vinost tykání ještě k jednomu dni
roboty přitáhnout a přidržet být, nic
méně má jednoduše i druhému tako-
už ne méně den v hrad uspokoi-
jícím týdnem od jeho povinnosti taký
kase vynájet být, někdy ale

18.

V předstředních časech svárdu usmo-
votelského a poslední jednoduše kož-
běnu správnostem svobodno bylo při
důležitých hospodářských pracích po-
táhnout robotu v rámci nebo při pro-
měnití a tak od jednoho celého rolníka
na místě dvou dní čtyřspíjné ty-
hodně 6, od jednoho pěstlaníka

314

místo jednoho dne čtyřspíjné tykání 4
nebo 3 dni roboty mírně podlahovat, tak
taký přitáhnout se ještě přirovnati, aby v potěch
ne hospodářské práce všichni ti celostátní
1: jakžto druhá robotu vyřizování nic má
než 6 dni při roboty, avšak ještě méně vyřá-
di 1, než všichni ti polodělníci
1: kteří předešle v rámcu šestidenní při ro-
boty stáli a podle nejvyššího nejedinného vyřizová-
nosti (= potáhnout robotu), jak tomu se tako-
vá ne vyřizování celé v práci robotě uvážuje,
a v počtu dní nejvyšší nepřeli 6 dní ta vy-
kouání možná. Když by potřeba byla k
při robotě, tak Dolyč jako oni, takých
musovitost musovitost Dolyč většinou
jednoho celodenního a taký druhá potáhnou-
ta robotu má nepřeli tykání 6 dní při
vyřizování 1 - níměře k měřicímu měří než
k předstředním šestidennímu potáhnouti být
mohl, porovnávej i taký k mocnější přes
jejich předstřední povinnost k nejvyšší mí-
losti rovným způsobem měřicí být
musily, aby pak ale v též vyřizování
rovně neb při roboty taký vše možná
stijnost a slusnost Dolyč k tomu byla.

315

1770.

tak, tehdy tuu polodobu na tuu
samý čas, v kterém on místo jenže,
při robotě pronázám také
na místě 1 Dne 4 hodina --- 6 dní

--- 3 --- 4 1/2 ---

--- 2 --- 3 ---

při robotě vykonávati.

na místě jednoho Dne 4 hodina - 4 dní

--- 3 --- 3 ---

--- 2 --- 2 ---

Dni při robotě vykonávati.

Li pílání nář, kteří na místě
jednoho Dne protáží roboty jen 3 nebo
4 Dni roboty při konati navázání byli,
nemůžou také na budoucnost přes je-
ich představenou povinnost při nebo něm
roboty pídřít býti, někdy by je
ta Dním protáží roboty na něm
oddělení pronázám a porůž

19.

Pro obdržení slušné rovnosti napo-
třebi bylo mimo obdržení Dni v týlo-
Dni u jednoho nebo dvouho protáží
nějaké extra Dni vynechati, tak také

316

mohou by extra Dni sice ta Dobrému hospo-
dářství od strany sváradu až ta nejpotřebuj-
šim časem rozložené býti, avšak ale
nesmí na takové extra Dni v nářem
tyhožmu ne než jediný den požádán býti,
až by ten ta takový extra Dním rará-
vaný požádán ta oddělení nebo ta obdržení
nie Dni, se sám od sebe obdržoval a
svárad také podobně jak více Dni přijmouti
a vyběžti nechtěti.

20ti

Jeden každý neuvolný podnik, nechtě
on je zimní nebo ne, má nesmí roční
jen 10 dní a sice v létě 5, v zimě
tím spůsobem 5 dní

Jedna samostatná podnikyně ale
nesmí roční 8 dní a to sice v létě
4 Dni a v zimě tím spůsobem 4 Dni
vyběžati, tak aby v obdržení čase v
jednom tyhožmu nie nie než jediný
den požádán byl od všeho robotního
lounání.

Pro rovnost tamto zcela rovná vy-
jmuty a neobodny vřítanou:

317

1990.

Všichni bídní a mizní lidé, všichni samolní muži a samolní ženy, kteří přes 60 let starí jsou. Všichni at' žena-ti i neženatí mají synové a dcery, když při jich /: necht' je ze strany mužů nebo ze strany žen / vlastních ročníků jako stou-řící nebo jiné v hospodářství napomoceni jsou: všichni z gmuhtě vystoupení hospo-dáři a hospodyně, kteří dobře hospoda-řili a jich statky neb domy v dobrém stavu postoupili — ti pak ale, kteří z důležitosti jich zanedbání a gmuhtě poukazání byli, nemají žádným způ-sobem roboty prádní býti, nýbrž do těch rávarů, do kterých skutečně patří, potarění býti — dále je jsou

21.

od robotního konání osvobození všichni invalidi a obdankovaní* neb odložení vojáci, jak dlouho oni řá-dných kontribucních mchovitostí neb bankiv nesadíjí, jak když ale jedno nebo druhé podosáhnu, vstupují se tím samým do oné povinnosti, an

318

kteří je jejich usídlost poukazuje.

22^{ti}

lychtáři se ra ten čas, jenž v melno-stenská službě stávi, nemění také šenkýři, když on pivo a nejvyššího melno-stenského pivovaru sobě samu přivozí ale mizy a povahy jeho zaneprázdnění upřádnosti vy-plňování robotní povinnosti učinit má. (Boru obdankovaný voják byl vojáká pře-d-časně propuštěný, který dostával jakámsi po-dpo-ru v. o. gmuhtě).

23^{ti}

jak dlouho šenkýři myšlejší myšle-ří a v melbáři podotknutí plat a prá-lemi dána, tak dlouho jenm svolného stojí, to samé pádní křikoliv chci brá-ti, když by jej ale tudě brany neb pozděj nejvyšší mchovitost zadržati chti-la, křikoliv mchovitostu mchovitosti tak neloude následovně řádný křikoliv plat ucej dávatí.

24.

Vešlely pak budošení jeosw neb druhé kontribucní gmuhtě vyžádání

319

byl, tak taky se ty na něu porostá-
vají' povinnosti. Ze tohoto ukáží a pod-
le toho odměňují' připadlosti odměnit
mají, tak více: aby v jiného ta-
kého gruntu vyvíle' hospodářství a
hromadí nic více dávali a konati ne-
měli, nežli prve co ten grunt dával a
mýlozoval - přičítalo - li by se patk
na dváče neb na plauze, že by od
strany obce nějaký' obecní připadlosti a
ale mívnosti těch taky vypravují' dává
někomu dědičné, neb na jistá léta ná-
sledně v pronájem od dává' byty, tak
má ten, který je na vše přezmá
podle toho právních připadlosti a dává
taký vyplývající' srovnání dává na výhledy
aneb jin na ten čas pronájem zavotoupití.

25^{ti}

ty nyní se vyžadují' činnos-
tí a z obvodu, jiné, jakož a marných
hranic, konání a ten podobné, mají
ještě dále pod rukou vstoupití a
podávají' svou práci pořádané byti, však

ale rovně tak byz přistatou, jak se ten
obchod neb ano čemal vir neprovozuje.

26. a jakož

jest shry toto ukáží' rádkem nej-
větší' slušnost a ochotná' rovnost po-
rovnaná byla, že nyní podobným,
kteří' de nejvíce' nejví' znalosti nejvíce'
melnosti pokřemí' zasoužili', povinnosti
melnosti byly. Možno však jiným, kte-
rým se spet - obchodu jich mēlosti,
by více konati měli a mohli, že přes
to co oni až podru' vykonávají' něco
něčeho neb těžšího se neubáilo, tak ta-
ky i dá náproti shodná' zavedenost
podobných, aby oni tu v ten ukáží'
jinu vyvílenou a perživlou, osobnou neb
hbytrou povinnost plně, věrně a učí-
ti konati a plně a tak při ro-
botač s dobrým hovadem, statečným
firným a jiným mēradím nemě
vrostlými a a jich nložené práci
dokonale schopnými osobami ten
jistěji se mají' dáti, jakož v podobném

1440.

přiběhu, každé špatné a neobalé vyživání
roboť nejnově nepřijmouti, mýhoř i taky
ten, jehož se týká bude ještě obzvlášť
ni k Dobře rozbavenému trestu protož
byť má.

27.

Proto obci v časů sena a otary
služeni mimo bankáři neb bankovníci
a podobní, (kteříž zde k též právu po-
řadí byti mohou, že by je usluhovali-
kterýž úrad sám od sebe strže tu čas
týkavě jedním dnem tam pokračoval)
jeji povinnosť týkající robotu při těch
hradních státních hřebeních patřících
lukách vyložte.

28.

Podává nejvyšší zemskou úřadnost
nejmilostivěji urážuje, aby od nyní
jedno celoroční die, poloroční pak
jednu štuku prádla prádel, jakožto
ale více lnu seti se nebude, lito ná-
turalní neb hloubkou povinnosť celoro-
ní a 24 krejcarů a poloroční s

322

16 krejcarů umakražoval, naproti tomu
De starších Pítkazní rolníci po dvou, chalup-
níci a zahrádční neb tak mívání poloro-
níci a chalupníci po jedné štuce prádla
způsobu povinni byti. Tak budou oni v
tři elony, vesměs, vřekoliv s 3 ti, totiž
chalupnických obzvláštních připamatová-
ních v art. 6. řádná zmínka se učiní
při předěluv natučném závazku, kdyby
tobýto tady na krátcě neb na dlouze
tu samý požádán byti chtěl, tím
způsobem porovnání, aby jeden celo-
roční dva, jedno předěluv poloroční
a dvěma chalupníka ale ročně jen
jednu štuku prádla měl.

Jakožto že tato povinnosť
ještě peníze započítána bude,
má to samé nyní uvážející myš-
livo od obecných 3 elon (ten
kterýž má tak tu příslušející, je
v elon chalupnické do elon banká-
nické neb bankáři De nejvyššího
úřadu a spůsobem uslužení a
při s ovšem prádla soubor měli-

323

ještě dále na ten způsob upravené byti,
aby i ten nejvícejší celoroční roční úrok
má nejvíce 24 krejcarů, přičemž poloroční
nebo tříměsíční chvilky ale nejvíce 12
krejcarů platil. Cui celoroční však,
je přitomně méně než 12 kr. platil
nelondan, ani s jediným krejcar v
té číslu nebo odměně - s práva nej-
větší, mělo při předložení platit ještě
dále ranechání, protože jeho majetková
s nejvícejší mírou strže přitomně ukládní
příjemní i taky toho nejvícejšího nebo
nejvícejšího požadného přes jeho pře-
stou povinnost ani jedného krejcaru
emý nejvícejší nechati sáti.

29.

Strany spravování silnic, kanálů
a mostků pro obec na prostý silniční
patent se používají.

30.

Všecky by v tomto uložení nepřid-
ručení s neobmezené přílohy se přitom-
ně k obnoveného robotního patentu

od roku 1732 měřiti a spravovati mají,
jak by by ale teni na kráto nebo na podob
ně by a takový zde nemýjádřeny přílohy
k tomu nejvícejšího předpisu vashované byti
musí.

to poněmku pak křídly s tímto
vedlejší shodným řízením a navrháním,
jak nejvícejší věklost, tak tak obci no-
mies s týkajícíma se požadováníma
mohojimi jsou, proč přitomně uložení
k tendanému nevícejšího vasho-
vání tímto se stávají.

Na Pardubicích - -

Leopold

krali v Kolemrat

hošomý Dvorský
prezident.

1941.

Do Děčína a město bylo 100 1940
bylo jaro 1941 velmi nepřívětivé. Napad-
lo mnoho sněhu, proto práce byly tím spíše
těžké. 25. března uhynula velká ovce,
která trvala přes měsíc. Zastala tena
a hlad, Drahoba a maso.

V červenci 1941 se platilo za
stýchl žito 10 až 11 výnosových státek

--- přímice 11 až 12 ---

--- ječmene 7,50 až 9 ---

--- ovesa 4 až 5 ---

línachů 12 zl. r., pšava 9,50 zl., bílá masa
konopného 5 1/2 kr., škopového 5 kr.,
repyňového 5 1/2 kr., máz piva 5 kr., Dříví
tudi' sah 3 zl., měkčí 2 zl. 30 kr.

Čisari Josef E. přijel 10. října 1941 na
pardubický zámek a radil se tu s hrab-
ským hejtmanem, jako lidem pomoci.
Náviděl pak, aby se s ním domázelo ob-
lí z liber a odjímá. Než i to málo
pomohlo. Lidé počal umíratí morem
Dohytek také hynul. Velmi se rozvlekly
myši, neboť kočky snědli lid z hladu.

1942.

Červené myši bylo v. 1942,
kdy na polích bylo obilí v. m. s. sežráno
a zahnáno byly tak od myši proče-
rány - jaro by je rozkopali (žito 14-17 zl.)

l. 1942 myškol v Bohdani uelaj požár,
kterým zharalo žito Domni, než kosela, fara,
radnice a pivovar. Vlasto do Drahobu pro posla-
nu velkou požárnu d. 1943, kdy tam
po úderu blesku padlo za obilí plamenem
31 Domni. Shromáždění farý Bohdaniští byly
pro Děčín zničeny, některé eme Drahobu z
historie, zůstaly z Dole káňoních.

l. 1943: Žil tímto rokem
a po r. 1940 - byly jiné Dříví v
Bílí myškování a sice v myškování ep.
5. - v registru káňoních by s. 0
Bílí:

Žde měl toto leta rektor (cantor)
mle salare a role školní (váhovní)
kanní zisk z Drahobu od farnosti.
l. 1943 měl v Bílí kantor Desátka:
Desátka z měnie žito, jednon
1/4 měnie, třikrát 1 měnie žito.

l. 1943 epe tyče mořny, zase
m. napraveni.

l. 1945 zpravitel žle velry,
rozvlek selová vojna. Žil Drahobu čas tr-
valo utrikování pro Drahobu h. m. se sta-
ny panhých meluosi. V. spokojevorst
lidu Drahobu meholu ke h. m. rohu

1943.

vis. I. Dříví
str. 296.

1945.

1444. - Od konce roku 1445 pravovala
velmi prudká zima, že ptáčko umřelo u pro-
něhů a v ústí v lesích. Vzhledem bylo chladné,
která musela zápasit s hladem. Po opětovné
nemoré roku minulého viděl hlad, jímž
zemřelo mnoho lidí. Chajitelé a měšťáci
pravou obilí ze svých polí a z úrodných
pouzí. Po zimy a lid byl z hladu a
velkého útlaku. Dohledu k nejhoršímu.
Vzhledem z toho setba rovnice začala
na východě a rozvířila se do na-
šeho kraje a neustále potvrdila u
Chlumce 25. března 1445. Jež v pravu-
liském ránu setba zle hospodářství.
Po polhacím výpomě následovaly tresty.
V zápisu o trestech nejsou setba a
Bělí měduni - snad se aktivně neúč-
častovali, nebo se nedali chytit - neboť
na př. ze Sopče byli chyceni, spontánní
a vězení 4.

Snad setba byla hnutím myš-
leno se vymanit z koloběhu potvrdit
v. 1445, jež v celku užasne. Dohledem
těžkou robotní povinnost, ale nikoliv nej-
měšně. Po pravu a vstřánil větší útlak.

Ještě před setbou pravoval bylo
jednání s ranním nového spisovatele hospoda-
řství na pravu, jakož i s ranním v ústí
hospodářství. Zpráva tu rážel v tom, že
velikosti se měly vydati měřičům svých
polí a pozemků a pouze si ponechali čas
opravy. Z velikosti, přidělených polí, měřičů,
se měl podle stýžku rovně odměnit mě-
řiči poplatků. Zde vyměřoval pravu
země, jednotlivým rájemním pravu
zeměměřiči. Části, příměří mě-
řiči. Při tom následovala Duka
konis na vymanění zmi, jak v pravu
poli zmi a do jakého hlasu jest. Ho-
misarj teni: Jos. Katinova, cis. mě-
řiči, Bohdanešský primátor a jiných.
Po geometrickém měření všech pozemků
byly vymaněny měřiči setba a
společně měřiči. Z byl s platností od
1. 1. 1444 skusovaní k. v. kontrakt
abolitní, kterým zde byla všeobecně
zrušena a přeměněna na roční poplatek
roboty. Poplatek bylo rovně až do
v. 1444. Konstata více k. v. povins-
nost práce, tu přehl. při stavbě
silnic a pod.

Aboliciční protokol z r. 1777 = převod robot

Wes Biela		starý stav:												
Dělník	Hodnost	jméno	množství dle starého práva v zastavení v zastavení v zastavení	zemědělské práce			domácní práce			ostatní práce				
				na má	na má	na má	na má	na má	na má	na má	na má	na má	na má	
N ^o			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	Chalupník	Šouba	1	37 1/2		104								
2.	provozník	Wanda	3	35 1/2	22									
3.	provozník	Heron	3	3	22	3	6	1	1 1/2					
4.	mlýnský	Hořík	2	37		104								
5.	Chalupník	Furck	2	32		104								
6.	výměřník z r. 1777	-												
7.	Obecni pozemek	-												
8.	provozník	Cerný	1	29	22	2	4		1/2					
9.	provozník	Židovský	5	44		104								
10.	provozník	Reiny	5	44	22									
11.	Obecni pozemek	Wanda												
12.	provozník	Hořík	9	39	22	9			3 1/2					
13.	výměřník a zemědělský starý právo	12.												
14.	provozník	Wanda	2	22	104	1	2		22					
15.	provozník	Cerný	4	26	104									
16.	Chalupník	Wanda	2	32		104								

a dávek na roční plat porážčím (z. 1777).

Nový stav														
Dělníci placeni podle nové smlouvy:														
Dělník		na robotní pozemky mimo zastavení na robotní pozemky mimo zastavení				na kůlně stádku, poplatek z mláčky z mláčky				dávky na panské náležitosti				
Dělník	Hodnost	jméno	staré		nové		staré		nové		staré		nové	
			1	2	1	2	1	2	1	2	1	2		
N ^o			1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
3	34		4	16	5	38	5	5			22	24		
			5	21	4						26	4 1/2		
			4	15	23						19	23 1/2		
13	7		5	26	12	2	14	3	1/2		36	50		
1	10		4	14	39	2	22	1			19	29 1/2		
			5	25	24						30	24 1/2		
			3	9	9						12	46 1/2		

Připčet roboty i všech obyčejných věcí
na peníze byl přemýšl na základě určité
posunků, průměrně 1/4 krejcarů a 1
měřice, sdalupinovaných podle konitních
tů. Tento nový věnování plati abotiční
zahusoval v sobě jako robotu, tak
dosavadní úsola peněžité i Paulky matu-
robní. S onou abotiční byty spojily
pro potřeby různé výhledy — stali se
suoobdružnými potřeby.

o náboženských poměrech r. 1775
viz I. díl str. 292.

1781.

Patulek v 1. listopadu 1781
zrušeno rozhodnutí, t. j. nařizeno, se pot-
řebám nepotřebují na přístě k smátra,
máveční se zrušena a ke studiu svo-
lemí učnosti a že se může bez vo-
lení práva mystěhovati. k nás se ale
tak již stalo před víc než 1/2 rokem,
od 11. 1777 při abotici.

R. 1781 počala se vácetlem
listopadu vlná živa a trvala až do
největšího hojise mál. rohu.

o vzbouzení tolerančního právu
13. října 1782 sešlo se v okolí Víle a
22 vesnic 130 rodin, totiž v Víle, Bukovce,
Hrabíně, Krasavě, Hřístě, Prase, Větrná,
Votce, Sopce, Hrabíně, Stá, Karami a j.,
aby se přilicili ke konfesi helvetské. R.
1782 šlo se vikariátě katoláckému 3287
katolíků a 34.209 katolíků.

Kdo chtěl vstoupiti do nové státní
muvé, musil se osobně přiliciti do
konf. prosinec 1782 v určení na rámech
paroláckého. Tam káňdy obdržel „re-
cipse“, že se k náboženské helvetskému
přilicil a medno nejvyšší císařské na-
řizení v 2. ledna 1782 „Křáděho tětvy
náboženské ani domácní ani v cizině
vyhledávati“.

Kdo hořal v církvi katolácké vst-
stoupiti, musil se předem potřobiti vst-
něčímum císaři na katolácké fari.
čel tam přijiti. Hx.

Ke zprávě o vinitaci far 6. 10. 1782
y. Haze, vísavna krasovelského:
škola v Víle je totiž na správnosti
a vinnu kousi. / v ep. 22. led. - 21. 35 / I. 1782.
297)

1782.

1782

Útvořeno místními myslivci r. 1782 jako komi-
sari v pohraničí císaře Josefa II. Dále učiněno:
Běla, zejména hromu a farního chvánnu
v Bělém, při farnosti Bohdaničské a o
lokalitě tato: Při Bělém filiálním
hostele vydlužili kříž stoupi na všechny
neděle a svátky rádně "chochlyby".
Po jde byl již první katolický misionář
Jan ~~Franta~~ ^{Franta}, před tím po 3 roky od
r. 1777 Jan Barmann, který nekatolické
křesťany pálel a katolíky rozděloval.

1784.

r. 1784 biskup kostel přestavěl
filiálkou Bohdaničskou a misionář Jan
Mrbánek ustanoven lokalitou.

1785

r. 1785 byla velká tuhá zima.
chodilo nepřetržitě od 10. prosince 1784 do
18. dubna 1785 - po 4 měsíce.

1787

r. 1787 utrpěl veska do zdejší
hospodry a skoro půl vsi vyhořelo.

r. 1784 učinil v okolí Běle velký úlov,
který natropil mnoho škod.

1788

r. 1788 byl ve zjmenovaně
farnosti uctěn dějinný chatej Holubský,

urozen 2. ledna 1749 ve Lovosích, zemřel
9. 12. 1839 v Běle: zjmenován byl křesťens
vzhledem k dělostřelce úřad.

r. 1792 postavena vlastní škola
v Běle, ke které se přičítaly obce: Běla,
Bukovka, Holubinka, Krasavice a Krasa-
vický (I. díl - školství) - str. 298-299.

r. 1795 doplácelo se na náklady
v Běle ze rámcového příkladu do státního
v hostelní pokladny přičítá část a dlužen
roč. 271 zl. 57 1/2 šetřicem. Většinou obce
k tomu přispívaly ročně 401 zl. 2 1/4 hr.

r. 1795 dostal se na vrchního
na název panství Josef Štěrnicka a hned
dne 18. srpna vyhlášen vyhlášen val,
byl doma všem konsentem a obyvate-
lům přikázal, že kdo by v panství
lesu listů hradit chtěl, tedy se for-
stani opovědit musí a za firm
24 hr. zaplatit musí. Za to poslal
eduli pro vyhlášení, aby se rádně
nepomazil v panství lesa nejedné
drvo užití. Když ale se něco opo-
vážil a porroven byl, tedy se k

1495.

Indulgence prámo do Chaudimí sdělán bude,
když se nějaký vyhledá míš na protokol
podpisati.

Obec Bielska - její kateřku (zosefinku)

rozdělena:

- 1) Lání Plac jest místo Plac obce
Bielské
- 2) Druhý Plac - Velký Plac nazvaný
- 3) Třetí Plac - Malý Plac ---
- 4) Čtvrtý Plac - Čad Váň ---
- 5) Pátý Plac - Za Krumm ---

Biela: 1495:

Pole	491 jiter	1.594 sáhů
Pšenice	186	516 měří
Kobil	5.010	516 ---
Jčmen	399	116 ---
Kves	4.644	---

Lesky 89 jiter 1010 sáhů

leso ----- 632' 53 centů

kolana --- --- 316' 10 ---

Osny 144 jiter 426 sáhů

Dříví ture' --- 32 564 sáhů

Dříví mické' --- 103 2064 ---

338

1496.

d. 1496 byla tak zplá rima, že
v lednu hulla ičkanka a v třeřrálovělo jar-
marku v Caroubiisk šti lidé do Běle pšoni.

na počátku r. 1499 byla tak hulla
rima, že led na úchůl a rybníčků byl na
3 lokte silný. Merglo od 28. listopadu 1498 do
31. března 1499. Měmo to spouští měřku oho-
řovaly lidská stavení. Potom náhle láni
bylo přímom velkých povodní.

Vešta láně 1499 pochodovali vše
dostavani na Francouze - v čememí.
obymatelsko unilo hway násobovati po-
travou. Ji všelmo, kde co bylo, vyjeli
(v zápisuk "vyřkali"). Měavitel' myšle-
myšl guntů byli mremi pro celi války
naproboanské až do r. 1415 naprobovati
domiri i spiatilene mořsko potravou
a júněžemí. - r. r. prošlo Bělow
dž několik set rajatých Francouzi.

d. 1801 čila Běla 237 obyvatel,
z toho 2 rodiny reformataných evangeřtů
a 3 řídkouké rodiny z čily - ostatní
něbož. židvsko-katolíere.
r. roku nářelů ke škole v Běle 75 sáh.
Káduní farruho hostela mělo 1.129 r. 26 1/4 kr.

339

1801.

1801.

Činný příspěvek k radničnímu vyhledání rodu-
povinného radničních právn, jen si lidé brali
do svých statků na úrok. U některých gruntů
u Pěle bylo právo "železná kůra".

Čestnosti po nározech se nedo lidí tak žle,
že mnozí hospodáři utkali se svých
statcích. Žena ne uspokojila mnohost no-
vé majetku. Byl to chudák, který
neměl ani na nářadí ani dobytka.

Byla mu od uspokojení nebo od železných
příjemů jedna nebo dvě kůry, za které
musil odváděti roční poplatek. Byl
velký, ale protože se musil platiti i když
byla kůra prodána, nebo i když se-
peněba, byl tento poplatek na statku
vyžadován číselně. Ženy a muži
musili tento majetek platiti za land se
je; nebo do druhé poloviny 1844 nezba-
nili, nebo jen zastupují měřeny.

Králové kůry "na nájem" (zvané
proto, že byly dávány za nájem "pacht"
do nájmu "pachtu") se dostávaly
k radniční obřadní komitě. Radní
dal toto právo "na nájem" a odná-
šný poplatek ukládal do radniční
pokladny.

340

1802.

R. 1802 přišlo k tomu, že Pěle:
Hraběnka Pěle a Pěle, s kým Pěle před
tím do školy nechozí.

De katastru kom. granatů Pardubice
hého na rač. XIX. stolu měly vyložit
u Pěle a sousedních kósoch výměry:

Kováč	1 3/4	jitro
Henné	3 1/2	jitro
Prostřední	Pěle	1 1/4 jitra
Čarjáci	Pěle	1 jitra
Verhák (u obřadny v. čimny)	1 3/4	jitro
Starý	5 1/2	--
Bobříň;	1 1/2	--
Kaborskej	4 1/4	--
Fihelny	2	jitro
Břížinský (u Pěle)	2 3/4	jitro

Čim u těchto dvou statků byly:
Pastva u měřena Henné 2 1/4 jitra,
Stará obřadka, Čarjáci nad měřeni-
kem Pěle 4 1/2 jitra.

R. 1804 postoupil chatě Křato-
chut místo pro stavbu nové fary a zahr-
du, náležející obřadně měřeno k kóse
radničního pole jinde. Fara (lokali)
mystoušena měřeny.

341

1804.

1804.

Starou faru, Dušní ep. 33, obdržel do
nájemného klouč a hospodářství kloučové do
r. 1876, kdy prodána Balároni (předtím
Hrabě z č. 43). (I. D. st. 323 a 224).

Roku 1804 naryženo a provedeno
nové očištění a přístavění domu, které
tím provedeno. První starý číselník nová
(tabulka) viz na str. 342.

342

Tého roku vyhořel Bartoloměj Dvůr,
ep. 11. a Václav Koudrma ep. 12.

Leto mokré, lištiny, velmi špatné pro-
du, která odnesla mnoho dobytka. Prácha:
1 stých žita 43 fl. 2/3 (stých sudské míry) - ubra,
(škoda se tímto ztratila sájm), 1 stých pře-
sice 44 fl. 2/3, ječmen 14, pšeno 20 až 26,
ovs 15 fl. 2/3. Do menších ukvírcích vojákem
matal hlad. - Vojáci mohli jísti cojn.
Další rok opět velmi neúrodný.

Svalbní smlouva

Leto Pavě 1803, dne 10. měsíce
činnosti staly se smlouvy svalbní mezi
Janem, poručíkem synem pro chatějí
Hraběho z vsi Dvůr a neústavě Klau-
diovou, Dušan chatějí Pulpanova z vsi
Vosie následovní:

Děna sobě nadjmenovaný Jan
Hrabě Klaudiv Pulpanovou na pra-
vou, věnovan a upřímnou manželku,
stloupi s ní až do smrti živ leti s
Hrabě Jan Dvůr všemohoucí jí vs.
krotce ule na dlouze s ní nedětkého

343

na věčnost povolati ráčil, že ona nevěsta
její nepřirovné naměření was narpáték a mimo
toho z jeho Dědicovnu práveu pro svého sta-
čatiji Klykharovi obdrževé hospořizy a celo-
ročníu gannkuro ve vsi Běly pod № 14
následovní věno obdržiti má a to.....
.... (pokořizy)..... v sumě 1990 fl.

Nápořizně lezane sobě Kostěrina
Přilpánová nevěsta, tchož Janu Klykharu
za práveho věruého a upřimného man-
řeba, sličeuje s ním až do smrti živa
čiziti a klykharu ji Pan Běh věnuohor-
ci leudi na Doroze neb na kradec a
mimo nevěstětan na věčnost povolati
ráčil, tchož on živek následovní věno
obdrží ---- (pokořizy) ---- v sumě -- 1990 fl.
z toho na kotozich penězich -- 1600 fl.

Na potuzení toho věcho, že tamu
tak a ne jinak jest, neoproměny se
ty svatební svoby u přitornosti máš
z obzři strany Džoža Samyčch svědků
svatovorněv poděpsati, což my tu hř-
koliv potřebo. kade náležiti vyvědiciti
sličeje.

žijí se v Pardubickém Dru a rotau
svrhupovaného stalo.

Václav Kallík v Bělí
Jan Švorant ze Šopče
svědkové

Jan Klykhar
nevěsta
+++ Katerina Přilpánová
nevěsta
Kati Přilpán
sle nevěsta,

Čuskuam: Bylo svatební smlouvy se
svědkově schvalujavo a do knity svatebních
kontraktů vřeti se poukazuje.
V právnomočnosti Pardubice 19. žuli 1803
y. Štěpěha Bened. tti. justiciar.

Roku 1805 byl jeden z nejnerodněj-
ších. Leno z hladu až smřičovali. Z
mandle žita řchutec a nejprknější
některé věno málo supalo. Kteru svatobný
rok. V následující Dolo věleuie stouply
eny všech potravie velice a hlau se všude
objavoval.

R. 1807 byla rdejší lokalie pro-
stárina za tamu chřístovon. Přičt Dru
obnověle oho 2000 v cel' samosti
Stalo se tak Dvorskuju Dekaretem, máš
sonyji fany náleji o r. 1807. Nabož matie.

1807.

Paríž v epri řev 1806 pokračil v svému
14ti denní "dět", epistolní rátopno obilí, pokud
ještě existalo na poli po žitné řev. Kvůli ani
v Dubuň lta nebyla polním pracem připravena.
Larvé dny lta 1807 úspěšný nebyly, zejména
muskem přičasnou řev a v Dubuň lta
r. 1808 epistolní mchro.

1808.

V květnu, červnu a červenci r. 1808 se
rodávala od proustru mezi chudé prořvané
mušky, je soupravu chudých, unavených
na fáře. Na jichého připadlo 5 liber
26 1/2 lotu. Keromě toho obdržel každý
11 krejcarů hotově. - Každý nebylo možno
schvat ani při 20% mchru.
Dochvilka (černý) chleba, 20 1/2 lotu těžký
stát 24-30 kr., kvece 3 kr., líba tvarohu
4 kr., másla 24 kr., líba houčilo masa
12 kr., škopného 10 1/2 kr., maz piva
10 kr., kvece 30 krejcarů.

Práce byla stěžována srovnání
mládku k vojisku. Byla však možnost
se vykoupeni. Výchovné káse o vojny
bylo 150-200 státek.

Dobře byly peněžny vozy,
hané státu na příjez s jistě lépe
zaplacení státu srovnání kové, pro

346

nich byla velká popláčka. Vojenský káse
se kupoval na 450-700 státek. Každý
potřebil byli zaměstnání srovnání vojenských
potřeb na český jil.

V květnu a o svátku před lechoobřobou
ne existil jidru káse v Pardubic srovnání
srovnání kolaturny se službi vojenské. Pří-
jeví srovnání srovnání pro existenci v řevu u
vyklatě. Co jakékoli káse v Pardubicích
srovnání existil srovnání měřeb.

Vápnové vyřaje válek s Napoleonem
srovnání se stát kvece srovnání srovnání Dani,
srovnání srovnání miseri a srovnání srovnání banko-
ceti. Roku 1809 a 1810 srovnání byl
kvece kvece státu srovnání srovnání
srovnání, srovnání srovnání srovnání srovnání
srovnání srovnání se srovnání srovnání
pohledu. Že srovnání kvece měl být
srovnání kvece, srovnání. Bylo kvece-
srovnání srovnání srovnání kvece srovnání
penězi.

Při tomto státu se v roce 1810
100 státek v bankoceti jil jil na 25
státek srovnání, v mchru r. 1811 na 11 1/2 st.
Kvece srovnání se stát pro nedostatku
srovnání na srovnání bankoceti srovnání

347

1809/10.

1811.

slatni banknot. Dne 15. června 1811 byl vyhlášen císařský patent, jímž se cena všech ruských banknotů i měděných peněz snížila na pětinu povahy hodnoty. Častala drachota slyšením cizího slova. Ze průměru, jakým se uchovávaly peníze. Štát pokoušel se o častější peněžní rovnováhu vyřazením nových. 15. srpna vyřazeny 100 ruských banknotů 20 a 50 ruských čísel, potom 100 a 50 ruských na místě ruských 20 a 25 ruských banknotů.

Měděné mince byly poschovány, takže krejcar zmizel v oběhu, až když v r. 1812 vystoupil krejcar na euro představen, zase se krejcar objevil.

Krátko před tímto finančním převratem částice prospěl, alestí v r. 1811 platili voláči své platy vlností v sajních a to o 60% méně. V též poměru klesly i platy, srovnání nákladů na robotu po prohlášení voláče. Lapinové sajní, kteří se museli dělit na polovinu ba i na čtvrtinu, trvali až do r. 1812.

Čímž to bylo nepřiznivě počínání. Konec 1810 bylo velmi suché léto, potarivši

vlnitě sklizeň sena. Stejně suchou myšlel rok 1811, takže přirodili i neurodu obilí. Sklizeň končila se těžkou v činnosti o sv. chová chov. Proto mladiny velice pochová. Činnosti drachota trvala až do r. 1812. Konec přívěse byl že průměru až za 100 ruských. Činnosti 1812 slyšely se cizí platinu průměrně o polovinu. Roku 1810 byly pronajaty všechny země prozradily a sklizeň nájmů 1820 sl. 51 krajem.

17. a 18. června 1811 byla měřována vrahůvkou v Běči poprvé směřovat v. činnosti království. leiskupem p. v. Holomati.

V r. 1813 a r. 1813 postalo Běchou několik transportů vojska a na 6000 vojáků, směřující k Praze. Dochovali že též Rusové několik dní a nocí na Francouze. Vě vsi nezástal žádný státní dobytek, vše muselo na přepůjče. Též obilí a seno sekvirová na vlnitě muži srovnání. Vše musela dodávati usly na maso. Konec Rusové mohli dobytek sekvirati a vše spluměriti. Zapsáno: Dozvědím toho paného roku 1813 ruskouj čin Běch baroněho činu se dočkatí.....

1813.

1814.

21. Dubna r. 1814 vyhláše č. 4 (míst
Přípravek), chalupa čp. 3 (Lhdy, Karolochů),
čp. 6 (Dus, Douba), ve farni chlév a platy.

1815.

Po Napoleonovi návratu z Elby 1. 13.
1815 ubírali se zde ve značném počtu do
Francie Rusové. V květnu a červnu zde
protáhlo 40.000 ruských vojáků -----
Do zápisu: "Krasnouj Lav Bilik takového
časů nás i našich protáhnou se dočkatu,
pročítají jevo každý shaz náši vesnici
mnoho marši Du pro Du ve Du i v
noci marničovali a přes noc a hosti (jídlo)
po 15 mužích se kvartýrovali a všeho
jme jiné Dál museli. ~~Časem~~ mih'
páni soustě, co jme počítat museli,
když tak vojska starze i neště počítat
ve Du v noci bylo. Spát jme ne-
mohli v takovém strachu a ouzkoštěch,
nebo ležtím vyhrážovali a také dosti
leli. Každýž sobě pomyslit může,
co tuhá cizozemského vojska Doležilo
jinnost může."

Po bitvě u Waterloo (18. čunna)
Lhdy trnou opět ruské voje la Dunom,

350

pečovat, jinde, Doležilectvo - v říjnu a
listopadu 1815, v síle 50.000 mužů.
Sníže obyvatelectva se zabočováním a židů
ni žialo opět. Při tom jedno z počta-
něk instakle hubání rapně vyčtari
Kamusalinovi, čp. 9, stobok. a; Do imi
r. 1816 byl velký hlad, protože vše bylo od
vojska vyrabováno a Doležilo vzal. Leidi
se židli trawo a v ledu mřeli.

čp. 23. 19. - 20. 1. 1814 - 21. čunna
gra Jan Kamusalina De zápisu 214/24. 2.
Kastuk, tyto od bratra Kabanu Kam-
nalim koupene sedláckého statku 66 mř
5 1/4 m gruntovní sístevnosti. Když ale
jín a jinou gruntovní žinnosti započatú
jst, tehdy tuto žinnost ^{23. 2.} jak
stoji a leží Kabanu a Doroti Posuonim,
manželim ze vsi Suhl
za sumu --- 7.600 r. ml. čisla
(zápis) -- (na Dvita násobit Dviti).
prodal --- proti vřadimův rapmanová-
ni vejimůvův vřadimův Doležilo práva
pro vše nezanechaje - oprodal.
Povinnosti:

Kamusaliněuské Danc a pojivdy

351

K. I. Dán
str. 124 č. 9.

1814.

De ubaradnu' subrepanctue

Obcni povinnost: De Dosaadního zpisobu.

Věcnost: De robotního aboličního systémového kontraktu na místě robačů.

20 Domo 3 zlaté, 20 gruntn 14 zlatých 43 1/4 krejcarů -

2 tih 1/2 podle nejvyššího Dekretu v Dobrušce vna obli' na prauký spjechar aduádit.

Věcnost: potřebovaná protažni' a mčeni práci na háže mčizeni proti ustanovenému platu osobně konat.

za kupni sumu lnel proložit 5.600zl.

Dotaku' 2.000 zl. Do 1.1. r. 1817

Doplatit.

Povinnost za 1/3 řelizni' tarany 5 zlatých 30 krejcarů roční.

Stavení jak stojí a leži:

v mělnici 1 stěhl, 4 lauce.

1 miz, 1 penk, 1 tarany.

Často čito, směska, knoach, praso, vika, exople (brambory) na půl kčidit - na poti na pčiče v knoach rasáženy. -

kanifikace, -----

za magacínský difunkty a transporty: Dodaati Do skradit' nojnstých Do Hradce.

Světlice se 4 okny, kamny, mělnicem, pčiči chleboem, kamnicem, siri, 2 m' knoachy, kamnicem 1,

mástele, řegama, cháv hravský, v másteli stěka ---- stavení ve včeno Dobruš.

naproti mělnici, siri, kamora, kronleka s podlahou pčremem, rámkem rapadi-tyru, při tom řegama, Dole 4 zavěti chčiva, 1/2 1 moli, chčiva.

črub, při něm kčiva.

Starola na vozbi s 1 mlaké a 2

pristoboky - Dole.

Studnice končena s váham.

Čakoda švestkovin mčizeni

pastište za starolan.

Čakoda 4 leta, valach 10 l.

mil tajny, hrany Dajni 3, mine pčemena, 4 proula, 2 miz 1, sepio 5 ----- atd.

v r. 1812 -- 100 zlatých stěka

milo kolnolu 244 zl. 5 l. kn. mělnici měny (sajini).

Doky 1812 a 1819 velni suke.

1821.

U rohu geuldigeru č. 44 mají v
roku 1821 německy psaný propozitční
list v vojny. násled. osobu. na 1. straně.

Popis osoby

Uvítá jmenovaní vojín jest prostřední
postavy, černých vlasů, světlých očí, vel-
kého nosu, pravidelného širokého obličej,
nemá žádných zvláštních znamení,
mluví řečmi: německy, česky, židovskými.
Jmenovaný má povinnost hlásiti se o
pros až ve svém rodušti nebo ve své mch-
nosti.

..... (užitno)

číslo 1821

st. l.:

Rakouský císařsko-královský národní píš
číslo č. 21 - Albert hrabě Gyulay.

Vlastník tohoto propozitčního listu,
rakouský císařsko-královský vojín bez charge
Fojer's geuldiger,
narozen v Kimmunicel, panská panství Pardubickém
v Čechách, chudinském hradi, 18 let
starý, židovského náboženství, svobodný
zaměstnaní: bez užitného zaměstnání,

stejně v rakouského císař. král. č. 1821

.....
Chajer Batalions Kommandant

v roční zasloužilosti č. 41 máji

V

orzejger dieses Abschiedes, der Desterreich. K. Generalmajor **Johann Baptist Seidltzger**

geb. von **Joseph Carl Seidltzger**

in **Wien** am **23** Jahre alt, **Religion** **Katholisch**, Standes **Major**, Profession, hat bey dem **Desterreichisch - K. K. Allhöch. Hof. Infanterie Regiment N. 14** durch **18** Jahre, **18** Monate, **18** Tage als **Adjutant** gedient.

Nachdem derselbe in Gemässheit **seiner Generalmajor** am **23** Januar **1821** Regl. **1821** keine Entlassung aus Desterreichisch - K. K. Militär - Diensten erhalten hat, wird ihm zur Bestätigung

Es wird jedermann nach Sta. desgehör erfucht diesen verabschiedet Desterreichisch - K. K. **Generalmajor** aller Orten ungehindert passieren zu lassen und ihm auf sein Ansuchen allen dergleichen Vorschub zu leisten.

Gegeben zu **Wien** den **18** Februar

K. K. Desterreichisch-apostolischen Militär wirklicher

Major **Karl Anton Comman**

[Faint handwritten notes and signatures at the bottom of the document]

ramestruini: bez miltich ramestruini,

stouží v rakonského cis. král. banova
Heitschery pišho pluku č. 24 a v Allanta
hraběte Gynlay pišho pluku č. 21 po
pět let v misini 3 roky jako vojni bez
harmosti ušně a poctivě.

Postno zimenomaj v soultose na
rizuni myvohého geverda Comda, Datva-
nilo v Praze 24. ledna 1821 R 996 a
předehranjeji superabitrace, provedue v
Praze 26. ledna 1821 pro skolegost prami
a mykleni ušně a jako skuteky inva-
lida, na jeho žádost obdržel propu-
stěni v rakonského cis. - král. vojenskych
služeb. Jest jemu jako pobuzeni
..... kulo propoustěni list
ušně.

Žádají se aby tohoto
propoustěnilo rakonského cis. - král.
vojina bez charge (hodnosti) všecha
mista bez předehranjeji nechala pro-
jiti a jemu to jeho žádosti ušně
potřeb poskytla.

Dáno v Her.hradci v miora r. 1821

čisto mit. rak. aposto. majorat
Chajrab
Chajrab
Chajrab

l. 1821 získal de svátost sv. čimovaní
biskup kněz Kádouat.

1823.

l. 1823 byly velice mrazivé. Po něm
nestala léze obilí.

1824

19. srpna r. 1824 vypukl ohně u
části 29 (Dvůrův Hornáčkovo, tehdy
Příjemovo), od toho chytilo a vyhořelo
někdyž část 30 (dvůrův Jirábkovo, tehdy
Čimovovo). Protože fonkal západní vlna,
přenesl se ohně přes cestu na č. 31
Lančárkovo - Dvůrův Pátek a na obec
Dvůrův č. 36 (Dvůrův Vrátko a Lančárkovo).

Těhož roku 1824 vyhořela
část: 27. (Hornáček - nyní Chalváček)
28. (n Chalvěch).

1826.

l. 1826 byly prudké deště.

l. 1829 velká žně. To jara tak
mokra, že nebylo možno dlouho žezeti. Šelo
se až o říjnu vše. - krosa mála.

1828.

l. 1828 velké propolevé grmit č.
20. vyhořelo Příjem - nyní Lančárkovo.

l. roku 1828 na škole místo
nárovné stěha šindelová - nákladem
velikosti.

356

Starou s Anulomým grmitem č. 20
vyhořel dvůrův Lančárkovo č. 19 - Dvůr
Lančárkovo a obec Lančárkovo s parčíkem,
kde býval žid Silberstein č. 18 - nyní
po Lančárkovech zj. Lančárkovo.

1832.

Stalo se na sv. Bartoloměje 24./8.
1832 hvozní povětrí a bouřliví, takže
malšíkové stavení zůstalo nestáhnuté, některé
bylo i rozhořené. Obilí na poli bylo roz-
tráskané na řepku, stromy přelámané
a vyvrácené. Lančárkovo nebylo takového
povětrí a bouřliví.

Smlouvy svatební.

folio 306.

Lože Láze 1832 - Dne 18. Dubna!

Staly se smlouvy svatební Dobrovůlův
a nepřítelův mezi Josefem, poručíkem
proletářů vlastním, synem po zemřel-
ém Karlu Perným, chalupníkem ze
vsi Hněle, jakožto křesťanem a žemé
ze Amson, 20 let starou, vlastní
Dvou Václava Kádoua, familianta
ze vsi Příim, panství příimského,

357

pod zastoupením svého spolupropravce
otec — jakožto nevěsta v Duhé straně
následovně:

Předně, žena sobě Josef Perný, řečník,
Anna Hladimírová, nevěsta, za pravou, věrnou
a upřímnou manželku, slíbují jí až do
smrti věrně a upřímně žiti a
hládky ona jemu s věrností a vědomím
svého spolupropravce otec Dítě psané
matloni unesení (něco) do rávněho hospo-
darství ranist uložena, tak naproti
témuž:

Žna on řečník, Dk v říze gumtar-
ní " Lit. It. fol. 515 utěleného
právního přiknutí a dne 3. března 1430
smlouami vlastně chalupecké živnosti
pod 1/2 (čís. 2.) 20. v. v. v. Dítě s
přímáje jímí symé 15 1/2 větel
ustikáník pozemků v

šamkou smie ... 1000 z. v. v.

(která jeden list on st. platěch v. v.) ji
nejenom spolubastnost té samé moei
tito mlauvy matloni věrně a sepionje,
nýbrž mimo ohlonei nevěstinného Dítě

posouzeného znamenitého přínosu se rovnají
za Duhé by nastávající manželky Anně
Hladimírové věrně a chlad. Hladimí-
rovu, manželku s až do smrti a až do
chování živnosti pod č. 20. v. v. v. Dítě, má
sledovní křídločnou věrně a chlad. a
ohlonei Dítat:

Byt pokojný, depy a světlý společně
s hospodářstvím, jedním komerem, a jejich
živnosti jeden korec přemě, 4 korec křita, 1
korec jěmure, pak 15 liber uněsta a 15
liber tvarohu, Dítě v. v. v. s až do sv.
Váchanu každého roku Dítě 1 říj. Dítě
veliká nevěstinného, pak na místě jěmure
ráhamu pro utěpk a jedného ráhamu pro
len Dva stahy konvenční mince nebo Dk ji
nějného kuram v šajmek platit.

naproti tomu

na třetí: Předně žena sobě Anna Hladimí-
rová, nevěsta, téhož Josefa Perného, ře-
čníka, za pravou, věrnou a upřímnou
manželku, slíbují s ním až do smrti
věrně a upřímně žiti a hládky on
ji spolubastnost nadřecím stovským
chalupnické živnosti pod č. 20. v. v. v. Dítě,
moei této mlauvy matloni ulož-
pěny, tak naproti tomu ona jemu

následovní je od spoluprodeje svého otce do hospodářství měl ubytkuje protiveno do spoluvlastnicku protiveny, a upisuje a to v hoto-
mych peněžích hned po svátku

manželství	-----	600 fl. konv. mince	
z hraný	-----	36 fl.	--
z jatanis	-----	4 fl.	--

Suma nevěstineho mířim 640 fl. konv. m.

208 folio 306 20. - fol 313

Josef Anna Perny

čtvrť. S tím z obou stran Dobrovolských naroučaním, že kdyby z nich nastanajících manželů jeden z nich by zastavil spoluzpůsobení dětí předem umřel a žádný bráta neb poslední vůle nevůnil, v tom pádu na jiné porůstaly manžel neb manželka všech po zemřelé straně porůstaly jakéhokoli jména mohovitosti s vyjimáním Okl. M.O.P. § 1253 samostatně zahužného 4 ho zku uplyním Dětem byti má - za
přátel, že tato svatba učiněna Dobrovolských a nevěstě s Dobrovolských předložim se

staba a po stáleu Dnebovinské spojím ne-
umětelná byti má, jest nás a Dnebovinské
podpis, již mile, by do knihy gruntovní i
nepřítomnosti naší stěbné a také patři myma
memaris leyba

De Pěty Dne a rokem svatku psaného.

Jan Štěpáněk z Krasic, svědek	J. Perny, ženich
Jiří Šolta ze Chotky z Přelouč,	+++ A. Hořava

Dožadavky svědka	nevěsta neměje
Václav Štěpán ze Světlava --	přáti Dožadava a
	podpisu V. Šolty
	ze Světlava.

1808 str. 98. - I. Díl.

V. Hořava
oče nevěsty

1835.

Roku 1835 učiněna nová farní pro
školu v Pěle. Podpisání: vrchní rytíř
z Holanovic, šlechtického J. Perny a
mýslar Pěle chalaj Kratochvíl.
Přítel školník Dítka byl t. r. 1850.

Do roku 1835 se stavělo bez plánu.
Do 13. stělní stavěti svědka sám eeli stavěti
pozřěji pak stále stavěti navštíti šolaj a
vrchní. Všechna zjedoba stavěti byla
konvenise a škola, v níž zarmamován po-
čítka stavby, jméno hospodáře a šolaj.

1836.

Katastry a j.:

V r. 1836³⁹ dokončovai se u nás státní (státní) katastr. Všechna³⁹ quicra byla nyměřena trigonometricky, při tom byly makrosleny parcelní mapy a provedeny popisy všech parcel. Hned při měření byly kresleny polní měřítky, udávající pro každou parcelu její hranice, druh kultury, jméno majitele a název polní trati. Doplukeno map jino parcelní protokolů, obsahující čísla parcel, její polohu, druh kultury, kvalitní lístů, plošného nyměru, číslý katastrální nyměru, dále seznamy obytných domů, výhazy o kulturním upotřebení půdy, seznamy majitelů, pozemkové archy pro jednatelství majitelů v hlavní knihu územnosti pro celou obec. - Při r. 1840 provedeno přepřacování katastru a po r. 1846 ravněna stála evidence katastrů, prováděná u nás katastrální měřičským úřadem v Pardubici-čích. Změny se zakreslují do map.

Člové pozemkové knihy založeny podle zákona z r. 1874.

Pozemkové vlastnictví je vprukon

h reméditkové právi a tím i to pokraču h reméditství.

U starych Čechů byly měřítky kus půdy spůsobu celému rodu. Také byly byly zakla-
dány vsi, přistato tato spoličnē hospodářství a byla ravněna ravněna souhrnného vlastnictví.

Člové vlády vchovostu koho zřizují bylo však toto souhrnné vlastnictví u porůvaných omjeno tak, že pán, vchovost, byla vchovostu vlastníkem i těch pozemků, jejich porůvaný nyměl řídití pro sebe.

U porůvaného bylo vlastnicku jen přeneseno, ale mohl se rahnouti a státi i pozemky jak odhazovati nyměru Dětem. Ale i v tom případě, neměl-li podle občinského práva hospodáři přímých Dě-
řin, státi po jeho smrti připadl vchovosti. Dále mohla vchovost v mě-
řítých případech hospodáři rahnouti se státi, rahnouti, hospodáři-li špatně, ale i někdy si mohla vchovost najíti rahnouti nyměru.

Znovu byly byly poměry správně nyměřené, jako po třicetileté válce, byly státi někdy si mohl rahnouti a jen rahnouti h přerou Dami a h rahnouti

Historie z. j.

1830.

robot, stalo se v Bělé několikrát, že hospodari pokleli takovýmto vlastnictvím a se stáhnou z ní. Ale jistě si lid zde návil porouchaného vlastnictví. Mnozí smysly venikaly spory, když spatřili sousoší přerodávali meze, ale i tam, kde byli sousoší správná, často se zapomnělo, když správně jde meze nebo hranice mezi pozemky.

Dus se v takových sporuých případech nakládá s porouchaných knih a s katastrálních map, kde je přesně určena poloha, velikost i vlastnictví každé parcely.

Na porouchání hranic a meze byly měny listi měření tresty. V 13. století, kdo byl přistigěn, přibrádvaje z cizích pozemků, musel listi pokutou vola, šikalo se tomu "mezni věl".

Lozdeji byl určité mezni soud, který rozuzoval spory sousoší o meze. V takových případech byly k soudu přivolány sporné strany, a svědkové, obyčejně starší lidé ze sousoší, aby posvědčili, když hranice mezi pozemky podle jejich paměti měla. Postupovalo se dle měřících umění.

Kožni soud zde ranil po změnách, prováděných po výzvě zemského r. 1624 (v době počátků české) jako soud samostatný a mizní spory se vyřizovaly před výročím všeobecného soudu (viz výše poznameny in praesenti přávní o soudech a po). Výzvě čas byl ještě uchován vzhled měřících písok, ale ranil také koncem 17. století.

Chisto nich se vyjímá jiný sloveč; totiž každoroční obchůzka po hranicích pozemků celé obce. Účastnil se jí měšťané, kováři a všichni sousoší z obce. Šli po hranicích, sledující, stojí-li na svém místě hranicní kameny a stromy, na nich byla hranicní znamení. Kde strom padl, nebo kámen byl přenesen, zasadili nový. Také panští měřníci vykonávali často prohledky po hranicích panického majetku.

Protože celá hospodářství i zimo-
tiné pozemky měnily poměrně často svého vlastníka, lidé vřídili, nebo i prodávěm, bylo třeba věsti v přehlídce také majitele každého pozemku. Takový přehlídka byl veden uchnosti v mládežích a pozemkových knihách.

Katastrální z.

mladá měla možnost předsádní k svému prospěchu, neboť si tato napísávala všechny pozemky, hřbitov velikost jejich grunty a ploty, trávníky a rožnaty, jiných pozemků byli povinni. Do čase byl mladá stvořen, totiž do nové knihy byl zase napsán stav pozemkové majetku v té době.

Jiné novinky byly pozemkové knihy, zvané v 16. až 18. stol. knihy purkrabské a gruntdomní. Většinou si nic také panské mlynářské, ale předsádní v majetku panských, jiných bylo také možno, aby se měřičstvá při měřeních do pozemkových knih, což se dělo o výměrných soudcích obzemích.

Od r. 1874 jsou pozemkové knihy vedeny v starších domcích, jsou ovšem mnohem přesnější než byly starší knihy, které napísávaly jen souhrnně celí statky. V nových knihách jsou zapsány, celí statky i jednotlivé parcely, všechny změny, v majetkách a zadlužení.

Do pozemkových knih byl zapisován pouze majetek selácký. Pro panský majetek byly knihy vlastní, které byly vedeny

v hlavním městě pro celou zem. Zmínováno se rovněž Desky.

Prostředkem byl Doplněk pozemkových knih panských katastrů. Katastr je soupis půdy v celé zemi, podle něhož se měří pozemková daň, dříve se říkalo "země" (země úrad) - potom kontribuce a později daň. Daň se platila statku na rozlohu a plati, které pozemky dávali měřičstvá jako majetkové měřiči úrad za své pozemky.

Daň se vyměřovala někdy podle počtu osob, jinou podle počtu domů (t. j. obytných stavení) a pod. Pro vesnici bylo nejvýznamnější měření daň podle počtu a velikosti hospodářství. Pro tyto daň, zvanou pozemkovou, vešlo rády v obzvy, že každá země byla placena jen z pozemků seláckých - rustikálu, nikoliv z pozemků panských - dominikálu.

Článek - li byl však tato daň vyměřena tak, aby všelma pán selácká byla zdaněna, bylo nutno mít přechod

Katastry.

víceh pozemků v háje' obci a u háje' mělosti. Spočátku se to dělo jen zcela příležitostně. Bylo méně, když má statek háje' (háje' měl průměrně 60 akcru, ale mohl mít i 90 a jiný počet akcru) nebo pozemků.

Větší přesnosti malý by tyto souhrny týkaly se třicetileté válce, kdy císařské potřeby vylácelo na tom, aby úharem nemikal žádný kus půdy. Tyto souhrny mají již jiného katastru. Spočátku (v 17. stl.) spínaly jenom půdu velkou, v 18. stl. byl sestaven i katastr pro Dominikát.

První katastr z r. 1654/55 se jmenuje beni nula. Obsahuje popis vsí, mělosti, jiné hospodářské, hmyzí rozsah pozemků a jiné věci zjara i na podzim, počet Dobytka a j.

Dále jsou katastry Cherpiánský a Josefský. Spínaly opět jenom půdu velkou, která podléhala úharami a to více u háje' obci podle mělosti měden popis polí a také počet Dobytka, čísla a oběh mezi prohláskami a j.

R. 1745-49 byly souhrny obce katastrální (zde Pěča a Kraslice).

368

U toho byla zmíněna také půda, náležející úharami také hmyzí výnos. To měření bylo nepřesné, prováděcí je seřazení za rozemí měření. Byly naměřeny parcely, totiž háje' pozemků, jeví bylo pro sebe úharem a na němž bylo měřítko. Druh polní kultury, byl udeh jako parcela pod vlastním úharem.

Umi tento katastr se neuváděl pro přesné měření pozemkové půdy. Půda se objevila potřeba, aby úharami půda byla změřena přesně úharami měření, výsledky měření byly byly seřazen, ale také byly byly úharami podrobné mapy pro každý katastrální obec. Tento katastr dostal název úharami, protože měl již úharami státní měřičů (viz str. 362).

R. 1736 u obce Chalabínka oběhala od Pěči ke Chlívěni.

R. 1737 dne 15. Dubna vyhořelo č. 6 (Půdy) úharami 4 kusy úharami Dobytka, 3 kusy, všechny nepřesné Dobytka a úharami, jeví úharami.

369

1836.

1837

1838.

vojenský kůň a vojenská výstroj a šestnáctiletá provážka. - u č. 31 (Přelot) vyhářena stáda.

č. 1438 byla velice tuhá zima, proto mnoho věčerníků přišla silně bojíka. Již začaly tepme i syrna. Špatná zima přelot podpáruvá, přelot samá metlice, málo syrnala. Fámice hrozně sítěné, proso žárné - 4 rok.

1839.

č. 1439 dokoněno katastrální měřování. Věčerníci silně kumpoliti, velké škody.

1. r. stavba starého mostu v Přelotě.

1. r. začata stavba silnic v kamene Pardubice - Chlumec. Na silnici pracovali podle žanzaru robotě. postaveno v r. 1847 sedláci se srujeme protahy i mraie přoze na nepotahy propátek a vesmír 3-5 lidí vykalených. Pamtní parombické přispělo hmoton a řemeslnou právi, postavení tažnou a mraie právi.

Karolo také se stavěno silnic Přelotě - Přelá - Poměnice, t. r. změněna. Od Přelá k Hoabíně postavena do r. 1848, a Hoabíně dále 1867 (2. I. str. 19.).

Obecní seznam a č. domů r. 1839:

číslo	1. ---	Přelá - fara cirkve řím. - katol.
"	2. ---	Doma Kárlav r. č. 11.
"	3. ---	Kučelny Jan
"	4. ---	Šepánka Josef
"	5. ---	Kofolek František (vojáku)
"	6. ---	Leuný Josef
"	7. ---	Šimval Josef, patřilo mu školovním, ale šimval hospodář a v. 1844 odhospil.
"	8. ---	Švalba Josef
"	9. ---	Kárlav Párua
"	10. ---	Vyměta u č. 9 (v. Párua).
"	11. ---	Doma Kárlav
"	12. ---	Henřana Josef
"	13. ---	Kron Kárlav
"	14. ---	Horní Jiri - potou Henřik
"	15. ---	Karlová Jan
"	16. ---	Jinout Jan - potou Přelá.
"	17. ---	Čejman Jan
"	18. ---	Vožněk Kárlav -
"	19. ---	šlec, pozděma - v vojáku
"	20. ---	Dvořák Jan - potou Březina
"	21. ---	Škarš Jan
"	22. ---	Čeněk Kárlav - Petřička l.
"	23. ---	Jičinský František a mlynář.

- Č. domu 24 --- chaty Jan - potrubí Hechtův jro.
 --- 25 --- chaty Jan
 --- 26 --- obecni kovářna
 --- 27 --- Hryhář Leopold
 --- 28 --- Hryhář Leopold
 --- 29 --- Březnický Jan
 --- 30 --- Čimba Václav
 --- 31 --- Překost chaty
 --- 32 --- Škola
 --- 33 --- bohdanišská fara (název Hechtův)
 --- 34 --- Votulera chaty
 --- 35 --- Benešůvka Václav
 --- 36 --- obecni domek pro pastýře
 --- 37 --- Benešůvka Václav
 --- 38 --- Lvačův Václav
 --- 39 --- Hechtův Jan (Hechtův)
 --- 40 --- Říční žirňák
 --- 41 --- Honnářova Věrná, pastýř
 --- 42 --- Votulera Jan
 --- 43 --- Honnářská František
 --- 44 --- Běhův Václav
 --- 45 --- Honnářská František
 --- 46 --- Heni Chalbert a t. r.
 --- 47 --- Věrná Fr. a 1/2
 --- 48 --- Benešůvka Josef
 --- 49 --- Věrná František
 --- 49 --- Věrná ---

- Číslo domu 50 --- Čimba František
 --- 51 --- Chalův Jan ---

rok 1840: Běla: 51 domu
 409 obyvatel

20. na 22. ledna silná mchůvka
 29. čimice 1840 kumpolci. - 1. roku 20-
 stávek v Přelouči most přes Leabe.

1840.

1. 1841 závažná prarostná hmyz.
 V téhož roku a později bylo podle lepšího
 suposav i u nás mchůvka, jako se učinily
 požární, praktičtější správcováním
 půdy, přípravné místo trojstranného
 dřevěného stávaného hospodářství. Po
 uzavření od r. 1827 úprava mchůvka
 rybníčtinským kovářem Václavem Věrným
 Ne navštívil jeho bratrance rybníčtinského
 sedláka Františka Věrného, jehož
 matka, roz. Věrná Věrná, byla z
 Běle z čp. 15. - Jan Dobson od
 r. 1837, který vládl na pardubickém
 prastru osmiceletý Říční Jan
 Čimba, závažný se u nás pravidelně tá-
 eto hmyz, vzhledem k hmyzům (znamená je
 Jan Dobson zohavil u příměch), která
 mchůvka a propastné cesty se spravují.

1841.

1842.

R. 1441 mšev starý libetov koleno
kostela a výzvo nový piri chumucki sil-
nici ra faršon rahnadon.

hok lid byl pítis suchy, hmed a ja-
na nemohlo roslivstvo pro suchu vrost, obli-
mrostlo Drobneho klasku, krambaru
(salka) v zemi roscky a mabo jich vyšlo.
Lo horri bylo nanejvyš 5 pytlu.

1843.

Váledovata velni miana rina, takže
se selo již koleno 7. února, krambaru se
sázely 24. února 1443. Koleno vše ra-
mžlo a zapadlo snihem. února byla
snhina, ale vše dosti pletlo, neboť 3
předěšeho roku nebylo žart: přeměs
14 fl v, žito 12, ječmen 10, oves 8 fl.

1844.

hok 1444 rane velni mokry,
mnoho sena shnilo a obilí vrostlo.
Piri podzimním seti stále přišlo, takže
se selo až koleno Koralinij (25. 11.).
Roku 1442 piri pírni na staršni sil-
nici se děmni podkopali pod plot
školní rahnadky, takže plot spadl.

1845.

R. 1445 velké suchy, pro 24.
bíznem velké táni a povodně. (v chumci velna
yala most).

344

smoho tiri a bílé vrostnulo se po-
diané na pírni jímru pro železnici, t. r.
Postavením v Chomouci Lo braky - 26. čerms
a lo. srpna na slavnostní zahajovací
jídnu.

R. 1446 tři slabé. Poprvé se
ukázala nemoc krambar (mni podno, žara). -

1447 hojná úroda obilí i krambar.
škore žito pod 6 fl v.
7. r. začalo s odpočinutím
rybníku "Starý", dostalo se tak užít-
kové plochy asi 10 karek hka a polí.
Některou pracovních sil při zimní
robotě, nemyplácelo se paustu ve všech
rybníků přestavali ryby a proto mno-
hé vyměšovala a odpočinavala pozem-
ky, a nich utvoření. Časodněro
byl také rybník "Škopáneri", laterij
byl pokračování "Starého".

Čisovskýno paterstvo z r. 1442
ze dne 7. září mševu pokračovat. Polo-
tavati se že nie již přiškalo r. 1447, ale
ale výné ploty a dávkou, již byl robot.

345

1846.

1847

1848.

1848.

mišské i Duchovní uchránil. Souditi a ná-
kupy v pruských rámcích - velmi žiost ratifikovaly.
Všecky povinnosti, raložuje je na osobinné
pořádku, byly rušeny bez náhrady.
Povinnosti, které na gruntu, byly však
rušeny za náhradou. To byly převážně
Dávek a Desátky, přiměření poplatků za
rozdělu podle abotického protokolu z r. 1836,
pokud je musil pořádný platiti proto,
že byl důstojně mšitého státní.

1849.

To leto náhradě byl vydan dne
4. března 1849 využívací patent,
který pojednává o rušení pořádku a
využívání pozemků. Bylo postupováno
okamžitě. Poplatek byl placen v
měsíci únoru a březnu, se v r. 1849
táž cena odhadnutá byla hodnota -
v pruských zlatých. Ime také hned
poplatek ze 64 zlatých na 25 zlatých
36 krejcarů konvenční měny strážena.
To leto považována 1/3 za daně u
kapitalizována byla konvenční jen tři-
tina, čímž vynal využívací ka-
pital velmi nízkou. Společně využíva-

346

navání náhradě bylo rozpuštěno na 40
let a bylo zde také v té době provedeno.
Společně se nejdříve využívacím fondem,
později byla pro tuto věc zřízena Staropolič-
ní a Zemská banka.

1850.

Roční 1850 nepatnosti krutě
Křivobátu v čp. 7 (Dnes Pětioký), unikl
obci, při čemž celé Doškové a jiné
stavení leželo popelena a Dole vyhořela
část, neboť vznikl silný vítr:

barák	Štavit. Kvasnicka, čp. 45.	
grunt	Babčovic	2.
"	Barčádkovic	34.
"	Slivčovic	40.
"	Křivobátu (část Kvasnicka)	5.
stavení	Novobátu	3.
"	Pětioký	24.
"	Šubčovic	34.
"	Doubovo	2.

P. r. byla země rozdělena na
obce a v nychtání stali se předsta-
vení obce. V Pětioký přijel občanů souč.
V Křivobátu na gruntu se konalo
poslední staropoličské řízení, jemuž
předsedal poslední velitel Křivobátu.

347

1850.

Šta Bětan bylo pritomno posledni ryektai
Krausick žiěvinskij z ep. b. b.

Činěta občanů nřasob v Běle
byl 27. září 1850. První pěstovate-
nímu žde volen Fr. žiěvinskij (I. D. str. 333.)

I. r. žiěvinskij nřasob činěta, aby
nřazoval pokoj a bezpečnost. Běta ži-
ěvinskij do občanů činěta stanic v Boh-
Daně [27. září 1919].

Činěta: r. 1849 dne 10. srpna
žde Bětan nřasob kraj. Rok 1850
byl nřasob, nřasob žiěvinskij rok byl velmi
mokrý, takže nřasob možno žant všech
oživ.

1851.

Vá žiěvinskij r. 1851 počal sňhat po-
zemkai a nřasob poplatai:

I. ti. luk	byla sňhadnuta na 212. 50kr.
II. "	" " " " 15. 11 "
III. "	" " " " 11. 40 "
IV. " polí	" " " " 16. 30 "
V. "	" " " " 11. - "
VI. "	" " " " 6. - "
VII. "	" " " " 4. 30 "

348

zakrady	--- 16 rožek 30 kr.
I. ti. luk	pratomno --- 5 sl. 10 kr.
II. "	--- 3 " 10 "
III. "	lesy 2 " 30 "

Do tabulky Dvřese křasobkřasobkřasob r. r. 1851.

1852.

Škola v Běle - křasobkřasobkřasob fara v Běle,
trivřasob škola farai, žiěvinskij oba: Běle,
Křasobkřasob, Břasobkřasob, Křasobkřasob,
Křasobkřasob, Křasobkřasob, Křasobkřasob. V žiěvinskij
občanů 279 žant.

Došel do školy žiěvinskij		Děti		
chlapci				
katol.	148	} 326	katol.	160
protest.	4		protest.	4
řidi	2		řidi	5

Žiěvinskij Jan Křasobkřasob, jeho žiěvinskij
202 žant 1/4 žant.
pomocník chlapci Křasobkřasob, žiěvinskij
žo žant, místní školopřasob: Jan Křasobkřasob.

R. 1852 nová měna, t. žo žde sňhad,
hodnota 2 1/2 x žant žant žant, žant
žant žant žant žant žant žant.

Do žant a žant sňhad žant
žant. Žant nřasob, až 27. máji
žant. "Boží Popřasob". I. r. velřasob

349

minuta a Drahotka: přemice 20-22 slatých,
úto 18-19 sl., jehmeno 13-15 sl., oves 7-8 sl.
Rok ten bez sněhu.

1853.

d. 1853: P. Jemšťan, předsedoucí,
Leopold Heyblík a Jan Hončík - radní -
mjšor: Páralda, Heron, Chalý, Petříček.

Všichni do Heronovic bez mrazu a
sněhu. O Heronovicích chodili lidé bořit,
tak bylo teplo počasí. Polno však
mrazilo, kterýž tuval přes březnu. Na
velký pátek byl tak velký mraz, že lidé
z okolních vesí nemohli jít do Bělé do
kostela. - 30. června větší povětrí,
dát, bouřka, troupny. Rok mokrá.
- Bromboř se prodává a shnilý.
Obilí vrostlo. - přemice 10 zl., žito 7 zl.,
jehmeno 6 zl., oves 3 zl., pšeno 7 zl.

1854.

d. 1854 dne 24. Dubna, v den
narodiny císa. Kr. Josefa s Alžbětou konána
slavná figurální mše a na paměť za-
sazeno 18 lip o d kostela za fare (st. 277-29)

Ve škole bylo 324 dětí a vy-
učováno pololetně.

Obilí stále připravělo, chudýmu

380

bylo velmi málo. Prodávati sátek a přemice,
alež mohli koupit žmolozná. Mnozí rolníci
se vzdávají. Doležter se nyprodával.

1855.

1/2 imluč, která se stala mezi obci a
maržety Jos. a Karol. Gedubnigeromými v r.
1855 jsou prodáváni: (viz str. 111):

Krautěcká Jemšťan, předsedoucí obce (starosta)
Jan Kukich č. 14 (mlyn), - radní
Leop. Heyblík č. 27 (hospoda) -
mjšor: Jos. Páralda č. 8, chov Petříček č. 22,
vov Heron č. 13, Jan Chalý č. 25.

sousedé:

Jan Pošva č. 9, Václav Richler č. 10,
Jan Břížina č. 29, Krautěcký Věel č. 12,
Jan Hončík č. 27, Václav Douša č. 11.

P. r. měl přejíti nálež ke službě
3 měřice polí a 2 měřice v Bříž-
něch na rovnění kálkání. - Školní za
Bílky zrušeno 2 1, 1 1/2 a 2 krejcarů na
2, 2 1/2 a 3 krejcarů 1/2 dře. První
zrušení pro školu v Bělé obnášelo
539 sl. 53 hr., ale 101 sl. 56 krejcarů
zůstalo na restech.

Protože pololetní mýčování bylo
obtěžné, navráta od J. Páraldy v č. 8
světlice, kde se mýčovalo od r. 1876 ty.

381

1856.

l. 1856 přišly měsíci čerunc, ulehle 1.
a 2. lakoné umavy, se při scházi trar
se kákas v oboučk a jiné scházi na no-
hou ožvolili. Šarantou a prasa umyža.
10. čerunc ve 2 hodiny výpol. přišla pře-
uknutná bouře od Kralovic, která a
másla úrodn na celno běsteno katasthu,
takže od oběma chutněk pláče přezabst-
ného bylo sypseti. V hostele bylo vy-
šluno 92 tabulek, ve škole 28, na
fáre 16 a v celk vesnici celkem 468.
Zhrnouc ani zaráha širší kraj, ne-
lost císař poslal na pravo postřížemjím
15.000 zl. stříbra. Do Bělé přišlo
154 zl. 28 kr., které odvezlám v při-
tomnosti místního Duchovního farního
Kamberg, a představeného fr. Františka
ve škole turovni, mnohým nepostoužení
podle jejich falšimých notání. — Křta
po této pohromě pře ualila a man-
del až na 1/2 konce sypval.

1857

roku 1857 šána na hostel m.
Pětra a Pavla v Bělé nová střecha
a kříž na níž se o 2 stopy zvýšil.

382

Ši k příležitosti vložem do plechové
tubice a do láne vložem tento spis:

Stalo se za panování jeho veličenosti
Karelův kr. Josefa I: nášeho nejvyššího
mocenáři a rakouského císaře a naší ro-
měšládkyně Alžběty, jeho směnosti ra-
novoučené manželky v rodu kralovského
F. F. kníže Sauronského, místo české vlády
nového F. F. pana Choceryho a na
velikém parubáckého panství světských
úředníků velitelů a úředního pana
Josefa Vothovité, c. k. velního,
pana Logiři Jahn, rakouského techui-
ka, c. k. úrad správcovský rostař na-
jeho a pana z Holtenbergu, c. k.
Duchovního, jehož rukou se na pokrytí
kříže a oběma chrámy farní 830
zlatých 30 kr. ve stříbrných penězích vy-
platilo.

Výmjímí Duchovenská velnost toho
času byla z boji milosti na stěci
apostolskou posazení a myji již 25
roků tiskupský úrad vedoucí jeho cele-
lunce Karel Kraml, tiskup kralové-
hradský, šestdesátim úrad vedoucí

383

1857.

p. František Černý, školopisec v okraem,
na farě Káclava Kambury a Jana
Kolářského, učitele. -

Spolu se sebrala část peněz ušlého
druhu, měřené a stříbrné, jarož i pa-
mírové a z tubricí se spíše se vše
uložilo do láni k přeláskám, laud se od
dvě jích dob nacházejícím penězům.

Vše pohybuval Josef Šimonův, mistr
klumpářský z Kambur a vedoucí
František Vědek, lesářský z Kambur a
Dobruška z Bělce.

Dán s křížem se myslivovala u
přítomnosti K. Kambury, faráře, Jos.
Čana, lesníka z Kambur a před-
stavuňých obcí:

Františka Šimonův z Bělce,
Jana Chvojky z Kambur,
Káclava Šimonův z Dobrušky, c. l. d.
Chotěje Šimonův z Bělce
Jana Chotěje z Kambur, Vědy,
Jana Šimonův z Kambur,
Josefa Kambury, školního důstojníka z Bělce
a Jana Kolářského, učitele, co ředitel kurny.

Ještě ani úplně nezhrožena rana,
brunpalcím v. 1856 Bělou navštívivši,

384

blýž se k. c. činnosti ve 3 hod. odpolední
stihl přeměnovaný vlt, tak že ani jediný,
kdo nezl mandale, nebyl, aby nezášel
návozem měřicí. Potom nastalo kumpalcím,
které na poli vše měřilo i strany vzaly
značný podíl na kříže.

Jako odměna za myslivování chu-
dých dílek přeláskána v r. 1855, 1856 a
1857 c. k. okresního úřadu v Přiboně
okresního úřadu tato nákuada:
v Bělce 10 zl. 37 kr. - v Kambur 21 zl. 54 kr.
v Dobrušce 97. 55. - v Kambur a
Kambur 3 - 25 zl. 27 kr.
v Kambur 75 zl. 59 kr. - ve Volci 31 zl. 20 kr.
Celkem 347 zlatých 54 kr.

1858.
D. 1858 nastalo od 1. listopadu na
místě čísla komevního - číslo rakouské.
Do celni libny vyřikho stříbra razilo se
45 zlatých a 100 krejcarů (100 zl. kom. č. =
105 zl. rak. č.) a byly tudy po nejvyšší
čas v obciho hoje peníze: čisto
městské, stříbrné a rakouské, což
mezi lidmi myslalo mnoho hádek a
vedovozumění.

385

Toho roku bylo u nás sucho, takže
obilí ani nevyrostlo. Sena bylo velmi málo.
2. listopadu se již jezdilo na sáních, muslo
až do 20. prosince počáno hájit, takže
o námořních svátcích bylo látko.

1859.

Itálii v. 1859 vypukla válka mezi Lomb-
ardii a Rakouskem, které strážilo
Lombardii.

V. r. nově obdělány stáje:
hlavní sv. Petra a Pavla a sv. Jirmy
Kroměchova a postaven nový stáje
Kaneberžek Lanny, chranie (nověli Karel
a Edmund Kleinichové a Koutní Hory).
Křížová cesta opravena malým kapad-
kem a Chudimě na 20 státek stálena.

20. čimence ne 2 hodiny odpolední
stáhl se silný vítr, který způsobil mno-
ho škod.

23. čimence kolem patě hodiny
odpolední vystoupil hrozný mrak a
vzduška se tak silně vichřice, jaké
zářím ^{odpolední} nepamatoval. Mnoho stádo,
přijelých obilí, bylo do zábradlí vyvrá-
ceno, státek poleveno, obilí u man-
delích popráno a tak také odloženo,
že se s ním lidé již neohledali. Mnozí

na 20-30 mandel široky čítali. V lese
byla spousta mývalů. Na trávníku Ranku
byli mámě proškoveni. - V Koblavci
byla shozena stěcha s koskou a už a
s hodinou.

22. října vypukl obilí ve stádo
p. Jedudigera čp. 12, na stěhí val
naprávní útr do polí. Shodilo 400 centů
sena, 250 mandel žita, k hopy pšen a
mnoho hospodářských potřebo.

Na to ra k Dny 24. října vyhářela
stádo přistaveného obce Fr. žimského
škola 6 hod. více v č. 31. a u nich na
obrytného stavění č. 31.

Obilí obilí pravitely pravitelovně
řaložením.

20. námořních svátcích nebyl sníh
ani nemrzlo. V lednu a únoru se již
selo. - Vyroste žito platilo ^{v zimě} májce 3 fl,
pšen 2 zl., pšenice 4 zl. 40 kr. (vyrostlá),
pšená 2 zl., ječmen 4 zl. 40 kr., oves 3 zl. 20 kr.,
proso 5 zl. 40 fl., - v máji zase připla-
tilo: pšenice 10 zl. žito 8 zl., ječmen 6 zl.,
ovos 5 zl., lécika Lombar 12. 40 kr.

Bitvy u Solferina s 21. plukem
se přičastovali 3 máji mi: Koblava,

1860.

2. 1860 byla podána okresnímu úřadu v Litomí žádost o správu školy, nebo stavbu nové budovy, protože podpora jiných byly podřízeny budovy, byly již škola a bylo spádnuti budovy.

1861.

2. 1859-61 mystanin v sousední mi Dohruze ve stoku novodobé renaissance ne velká emy místo prinošního Piměného - kostel evangelikán československých - se státní úřadu. Piměli kostelka nosí tři nápisů. První Piměli: "za juno Pimě. Skrze nme nšel-li ten kdo, spasen tenle, a vejde i nježe a prastu nalzje. Jan X. - 9". Druhá na levé straně: "Vas knal Pimě- nand I. Dohrotim, volodné a evange- lické místo Pimě, Gustav- Adolfský spolek, skoro vimekni zjejní evangelikán a muskě jiné cirkve staneči Pimě tulo eby v lasky".

Na pravé straně: "Bih laska jest, a kdož v lase přelajná, v Bohu přelajná a Bih v něm. Jan IV. - 16".

13. května o 3 hod. odpoledne se stábla přeměňována koučka se strany severovýchodní od volce přes Piměon k

činností, která hrozí, že se přirodila. 10. května v den svátku svatého - ních padal sníh. Studeno bylo pro celý květen, strany se nemohly dokonale rozpušit, chrastí mltos nehtali.

10. května se mlynářský velní hoj- nou úrodou obilí, lnu a kukuřice vlněk: pšenice 7-8 zl., žito 5-6 zl., ječmen 3.50-4 zl., oves 2.60 zl., semínko čerčné 30-37 zl., lile 20-26 zl. za kosa.

v Litomí povoleno věnit k tomu kováč a Dohruze. V pimeho roce se žádne do r kani nemyšlalo a krajně, kdo koně v ten rok na trh přivedl, dostal v místa 1 mdy piva (na trhu bylo 379 koní, z nichž se 100 prodalo).

Landrické pravitní bylo v. 1863 24. čerme prodáno, kúrnímú instano na 4,151.000 stalych.

činnímú sjeveno skoučeno oběh starych kúrnímú. Za 4 staré se platilo 7 nových. Kúrnímú se kúrnímú na 2 staré 3 nové.

10. května byl velní sady. Leno málo a stary žádul. Je nedostatku

1862.

1863.

hmmení byl dobytek odpočívání na polovic
ní emu. Hovně maso, které v. 1861 stalo
26 krajcarů, bylo nyní za 12-16 krajcarů.

Přátelů s vodu byla velká nouze. Protože
byl nedostatek vody, nebylo možno obilí
sejati. Salyváři vřídali o souleci a
kase obilí a kaly. - Obilí se sice na man-
dce modilo málo, ale hodně syvalo.

Brambor bylo málo, když hromně řepy a
mrkev. Červeně 22. vání přišel déšť a
přešlo drobně po 44 hodiny. - 8. června
sněžily brambory, když o půlnoci Fata byla
mraz. - 9., 10. a 11. srpna bylo 26° R (32.5°C).

Časy: 1. srpna přišel --- 4 kaly 15 hr.
vřída --- 2 . 60 .
ječmene --- 2 . 15 .
ovsa --- 1 . 60 .
řepky --- 7 až 8 hr.
brambor --- 40 krajcarů

1864.

29. r. 1864 Dochozíla pro poštu 3x
na týden do Bohdovce stará Kendarba,
hbra' ani čist neuvěsta.

7. r. opět monajoly pozemky vy-
sínových vyběhů na 3 roky a odpočívá-
nání kámen z hvozí - náh na 3 kaly-
té.

390

V vání se volilo nové představenstvo.
to De zvolen František Jvěnský.

V myšlenkách zastaven ke vřídě bylo
školení a stálosti řepy, mezi stávkami stál kříž.
Pro svoji volba byl kříž rušeno a obec kř-
schůvnie postarba nově se vai.

Do r. 1865 Dočívána topivo ke
školenímu myšlenkami vechnost. Toho roku
Dočívání 15 náhri bylo, mrazem přinežiti
přivř kolení obee.

Kaly bylo 3+3, na opakovaní
hodiny 161.

Do obremního zastupitelstva pro okres
přeloučský zvolen na vřídě Fr. Jvěnský.

6. ledna velká vřída a ledná
při vřídě a hvozí. Vímání na
křepnu mnoho sněhu. Duben a květen
velmi teplo, mokro, takže smlilo mno-
ho brambor, které se v červnu po
Dubě vysarovaly. - 16. června silný
mraz - pomazlo praso, brambory a
rebenina. Vřída vřídala tak krátká
a mřka, že ani stáři lidé tak snat-
ně mřky ozimem neupravovali.

1865.

391

A. D. 1866.

20. čunna vyproviděla Itálie a
a 21. čunna Prusko válku Rakousku.
Proti Prusim spojily se s Rakouskem
některé státy německé. Ale jen saské
vojsko se spojilo s rakouskou armádou,
ostatní šli do Čech. Sasové
přibýli vltkem do Přelouče a 22. čunna
šli přes Dělov k Nechanicim z
praporem přehody a 3 baterií saského
dělostřelctva, aby se připojili k armá-
dě rakouské. V Bělé nosovali část
k Gedulditzu (myši Holimuni) mají
Doand novli saského Průstojníka, který

ji tam zanechal. -

Většina voličů s potahy měla jeti na
příspěj na vojště, ale většina potahů za-
lyzula.

Ustava byla všeobecně přijímána,
ale se říkalo: "Časí sami bez cizí pomo-
ci utukov Prusáků, jen čepicami." Bylo
to ale přirovnání porobenámí bojové síly
přes 1/2 milionu mužů kape myslaroz-
mých a vyučovaných.

Je ještě před 100 lety (1759) Bel-
těl Veliký, v sedmi letech máce utukal
dle pověstí z Čech bez tabolounu, Do-
lěta r. 1866 pruská olice mezi 23.
čunnem a 15. čunnem od hromie prusko-
českých vář k Prusim, kasadimni na
vati Dvoubavěno od rakouského ran
přičetných a mezi těmi jedny přibš
čelobokou - smatelnou.

Je sedmi letou válku odpraceno
Rakousku hru, že mezi prvními bit-
kami u Hochbroni, Kunova, Jčenia
a Salsol 26. čunna a mezi vltkem
bitkou u Kanadee Kanálové 3. čunnece
uplynulo jen 7 dní.

Byla to porovnání vyčest, s
jarou Prusáků na svornou vojště postupoveli.

1866.

Šelá varila bojné muželi v tomto
její válečném. Správy a bojiště byly málo
přístupné. Jen i lidé v kraji postřížených
malou prohledali Šelou, utíkající před
Prusáky a přibíjalo jich stále více. Nejvíce
vlivšími lidmi stáli jen panstvo a šlechtici,
že Prusáci nechtěli zacházeti se vším
obyvatelstvem, že odvádějí mladší lid,
které zacházeti se ženami, majetkem Be-
ron a ničeho nešetří atd.

Ze toho všeho dělem pramena selouto
ale strach byl příliš velký, než aby bylo
vždy a všude dosti rovnalno. - Velký
vde Donn, kde by nemohli utécti po-
hřátí.

V neděli 1. července a na 2. července po-
ctou na vše pochopovala vojska česká,
dělostřelctvo a vojákůvstvo k Němcům

Panika u nás vznikala. Postra-
šení lidé se scházeli na návsi. Tam
jim vyhledával mladší voják, starý
Chlábek o válece a říkal že ještě více pře-
háněním válečnické hůlky, obzvláště se při-
tome na své důvěry. Říkal, že nepřítel
musí přijít vyzkoušet část a potom t-
pane Dabál.

že již projížděl spět rozstavení vojny
rakouské armády. Ponožky voličky nejvíce
rovládním moravským, Heanákem, kteří
si velmi nářkali na to, že jim bylo
slibeno užti rozstavení jen na krátkou vje-
lenost, zatím ale že jsou ušeni tam-
ati se tak Dabko od svých dělní. Kmo-
hij z nich přišel i o potírání Dabčeka.
Jiná podivná byla na stáda
Dobutka, vkráde uohi, kterých hnalí za
vojskem.

Holubskýno vojskem hůlky zpravo-
bilo ve vsi neukojené houkání děl po
atij den dne 2. července. 10. 6. hodin
ráno začalo a stále se blížilo. - To
u Sadové se odhrávalo smutné Drama.

Seznam Dabčeka den - 4. července -
jij projížděl Šelou rozpuštěné zbytky
raského a rakouského vojska od armá-
ního leuho křížka. Ze toho lidé u
nás poznali, že rakouské vojsko bylo
porazeno a že každou chvíli se
může objeviti nepřítel. Strach všem
vzrůstal ještě více a k utěšenému cizím

1866.

přibívali se i od nás z Bělé. S Dolyt-
kem, přimami a j. movitějším majetkem
některí někteří do kraje, jimi k Přiboně za
Loboc, dále vinné se, že Pansové přes
Loboc již nepotáhli, ale Dolyt, ten
se začal mačati zpět. Věsto zjistil
Donna a těch bylo většina - schovával
kde se mohl, někteří se nakopávaly, varu-
valy a prod.

Vě chvilce 5. července bylo jako před
lety v přímě, taková byla nálada v
naší vsi. Vždy strach a bázeň a ma-
lomyslnost se umocnila i těch, kteří jindy
měli dosti sílnosti. Vaprost v ne-
jistém očekávání, vlně po zprávě, že
se Pansové blíží od Dobrušky. To stále
proháněly vozy s nakladem, - lidé, ženami
Dobruška, děti, ženy i muži, hledající
spásu v útěku.

Nakladem Dopolně 5. července se
objevila od Hossolice první panská
hlodka - červení husáři na koních -
jedem Dolytinská a k mužům. - V
hlodce hospodě zatím popíjel ještě
poslední šas. - Vě hlodku, která

Dolyta do ráno se nesice, mystiče a husáři
okamžitě obrátili koně a špeli lyžkem
zpět ke Hossolicím. Saský vojín ihned
ujel k Přiboně.

Čas chvilce zde již byla počáteční
uprůčelá hlodka, která projela až do-
prostrád uenice, kde se hákala po rakous-
kém vojsku. To vpravdě, že poslední
voják, který na hlodku mystičel, utikal,
Dolyta až na konec vsi a k domu.

Čas ním přibývala počáteční hlodka
a koně celá kolona, která se zde ubí-
lečila.

První skutkem vlně bylo říkání
nec. Bylo jen od nich slyšet: „Jist,
jist!“ Hlodka šel se tvářit hlavami
hravitelně v jivě háželého Pansáka, ne-
bot hlavami jejich starosti bylo jídlo.

Hned byly nekurvovaný, ^{hravě} koně
kteří nebyli již před tím rakouským voj-
skem zpět na přepřez. Tak např.

Gerhartigovinnu se již koně nemohli z
pole, kde byli na práci a kde byli
hořinnu Pansáky ošatí. Dolyta byl
schován na farokan zahradu, v Dolytě

1866.

byl kovářem a postupujícímu vojenskému a rablícu.

Oni přišli Rusové, farář Čouctný
nechomal uvnitř níci a kostela, hostal uzaukl
a ukryt se s jinými v Heranově lese. Ru-
sové mu však vyhazovali, aby se navrátil,
že se nemá čeho obávat a aby pro ně
sloužil mši. - Poslu mše by by slouženým ma
návsai, hde byl postaven pokutí oltář.

Čouctný si nepřítel přemal, hde mšel
raměno a obyvatelstvo uprklé. Sami by to
němno umalobomano. Věděl, muselo byt oba-
něno a ponechano volně, aby si mohli
vojáci vzít, co potřebují. Kolem hde
poznali, že vojáci mají uhradit něco za
ženano v šestineděli, poschovávali živo-
tyti ku pi. Do sklepa a na sklepe bylo
upraveno lože pro šestineděli. Tu dělala
v žena s třináctinám šestereu a Rusové
to místo nechali s pokojem.

Dívčata však a mladí ženy
byly poschováány do lese. v č. 56.
museli dívčici zavít do tudy, nebati
ji hledat jeden podšestojník a ona
se jej nemohla zleazit. Voják s na-
paukami hledal dívčice po celém sta-

vení, aniž by je; napadlo, že může byt v
široké tudy, na které sedla stará babička.
Chlěb dívčice utratat na pokřech, který za své
dohrávati a dozast dostal.

To šestineděli žide je také řízení,
proto hospoda byla plná. V hospodě č.
24. jim asi nestarčilo, co hostinský Koryhla
přimácel a proto se do sklepa dohánali
samí. Koryhla se však postavil na odpor,
a to mu bylo osudné. Byl od Rusů
tak polkčen, že z toho zemřel. Sami
vojáci jej odnesli na hřbitov a procho-
vali. - Také starý Čouctný z č. 22
dostal parus, že si šouho polžel.
Všokovství této části měl vidce havo-
stev.

Va mšepu libovní a obchoďe
u Gedulhojenu č. 41 postavili přípy,
libovním pi návalu rozli pro žemi
a se žemi do misck nabrali a pili.
Va přechádu ohovářeti na kovářku pe-
nje do kapsave, ale za chvilku kapsai
střížli a s perezi ukradli.

Při hradení kovářky byl
některým vojínem zložen a zapřimouk

1866.

ro úse 41. grandt, který byl nalezen černo
při přestavbě r. 1904 a odlevo zůstával
a Josefa mezi Kolín a Kasalickými
místy.

Obec Běhá musila skouzítě od-
něsti jako rekviziti 400 m² ovesa. Za
oves obdrželo poukaz na peníze.

Ke zabezpečení klidu a pravidel-
ných dodávek byli dlužni jako rukojmí
nejméně tři osoby: Josef Zamboliger
z Běh a evang. farář Poláček z Bu-
kovic.

Část Dobytka byla poschována v
Kronově lese (nyní Kocimově). Tam byli
ustanoveni hlídaři, kteří Dobytka dojíli,
nebo někteří ze vsi zacházeli krami položili.
To trvalo 4 dni. - Když první oddíl
Rusů odjel ten přítel, myslili si,
že jsou již navolo prý a proto Do-
bytek přimati domů. Ale sňma s ním
byli doma, přibýly nové oddíly a
tení byl Dobytka sebran.

Při odjezdu ruského oddílu někdo
na Rusy mezi Svatoannými, Černíko-
nými a Trlouými vystřelil. Za
to měla být vyplacena celá ves, ale

velitel byl obyvatelem uprosen a od
tohoto myšlu upuštěno.

Posádka ruského vojska se zde
stívala až do svatého Václava, když po
přátelské mluvě trvale náš kraj opustily.

Protože ustánilo ubytování vojska
po staveních, byly postaveny v vsi na
pořek: Rejfkoni a j. a na Jirábkově
louce stany. Na Jirábkově louce byla
kuchyně. Dělostřelctvo bylo na ko-
pečku za Diehterovými a Pásmavými,
kde v vyčleněno naprájeti koně.

Užlo vřelí v kotlích, které
byly na zemi na kamenech. Větší
chudší ženy a hlavě děti si přicházely
s nádobami a dostávaly polévku i
maso a i peníze, jako Kocimová a
Komonická, Kocimová, které do-
vedly pomáhati Dobytka i lidem.
Zubáček Komonická, bydlící v nájemě
v č. 25, sčítáno již prošla, zrající
a říci (před tím byla s mýjens na Šub-
hal v Rusku) se mezi vojskem nem-
stále pohybovala a myšlela si Dob-
peníz. Její jméno "fajčarka".

1866.

Prusové pronásledovali již polního telegrafu. Dráhy, které byly měřeny, se zabývaly královským komisařem z Bunkovky, který z nich chtěl učinit trambulinu své manželce a proto kus dráhy ukradl a nese v síce. Byl však lidem upozorován a pronásledován. Běhal přes rybník, Horonanu (Pátrou) rohnou u č. 13 a přes pole k Bunkovce. Byl však chycen a odvezen k polnímu soudu do Bunkovky. Za tuto hrabě byl odsouzen k trestu smrti. Také jeho bratr poplátil stráž, která delikventa nechala včas odvést utéci. - Ten praporek zinočků v kostce poslal z telegrafu pruské tyče.

Do pruské situace se dostal zřejmě Komandant (stejně starý fantské, pamětnice toho). Ten našel tyč od telegrafu a když si ji odnesl domů, potkali ho Prusové, zatkali jej a odvedli ke Geduldigerovinu do č. 41, kde byli ubytováni Dinstojníci. Na pruskou Geduldigera, který znal dobře německy a dělal Dinstojnickým tlumočníkem, byl Komandant prouze zavřen do sklepa na místo odvezen k soudu a potom v domácnosti schován.

Velký stánek Prusové připevňují do stěny, marnovali také stánek Fr. Karla z č. 15, neboť Doude německy. Tam se přirozeně nechtělo a proto se schoval před č. 15 podle měřeni do kradu. Tam ležel na právně, která byla podřepna kamenný, aby někdy mlynář mohl, nežla přes něho vada. Tam byl schován po 3 dny a noci. Žilto mud Prusové na velice špatnosti. Dávali jen v noci, neboť pruské lidem nenstale natolovaly.

V síce byl též pruský princ Ferdinand se svým stáncem na prohlídce. Dinstojník měl v protokolu č. 41. Tam Geduldigerová prince prosila aby byly rekvizice smezeny a máru vypraný a slazek, ale málo to pomohlo.

Dinstojníci s přímem jízdi do Chotě k Thumovi Hohensteinovi na hamy. Od lamho Effenburga z Ho-ratio si vypráječi mlocoman louckou místem, kterou již nemíteli. Dinstojník, který si místem vypráječi, byl potován v Elsas-Holsteinu místo Dinstojník. (Vani Effenburger od par-

1866.

panubického pruského bydlil v Hranovicích, co jsou
Dnes Hlavoňovi - měl sice 600 zbl., ale velky dlužník.

Byl se v Hlavoňi zastane generál Kaus-
leinfel.

Bylo mu potěšen, že po smrti Dole, co
sice Pruské tabákové, různé oděly, které
se stívaly - nemyslel žádný požár, proto-
že svoje kuchyně a ohně měli každý sto-
dol a stavení, většinou obáky pokrývaných.
Tak všechny ploty vzaly za své, neboť byly
malé.

Tabákové kuchyně o 5^{ti} hostech měli
na Hranovicích (Pánkově) zabudováni.

Pod Hlavoň na Hranovicích louce (myši
Čembičkově z Dubovky) byla porážka.
Tam byly tři skromné družky (3 lidé je
nemohli složit) a na ty byla do-
středně síla. Dobytek pomáhal sta-
hovat stany Hradomý, který se na vojnu
navčil německy a myši se mohl s Pruskými
porozuměti. Za tuto výpomoc dostal
krmu a vlna. Vzal si ale také polaj-
mu staženou kůži, ale již dříve
ruinovaná Hranovičková nám prozradila
vojáku, že kůži vzal a má Doma a
Hradomý byl ušev kůži mátl.

Vše Pruské rekrutovali a vyžili
poněkud, byly tyto ve většině případy pro-
placeny. Protože si na počátku počínali jed-
notlivě nymfomaničtí sarmi Dávky a potraviny,
mýdlo ve 14^{ti} Dnech velitelství pruského veli-
ce v řeci německé a české následující ozna-
mení:

Průběh

Průběh královského pruského
vojáku se tímto co nejpřísněji zachází v
jednotlivých oddílech skupině o své věci
předservati.

Kde rekruti tabákové zapotřebí, tam
mohl se viděcové sdělení vojenských na
čapní velitelství slouží.

Všim si již tam kde při tom, že o
sue věci rekrutice provádějí, což rat-
kunt a má potvrdit své Ds rakoni
vojenských vědomosti.

v Pruských 14. číselce 1866.

Královské zemské velitelství 12. října 1866.

v. Hradomý mši

1866.

Čas již upíru posuo, stáli se husové
jenom po jídle. Věak nejeu to, že ustavič
ně mýjivali, ale často nechtěli pít na to,
co její a pije a mýchali též rozličná jídla
a nápoje. Věak na pít husovico ma-
zali na chléb, myslíce, že je to sýr -
přijívali sýrové sekané maso s česnekem
nebo cibulí, na to sýrová vejec, baniv-
ky s mlékem, pak pivo, kávu s cukry,
mléko, čičí, podmašk' a zava pivo
a j. likoviny. Věak též puské žab-
ky obdivoval. Věak ani též nebyly ze
řelva. Hec kome čimuse vyputaba mezi
Prusáky cholera a bery i mezi občan-
stvem. Hec nábila po celém kraji. Je-
nila se borečkou a prýinem až do vy-
hynutí.

Holandska pruského vojska vypravala
jinak, než kapeky rakouské. Bochořovali
na zmeřu pítal a kulmbur. V jedno-
duché a jednotvánné hudbě ozýval
se skoro vždy jedno a tentýž akord.
Obyvatelstvo byl pozorováno
rozlič. zacházemí veliteli pruských vojsk

vojínem od jednání se vojskem rakouským
a pruského vojska všady píšný pořádek,
spíše vykonávání povinnosti a při tam
vzájemná vážnost a láska.
V té obzvatelstvo se chovali celkem
měrně, vřadivě a usluživě. Byli mezi ni-
mi (starší, novotí, píšníci, stoové
radin, obzvatí od německého domáckého
hrabě a pruskými. Ji přemáhali
zvějně lidem při púaci, chovali ště-
pominajíce tak světlé domá.

Hec se jim líbilo. Líkávali,
že si nemysleli o Čechách, že by byli
ve vřadivosti tak polakovicými, že
jejich pruské časopisy a vlastní listy
německé hřily Čechy co barleary, su-
rovec a nezvěčtanec - a mýřali na
ně takovému s námi makabárním
se strany vládní. Líkávali, že bychom
se měli líp pod jejich vládnou.

Věak naše lidi mýřovala ma-
lost tuřim a pruských aristokratů podle
barlearych map. Hec žanu vyčkroni
se vyčkroničel, slavníkem (jiz žemie čim,
píšel při obzvatí zvějně časopisy

1866.

již jen pruský Dristojník, slázan se česky
námenného Rychtera, žela jej zna. Ten
si nemohl vzpomínati. Tu se Dristoj-
ník zasmál a řekl: "Vždyt jsem zde
byl tam a táud jsem prováděl kotel".
Tu si kprve Rychter vzpomněl na kottáře,
kteří loňského roku tábořili nad
Kopčionou ráhradou a procházeli okol-
ní krajinu. Byl mezi nimi i tento
kldy za kottáře přes krajinu pruský
Dristojník, který žil byl za nálevo
rko-gymnasionu trénu a zabruu v
mapě. Tak to prováděli Rusové po
celých severních Čechách a v místech
strategických Dristojníků. Paková táma
kottarů, kteří se pohybují s místa
na místo, vybaví masšuju hřavou
něl.

To dělá očišli poslední Rusové
10.-14. září, mir byl poroben v Praze
23. srpna. Tam, kde byly stany,
mývala pole jako mlát, ano i
neze nebylo náhle žuati.

Rakousko musilo zaplatiti
Rusku na úhradu výloh 20.000.000
pruských tolarů a vystoupiti z úm. "Bismarck".

To čelstých přístavů, kteří se zúčast-
nili jako vojini rakouské armády této
války, zvaní "šestasedesát", nepadl
nikdo. Jako vojini sloužili: Václav Šm-
báň z č. 34 a jeho bratr Šmáček (ste-
jnýžního starého Šmáčka z postoušky),
Hošťal Václav, Hendra Václav, Hohen-
šter a někdy a Hadravý, zvaný "Kamary".

To nále byly sepsány škody, za
války vzniklé něme a morskouje do roku
mývala rakouským nálevo žil nábrada.
Škody, spirobené na poli, mahnou se
niji ž. Hodo si nále nále škodu, h-
to to neodpovídalo prandi, dostal vojini
nábradu. - Konejšův chudý invadim do-
stalo se právo na kottarů (čáim).

Ložní: Ledová a mraha teplo, ja-
ho z jara. Káma se již avalo - do
konce měsíce bylo žito. 15.-16.
května přišel silný mraz, který zničil
některým řepku, mnoho žita a kuli
na stromech. 16. května přišlo mraz
a mraz pokračoval až do konce listopadu,
když řepa zamrzla.

Komunika. byly nemil do války, nále si ráno
a do ní vložil sje. - Konejšův um potom až do smrti.

a kralo, do rukou, ad gladii, que regni, davia
gut do unofa, pofa, fobrubecanunt, davori
ua d'ellu f'12, b'itru, h'itru, a g'ubna d'ob'icium
v'ifa, b'aj, un' f'f'at' b'ad gut d'at d'illa
b'icijij' 1/2, i' b'at' g'ubna a d'ic'ob'icij' p'ifa
b'aj, g'ubna f'ruj' ad p'ona f'f'icij' ad d'ant
p'ofa, g'ub'icium d'ic'ob'icij' g'ub' f'ruj' a
gut p'at' cap'ij' i' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'
f'au'icium d'ic'ob'icij' ad b'at' d'ic'ob'icij' 35 a d'ic'ob'
b'icij' d'ic'ob'icij' un'ij' un'ij' ad 25 a d'ic'ob'icij' g'ub'
30 d'ic'ob'icij'.

a b'icij' p'ona un'ij' b'icij' un'ij' f'au'icij' g'ub'
un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' a b'icij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
p'ona un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
a d'ic'ob'icij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
a d'ic'ob'icij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
a d'ic'ob'icij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
a d'ic'ob'icij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'

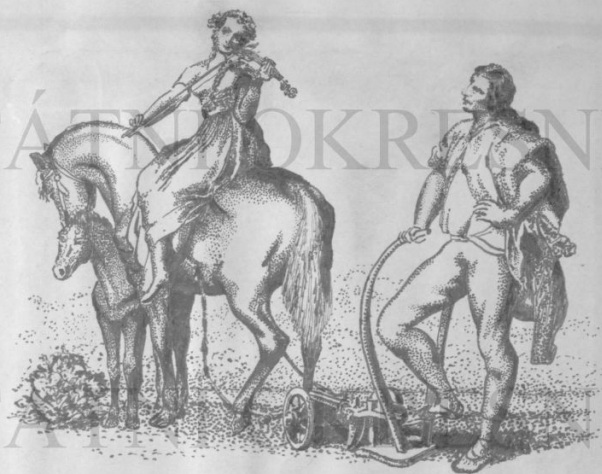
culo, d'ic'ob'icij' un'ij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
i' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'

g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'
g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij'

Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij' 1855

Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'

Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'
Un'ij' d'ic'ob'icij' g'ub' d'ic'ob'icij' un'ij' d'ic'ob'icij'

AŽ DO VÁLKY SVĚTOVÉ.

1868.

D. 1868 konána zde slavnost na postavení "Národního Divadla" v Praze, kde byla 15. a 16. května slavnost položení národního kamene.

Jaký blahobyt v těch letech panoval o tom svědčí výkaz vystěhovalců. Jedně přes oceán se za rok 1867 vystěhovalo do Ameriky 13.000 Čechů. Toť následky blahobytu, jaký nám vlády německé samy svým zvrácením Dání a jinými nesvádkami připravily.

414

V Čechách se na prosazích 20 let 1868 1868 Dáně nujíle, trojnásobně.

D. roku Čechy, Chorvatsko a Slezsko nové rozdělení na okresy. Okresy parrubský, přeloučský a holický spojily při tom v 1 okres parrubský. Nové okresy dostaly jméno "hejtmanské".

V listopadu se začalo pracovat v uhrovanu v Pílově. Stavba stála přes 190.000 zl., stroje 97.000 zlatých. Zpracování 40.000 q rýpy.

V srpnu zde konána slavnost na počest v Bohdaneči, kde vyhořelo 22 domů a 24 stodol.

1. června nahropilo dosti škod velcí kumpoliti.

Podar 1869 konáno velká talosa lidu na Honětické hoře. Původní tábor, který se měl konati 14. července byl rozvázan. Talosa židovská za povolání, aby byl konán 15. srpna a mohlo se rokovati o jiných stájkách, ale i to zrušeno. Když po umlých přikázáních talosů se přeje na Honětické hoře 19. srpna a rokovato se o stájkách:

1869.

415

1869.

1) Čeho je ročníku a přimyslu ku vy-
řízení volby nikoli nepotřeba, aby se udrželo
před úpravou:

2) Jak mívají občanské záležitosti u
Čechů.

Co vše mýšlelo se tímto tá-
kem kandidátem na komisař a alegorické
vozy do Prácheň, kde bylo shromážděno
přeloměného ohrazení. Tam na rozličné
situační kandidátní postavení, časem
s napětím. "Smrt pro pánu vládu!"

Období potvrdilo velmi četný a malý
přímý na zrušení hradby k kandidá-
tům a k zrušení národního památníku
hradu.

102 památníků přechází státnosti v.
1862 byly byly zastoupeny 27 přechytlých
spolků a přes 15.000 osob, nepotřeba
Komitěti Hlava takto lidí, jako 19.
srpna 1869, byly tam tábarily ke
30.000 lidí. Bylo tam již množství
připravěných a státností s napětím jako:
"Pánu, státní na svého přímého, mýšle
kaj svou samosprávu!" —
"Chcete plat!" — "Chcete zrušení blahobytu."

"Pánu progar, rozvolení státní" (narážka na
částečnou volbu do sněmu). — "Chcete blahobytu
jsem do F!" (t. j. chceme federalismus) atd.
Přeloměno přímým hlasem se četnými
příslušnými. To tábarily zastavily rozhodce.

Tento tábar měl veliký význam pro
obdobnost námi v i okolních, neboť již
byli občané povzruzeni předvídati se k
svému národnímu českému, který časem za
svého národního, nastává přímým
Hledí s tím, tím a tím blahobytu.

Volby, jejichž rozvrh přímým nově
upravě volby do sněmu 22. a 24. září.
Časem přímým prohlášení přímým
vítězí Deklaranti za nepřímé se sně-
mu. Národ český odpovídá však vláde
ještě shledávající volbou vlády Dekla-
ranti. To volby do Pardubic mýšlejí
Dr. Přímý, přímý aut. Novým (a ne-
známé, ale malý přímý). Zvoleno 141
hlasů v. Pánu, mýšlejí z vlády, ná-
stupu nekonečných obcí ohrazení přé-
lovného, pardubického a hradského.

Časem přímým bylo velmi mnoho
a mnoho. Časem lidí byla nově a

klad. - chmel slamy stal pica 3 al. 5okr.
sno 3 al. cent, mes 5 al. kosa, bika keram-
tor 2 rlat'. - v prvomci nekri povrchu,
lateri na loncovach, lesik a zahnadach spir
sobilu nekri skodly.

Do r. 1169 spravovala skolstva
cirkev. Dozor nad zdejssi stavbou mel vi-
kar 7 Bohdane, jmenovany biskupem.

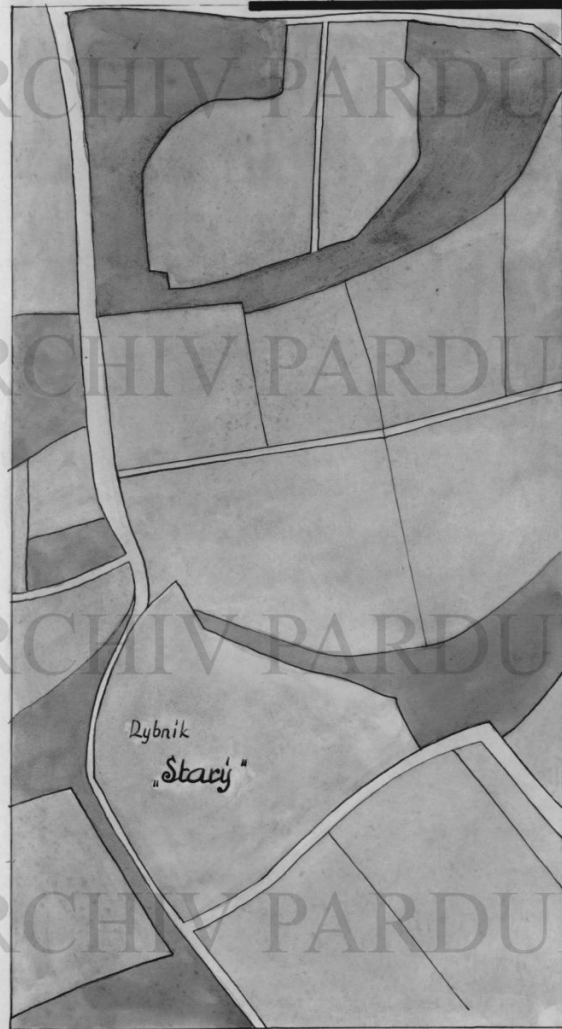
1870

V topograficko-statistickem slo-
vniku Cech je o Bde 7 r. 1870:

Bda, farni vs na nauri, 56
domu, 457 obyvatel, kraj Chrudim,
okres Ptelane, bivali Dominium Par-
dubice, diecez Hbr.-hradcka, vikariat
Pardubice, patronatni studijnii fond,
2964 osadniku, farni chran sv. Petra
a Pavla, skola, synagoga. (byla to
spolcna modlitebna pro zdejssi a okolni
obce v c. 2.).

7. r. byl uplny prodej pozemku
bivaleho mlonika "Starého". Tyto pozem-
ky byly pte hru po nysušení prosta-
jindany. Za 5 jiter 1446 (valni) za-
pkareno 1250 alatyeh valk. čisla (vali
pozemky podle této emy).

Ve "Starém" 1836.

4. r. se o velikonočních svátcích jízdo
na saviel.

25. října ubožata se líkvala na
severozápadní zemi neobčejně jasnosti a
ludata rýpy po několika hodin.

27. října od půlnoci do rána rážila
neobčejně prudká vichřice, která v lese
mařkala mnoho výmetů a mnoho stře-
chy poškodila a cvoce strany pokámalala.

1871.

Řokan 1871 zanechal mýru metru-
ké, quiska se mívá na ra. křičela
se tak až od r. 1876.

2. 1871 se stal na zdejší škole
učebním učitelem Tomáš Škronov, který
sem byl dán z Kasic. Kasickýho
roku na vlastní žádost přeložen do
pens.

V lednu nepadlo dosti sněhu a
protože byly velké větry, utvořily se ta-
kové záněže, že se po silnicích nemohlo
přijíždět a musily se prohořovat.
Časné tuhala až do 14. února. Chrázy
byly až 21°C pod nulou, takže mnoho
ptactva pomrzlo a zvíř až lu

420

stavem se utáhala. Také mláďa štěny
pomrzly, takže se musely znovu usagovat.
Těžen a Dubou lony dosti teplo, ostatní
méně přiměřené. Bylo hojně sen a
obav a výborná obilná sklizeň. Lvoce má-
lo, ale za to brambor takové množství, že
se prodávala běha po 40 kr. Řepa pro-
střední mody, ale Dobrá jakosti. Dělní-
kům se platilo až 60 kr. denně.

V Píseku otevřena měšťanská škola.

V r. 1872 novozděni byli zdej-
ší krejčí Janšaj, tehau ještě žijí
staré Janšaj a sice Štěpánko a mlá-
dýno Koumalina. Štěpánek si dal
Janšajmu látku, aby mu učil šaty.
Když se šel v hospodě, tučil Jan-
šaj, že je látka málo a že se na
nětu nedostane. Že toho vyžádala látko
a již se přistoupil i Koumalina, která
při učí domi po předchozím spiti vy-
mohla se vačen. Janšaj byl na
kráze vyfáměkem mřenem do hbaru tře-
hou od platu tak nešťastně, že
lílo třeby mu probodil lebku a po

1872.

421

1842.

tento úderu stonal.

Šťavnatý byl parostav obrovský na 6
roky do výšky a křovinatina na křoky.

Činna bez sucha, počasí tak příjemné,
že v červnu vše zarostlo. Stromy bojně husté
a naváhlý plodný, ale prožejání suchem vše
spadlo - v červnu teplota 24°C.obilu žito
nedostatečné, přemno množství sucha,
ovoce i žito málo. Dělné v srpnu zo-
stavily se okopaním, které za příjmu
podzimku se přehně ošklivě.

1843.

1843: Selo se počátkem června,
v Dubnu až 26°C žilba, 2. května bouřka
s kroupami, potom -3°C, takže žito
v květnu promrzlo. Následkem sucha malá
máta žitna sotva 20q pro míru.
Ceny: krmivo přemno 12 zl., žito 10 zl., ječ-
men 6 zl., oves 4 zl., 1q sena 3 zl 50 kr.,
slonky 1 zl 20 kr., mraha krmiva 1 zl 50 kr.,
hlava máta 70 kr., sádla 40 kr., maso
hovzí 36 kr., telu 35 kr., nepřemno Hokr.

1844.

R. 1844 nastalo v našem národě
rozštěpení na Staro- a Holanďáky,
později vzájemným střevním novins pře-

422

novina roztržka i na venkov.

Dobrou má počátek června, ale konci teplota
až 24°C. Konec studený a mraz (-6°C),
červen příjemný, takže obilí dobře odrostlo.
V červenci a srpnu harna až 32°C.
obilu žito prostřední, travin málo, ovoce
Dost, okopaním hojnost, žito zraje
Dobře.

1845: V červnu června mraz

a chumelence - mrazy až -16°C.
I. a 4. června jiskry, bouřky a také sil-
né kroupy, je bylo pro žito. Žito
kroupy mělo hlavy potlučené. Krou-
py padaly větší, než vlašské ořechy, v
srpnu až 33°C horko, 20. září kroupy
s proukem mraz 21°C, o vanecké žito
a žito. Na zimě velice málo žitno
a žito. - chřtí veltá sponsta žitno,
obilu žito bohu, ale nemohly se ani pro-
dat, proto se mšily.

Vě staré školní loukové a poboc-
ními hřadami v č. 4. a v č. 30. -
436 žitno. Chotkovské plánu žitno no-
vé. - Krmivská proklatá mšička na
novou školu smlouvi 2.000 zl. (viz
I. 2. str 313).

423

1845.

Bělá 1846:

Domovní seznam obce Bělá 1846:

Číslo pop. 1.	Eva církev římsko-katolické
2.	Steiner Samuel
3.	Homonická Kateř
4.	Štěpánková Kateřina
5.	Petr František
6.	Šimůnek Jan
7.	Vošabal V. (má včívěck. fr.)
8.	Geudloiger Gustav
9.	Pošva Jan
10.	Pošva František
11.	Danda Václav
12.	Geudloiger Gustav
13.	Hron Jan - Bělina Joz.
14.	Štát František
15.	Rejsek Josef
16.	Šala Josef
17.	Hojman František
18.	Šamhart Václav
19.	Bednář Josef
20.	Brizma František
21.	Čekal Josef
22.	Čamková Anna
23.	Jiřinský Josef
24.	Hojman Josef

Číslo pop. 25.	Chalý František
26.	Čech Bělá - komár
27.	Šamá Hostovina } ušna po
28.	Šamá Hostovina } Halkarovi
29.	Komárník Josef
30.	Jeřábek Franta
31.	Šedáková Anna (má 4 děti)
32.	Bělá - šala
33.	Baban Václav
34.	Hubáček Václav (c. 35 let)
36.	Šampel Jan
37.	Danda Josef
38.	Štát František
39.	—
40.	Šikler Jan
41.	Geudloiger Gustav
42.	Jiřinský František
43.	Kadaváček Fr. (má 4 děti)
44.	Šamhart Josef (c. 35 let)
45.	Homonická Jan
46.	Homonická František
47.	Šamhart František
48.	Šamhart Josef
49.	Vešal Josef
50.	Danda František
51.	Šimůnek Marie
52.	Šam František
53.	Šamhart Václav

1846.

Číslo pop.	Jméno
24.	Linger Emanuel
25.	Kodaný Jan
26.	Rihla František
27.	Kolářského Jaroslav
28.	Švaton Václav
29.	Homančík Václav
30.	Polkorný Štěpán
31.	Kochovický Jan

24. května ubohé silný mráz, tak že ovce a husy úplně byly zmraženo. Lito suché, v září většinou, takže se do pole nemohlo - i v újmu. V listopadu měly řepa a brambory zamrzly, až v prosinci, když bylo lépe, byly ze země dobyty. 7. v. hodně žel. Kopa za 6 kr.

Proti zavazování metrických měřicím nářadím lidí reptal na přehrocování se obomylých měřicích zavazob částí příčinu k veselosti.

V měsíci září započato s osivo-
váním pozemků a odhodnut mýso žitá:

Číslo:	roží:	luk:	zahrad:	past.:	uhl.:	lesů:
I.	24 al.	24-	24-	15-	5.50	6.50
II.	17-	"	20.50	19-	9-	3.30 5-
III.	14.50 "	14-	15-	3.50	-	3.60
IV.	11 "	13.50	11-	0.80	-	2.60

426

Číslo:	roží:	luk:	zahrad:	lesů:	
V.	21.	2.5	10-	8-	1.80
VI.	5-	6-	5-	1-	
VII.	3.50	2.50	-	relativně	
VIII.	1.50	-	-	5	

Čemu některé myšlenky do značné míry, srovnání v 24 al. na 44 al. (100 kg), srovnání se 44 al. na 62 al. - následkem toho vyplácel cukrovka v Píloně akcionářům 45% čistého užítka a 1 al 24 kr. za 100 kg.

R. 1847 válka ruská a rusko-turecká.

R. 1848 Rakousko ustanoveno správcem Pásmo - Horegromy, které také v sýnu brannost nové slovo. Částav. sňatí sňatí také také sponzorem, jejich se od nás zúčastnili: Alfred Heubolizer (bratr Gustava G.), Josef Kocich (otec ženíků R. Ráinová), Wittoch a Kocich Josef. - Kocich, který stoužil v 24. jičimského pletku, byl při nástupu brannost Horegromy konami a při něm spádl do propasti na listi, což byla jeho záchana.

427

1847.

1848.

1878.

P. r. počátkem mručování v nové škole.
Stará budova rozbořena a dříve prořádná.
viz I. díl str. 313. 10. ledna 1879
mručováno v 5ti třídách.

1. března z rána o 4. hodině silná
bouřka, kroupy, sníh. V bouři má-
skladavala silná vichřice, která pokou-
řala stříšky, rozbila okna, ploty a stromy
pokácela a tak mnoho škod nadělala.

Velkou škodu t. r. na ovocných
stromech způsobily housenky. Bylo
mnoho velkých housenek černých a chru-
potných, jakých ptactvo nepoživá a na
jabloních žluté a bílé čarvy, takže
mnohé zahrady byly holé.

1879.

V prosinci 1879 puchla žuva
(26°), že pouzly v komorách a sklepích
trambary, nebylo mnoho ptactva a stromů.

1880.

22. května 1880 silný mraz,
uzalo škůzku všeho ovoce, řepky a z
části i žito. Také černo rostli chab-
ní. Toho potlouklo v celou slach,
proto stádnato se nešlo s Deštinou, pro-
vážením bouřkami, jichž bylo třeba,

428

že toho ani paměťku nebylo. Pásmo to
trvalo v čemsi i sejm, následkem čehož by-
la žití nepokojná a přímice urostly a tram-
bary podvářily.

Na Sobě v Přiboně staven starý pře-
věný most a postaven nový, železný.

21. 1881 má Pěla' Ol. Dami a
449 slavnost. - P. r. vysvězeny čtyř na křesťi
u školy (svatba bar. prince Rudolfa).

12. srpna přišla sem více zpráva,
že Karolovi divadlo bylo popeleno. Věstělo to
ukázalo ve včeraštnost národa v jasné
světlo. Vě čub roce byla opět potřelena
istina a nové stavbě sebrána. J v na-
ši mi haněna slachka, kterou kovala
ně. Pěla' ačlová, Dura žuva. samé mlho
rady z Chudimí. Jen u Koučce v č. 18
nepochodila. Pam jí majitelka domu
hostětno vyhnala, neboť přiž Do Prahy
nepojede a Do divadla nepřijde, tak co
by na ni platila. -

Husci 12. čirna mraz a má-
slachka toho pohybné škoro všcky slachov-
ky - jasky hladeu v zimou, neboť pře-
stý čirven mlho a chabno. Irada Polara.

429

1881.

1882.

11. čimna 1882 založen v Bělé hasičský sbor. Za původně fotografii jsou členové nově založeného sboru z r. 1882 (nejsem nikomu jistotami). (Viz str. 69. lokolo Bělá).

Starší členové sboru od levé strany:

Hošťál Karel z č. 7, Richter Jan č. 40.
Geduldinger Gustav č. 41, Zedáček Tomáš,
malý nejvyšší z č. 30, učení puškovce.
Šimůnek Jan č. 6, Jirůstek Josef č. 23.

Starší řada od leva:

Šimůnek Chalup z postřevské, Svatoň Josef č. 54.
Šabán Karel č. 33, Šeremský, maj. hostince č. 54.
4) Zedáček Tomáš (r. 1914) 430

Singer Eduard, Váruša Chalup (hmic u železničáku),
Čaněk Josef, strážník.

První řada od leva:

Štiner Samuel č. 1, Kramka Jan č. 54,
Šrajber Florian, kovář, Láčovský Ondra č. 35,
Richter Jan, Vyšeh., Richter Fr., kumák č. 56,
Lubáček z Více.

Čluná, nejvyšší řada od leva:

Kacháček Jan č. 24, Vondra Fr. č. 19,
Pošva Jan č. 9, Křehovtek Jan, železný, uč.
ka., - Donda Jan, 37, Šimůnek Alois,
Bukovka, Křehovtek V. (Doma) - luobár.

Stok počal mrazem zimou, od 10.
mnoha se seto, v březnu řepa a brambory.
V Dubnu such a mrazily až do půl května,
když 2°C pod nulou. Pohybovalo mnoho
vláskovek, které ze skřivých přičin již mi-
nuleho roku proužily. - Lotno žitno až
do listopadu. Těto rok náležel k nej-
vlhčivějším v celém století.

Uroda všech plodin byla ne-
mnohá, nemohla však pro větší část státi-
žna. Obilí vrostlo, brambory shnilý.

1883.

Roku 1443 založena „Korporační škola“
v. I. Díl str. 364.

6. března napadl sníh, který za mrazu
až -10°C mrazil a byl až do konce března,
když velkou sněhovou pokrývkou (22.13.) se mohl
jít na ledě, jako r. 1445. Potom do
20. června bylo (až 30°C) a sucho, násled-
kem čehož nastala velká nouze o zelenou
jídla a ceny semy stouply přes 5 zl za 1 q.
6. 10. do 21. června silný, bez přestávek déšť,
potom bylo až 32°C do 11. července, průmě-
rné silnými bouřkami a dále do konce
července opět bouře a silné lijáky.
Hodně jablek, 1 hl za 2 zl.

Průmysl v přelomovém období
si vyvíjela k jistotě: Anna Vitová,
roz. Rauhářková z Kralovic, která
do svého věku, je z ní svatost
opracoval a šestnáctiletý chlapec z Sopie
byl v řepnické rozdělu stroje.

1884.

2. 1444 úroda ve všeobecně velmi dob-
rá. Ale obilí velmi těžko na ceně. P. č.
kupovali obilí obiloviny. Průměrná cena:
1 hl pšenice 6 zl., žito 5 zl., ječmen 4 zl.,
ovos 3 zl. - Jedni žitové semínko, jelikož
se hojně množilo, se prodávalo až po 68 zl.

432

Cena cukru poklesla na 14-20 zl.,
následkem čehož klesla i cena šepy na 70
krejcarů a tak nijak se solivka užitek ne-
přinesla, ale snížila mák na přístování ne-
byla.

Vr. 1445 žitová úroda do jara le-
žeti sněh. 10. 1. do 6. června vedro až 38° ,
č. června suchý se kroupy, ještě dříve
byly jimi naplněny pískovny, ale
nepřesahaly velkých škod.

Do července na den sv. Anny byla
tuhá zima, že lidé z okolních vsí, jdu-
cí do kostela, byli obléáni v kožíškách.

Žení nebylo žádné, jako roku
minulého, ale předělky jakosti. Obilí
bylo německého zrna. V kostele hořel
karambor až 1 hod. též. Úroda žit,
jezom švestky, řádné.

Založena „Obilnická záložna“ str. 153.

V květnu 1446 zima a mrazce,
které následně snižily, zvláště žito, které
bylo místy sklizené dříve. P. r. opět zá-
ženo více šepy po úpři ceně v roce mi-
nulém, ale solivka byli sháněni.
Cena cukru klesla na 24 zl. a šepa

433

1885.

1886.

plouma na 70 m. - Veml leay hospodari
valduho mytizen a jistovani' ripy, mo-
pak spise skola. - Lova mlt.

Časlova nová mlt. a mytizen
em ploum kharitiz se i pomery peněžni'.
V peněžních ústavch byl vše stále mltý-
leka peněz, ale strasená Lina mltka k
opatrnosti jni povolování jnička a rolná
jen částně razdizeny mltat jen velmi
těžko Datoho mltm, což nělo v zájmu četné
osobní mltaje usetřosti i pro em
skutěmno. Také mltitel' musel častó
naplatiti, proto na jni. v č. g., aby ma-
jetná usetřost mlt odříi požjiny jo-
ko mltel' na Dubovinsk a smírčích, o
něž byl zájmu, vedl stáka na jméno
súho tchána.

2. 1887 povolena stála poselko-
ná pošta do Bohoslavce kazaodenní.
Před tím od r. 1864 docházela pro poštu
Kendanka 1 x týdně.

3. roku žle založena hospodari-
ská škola (viz I. díl str. 334). Vyná-
vání začalo v r. 1888 a ho li
žáky.

činného roku 1886 bylo pro celý
den 27. srpna velká prava. Druhý den v
1/2 y hod. ráno přichal se jedno činného
mlak od smrozavonin a druhý od jilovské-
ho. Nastala příkrá mltm. Ze strany druhé
omil a na cestách zlozly výnosy.

Rok 1887 velmi příznivý. Na začá-
tku hodně sněhu, tuvala žjma, 19. břjma
se již jezdi na vaních i 21. padal
sněh, ale nemil žjeh mltm. Žjmo
súmion chodné, krásné léto a velmi
příznivý požjiny. Č žmák vřady ho-
nost krásného obilí, žulát' lohata
skizem jšm a jšm. Postala ovoce.
často bylo poměhu tak příznivých
jní a tak pěkného počasi o žmích.
Ale žjma bylo sennami. Žjta nejia že
se nezpřizily, ale ještě hlasy. Prodávalo
se 1 hl pšm za 5.40 zl, žjta za 5 žl,
jšm 3.70 žl., oves 2.60 žl., koram-
čany 85 krejcarů.

Časni' lovišay skoa jistovny
v. 1888 za em a žjpe chudimota.

1888.

Rok 1888 celkem nepřiznivý. V březnu velmi teplo, takže stromy a keře vypuštěly, ale v dubnu, přišlo mrazu a sněhových váně více ráno. V květnu bez deště a vysychajícím počasím vlny zanechal na polích a zahradách znatelné následky. 3. řepa vylhynula, obilí se špatně vyvinulo, listí na stromech málo spadlo. 10. 25. května začíná nepřítulná vlna studených deštů až do 2. září. Celkem pěkně.

Obilí nespokojilo ani zrušením ani stavem, kornelový šnec úplně shnilý, takže některý hospodář je ani nevyorával. Výchovněji byla sklizeň lhanin, jetelů a řep. Velká řepa častěji nahradila om, jež jarním suchem zžárila. Proskakování nevolně se očekávalo stoupením em obilí, ale toho zamezil přírůz a šker. - Proskávalo se, hlavně do šimšera, hodně sena, za které placeno 3-3,5 ž. a 1 q.

1889.

V r. 1889 skončil svůj život na záměru chayerbinderu baronů prince Rudolfa. Do jeho smrti, jejíž příčina je i na dálle zahalená a tajemná, holoubky zde mezi lidem nízce chobaly.

436

Rok poměrně mokvý, ale na mnohu přiznivý. Celý stáří se poněkud zlepšily: 1 hl: pánie 7 ž., žito 6 ž., ječmen 5 ž., oves 3 al., kornelový 1 al. -

V r. 1890 navštívilo zdejší školu 416 dětí.

V r. započalo se stavěno silnice z Děčle do Vyšehovic (viz I. díl str. 20). Stavbu staršího nýbor v Pílkovci za 14. 290 stalyž. 90 kr. - navštíváno. - 10. 20. 20 stalyž. Děčle přispěla stavěno 2. 636 žo -- Vyšehovic --- 3. 316 al. 70 kr. Celkem --- 3. 316 al. 70 kr.

Přísní po jarní tři měsíce bylo normální, ale od 10. dubna nastalo deštivé počasí, které s malými změnami pokračovalo až do konce roku. Dešt stihl dešt a následkem toho bylo mnoho povodní. Proto také stavba silnice ni vyžadaba zvýšení návahy, zvláště potoky, souvažející s stavěno materiál, velmi drahý.

4. září o 2 6 hodině ráno stážer byl 5. a 6. júlí a obilí kamenného mostu v Praze, 4 hodiny na to 2. júlí s obilím. Do rekval stážer

434

1890.

mnoho mostů, mlýnů, stavení a j.

V tak mnohem více narostlo jen hodně
travin. Většinou oláti bylo slabé, tráva za-
rostla, ba místy tráva oláti úplně mizela.
Podle toho bylo také žito málo a špatné.
Chudý hospodář ani žito neubíral, jak
bylo následkem polpárání chabí. Páram-
teary na lžínkách předních úplně shlyly i řepy.

Cozy: 1 hl ve zl.: přemice 3 1/2, žito
6 1/2, ječmen 5, oves 3-4, pšeno 5,
1 q. korambor 1 žl 20-50 kr., a hráze, seno
2 1/2, sláma 1 1/2.

V prvních měsících rážka chřipka.

1891.

Leto 1891 lž mokrý a jen málo
bylo dnů pěkných a slunných. V lesu
a na moři napadlo hodně sněhu a silně
mrzlo. Břízky i dubové velmi stromy,
takže jen málo stromů rozilo. - Válek
tání, povadně a ledové zácpy. V
chémci se ~~ne~~ sítli silnicí i železnicí
most.

1892.

V r. 1892 břízky a břečty sňadnostní
obvod (viz str. 144 tohoto dílu). Před
tím volali lidé lékaře jen v nejnepříjemně-
jších případech z Botošovic nebo Přiborče.

438

20. srpna 1892 schůzka zemského úřadu
nyní službu pro obecního lékaře 600 zl.

4. a 5. čísla ulice kamary od myšedru.
Kdy prvně byla, která se na celkové pláně
města 10. čísla o t. hodině obpolední,
ažil celá do nedosti č. 30, prvně
byla "živáčkami". Stavení, skoro celé
a Dosty byly v okamžení v planemě.
První k ohni přivazil "úhni" učitel žensk,
který vyvedl z ohněho stavení majitele,
lokem vrnáčeho. Doležka vyvedl ko-
nár Švajer.

Než se dostavil k ohni hasiči
se stiháčkou, sledáno, že ohni přivá-
stavení již není možno uhasiti a proto
vynována spíše okamžitě budování, zulaž-
č. 31, na kterou již chybala střecha a
skolní budovi.

Při této kamri udělil lokem ve
příjemě okolí zejména 40 král na ní-
mých místech. Doležka byl zabit ve
výščiněch Prantůva Dosty z č. 1
(votobruj) a choti: K. Šantuka.
V Karalievě hořelo ten den od úteru

439

obsknu u Čelivě a v Bukovce u Hvo-
nířku, kde již lesovny úplně byly popeleny.

U Bělč u č. 10 zůstala přes celý obchů
pohledna. Občanské náložiny. Hledají
byla pro ohni nalezena a shromážděna, shledáno,
že peníze a listiny v ní uložené zůstaly
neporušené.

1893.

R. 1893. říjenu zde samostatně
c. k. pošta se změnou "Bělč u Bělčovic"
Povinný poštovníkem byl Josef Šmíd,
majitel hostince č. 51. (I. díl str. 25).

D. r. stěbla zdejní obce velká se-
mota, mají stěby kromě obce. Běhají i v
chlapčácké se nářeba "překona", řípa s bílou
omáčkou a lidé byli nářeba, když se na-
jedli. "Co ž' dolů se zabolavalo usloví":
"Šmáknij nebo nešmáknij, jěw tam
pakuj!"

1. říjenu podněr nářeba hořná
něhnic směrem s jilozápadem na smero-
mých. Dle takové pravosti, že
mnoho stromů vyumřela z hořeni a
mnoho stěch velmi proškřobila. Hořeno

1. hořiny velmi nebezpečně možno vyjít ven.
Částky se stěch se sypaly, částky stěly v
početní a lidé byli velmi poraženi a zra-
veni.

U Káru bylo několik velkých táhů
služeno na železniční trat'. Při pramýření
tuhé nepozoroval strojírnační vlakem pře-
kážem a vlak se pro nárazu vyvrátil z ko-
leji. Škrtěnou náhodou se přeměkla pouze
lokomotiva s nákladním vagonem. Žle-
že byly zůstaly na kolejkách stát. Škof-
mácní byly zrušeny a skonal. Želez-
niční nepřisěl k úrazu mláde. U
šleři upadly trosky na družku kolij, pro
které za chvíli přešel vyhledávací - jěw
několik ohni bylo u něj vyraženo. - Škof-
byly, následky vysoké škodny pro celou
mžácnou.

D. r. prodloužena silnice Bělč -
Byčkovice dále přes Loučivě do Bělč.

Běhají roku se uzavřelo o
úrazu z kroměříže přes Rosice, Boh-
daneč, Bělč, Chlumec u c. do
Hornáckého chlapčácké, zatím začalo jěwám
o železniční spojení Bohdaneč s Rosicemi

1/2 sv. Josefa bylo tolik měkko, že se
jirčilo na samých.

1895.

1. D. mistovního domovního katastru
Českého v r. 1895:

Děle: farní, katastrální i místní
obce, 443 km², 60 Dami, 494 Čechů,
2 Němci, hejtmanská, bývalé panství a
nikamít Pardubice, rost. a staro Přemě,
Převrác katolicko-česká, kostel sv. apoštolů
Petra a Pavla,

patron: náboženský fond,

římskokatolické obce: Doubravka, Hrabčínka, Ha-
binina Vějí, Hrančice Hrozní a Dolní,
Sopní, Koleč, Vyšehumčice, Hrámanice.

Farnost má 3456 katolíků, 241 evan-
gelistů, 50 židů,
6 židů škola, post. úřad, legr. Polka-
něs v Pardubicích, nádraží Dobruška -
Lýrovátra, mlýn a obě záložna.

1896.

1. 1896 založena v Polčanech
městská škola, kterou chodilo šest
žáků i z naší vsi do té Polky, než
roku 1920 otevřena měst. škola zde.

442

Koleč si postavila svoji dvoutrádní
školu nákladem 19.567 zl. a od školy
Děle se r. 1896 odškolila.

Hrabčínský sbor koupil novou stá-
ništnu (2. tř. st. ži) za 900 klatých.

Do předcházejících paragrafů a 29.
čísle 1896 nastalo 30. číselné odpočítá-
ne kromě kromě. Zde byl zasažen
aký, čestný, katolický, Hrabčínka, Doubravka,
Hrančice a židů až k Hrabčínu. Pádání
kruh žánal u čim, skončilo u Hrabčíně.

Hrančínky paragraf za prudkého
nětu v tarové prudosti a množství, že
bylo úplně vše naprosto zničeno, málo
kde měli pouze něco žita doma.
Pole zůstala jako mlata, stromy po-
hánvané, přetvořeno ulito, omítka se
rdí otušková, všechna okna od jilo-
západní strany vytlučena. Byl to
smutný pohled na hotlou zničenou
oblast úrodnou, proce okopanou a všeho
v krátké době. Zoraní stromy byly
tak poškozeny, že je na příště při

443

lélek dosud žít, s které strany přišlo
báse s karpobitím, neboť na té straně
nepřibývalo na výštinu.

U Kolínem mají dosud žít na
spýchanu telnou ve ždi, která byla
xpěsočena nárazem větrů.

1897.

3. Když přistoupil kavičtý sbor
k župě uhelohorské.

1. r. prožal c. l., telný majitel -
(nejmce) Ština, obehad míšimýno žbožm
a náenna křomých nápojů.

1. rok motný. 6 žně přišlo 5 dní
a nocí bez přístavky. - Chlív' vrostlo na
stojaté. - Po celý rok hodně listů a
léti koniče.

V tomto roce založena žijší cítel-
na. Stavěna v r. 1894.

Vý I: Děl, str. 556.

1898.

V r. 1898 razožm v Čeně
italšijno avnektatno koutekmno čičaroma
čajčička, choť čičie rakanko-ukostkeho
kautička Josefa I.

4+4

Čeny običi v r. 1898.

přimie 10 státek, žito 8 al., ječmen 6 žf.
ova -- 6 --, seno 8", sláma 1"
saveno žeborů --- 54 al.

V roce tato rostlo již v květno
mnoho hub, polono nra, až zase v listo-
padu a v prosinci žuk rostlo velké množ-
ství, neboť v těchto dvou měsících bylo
krásné počasí. Ještě kolem 10. prosince
byla snována hubů valjeva.

1900.

11. čizna v r. 1900 byl vše o
1/2 ž hodně vícemí učen meteor zelené
barvy, letící od jihozápadu k severo-
východu.

Do první žičené cyklomotorové vy-
stavěna kruhová sídelna kankontka v
dušmí podolci (I. Děl - str. 554).

Toho roku zavřena měna kormo-
ná. 1 klatý = 1 Kč. - 1 Kč = 100 haléřů.

Donká a tuhá žma mivčta mno-
ho osvěžejel stromů. Čičta se por

4+5

mělem myparila, a žana suho.

3 mandle po kosi bylo počítáno za úrodu.

Na vlněných provazcích se myšlyto mnoho hebečů.

Činěný pokusy a stýchlímnořno ovce, do-
poručeního řetězování, maláči kř-

hávání fosforovými pilulkami, ale s nikakí
velkým výsledkem. Čině zastupitelstvo
nářadilo rozorávání střížebal.

1. 1. pánie 14 Kč, žita 12 Kč, oves 5.50-6 Kč,

ječmen 10 Kč, čaranka 8.90 Kč,

ovsa 12 4-8 Kč, sláma 5-6 Kč.

1901.

Začíná století XX. S jakými
máříjemi vstupuje do něho národ český,
který se musí domáhat práva jazyko-
vého, svémámosti a samostatnosti s
národem německým, který se zde po spá-
sobu kolonistů rozšířil usadil?

Velký úkol si nese ze století 19. Do to-
horoško - napokojiti své národy -
jinak spějí k záněru, což je ovšem
poslední národni českému, který nímž
s kolonistů žvatl: „Styži jsme před
kolonistům, lndeme i po něu.“

446

Ve volbách Do ústské rady šli 2. r.
čel' agrárníi samostatně. Za skupinu
Pardubice - Přiboně zvolen zemanův poslan-
cem Josef Kromáček, volán z Činěčan,
český agrárník - za ústského poslance -
svobodomyslný - ing. Jan Křiváček,
profesor kulinární techniky v Praze.

Ve vyřizování založen lihovar
sváma na Úbravru a zářijem na Dřiti-
baci slivovic a májmem „Družstevní
hospodářský lihovar a spojené podniky“.
(Výř. st. 174 tohoto řeku).

1. r. rozšířeno lánitor (výř. I. řek).

29. činnu v noci vyhářela u
Kromáček v č. 22. stáloba a u ní mho-
šel kamník Kromáček na stánu, a
oběřelý fofter byl odnesen na žebříku do
mánie. - Příčina ohně nezjistěna, ale
pravděpodobně chytla sláma ve stánu,
na něj Kromáček spal, od jeho dymů
veliké požáry, nář z ní kamník i dym
něu ušel. Dřimem byl ani nářem,
takže nemohl ze stánu jít utéci a ušel.

447

1902.

Do ulni mímé sruké zimě 1902 nastalo záhy z jara teple sruké počasí, ale v kulturových místech, které zrušily značné škody na polích a sadech. V proslovních územích Dusk. byla velká neřada. Po jím 1. hod. odpoledne dne 1. července se obloha roztáhla úmyním mrakem, několikrát zablýsklo a následovalo omdně ticho. Bez Dítě od západní strany smatily se kroupy a vykonaly katanaskoro práci. Vše rozleto, do země zotříváno, mnoho plachta, žně a družice zolito. Čína při západní straně nesmí rozleto. Kroupy zrušovaly bar krajím od Po- jím po Litomyšl.

Ve čtvrtek 7. srpna 1902 po 1. hod. odpolední přišla od jihu západní větrná smršť, trávila několik minut. Rozleto dosti škod. Navíc byly roz- házeny a místy odneseny. Ten celý rok byl útlý, a Dítěm, takže obilí se skládalo mokrě a v stodolách se zapo- řilo a zkažilo.

Dne 29. a 30. srpna 1902 provedeno bylo komisionální řízení projektu Dítě - Hrovec - Zolito - Bělá - Chlumec. Roz- řídil ale, když se stavělo město přiléhající kolo kolkany vytknutí a odněti.

Vše rolu vykonalo čp. 10 (Převa, zvaný baráček).

D. 1903 svolu za nás kraj pro- skauem Kralovická družba v Dobrušce.

D. 1904 směn (zvanik) u nás nyní přijímáno (viz st. 355 st. I.).

Director biskupství kralovicko- keho z r. 1904:

Kamnost v Bělá: Bělá, Bukov- ka, Kralovická, Kralovická Pě, Kralovická, Kralovická, Lopré, Koleč, Vyškovice, Kralovická má 3540 katolíků, 251 evangelických křesťanů, 38 židů. Do toho počtu, že počti poselství zvaně z r. 1895 nevostává že bar patrný

1903.

1904.

1904.

přinášela skrytost, jak by se čekalo, mýřij že nastává mýřidromání stěnování do školních míst, kde přimýřal poskytnuť více obžijny.

18. 1. 1904

18. 1. 1904 mýřidlo č. 68 (Duo volj- nika) - tchly přimýřany od č. 10. Na spá- leništi postaveno žpurne čp. 68.

Tchly rohu mýřidlo čp. 43 - Hověto - ni volbách zvoleni (r. 1901).

- Starosta : Josef Vankla č. 22.
- I. radní : Čeněk Zvěřáček č. 30.
- II. radní : Josef Šumánek č. 29.
- III. radní : Jan Šimůnek č. 6.

Členové mýřom:

František Šat čp. 14, Fr. Čeněk čp. 50, J. Vankla, J. Vělnský (42), Gustav Geduldinger čp. 41.

Váženo skrytím mýřom, zda by volil a přiznal stavbu silnice Štělá - Štělá (byv. mýřidlo) - Hověto. P. r. přiznal byt koncovnyho starý Re- bika, který onemocněl a zemřel. Koncovnyho se stal Josef Čeněk.

V činnosti nastalo velké snáho, které i pro celý okres trvalo. Stavny mýřidly byl pro nedostatky vody poskytnuty.

P. r. mýřidlo rusko-japonská válka. 1904 projevovaný sympoché s. Ruskem.

1. 1905. - To prohnání válec bylo Rusko memo mýřidit chancizisko, postupit japonsku jižní polovici Sachalinu, mýřit japonský protektorát mal. Koreon, pro- stupit poloostrov Kowang - tung s Port - Arthurem a j.

Grádními les, potčiní ke hostelu bělostáinnu, byl s. r. prodán Šumánek- kovi č. 29.

Stavá konárna rozložena na postavna nová za 3.000 Kč.

Přístavba famulo hostela.

ni volbách do skryto zastupitelstva v činnu zvoleni:

- František Šimůnek - starosta
- František Jirůsky - I. radní

1905.

Káňas Pruhov --- II. radni.

Obecní obecní zastupitelstva:

DoDr. J. Svoboda, Jan Linnich,

František Secký, Josef Svatoň, Jos. Čermák,

Vincent Jiráček, Alois Procházka.

1904.

V r. 1904 v Dubem předán starostem-
ský nář. Fr. Jirákem (Fr. Štěpán
se odštěpoval) a I. radním zůstal Čeněk
Jiráček. - Účel: Jos. Procházka.

Pod obecním protektorátem konám
zde v r. 1904 úspěšná hospodářská
při 25 letém jubileu trvání hospodářského
oboru - (viz II. str. 69).

Stana mostovská (úspěšná země),
kteří stala u Doubové č. 2 na dvoře,
prodána Jos. Doubovi za 2000 Kč.

Obecním státním ustanovením
Josef Secký (za něho v ob. zastup. v. Článek).

Obce obdržela subvence 3.000 Kč
na melioraci obecních pozemků od
státu.

452

Na místo zanechané Dobruží před ep.
6. proslavená obecní náhra. Celkový náklad
v r. 1895 43 Kč (od firmy Čermák - Praha).
Dobruží č. r. také zanechala vodní nádrž, železný
a za náhon.

Obce provedla melioraci obecních
pozemků ve své režii a dle projektu a
dispozice schválených dozorními orgány země-
dělské rady v Praze.

Na státní subvence 3600
provedena a obdržena železná subvence na
melioraci v obnoze 5.500. —

Obnoze meliorací družstvo
v Bělé, přiláčená za účelem k melioraci-
nímu svazu a meliorace provedena v
celkové sumě 14.500. —

D. 1906 vyhořelo č. 44. (Antoš),
20 (Stojfrová - Dnes Loubová) a č. 68.
(Chalup - Dnes Kojáček). Č. 44 tu byl
vostanin, sám každý!

upravena cesta v ulici po
Dobruží palouček.

u Housce vyhledány staré a

453

1906.

22. 1910

vyšší školy a nakrajem novými.
Zřízen ligar od č. 24. až po č. 30
po své straně říční a po pravé straně před
č. 21. a 41. Dokoněno korytí kanál.

1908.

Loď v. 1908 navštívili někteří
syrové zřídk zemečtí říční hospodá-
škov školu v Pílaně, který t. r. posta-
vena za 154. 770 Kč.

Řešení občanů z Bělce se zúčast-
nilo 30. srpna slavnosti božského vyjád-
ření roboty, kterážto slavnost pořá-
dává Hospodářský společenství občan
pílaně v Pílaně.

Členy do volební komise pro
volbu poslance na zemský sněm zvoleni
za obec Pílan: Čeněk Zvěřobek č. 30.
a František Zvěřobek č. 23.

Strážník, u kterého, kdo bude
sněm, aby udržoval kádní na škole,
obdrží od obce jako odměnu jednu
část obecního příspěvku.

454

Volby do obecního zastupitelstva:

Zvěřobek František --- starosta (č. 23.)
Zvěřobek Čeněk --- náčelník (č. 30.)
Zvěřobek František --- --- (č. 15.)

Členové obecního zastupitelstva:

Čeněk Z. (č. 6.), Štát František (č. 14.)
Štát V. (č. 7.), Čeněk Fr. (č. 10.)
Čeněk V. (č. 34.), Čeněk Z. (č. 51.)

Obecní zastupitelstvo se namořilo, aby obec
má pozemky, které jednotlivci více než 40
let užívají, byly jim kůlnově připsány.

Pro případ automobilového spojení
navrháno obec jednou pro výstavbu 100-70,
toto spojení by měla navazovat na
líniu Pardubice - Bohdaneč, která t. r.
v křetmo byla zřízena jako první pod-
nik toho druhu v Čechách.

V r. 1909 vyplatila obec
"lečanské železnice" na 12.000 Kč s
místem.

t. r. veliká voda škoda, které
však nikdy. Vě vyhledávání knihovny

1909.

455

1902.

ze smetky našli stromci - 40 hl a u
směnně pro oběma z celho okolí smetky su-
šili, takže mnohý měl zástan sušených
smetky má mnoho let.

Založena v Bělí občianska hospo-
dářského sdružení českých křesťanských ze-
mědělců (str. 141).

Žijens obzorné strojí Družstvo
na Bělou a okolí (str. 124) na jízdy-
na parní mlátička za 4.600 Kč od
Kochovy a spol. Za zakoupení provo-
dua rezná slevence --- 20%
a statní --- 20%.

1. r. založeno yvěské sdružení,
jako část žijens. Hospodářské
sdružení, která tomuto sdružení sa-
konpila piamino. Sdružení mělo k
50 ti členům z Bělé a okolí, Star
níčel žijens nítel Stanislav Bezubka,
(Hř. I. str. 364-366).

V tomto roce se na hostele opra-
vovoba něj.

23. května r. 1909 byl všemi hlasy
obecního zastupitelstva zvoleným ležnaly Jan-
koby nítel Josef Jeník za své zá-
sluby o celého obce Bělé - jejím čestným
občanem.

Janík nítel Josef Jeník naro-
dil se ve Bělí u Pardubic dne 1. září
r. 1843.

Po studiu se stal r. 1865
podnikatelem na Pouchově u Hradce Krá-
lové se služnám 126 zl. ročně, - za byl,
strann a příjem z výnosů.

r. 1869 byl přeložen do Bělí a
1876 do Bělé. Po 4 letech přistoupil do
Bělé byl na troje přeložen do Opotovic.

1907.

Učimene - 1876 jmenován řídícím
učitelem v Bělé, kde na škole působil
celkem 36 roků a měsíců 27 dní.

19. září 1905 byl povolán do Prahy,
kterou trávil v Pardubicích, kde 18. srpna
1934 zemřel.

Řídní učitel Josef Jeník působil
se v Bělé v různých podmínkách: založení
hospodářsko-čtenářské besedy, stáru do-
brovolných hasičů, dvouletého hospo-
dářského kurzu, výměny pošty, obecní-
ního lékaře, školky chovann, směnny
a občanské záložny.

Hospodářská zdejší škola byla
první zimní hosp. škola v lejtman-
ství pardubickém, koluje po odchodu
řídícího Jeníka kanibla.

Ža bylo zárukou byl řídní
učitel Jeník jmenován, prvnímu čes-
tému občanu obce Bohov. Bělí.

Ža rozšířenou práci pro haničství
jmenován Jan Čimčík, Gustav Geduldiger
a kaulník jmenován českými členy
výběru haničského sboru

Ža člena Do okresního zastupitelstva
místní Česká Zednářská (č. 30).

Čoumský mlýn na zámost a stří-
most Letánský čoumský náhon, aby vod-
ní náhon za obecní náhon čoumský,
nebot' a hujší stojaté vody se šíří
zápach a infekční nemoc.

Mo omětluní vsi postaveny luer-
ny a petrolejovými lampami (při
nejhorší v záhybné sítnice, u Štěpán-
tín a j.).

Mo ustanovení služby 14. listopadu
v Pardubicích, kterou svolává ří-
dní poslanec Horáček, sleduje starost
releguje Křížek - Křídlovic - Bělá-
Chlumec, Delgován starosta obce a
přáním obecního zastupitelstva, aby
tuto starostu co nejvíce podporoval
a povoluje se, aby Bělá upala
5.000 (pět tisíc) Kč ke garančnímu
fondu a podmínkou, že v Bělí
bude postaveno náhon.

Starší občané požadovali tuto směr,
železného spoje, vědomce, že jenom spo-
jení se světlem může zvýšiti hospodářský
rozvoj a blahobyt lidstva oběhého kraje.

1910.

Kř. st. 458.

V r. 1911 založena knihovna u
"Hospodářské besedy". Po jmenatí předána
obci.

Směna pardubského velkostatků
a své mosi vauzela od 30. srpna 1910
eluzi a puikow Dohytra, jakaj i jiny
po sterc mýrovskými kraj, Posud oby-
vatelstvu zdejším i jiných obcí pon-
ívané ke skráni cesty do Lébonsě.
Protože této stěžay bylo používáno od
nezanikli, byla na spravo velkostat-
ku porána Lébons i okolními obcemi
váleka pro usání Džby. Plná moc
ke zastupování zájvých obcí učiněna
vduovatelu J. Dr. Lěinoni v Pardubích.

Spoa tento obce mylně a tak
byla moskovického roku směna par-
dubského velkostatků Drascheho a
Wartinbergi opět používání myna-

ěného stěžay s náikami používati.

Pro sčítání lidu 1910 napočeno
v Běle 478 obyvatel.

Vyhovělo č. 62 (Kobovoi - myní
Donra). Obci se dne 9. kv. 1910.

V prosinci se zde vystrýla stin-
tarka a kulharka, takže obec byla pro
michod horizého Dohytra uzavřena.

27. Dubna ledna byla spa-
tina nová kameta, kterou hřivdání
pojmenovali komitov 1910 - a (Halle-
yova). 19. května v časných hodinách
raních prosba keni chostem Halle-
yovy komety veta nepřipravané a i
Dobro pín tím oborovaným ukazji
i zkonbyel a zde obávaných málctví
nobiljeil se žárny.

12. Dubna 1910 bylo se hadně
lidí z Běle prodávali v Pardubích,
kde se vyzel na moimské mivěti
na lětadle vlastní konstrukce inženýr
Korápar z Pardubie 25 m do výše

a uložil k tomu ve výhledu (domnívej-
delší let byl v Anglii od francouz-
ského krále Paulhans - 143 km).

Do 1910 velmi málo, kratoch
slo se již v úvodu - od 1/2 dubna do
11. května denně prší, proto práce a
sucha, takže oboratelou země nemůže ob-
lí vyházet. Od 1/2 června opět lijáky.
Pěstivé počíná až do konce rokem.

1911

vr. 1911 nové právně velké smlou
a v toho směru Drakota, která ale byla
léž vyvolána příčinami mezinárodními,
neúspěšnými výstavy, kartely a bursov-
ními spekulacemi, o kterých nešlo a
vzhledem k těmto jednáním se snahy obcí
a neúspěšných menších činitelů, Drakotu
umírnili - bezúspěšně rozvažují.

Politické poměry v Čechách se stá-
valy stále více rozjitičné násob-
kem proudu mýsloupení Křesť.
Při volbách do říšské rady zvolen zde
opět J. V. Horáček.

482

Horáček a státní rada zlo
až do zarměl měsíce.

Opousta silnic Bělá - Fialová.

Obecní zastupitelstvo zakoupilo hosi-
stevní strom 100 m kůže za 210 Kč.

Do volební komise pro volbu
ústeckého poslance zvoleni: František
Zvěrný a Václav Šikar.

13. května uložil ve zřízení
hostele svatost činnosti kralov-
hradský biskup Fr. Josef Doubrava.

Do obecního zastupitelstva vo-
leni:

František Zvěrný - starosta
Čeněk Fialoch - I. radní
František Šikar - II. radní

Členové ob. zastupitelstva:

Josef Kouřil, Jan Horáček,
František Šikar, Josef Šmíd, Fr.
Horáček, Fr. Fikar, Václav Fialoch.

Následkem velkého sucha obce-
ní se v úvodu sponsta hradobán a
nedostatek krmiva. Horáčeki byli

483

trávení fosforem a chytání do tureček,
obce zakoupila již množství arseniku.

1912.

v r. 1912 obdržel čestný ha-
sičský sbor Diplom a uznání od župy
za nádhře provedené cvičení na výmně
sjezdů ve Kóci.

Stoženo Patsých 1.000 Kč na
detailed projekt Drahý Pardubice - Bohda-
ně - Děla - Chumec.

v výmně přišly děti a na to
mrazí, v listopadu sníl a mrazí. Hněz
se křídí v mrazu na sněhu v prosinci,
u velkostatku i v lednu - něco zůstalo
neuhříváno.

Na Balbánu žilá válka. Sa-
kousko, postřeno křivochem, částečně
molekularně.

1913.

v r. 1913 výživa v Pátočce
expositura hejtmanská poudrabského
a správně uvedená starší komisari
z Pardubice J. H. H. Kolinka.

464

trávení se počalo od 1. prosince 1913.
Pro nás oběmy to bylo velké ulehčení,
neměli-li za svůjmi záležitostmi žiti
až do Pardubice.

v Dubnu byla teplota až 30°C.
v červenci zde měřily děti školy taran-
gy. Červenec a srpen větrno a deštivo.

v prosinci nastaly silné mrazy
a vánie sněhové, jakých ani starší
dítě nepamatovali. Ze všech evropských
končin dosáhly zprávy o velikých
prohromách, jež byly způsobeny olov-
skými sněhovými boulemi.

Pobouené vánie a mrazy byly
v r. 1812, kdy padla za obět armáda
Napoleonova.

Na Balbánu žilá válka. Sa-
kousko bojová proti svým
ultraconservativním - Turkům. 13. června
dolu-li velké povosti Prinspole, což
i u nás bylo přijato s radostí.

465

1914.

D. 1914 se již zdálo, že železniční trat' Pardubice - Bohdaneč - Bělá - Chlumec bude ukončena, neboť 30. října 1914 byla v Pražské hospodě č. 27. sepsán protokol o výsledcích politické pochůzky myslivostního úřadu jakož i stanovení protipožárních opatření ke příchůzňům ustanovení ministerstvem a 25./1. - 1849 a myslivostního zákona z 14./12. 1875 i ke všem jiným ustanovením nového zákona z 28./4. 1898.

Ujednání toto bylo nařízeno vyhláškou c. k. ministerstva železnic z 26./11. 1913 a z 2./4. 1914 na stanoveno vyhláškou c. k. místodržitelství z 15./10. 1914.

Železnice měla vstoupit od Bohdaneč pod Bělou a v km 11 $\frac{1}{2}$ do náhonů katastru obce Bělá u kat. č. 286. Přijetí přes okrasní silnici pod Bělou a Hlaveně v km 12 $\frac{1}{2}$ u ús. kat. 590. V km 12 $\frac{1}{3}$ měl být položen kólm mostička pro úhlednou okrasnou cihelnou, v km 12 $\frac{1}{2}$ náhonů k cizí ús. kat. 544.

466

V km 12 $\frac{1}{4}$ - 12 $\frac{2}{3}$ byla nařena stavba Bělá - Vyšehněves se rozšířením pro nástupní plošinu.

Ke stavbě měla být upravena silnice v Bělé asi 160 m, v zář. 6 m, odbočující z okrasní silnice ús. kat. 538.

V km 13 $\frac{1}{2}$ stavba katastrálních obcí Bělá - Vyšehněves.

Protože Bělá měla být stavěna podél cihelny, měly být jako protipožární opatření zřízeny některé kůlny a obytný domek, stojící při cihelně.

Obec Bělá při tomto řízení zastupoval její starosta František Jirůsky.

Starou Bělou odumkla úhledná nádraží. Po nádraží bylo zrušeno a stavěti uzavřeno, ale rozpočet automobilismu rájens upadl.

Pro nepopulárnou důležitost železničního spojení město postaveno, že některá místa činitelů a různých osobních divadla jsou neupravena.

467

1914.

Přesahy: v lednu byly kruté mrazy, jako
roku předchozího, jakož i velké sněhové
mánie. ^{20. 12.} Přesahly mrazy - 15 - 12° C.
Moravská slava byla v ústí Lomové, kde
v Hrástě až - 22° C.

21. srpna bylo zjevně mírné úprky
ratmění slunce. Po 1. hodině odpolední
bylo již úplně šero. Slepice, domníva-
jí se, že ještě již není, šly na hrad-
pláči mlčky. V nádobě nastal led.
Lidé doporučovali ratmění káčerčiny
slky.

DODATKY

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

STÁTNÍ OKRESNÍ

Frant. K. Rosůlek:

»Na slovíčko.«

(Z historie hospodářské pokračovací školy ve Belé Roči.)

Obtížná byla práce v duchu národním a trpké nesla ovoce z rakouské vlády, zvláště tam, kde vládl c. k. okres, hejtman ze starší byrokracie, jakým byl na Pardubsku mistodržitelství rada Ignác Baukal.

Nynější agrární strana a mladý rolnický dorost málo již ví a věří o práci učitelské na venkově, která jim razila cestu k nynějšímu pokroku, ba k vědomství v našem politickém životě.

Jednou složkou síly probouzející a vzdělávající nás venkov měly býti v letech 1887—1891 hospodářské pokračovací školy, jakéž byly založeny na Pardubicku především v Belé Rohovládově a v Rovni.

Jak pohřížena na činnosti těchto politicky nevinných škol a jak ji brzdila černozludí byrokracie, o tom svědčí úřední vyšetřování dvou belských učitelů, řídícího Josefa Jenka a pisatele této vzpomínky, kteréž si zavolal »na slovíčko« lůně v prvním roce působnosti školy okr. hejtman Baukal do Pardubic.

V učebné osnově pro pokr. hospodářské školy bylo pamatováno také na poučné vycházky, na nichž by žáci poznali, co jest jim cizím v jejich školním obvodu, a proto učitelství shor ve Belé, jenž za velice skrovnou odměnu (12 zl. a 5 zl. od zálohy) dvakrát týdně v létě vyučoval, usnesl se, že podnikne s žáky, rolnickými synky různého věku, některého dne poučnou vycházku na Výrov, kde by byl prohlédnut velký Macháčekův mlyn, jehož majitel byl členem c. k. okres. škol. rady.

Abý nová škola zjedнала si obliby a rolnictvo domácí vidělo, že se učitelé starají všemožně o vzdělání snaživých jiných, kteří přicházeli do belské školy nejen z celé kolatury (10 vesnic), ale několik i z obcí mimo její obvod, uveřejnil pisatel stručnou zprávu o vycházce v pardubickém »Pernštýně«.

Ale tato zpráva byla »kamenem úrazu« učitelského shoru, pohněvala pana hejtmana, neboť nebyla mu vycházka oznámena dříve než veřejnosti a na hejtmanství se domnívali, že potulné škola vesle ze zprávy na Výrov s praporem, a proto povolal k sobě na nejbližší neděli říd. uč. Jos. Jenka a učitele pisatele osudné noticky.

Pardubický zámeček! Kolik set rozmanitých historiků pamatuje, jaké počty vzbuzoval pohled naň v těch, kteří kráčeli k němu k nemilému výslechu! Jak s tlukoucím srdcem, zatajeným dechem přicházivali v prvním patře ke dřevěným kancelářím, na něžž ostýchavě zaklepali!

»Herein!« ozvalo se nám zevnitř, když

východ. republikán
leden 1934.

Jsem myšliti o vstup do dlouhé podatelny, v níž na kraji škrábala sluha Vácha, dále kancelista Pullar s vadnými chodidly a ještě dva jiní pisáci.

Zůstali jsme pokorně státi opodál dřeví kanceláře pana hejtmana, který tam s někým jednal a po chvíli libým krokem prošel ven, přeměřiv nás ostrým pohledem. Vrátil se pak z venku míří vzrůchem ke své úřadovně, ale obrátiv se v chůzi k nám, ukázal na Jenka »napjatým ukazovákem se slovy: »Voni!« sem pudou!»

Hned potom vstupoval potichu můj pan řídící za psísně se tvářícím panem hejtmanem. Sedící pisáři pohlíželi za vyvolaným jaksi útrpně, z čehož jsem vyčítal, že se mu zle povede.

A tak se stalo.

Pootvrčením dveří slyšel jsem, jak donižoval řídícímu, že neohlásil, jak jest povinností, vycházku hejtmanství, že snad by si hoši s praporem a zpívají, že nic takového na venkově nebývalo a není potřeba, a kdyby se mělo něco podobného opakovati, že vezme řídícímu kvinkvenálku. Po uctivé omluvě a slibů, že se nebude žádný výlet pořádati a nic bez vědomí slavného hejtmanství konati, byl Jenik propuštěn a zavolan pisatel, jenžž zvláště vytykáno zbytečné a nepatřičné »skrábání« do noviny, což urazilo pana hejtmana. Pravil: »U Hoblíků vše dříve vědí než já.« Dočetl se pan rada o výletu teprve z »Pernštýna«, vycházejícího v tiskárně Hoblíkové, a to bylo velké provinění. S pohrádkou preterování ve všem nebude-li konec tomu »skrábání«, propuštěn také druhý viník z kanceláře.

Jakž takž spokojení »pokrášlení« bez zbyteč následků upížděl belští učitelé z Pardubic domů, umínivše si upustiti od dalších zamýšlených vycházek hospodářských, aby jen bylo ticho na pardubickém venkově k spokojenosti pana rady.

Taková byla dříve svoboda učení! Dnes nařizeny jsou vycházky s mládeží malou a exkurse konají se svými profesory studující všech škol — ovšem, jsme ve svém svobodném státě, o jehož pokrok vláda ustálaje a dbá a neklade mu překážek, ba odměňuje jeho podporovatele a každou úspěšnou iniciativu.

*) Pozn. P. hejtman každému omkal a totéž žádal pro sebe. Na pisatele stěžoval si redaktorovi Jandovi slovy: »On mně vyká.«

Obsah

II. dílu.

Oddíl	Strana
Obec Bělá r. 1236	mezi 5. a 7.
Obec Bělá r. 1936	--
Výškové tabule v Bělé	7
Vzdálenosti v Bělé	8 - 9
<u>Lidopis:</u>	10 - 20
Blahodě	10 - 13
Haraj	13 - 16
Honěhyne	16 - 20

Oddíl	Strana
<u>Výroční umění a obyčej:</u>	20 - 61
Kánon	20 - 22
Šestý rok	22
3 květi	22 - 23
Časopisní úterý	23 - 26
<u>Dvěletná měče</u>	26
Smutečná měče	27
Honětná měče	27 - 28
Šestý čtení	28
Větrný prátek	29
Bílá rožba	29
Poměrka	29 - 31
Kyřil	31
Palení čarodějnic	32 - 34
Chrást	34 - 36
Dávání sence na říj	37

Oddíl	Strana
Dávná míra na hospod.	32 - 39
Rožmarína	39 - 40
Státní kontrola	40
Posádky	41
Školení vojáků	41 - 42
Služby	42 - 43
Katolická	44
Průmyslové ústavy	45 - 46
Snobka	46 - 50
Křesťanství	50 - 51
Lokál	51
jiné povahy a ústavy :	
Zařizování	52 - 59
Vánek	60
Průmysl	60 - 61
Zabývání	61 - 63

Oddíl	Strana
Křesťanství - ústavy	63 - 66
Lokál	66 - 67
Podatel a zajišťování a pod.	67 - 68
<u>Spolky:</u>	69 - 102
Křesťanství	69 - 75
Křesťanská jednotka Sokol	76 - 83
Křesťanská jednotka Sokol	84 - 86
Křesťanský biograf	87 - 88
Křesťanské sdružení republ. dor.	89 - 92
Kř. S. R. D.	92
Kř. S. R. D. a p.	94
Společnost smíšených ústavů	95 - 98
Křesťanská generace Kř. O. S. S.	99
Křesťanské spolky	99 - 101
Křesťanský klub "Bílá"	102
<u>Křesťanství:</u>	103 - 1037

Oddíl	Strana
Školní katastr	103
Škola a její umělecké slohové	104 - 105
Příprava práce	105 - 110
Volní družstvo	110 - 111
Nový umělecký učeb.	111 - 112
Cukrovka	112 - 120
Škola	121 - 122
Hospodářské stroje	122 - 124
Horská hospodářství	124 - 125
Obilí	126
Školní učeb.	127
Lesnictví a pěstování	127 - 128
Škola	129
Školní učeb. polních plodin	128 - 129
Nový školní učeb.	129 - 130
Škola	130

Oddíl	Strana
Nový školní učeb.	131
Škola, učeb.	131
Družstvo	132 - 133
Škola	133
Škola, učeb.	133 - 134
Škola	134 - 137
Škola hospodářství	137 - 141
Škola	142 - 143
Škola	144 - 149
Škola jednotná učeb.	149
Škola	150 - 151
Škola náložná	152 - 157
Škola a náložní učeb.	158 - 161
Škola učeb.	161 - 165
Škola učeb.	165 - 168
Škola	169

Oddíl	Strana
Flora	169-170
Výšlechovskí	170-171
Řezopolařské sdružení	171-172
Průmysl filialka	172
Damonina	173
Lebanar výšlechovsko	174-175
Stromový úkol	174-175
Chajto	180-181
Barfosní hony	182-184
Teromoni	184-190
Vojáci na vsi	190-191
v Bělé před 80 lety	192-201
Stat' dějinná:	
Náš kraj v pravěku	205-207
Doba předhistorická	208-210
Obložení obce	211-213

Oddíl	Strana
Časová tabulka v digitální Bělé	214-220
Geologické mapy. rok 1242-1365	215
lohovár - rok 1373	216
Hametův dvůr a kraj	217, 218, 221
Nové kaplanství	219
hubár z r. 1490	223
Podací kostelní 1490	225
Pod panství Benštinů	227-249
Prodej Bělé Benštinům	228-229
Vězení z panství	230
Smlouva o prodeji z r. 1526	231
—	1528 232
Vymění z. Kameny z. 1547	232-237
— Vápný Dvůrka z. 1558	238-249
Bela v kněžském epigoním panství pardubickém	
A. Do věku 30 letě	250-263

Oddíl	Strana
Země r. 1560	251
(Výroční soupisy) - měšťák z r. 1563	252
(Popis z r. 1600) -- " 1582	256
Smuteční smlouva z r. 1592	259
Příměstí r. 1615	261
měšťák z r. 1617	262
Válka třicetiletá	264-271
10. války třicetileté do r. 1466	272-292
měšťák z r. 1651	273
Výroční soupisy	275
Popis z r. 1661	278
Předpis o volosti z r. 1742	286
Že války sedmileté	288
Chrást sv. Petra z Pavla 1762	293
měšťák z r. 1790	296
Novostní úřad pro Přelouč	304-329

Oddíl	Strana
Úkolní protokol z r. 1777	330
rok 1795	332
Že války napoleonských	339-350
Hygieny	341
Smuteční smlouva z r. 1403	343
Předání volosti z r. 1817	351
Popisník vojenský list 1421	354
Smuteční smlouva 1432	354
Močoviny	362-369
Seznam na čísta Pami 1839	371
číslo 1850	377
Pamětní spis 1857	382
Moště v Brukovec	388
Pauzo-rol. válka 1466	392-409
10. rokem 1866	410
Fálor na Hněbické hoře	415

Konec

2. dílu.